

ICMPD

International Centre for
Migration Policy Development

Reflectarea migrației în mass-media

Manual pentru jurnaliști privind
reflectarea migrației

Federal Foreign Office

Elaborat de către Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale, Vienna - Austria
Comandat și finanțat de către Ministerul Federal al Afacerilor Externe al Germaniei

Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale

Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale (ICMPD)

Gonzagagasse 1
A-1010 Vienna
Austria
www.icmpd.com

Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale
Vienna, Austria

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă sub nicio formă sau prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv fotocopie, înregistrare sau orice sistem de stocare și recuperare a informațiilor, fără permisiunea deținătorilor drepturilor de autor.

Această publicație a fost realizată cu asistența Ministerului Federal al Afacerilor Externe al Germaniei. Conținutul acestei publicații este responsabilitatea exclusivă a ICMPD și nu reflectă opiniile Ministerului Federal al Afacerilor Externe al Germaniei.

Cuprins

Cuvânt înainte	7
Introducere	9
De ce a fost elaborat prezentul manual?	9
De ce acum?	9
La ce să vă așteptați?	10
Pentru cine este?	10
Cum să-l utilizați:	10
Recunoștință	11
Capitolul 1: Fundamente etice	13
Carte, coduri și ghiduri	14
O „Cartă etică pentru reflectarea migrației în mass-media”	17
Concluzie	21
Capitolul 2: Ce fel de reporter sunteți?	23
Jurnaliștii specializați pe politică	24
Economie și business	26
Asigurarea ordinii de drept și securității publice	27
Afaceri interne, sociale și religioase	29
Artă și cultură	30
Reporterii care reflectă afacerile externe, diplomatice și internaționale	30
Reporterii nespecializați	31
Fotojurnaliștii	32
Editorii de știri, editorii pentru autori externi și echipele de producție	33
Jurnaliștii de producție: Sub-editorii și editorii video sau audio	33
Concluzie	34
Capitolul 3: Tendințe în reflectarea migrației	35
Migrația: Cum politicul distorsionează reflectarea în mass-media	36
Implicații pentru practică	36
Concluzie	37
Capitolul 4: Terminologia	39
Introducere	39
Cum utilizăm glosarele	40
Termenii-cheie și utilizarea acestora	41
Folosirea greșită, abuzul și conotația tendențioasă a terminologiei	51
Termeni de evitat	52
1) Traversarea frontierelor	42
2) Traiul în afara țării de origine	45
3) Date și termeni privind migrația	47
4) Categoriile principale de migranți regulari	48
Cum poate fi îmbunătățită utilizarea terminologiei?	52
Întrebări pentru redacții și asociații de jurnaliști:	53
Concluzie	53

Capitolul 5: Istorii despre migrație	55
Procese migratoriale	55
Factorii migrației	55
Factorii migrației: considerații de zi cu zi	56
Studiu de caz: Migrația internă	56
Factorii migrației: criza și migrația	57
Formele migrației	59
Formele migrației: migrația forței de muncă	59
Formele migrației: Studiile peste hotare	61
Formele migrației: migrația pentru reîntregirea familiei	63
Formele migrației: migrația iregulară	64
Formele migrației: migrația mixtă	65
Formele migrației: refugiații și azilul	67
Studiu de caz: Povestirea și formarea empatiei	69
Formele migrației: LGBTQI și azilul	70
Studiu de caz: a face vocea cuiva auzită și protejarea surselor	71
Formele migrației: strămutarea internă	71
Studiu de caz: reflectarea persoanelor strămutate intern	72
Formele migrației: traficul de persoane și contrabanda cu migranți	72
Consecințele migrației	77
Consecințe: integrarea, asimilarea și schimbările demografice	77
Studiu de caz: Nou-veniții	80
Consecințe: Asigurarea ordinii de drept și a securității publice	80
Consecințe: deportarea și înlăturarea forțată	83
Consecințe: remitențele	84
Consecințele migrației: Diaspora	85
Guvernarea migrației	85
Opinia publică	86
Concluzie	87
Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului	89
Introducere	89
Captarea (esenței) subiectului: diversitatea surselor și a perspectivelor	90
Studiu de caz: Jurnalele evadării	93
Captarea (esenței) subiectului: aspecte gender și migrația	95
Vocile care lipsesc	96
Vocile experților	99
Rolurile gender în redacții	100
Concluzie	102
Captarea (esenței) subiectului: dezvoltarea și protejarea surselor	102
Studiu de caz: „Asta nu-i viață”: Deziluzia migranților azeri în Polonia	103
Resurse	104
Captarea (esenței) subiectului: migrația și COVID-19	104
Captarea (esenței) subiectului: dezinformarea și discursul de ură	108
Dezinformarea și migrația	109
Discursul de ură și migrația	109
Captarea (esenței) subiectului: Fotografia și imaginile	110
Studiu de caz: Imaginile și reprezentarea	111
Resurse	112

Cursuri	112
Concluzie	112
Capitolul 7: Interviuurile	113
Introducere	113
Intervievarea migranților	114
Intervievarea victimelor traumei	117
Intervievarea comunităților gazdă	122
Concluzie	123
Capitolul 8: Cum găsim și utilizăm experți	125
Introducere	125
Mediul academic	127
Think tank-uri (centre de cercetare)	128
Organizațiile neguvernamentale (ONG)	128
Politicienii	129
Structurile guvernamentale și organizațiile naționale de statistică	130
Organizațiile inter-guvernamentale	131
Sindicatelor și organizațiile de business	132
Avocații în domeniul drepturilor omului și imigrației	132
Concluzie	133
Capitolul 9: Datele și analiza	135
Datele și analiza: Cum analizăm sursele	135
Datele și analiza: Jurnalismul de date și vizualizare	138
Studiu de caz: Utilizarea abilităților de lucru cu datele pentru crearea contextului	139
Concluzie	140
Resurse	140
Capitolul 10: Consolidarea reflectării migrației	141
Introducere	141
Consiliile de presă și autoritățile de reglementare, instrumente de combatere a tendențiozității	142
Redacțiile	143
Factorii de decizie	144
Factorii de decizie și liderii comunităților	145
Programe de susținere a jurnalismului	145
Societatea civilă	146
Instruirea și educația jurnaliștilor	146
Premii	146
Cercetare	147
Studiu de caz: Jurnalismul de soluții	148
Capitolul 11: Instrumente și resurse	155
Surse privind migrația din câteva țări	155
Organizații internaționale-cheie	174
Inițiative politice-cheie	175
Legislația internațională și a UE privind azilul și migrația	176
Resurse ale organizațiilor inter-guvernamentale	176
Studii privind migrația (și migrația, și mass-media)	176

Carte, coduri și ghiduri privind reflectarea migrației	177
Diversitatea și minoritățile	178
Discursul de ură	179
Dezinformarea și migrația	179
Glosare în domeniul migrației	180
Dezbateri privind utilizarea limbajului	180
Gender și media	181
Premii pentru reflectarea migrației	182
Încheiere	183
Lista abrevierilor	185
Bibliografie	189

Cuvânt înainte

„Oferiți-le informația succint, astfel încât să o citească; clar, astfel încât să o aprecieze; pitoresc, astfel încât să-și amintească de ea și, mai presus de toate, cu acuratețe, astfel încât să fie ghidați de ea”.

– Joseph Pulitzer

Când am inițiat proiectul MOMENTA în 2019, nu aveam cum să știm unde vom ajunge doi ani mai târziu, la sfârșitul anului 2020. La început, acest proiect finanțat de Ministerul German al Afacerilor Externe a avut ca scop instruirea profesioniștilor din mass-media din Țările Parteneriatului Estic în comunicarea cu privire la opțiunile de migrație legală. Cu toate acestea, la scurt timp după lansare, echipa ICMPD și experții media din proiect, atât din Uniunea Europeană, cât și din vecinătatea estică, și-au dat seama că sunt necesare rețele mult mai puternice și o abordare holistică pentru a contribui la obiectivul general de a îmbunătăți reflectarea migrației în mass-media din țările est-europene. Având în vedere acest lucru, echipa a solicitat extinderea proiectului și, cu un mare sprijin din partea donatorului, în cea de-a doua fază a proiectului MOMENTA a stabilit parteneriate nu doar cu mass-media individuale și jurnaliști, ci și cu organizații ale societății civile din toate cele șase țări ale proiectului: Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Moldova și Ucraina. În plus, a fost recunoscută necesitatea creării unui model cuprinzător și sistematic de consolidare a capacităților de reflectare a migrației de către reprezentanții mass-media. Acesta a fost momentul în care a apărut ideea acestei publicații.

Un prim pas în elaborarea manualului a fost să implicăm experți media excelenți – Robert McNeil de la Centrul pentru Migrație, Politici și Societate (Center for Migration, Policy and Society, COMPAS), din cadrul Universității Oxford, și Tom Law, Consilier pe Politici Media pentru Forumul Global pentru Dezvoltarea Mass-Media (Global Forum for Media Development, GFMD) și consultant independent în dezvoltarea mass-media. Sarcina nu ar fi fost îndeplinită fără implicarea și sfaturile experților în migrație și a tuturor partenerilor de proiect din Țările Parteneriatului Estic – organizații ale societății civile, absolvenți ai Academiei de Instruire MOMENTA, ICMPD și alți profesioniști în domeniul migrației. Următorul pas a fost apelarea la expertiza regională privind migrația și evaluarea și înțelegerea necesităților. În cele din urmă, echipa a colectat și analizat manualele deja existente, ghidurile și recomandările experților. Fiecare capitol al manualului a fost elaborat în strânsă colaborare a tuturor actorilor implicați, acesta fiind singurul mod de a-l face util, inovator și durabil. Privind acum la produsul finit, pot spune că toate sarcinile au fost realizate.

Reflectând problematica migrației, mass-media influențează formarea unei imagini și a percepției asupra migrantilor și a migrației. La rândul său, opinia publică poate avea impact asupra abordărilor statului și, în consecință, poate modela deciziile la nivel de politici. Acest cerc continuă cu reportajele mass-media privind politica de migrație. Având în vedere acest lucru, manualul MOMENTA oferă recomandări practice cu privire la modul de consolidare a reflectării de către mass-media a migrației, prin explicarea terminologiei specifice, accentuarea respectului pentru demnitatea umană, combaterea discursurilor de ură, asigurarea reflectării echilibrate, promovarea reflectării bazate pe evidențe și fapte și încurajarea includerii vocilor migrantilor. Recomandările profesionale privind tehnicile de interviu, sursele și selecția experților, utilizarea datelor și a imaginilor îmbogățesc și mai mult manualul.

Cuvânt înainte

Munca nu se oprește aici. Măsura în care mass-media influențează percepția publicului asupra migrației depinde de mulți factori care variază în funcție de context, prin urmare, acest context trebuie cercetat în continuare. Trebuie dezvoltate mai direcționat capacitățile de reflectare ale jurnaliștilor din diferite țări și regiuni. Trebuie dezvoltate mai multe rețele, inclusiv cele cu facultăți de jurnalism din universități. Toate acestea necesită acțiuni la diferite niveluri, cu implicarea diferitelor părți interesate.

Din numele echipei ICMPD MOMENTA, invit profesioniștii din mass-media, factorii de decizie politică și toate persoanele interesate de migrație și mass-media să folosească acest manual în eforturile comune de a contribui la reflectarea echilibrată a migrației. Și nu în ultimul rând, mulțumesc tuturor celor care au fost implicați în elaborarea manualului pentru profesionalism și angajament.

Violeta Wagner

*Manager Regional de Portofoliu pentru Europa de Est și Asia Centrală
ICMPD*

Introducere

Acest capitol explică obiectivul manualului și modul de utilizare.

De ce a fost elaborat prezentul manual?

Deși în ultimii ani au fost elaborate multe instrumente și ghiduri privind migrația, majoritatea acestora fie au fost publicate în urma anumitor evenimente, fie sunt intenționat (ori neintenționat) foarte specifice unei anumite țări sau unui context regional. Cu cât sunt mai specifice tendințelor migraționale ale unei țări – și în măsura în care sunt implicate părțile interesate relevante – cu atât mai probabil e ca ghidurile să se potrivească scopului și să fie adoptate pe larg.

În 2019, Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale (ICMPD), cu finanțare de la Ministerul Federal al Afacerilor Externe al Germaniei, a organizat o serie de evenimente internaționale de instruire pentru jurnaliștii care reflectă migrația în țările Europei de Est. Ca urmare a succesului primului proiect, Academia de Instruire în Migrație pentru Mass-Media (MOMENTA), organizațiile societății civile de media din Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Moldova și Ucraina au solicitat continuarea acestei inițiative în cadrul proiectului MOMENTA 2 în 2020, prin elaborarea unui manual privind reflectarea migrației care să-i ajute pe jurnaliști să reflecte migrația imparțial, bazată pe fapte și într-un mod atrăgător.

Manualul a fost elaborat pentru a recunoaște rolul pe care mass-media îl poate juca în formarea opiniei publice și în reflectarea politicilor migraționale și a fost ajustat în măsura posibilităților la necesitățile regiunii Parteneriatului Estic prin intermediul focus-grupurilor cu jurnaliști și ONG-urile și asociațiile de jurnaliști. Participanții la focus-grupuri (care au fost organizate în scopul elaborării prezentului manual) au fost de acord că, pentru a produce reportaje și materiale echilibrate, este nevoie urgentă de recomandări privind modul în care în reflectarea migrației jurnaliștii pot evita unele clișee și stereotipuri care pot duce la discriminare și polarizarea discursului politic.

De ce acum?

- Instruirea de care beneficiază jurnaliștii înainte de a începe să profeseze sau în timpul carierei lor nu poate să acopere toate cunoștințele specifice și abilitățile decizionale necesare pentru o reflectare de calitate a migrației.
- Mass-media de știri activează în medii foarte polarizate și uneori supuse presiunilor sau cenzurii, ceea ce poate influența reflectarea migrației și, respectiv, poate distorsiona percepția publică și, prin urmare, deciziile factorilor de decizie, dăunând migranților.
- Media din întreaga lume se confruntă cu o **criză de încredere și sustenabilitate**¹. Criza economică a afectat resursele redacțiilor și, în consecință, le-a făcut vulnerabile în cursa după venituri din publicitatea online. Aceasta poate duce uneori la degradarea nivelului calității, când simplificarea, exagerarea și stereotipurile știrbesc contextul, echilibrul și nuanța, elemente stringente pentru a relata în context problemele migrației.

1 <https://www.digitalnewsreport.org/survey/2020/overview-key-findings-2020/>

Introducere

- Pandemia **COVID-19** a accelerat tendințele economice negative în rândul presei libere, ceea ce înseamnă că multe media și mulți jurnaliști ar putea avea nevoie de sprijin pentru a produce materiale în care publicul să poată avea încredere.
- De asemenea, pandemia COVID-19 a redus drastic oportunitățile de instruire cu prezență fizică, ceea ce face ca ghidurile scrise să fie mai utile ca niciodată. Aceasta, de asemenea, a dezlănțuit retorica xenofobă și atitudinile rasiste față de migranți.

La ce să vă așteptați?

- Sfaturi despre cum, chiar și în circumstanțe dificile, poate fi asigurată reflectarea echilibrată, în baza cercetării riguroase, prin studii de caz și bune practici bazate pe standarde internaționale și expertiză locală.
- Ajutor pentru utilizatori ca să înțeleagă mai bine narativele privind migrația care predomină în media și să le analizeze, să le sfideze și să acționeze independent de acestea.
- Demonstrații ale faptului că „a face cum trebuie” (din punct de vedere etic și juridic) și ”relatarea bună” pot fi două fețe ale unei monede.
- Un minunat punct de pornire pentru acei interesați de reflectarea migrației este interviul cu jurnalistul de la New York Times Patrick Kingsley în care acesta vorbește despre experiența sa în reflectarea migrației, despre subiecte de abordat și dificultățile întâlnite în procesul de lucru.

Pentru cine este?

- **Jurnaliști:** Prezentul manual este conceput pentru a fi utilizat ca instrument de referință sau ghid autodidactic pentru jurnaliști și editori în toate etapele carierei lor.
- **Managementul senior și editori:** Unele secțiuni sunt dedicate conducerii superioare și editorilor pentru a-i ajuta să adopte politici și practici pentru a îmbunătăți reflectarea migrației.
- **Studenti și instructori:** Deși manualul este destinat celor care profesază deja în domeniu, sperăm că va fi o referință utilă și pentru cei care studiază, dar și pentru cei care predau jurnalismul.
- **Experți în migrație:** Cu toate că prezentul manual nu este adresat expres experților în migrație, aceștia ar putea beneficia de el pentru a înțelege mai bine cum este reflectată migrația în presă.

Acolo unde este posibil, de exemplu în capitolul „*Asumarea responsabilității pentru reflectarea de calitate a migrației*”, sunt oferite sfaturi și recomandări concrete pentru jurnaliști în diferite roluri.

Cum să-l utilizați:

- Ori de câte ori aveți nevoie de el: Noi înțelegem cât de ocupați sunteți! Din acest motiv, manualul este conceput astfel încât să puteți consulta doar capitolul sau subsecțiunea de care aveți nevoie la un moment dat în procesul de relatare, redactare și publicare. Folosiți pagina cuprinsului și casetele de navigare din manual pentru a găsi ușor ceea de ce aveți nevoie.

- Pentru dezvoltare profesională: Noi sperăm că jurnaliștii interesați de migrație vor găsi timp să citească manualul în întregime și să ia în considerare chestiunile de ordin etic și practic pe care le conține pentru a se dezvolta profesional și personal.
- Pentru a-i ghida și învăța pe alții: Vă rugăm să nu păstrați acest manual doar pentru Dvs.! Folosiți-l pentru a provoca dezbateri cu colegii și chiar ca bază pentru instruire și consolidarea capacităților.

Nu uitați că, dacă nu sunteți familiarizați cu anumiți termeni din manual, puteți consulta capitolul [Terminologia](#). S-ar putea chiar să existe secțiuni în *Narațiunea migrației* în care să găsiți ceea ce căutați.

Recunoștință

Autorii manualului sunt Robert McNeil și Tom Law, cu sprijin și expertiză din partea ICMPD.

Robert McNeil este Director Adjunct și Șeful Media și Comunicare la Observatorul Migrației din cadrul Universității Oxford, unde activează de 10 ani. La începuturile carierei sale, Rob a lucrat ca reporter pentru mai multe ziare și reviste din Marea Britanie: The London Evening Standard, Daily Mirror și Sunday Mirror, Red Magazine, BBC Wildlife, precum și redactor de știri pentru ziare regionale. Rob, de asemenea, a activat și în comunicare strategică în următoarele funcții: Director Media la Conservation International, PR Manager la Oxfam GB și Ofițer de Presă la WWF-UK.

Tom Law este Consilier de Politici Media la Forumul Global pentru Dezvoltarea Media (Global Forum for Media Development, GFMD) și consultant independent în dezvoltarea media. Anterior a activat în Rețeaua Jurnalismului Etic, unde a condus campanii, cercetări și instruirii privind reflectarea migrației și alte activități. Tom a mai activat în calitate de editor la o organizație de știri din Sudan și a fost și jurnalist liber-profesionist.

Editorii manualului:

Violeta Wagner, Manager Regional de Portofoliu pentru Europa de Est și Asia Centrală la ICMPD

Xenia Pilipenko, Manager de Proiect, ICMPD

Autorii și ICMPD țin să mulțumească următoarelor persoane:

- Jeremy Druker, Director Executiv și Redactor-Șef la Transitions, organizație de dezvoltare media din Praga, și Rețeaua Jurnalism de Soluții (Solutions Journalism Network) pentru contribuția cu materialul utilizat în capitolul privind jurnalismul de soluții.
- Michaella Vanore, Cercetătoare la Maastricht Graduate School of Governance, pentru analiza prezentului manual.
- Printre principalele rezultatele ale proiectului se numără crearea unei rețele de jurnaliști profesioniști, elaborarea unui manual de instruire și pilotarea acestui manual în rândul jurnaliștilor. Reprezentanții următoarelor asociații de jurnaliști și organizații neguvernamentale de media și în domeniul migrației din țările Parteneriatului Estic au oferit feedback valoros cu referire la conținutul acestui manual: Arif Aliyev, Președintele Uniunii Jurnaliștilor din Azerbaidjan; Arman Ghazaryan, Președintele ONG-ului „Asociația Tinerilor Jurnaliști” din Armenia; Nadine Gogu, Directoare Executivă a Centrului pentru Jurnalism Independent din Moldova; Lina Kushch, Prim-Secretar al Uniunii Naționale a Jurnaliștilor din Ucraina; Anna

Introducere

Rybachinskaya, jurnalistă din Belarus; Elchin Shiskly, Asociația Jurnaliștilor din Azerbaidjan; Tina Tsomania, Profesoară la Institutul Georgian pentru Afaceri Publice (GIPA).

- Rețeaua Jurnalismului Etic (EJN) și Organizația Mondială a Muncii (OIM), care și-au dat permisiunea de a utiliza infograficele lor în manual.
- Patrick Kingsley, corespondent internațional pentru The New York Times, Stephanie Hegarty, jurnalistă, și scriitoare britanică, corespondentă BBC pentru populație, și Eromo Egbejule, jurnalist, scriitor și realizator de filme nigerian, care ne-au vorbit despre experiențele lor de reflectare a migrației pentru studiile de caz și materialele video incluse în manual.
- Gular Abbassova, Lana Kokaia, Tornike Koplataдзе, Alexandr Macuhin, Aren Melikyan, Tetyana Pasova și Nata Skurtul care ne-au povestit despre articolele pe care le-au scris în cadrul proiectului MOMENTA 1, care au fost utilizate pentru studiile de caz și materialele video incluse în manual.
- Tuturor celor 30 jurnaliști implicați în MOMENTA 1 și 2 care s-au împărtășit cu opiniile privind materialul de instruire pe care se bazează prezentul manual.
- Ekaterina Belukova (Ofițer de Proiect) și Aida Hasanova (Asistentă de Proiect) de la ICMPD pentru sprijin în elaborarea proiectului MOMENTA 2 și pentru colectarea de informații generale pentru acest manual.
- Andrey Apoyan (Ofițer de Proiect), Ketii Gorgoshidze (Ofițer de Proiect), Saltanat Mammadova (Ofițer de Proiect), Iuliia Subbotska (Asistentă de Proiect) de la ICMPD care au contribuit la capitoul referitor la sursele pe țări.
- Prezentul manual se bazează pe [Ghidul privind Mass-Media și Traficul de Persoane](#), publicat de ICMPD în 2017.²

Manualul a fost elaborat în cadrul proiectului “Academia de Instruire în Migrație pentru Media” (MOMENTA 2), implementat de către Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale (ICMPD) și finanțat de Ministerul Federal al Afacerilor Externe al Germaniei. Proiectul a fost implementat în perioada 1 aprilie - 31 decembrie 2020 în parteneriat cu asociații de jurnalism din regiunea Parteneriatului Estic (PE). Obiectivul general al proiectului a fost de a contribui la luarea deciziilor informate în materie de migrație, prin reflectarea echilibrată și bazată pe dovezi în țările PE privind migrația legală către UE. Unele dintre principalele rezultate ale proiectului includ crearea unei rețele de jurnaliști profesioniști, elaborarea prezentului manual de instruire și pilotarea acestui manual ca program de instruire pentru jurnaliști.

2 https://www.icmpd.org/fileadmin/user_upload/Media_and_THB_Guidelines_EN_WEB.pdf

Capitolul 1:

Fundamente etice

Utilizați acest capitol pentru a:

- Înțelege principiile etice de bază referitoare la reflectarea migrației;
- Învăța cum să utilizați Carte, Coduri și Ghiduri;
- Decide care parte a manualului este mai relevantă pentru Dvs.

Două întrebări pentru început:

- Oare relatarea corectă afectează neapărat narațiunea?
- Oare narațiunea bună împiedică relatarea corectă?

Răspunsul la ambele întrebări este “Nu”. Cu o abordare potrivită, „relatarea corectă” și „narațiunea bună” pot fi ca două fețe ale unei monede. Scopul acestui manual este de a demonstra cum se face acest lucru.

Etica și standardele pe care jurnalismul și le impune pot fi considerate restrictive, în special când ești în mijlocul unui proces pe alocuri haotic și, deseori, improvizat de a te încadra în termene limită restrânse. Însă acestea reprezintă, de asemenea, și busola noastră pentru a naviga prin compromisurile și deciziile rapide pe care trebuie să le luăm.

Jurnaliștii care au fost intervievați pentru acest manual au fost de acord că etica jurnalistică nu diferă, indiferent dacă este vorba despre reflectarea migrației sau orice alt subiect. Întrebarea este cum se aplică aceste principii etice în vastul spectru de scenarii pe care le poate implica reflectarea migrației?

Acest manual oferă, rareori, răspunsuri cu privire la ce trebuie să faceți sau cum să alegeți opțiunea potrivită, deoarece acest lucru depinde adesea de context. Dar a fi un bun jurnalist înseamnă să-ți pui întrebările corecte la momentele potrivite și sperăm că acest manual vă va ajuta să faceți asta. Sperăm, de asemenea, că vă va ajuta să vedeți cum etica jurnalistică vă poate, mai degrabă, ajuta decât împiedica munca, să stabiliți relații mai bune cu sursele, să faceți interviuri mai revelatoare și articole mai captivante, să regândiți abordările față de relatare, să contestați și să puneți la îndoială narativele dominante și chiar sperăm să vă inspire să încurajați schimbări în redacția dvs.

Stilul redacțional / Îndrumări editoriale:

Unele redacții oferă sfaturi clare și precise privind modul de abordare a anumitor chestiuni etice în procesul de relatare sau în ceea ce privește cuvintele pe care le folosim.

De exemplu, agenția de știri Associated Press (AP) a anunțat în 2013 că manualul lor stilistic nu mai permite „termenul „imigrant ilegal” sau utilizarea cuvântului „ilegal” pentru a descrie o persoană.”³ Toți angajații AP sunt obligați să respecte această decizie, care fusese cerută anterior de mulți jurnaliști și specialiști în migrație.

3 <https://blog.ap.org/announcements/illegal-immigrant-no-more>

În explicația pentru această decizie – **care merită citită**⁴ - AP recunoaște că limba se schimbă în timp, iar multe organizații de știri nu dispun de resurse sau mijloace să urmeze aceste tendințe și să adopte astfel de instrucțiuni detaliate. Ca jurnalist, puteți să fiți în avangardă și să adoptați noile practici mai rapid decât organizația dvs.

navigation box

- *Vezi capitolul „Terminologia” pentru sfaturi privind utilizarea cuvintelor și capitolul „Istории despre migrație,” pentru îndrumări în abordarea diferitor tipuri de migrație.*
- *Vezi, de asemenea „Carte, coduri și ghiduri privind reflectarea migrației” din capitolul Instrumente și resurse pentru cele mai bune exemple.*

Carte, coduri și ghiduri

Rolul cartelor, codurilor și ghidurilor de etică în reflectarea migrației este dublu:

1. Să încurajeze redacțiile și organele de reglementare să înțeleagă evoluția limbajului, complexitățile acestuia și potențialele consecințe.
2. Să ghideze jurnaliștii.

Majoritatea cartelor pentru media de știri nu au caracter juridic obligatoriu. Cu toate acestea ele pot servi ca temei pentru ca jurnaliștii și grupurile de interese să promoveze reforme din partea editorilor și organelor de reglementare precum consiliile de presă. În unele cazuri cartele și codurile privind migrația sunt create prin eforturi colective ale tuturor părților interesate și, prin urmare, există mai multe șanse de a fi implementate.

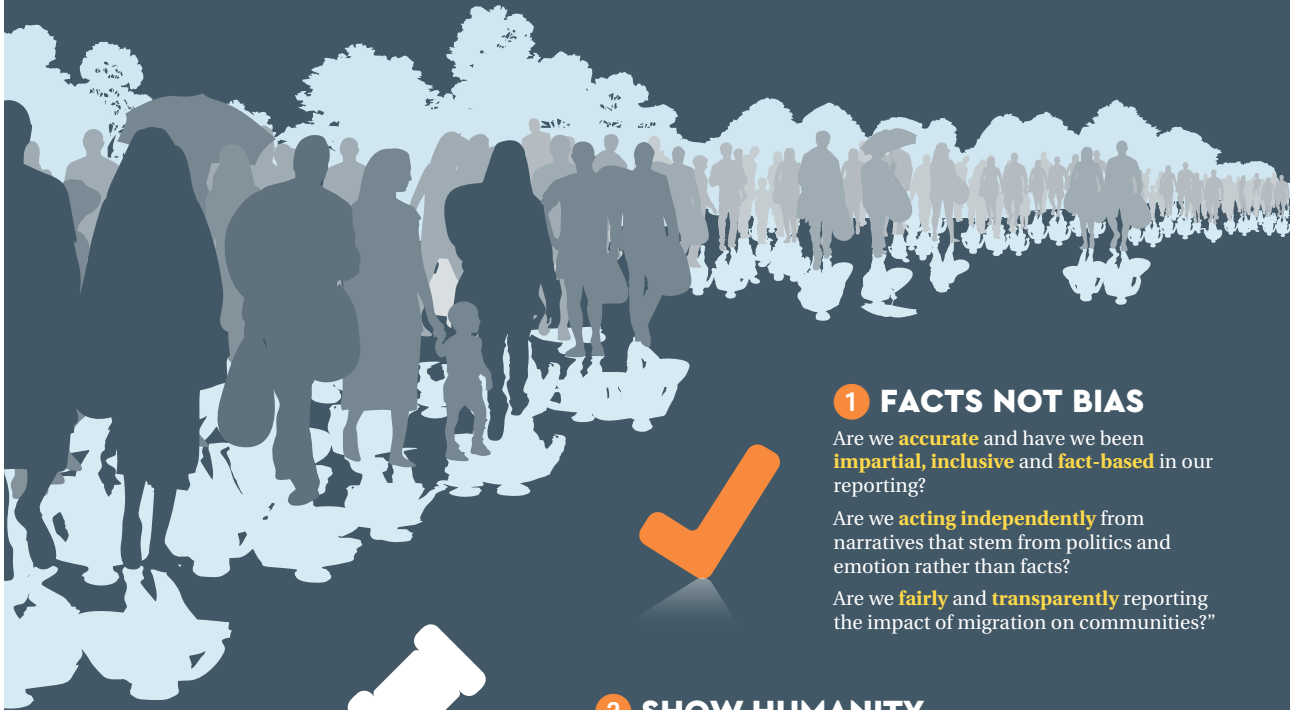
Noile carte sau coduri privind reflectarea migrației sunt deseori create ca reacție la reportaje controversate despre migrație sau evenimente migraționale de amploare. În consecință, acestea pot fi destul de specifice țării sau regiunii respective, formei de migrație care predomină în acea regiune la acel moment și tendințelor de reflectare în media.

Comparați aceste două exemple:

- **Ghid din 5 puncte pentru reflectarea migrației** – elaborat de Rețeaua pentru Jurnalism Etic (Ethical Journalism Network, EJM)
- **Reflectarea etică a migrației forței de muncă în statele arabe** – elaborat de Organizația Internațională a Muncii (OIM)

4 <https://blog.ap.org/announcements/illegal-immigrant-no-more>

FIVE POINT GUIDE FOR MIGRATION REPORTING

1 FACTS NOT BIAS

Are we **accurate** and have we been **impartial, inclusive** and **fact-based** in our reporting?

Are we **acting independently** from narratives that stem from politics and emotion rather than facts?

Are we **fairly** and **transparently** reporting the impact of migration on communities?"

2 KNOW THE LAW

Asylum seeker? Refugee? Victim of trafficking? Migrant worker? Do we use **irregular migrant**? Do we understand and use migrant definitions correctly and do we articulate to our audience the rights migrants are due under **international, regional** and **national law**?

3 SHOW HUMANITY

Humanity is at **the essence of ethical journalism**. But we must **keep our emotions in check**, avoid victimization, over simplification and the framing of coverage in a narrow humanitarian context that takes no account of the bigger picture.

4 SPEAK FOR ALL

Do we have **migrant voices**? Are we **listening to the communities** they are passing through or joining? Question how representative self-appointed community and migrant spokespersons really are.

5 CHALLENGE HATE

Have we **avoided extremism**? Have we taken the time to judge whether **inflammatory content** about migrants or those who seek to limit migration can lead to hatred? Words like "swarms", "floods" and "waves" should be treated with caution, as should indiscriminate use of "racism" and "xenophobia."

Ethical Journalism Network

www.ethicaljournalismnetwork.org

Connect with us

<https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/infographics/5-point-test-for-hate-speech-english>

Ethical Reporting on Labour Migration in the Arab States

5 ACTIONS TO TAKE TODAY

1 DOMESTIC WORK IS WORK

Stop use of the terms 'maid', 'servant', 'girl' or 'helper'.
Use 'domestic worker'.

2 STOP USE OF 'ILLEGAL' MIGRANT

Understand the circumstances that lead
migrant workers to end up in irregular status

3 BE CRITICAL OF THE TERM 'ABSCONDING'

Assess the circumstances in which the worker
left the employer

4 HUMAN TRAFFICKING, FORCED LABOUR OR LABOUR EXPLOITATION?

Use terms accurately, by understanding correctly.
Visit [ilo.org/migrationglossary](https://www.ilo.org/migrationglossary) to learn more

5 SUPPORT POSITIVE STORIES

Support stories that recognize the contribution that
migrant workers make to our economies and societies

ILO REGIONAL FAIR MIGRATION PROJECT IN THE MIDDLE EAST (FAIRWAY)

[ilo.org/fairway](https://www.ilo.org/fairway)
[ilo.org/migrationglossary](https://www.ilo.org/migrationglossary)

International
Labour
Organization

https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---arabstates/---ro-beirut/documents/genericdocument/wcms_563848.pdf

Veți putea observa că sugestiile OIM au venit ca răspuns la anumite tendințe de reflectare a migrației în presa arabă, iar ghidul elaborat de EJM în 2016 este cel mai bine înțeles în contextul așa-numitei „crize a migranților” din 2015-16, când un număr foarte mare de migranți din Africa și Orientul Mijlociu – dintre care mulți erau solicitanți de azil – au ajuns în Europa.

navigation box

- Pentru sfaturi privind abordarea reflectării diferitor tipuri de migrație, vezi Capitolul 5: „Istории despre migrație”.
- Pentru mai multe exemple, vezi secțiunea *Instrumente și resurse* din Capitolul 11 „Carte, coduri și ghiduri privind reflectarea migrației”.

For ONLINE: version: În acest clip video, șefa Rețelei pentru Jurnalism Etic, Dorothy Byrne, descrie îndrumările EJM cu privire la migrație. La momentul înregistrării, Dorothy era Șefa Departamentului Știri și Afaceri Curente la Channel 4 – una din principalele rețele TV terestre din Marea Britanie.

<https://www.youtube.com/watch?v=aongjvQ-QCE&t=1s>

O „Cartă etică pentru reflectarea migrației în mass-media”

Cum să utilizați această secțiune:

1. **Citiți-o și gândiți-vă cât de relevantă este pentru activitatea dvs.** Întrebați-vă dacă există ceva ce credeți că lipsește sau nu ați luat în considerare.
2. **Utilizați această secțiune pentru a găsi informații mai aprofundate și sfaturi.** La sfârșitul fiecărei părți a capitolului veți vedea o casetă de navigare care va indica unde să mergeți mai departe.

Una din cele mai universale carti etice pentru jurnaliștii care reflectă migrația a fost adoptată de jurnaliști din Africa, America, Asia și Europa la o reuniune organizată de Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) în Cartagina, Tunisia, la 11 decembrie 2019.

Carta începe cu menționarea faptului că angajamentul față de reflectarea etică a migrației se bazează pe patru principii majore ale jurnalismului: precizie, independență, umanitate și responsabilitate. Carta mai explică cum aceste principii capătă o nouă importanță în contextele migrației, oferind sugestii cu privire la aspecte specifice precum terminologia, recunoașterea și reprezentarea complexității problematicei relatate și obținerea consimțământului informat.

Prezentarea de ansamblu a „Cartei etice pentru reflectarea migrației” oferită mai jos a fost editată și adaptată pentru claritate. *Carta originală și completă este disponibilă în trei limbi (arabă, franceză și engleză) aici.*⁵

navigation box

Pentru mai multe informații privind principiile de bază ale jurnalismului vezi:

- *Carta globală privind etica jurnaliștilor (Global charter on the ethics of journalists) Federația Internațională a Jurnaliștilor (International Federation of Journalists)*⁶
- *5 principii ale jurnalismului etic. (Rețeaua pentru Jurnalism Etic)*⁷

1. Cuvintele contează

- Orice jurnalist care reflectă problematica migrației ar trebui să se întrebe despre originea și impactul termenilor.
- Jurnaliștii trebuie să utilizeze terminologia și conceptele care respectă demnitatea umană și să recunoască baza pe care o au în dreptul internațional termenii precum „refugiat” și „solicitant de azil”.

navigation box

- *Vezi Capitolul 4: Terminologia*

2. Ura, rasismul, discriminarea

- Jurnaliștii trebuie să facă mai mult decât să relateze simplu despre ură, rasism, xenofobie și discriminare – ei trebuie să le analizeze și să le explice.
- Jurnaliștii trebuie să deconstruiască limbajul care criminalizează migrații și îi prezintă ca pe o amenințare.

5 <https://www.facebook.com/Migrations-Charte-mondiale-d%C3%A9thique-109300947301204/>

6 <https://www.ifj.org/who/rules-and-policy/global-charter-of-ethics-for-journalists.html>

7 <https://ethicaljournalismnetwork.org/who-we-are/5-principles-of-journalism>

navigation box

- *Capitolul 4: Terminologia, în special secțiunea Folosirea greșită, abuzul și conotația tendențioasă a terminologiei*
- *Capitolul 7: Captarea (esenței) subiectului, în special secțiunile Diversitatea și Dezinformarea și discursul de ură*

3. Faptele sunt complexe

- Jurnaliștii trebuie să reflecte subiectele despre migrație în contextul lor global, istoric, socio-economic, cultural și geopolitic.
- Jurnaliștii trebuie să identifice și să conteste clișeele și stereotipurile, utilizând fapte și plasându-le în context. Dată fiind complexitatea problematicilor migraționale, jurnaliștii trebuie să-și diversifice sursele de informare, tipurile de relatare și temele și unghiurile de vedere utilizate.

navigation box

- *Capitolul 2: Ce fel de reporter sunteți?*
- *Capitolul 5: Istorii despre migrație*
- *Capitolul 10: Consolidarea reflectării migrației: jurnalismul de soluții*

4. Consimțământul informat

- Vocile migranților, indiferent dacă sunt considerați a fi într-o situație regulată sau neregulată, sunt adesea ignorate sau trecute cu vederea și sunt frecvent reduse la starea de „victime” în reportaje și articole. Jurnaliștii ar trebui să evite prezentarea oamenilor doar ca victime ale situației lor.
- Migranții sunt oameni care își stăpânesc propria istorie. Jurnalistul le face vocea auzită, le permite să-și spună povestea și îi invită să devină participanți la dezbateri.
- Această voce se obține pe baza consimțământului informat: știind că nu toți oamenii au același nivel de control, alfabetizare media sau cunoștințe privind propria vulnerabilitate, intervievatorul trebuie să-i explice interviuatului natura activității jurnalistice și posibilele riscuri legate de publicarea mărturiilor sau imaginilor. Obținerea consimțământului informat se face pentru a nu dăuna persoanelor vulnerabile.

navigation box

Pe lângă cele de mai sus vezi:

- *Traficul de persoane și contrabanda de persoane în Capitolul 5 privind Istoria despre migrație*
- *Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului, în special secțiunile despre Protejarea surselor*
- *Capitolul 7: Interviuurile*

5. Manifestați empatie și vigilență!

- Jurnalistul nu caută senzaționalul. În calitate de martor, jurnalistul trebuie să dea dovadă de empatie, dar să descrie situația așa cum este, rămânând vigilent privind veridicitatea materialului. Niciodată să nu plătiți pentru a obține o mărturie. (Vezi: *Interviurile*)
- Respectați cultura, religia și tradițiile persoanelor pe care le intervievați. (Vezi: *Diversitatea și Interviurile*)
- Fiți conștient de faptul că aveți propriile referințe și sunteți marcat de propriile valori, educație și cunoștințe culturale. Rămâneți alert la stereotipuri sau clișee, care în orice societate tind să-i stigmatizeze pe „ceilalți”, pe străini. (Vezi: *Diversitatea*)
- Fiți în special atenți la potențiala vulnerabilitate a femeilor, minorilor, minorităților etnice și sexuale, persoanelor în situații iregulare. (Vezi: *Dezvoltarea și protejarea surselor*)
- Fiți conștienți de starea emoțională a oamenilor pe care îi întâlniți și de posibilele traume pe care le-au suferit. (Vezi: *Dezvoltarea și protejarea surselor și Interviurile*)

navigation box

- Pe lângă cele de mai sus, vezi:
- *Traficul de persoane și contrabanda de persoane în Capitolul 5 privind Istoria despre migrație*
- *Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului, în special secțiunea Diversitate, Protejarea surselor, Tehnici de interviuare și Interviurile victimelor traumei.*

6. Forța imaginilor

- Asigurați-vă că aveți consimțământul informat pentru diseminarea imaginii unei persoane. Nu plătiți niciodată pentru o fotografie sau o secvență filmată.
- Minorii sunt fotografiați sau filmați numai cu condiția ca un părinte sau tutore să își dea consimțământul, iar copilul confirmă aprobarea lor.
- Imaginile trebuie oferite redacțiilor cu subtitrări specifice și precise pentru a preveni neînțelegerea, utilizarea necorespunzătoare sau utilizarea rău intenționată.
- Imaginile cu impact deosebit de puternic, uneori șocante, care prezintă situații extreme sunt publicate sau difuzate numai dacă sunt produse cu intenția de a explica, convinge sau denunța. Nu folosiți niciodată o imagine doar pentru că e senzațională.

navigation box

- Pentru mai multe despre utilizarea imaginilor vezi *Fotojurnaliștii și Editorii de știri, editori autori externi și echipele de producție din Capitolul 2: Ce fel de reporter sunteți?*
- De asemenea, vezi *Capitolul 7: Captarea (esenței) subiectului, în special secțiunile privind Dezvoltarea și protejarea surselor.*

Concluzie

Respectarea acestor principii nu este doar responsabilitatea jurnaliștilor. Avem nevoie, de asemenea, de acțiuni colective și coordonate din partea consiliilor de presă și autorităților de reglementare, a grupurilor și asociațiilor de susținere a jurnaliștilor, a redacțiilor, factoriilor de decizie politică, cercetătorilor și instituțiilor de predare a jurnalismului. Pentru mai multe informații despre cum se poate realiza acest lucru, consultați Capitolul 10: *Consolidarea reflectării migrației*.

Dar în esența unei bune reflectări se află disponibilitatea jurnaliștilor de a avea grijă și de a exercita rigoare, judecată și bun simț. Există multe de luat în considerare: subiectele de care vă ocupați; istoria care le stă la baza; limbajul pe care îl folosiți; oamenii cu care vorbiți; și certitudinea pe care o transmite limbajul dvs - de exemplu, dacă descrieți ceva ca „mpact”, aceasta va sugera adesea că un deznodământ este un rezultat direct al unei acțiuni. Folosirea termenului „consecință” poate fi mai puțin emfatică, dar mai precisă.

Adesea, aceste alegeri sunt făcute rapid și fără prea mult timp pentru reflecție profundă, însă puțină grijă pentru a evita să descrieți totul prea în alb-negru poate ajuta mult oamenii să înțeleagă complexitatea migrației.

Sperăm că această scurtă introducere în unele dintre provocările etice care decurg din reflectarea migrației va fi utilă și vă va ajuta să găsiți informații și sfaturi mai detaliate cu privire la aspectele care vă interesează cel mai mult.

Capitolul 2:

Ce fel de reporter sunteți?

Asumarea responsabilității pentru reflectarea calitativă a migrației

Utilizați acest capitol pentru a:

- *Înțelege cum tipul de jurnalist din care faceți parte poate influența materialele despre migrație pe care le faceți, sursele pe care le alegeți și, prin urmare, încadrarea subiectului materialului dvs.*
- *Vă gândi ce ați putea face altfel pentru a reflecta migrația cât mai exact și perspicace.*
- *Genera idei privind oportunități de reflectare a migrației în acest rol al dvs.*
- *Afla care sunt capcanele raspândite pentru anumite roluri în reflectare.*
- *Vă ghida către alte informații aprofundate din restul manualului*

Jurnaliștii care se focusează pe diferite domenii pot deveni „reporteri specializați în migrație” atunci când reflectă subiecte referitoare la migrație în timpul activității lor. Indiferent de specializarea reporterilor, această secțiune a manualului este concepută pentru a sprijini relatarea profesionistă a subiectelor privind migrația fără a compromite nuanțele și precizia:

1. În primul rând analizează specializările în care problematica migrației apare deseori și oferă sugestii pentru jurnaliștii din acele domenii. Oferă idei pentru a îmbunătăți profunzimea și nuanțarea, idei pentru surse analiză, precum și modalități de a evita capcanele din calea reflectării exacte și de impact.
2. În al doilea rând, oferă ghidare pentru nespecialiștii care participă în realizarea materialelor despre migrație pentru a asigura că subiectele sunt abordate cu exactitate pentru a avea impact. Aceste ghidări ar trebui să fie utile pentru o varietate de angajați implicați în procesul jurnalistic, de la jurnaliștii știriști și tematici la membrii echipelor editoriale și de producție precum editori pentru autori externi, editorii de știri și programe tematice, editorii de producție, editorii de imagine și sub-editorii.

Utilizați casetele de navigare din fiecare secțiune pentru a intra în profunzimea temelor și problematicilor celor mai relevante pentru dvs.

Domeniile de specializare în care se reflectă frecvent problematica migrației:

Tipurile de reflectare specializată descrise mai jos includ domenii de lucru pentru jurnaliștii specializați care au tangență cu migrația. Aceste domenii de specializare pot avea diferite denumiri în diferite țări sau pot fi combinate într-un fel sau altul. De exemplu, în Marea Britanie în redacții există reporteri care acoperă afacerile Interne, fiind specializați în reflectarea activității poliției și judecătoriilor, dar și a migrației, aspectelor demografice și problemelor sociale – domenii care țin de atribuțiile unui departament guvernamental din Marea Britanie – Ministerul de Interne (Home Office).

Jurnaliștii specializați pe politică

Correspondenții specializați pe politică se ocupă frecvent de probleme care includ: elaborarea și aplicarea politicilor migraționale, (inclusiv controlul la frontiere); impactul migrației și/sau politicilor de integrare asupra problematicele economice și sociale (inclusiv piața muncii și angajarea în câmpul muncii, finanțele publice și coeziunea socială); atitudinea publică față de migrație, migrații și comunitățile minoritare; prestarea serviciilor publice; și folosirea agendei migrației de către grupurile politice de opoziție.

Sfaturi de bune practici în reflectarea politicilor privind problematica migrației

Jurnaliștii se văd adesea ca observatori imparțiali ai procesului de elaborare a politicilor, dar realitatea este că jurnalismul joacă adesea un rol activ în conturarea rezultatelor politicilor. Modul în care un subiect este reflectat (sau nu este reflectat) poate modela atitudinea publicului, poate afecta alegerile sau poate determina persoanele sau structurile guvernamentale să dea socoteală pentru succesul sau eșecul politicii. O bună reflectare a migrației în contextul politic trebuie să poată diseca retorica și fanfaronada.

Disecarea retoricii

Retorica politică privind migrația poate avea multe forme și a o privi doar în termeni de „pozitiv sau negativ” poate fi reductiv și inutil. Trebuie să vă gândiți dacă o afirmație este adevărată în mod obiectiv – și poate fi dovedită – sau este spusă doar pentru impact și efect – deseori preluând ceva sâmburi de adevăr sau aserțiuni de ordin general și exagerându-le cu scop politic.

Studiu de caz: Trump și Mexic

*Probabil cele mai evidente exemple internaționale recente de folosire a retoricii privind migrația în media vin de la politicieni populiști precum Donald Trump și Victor Orban, prin intermediul rețelelor de socializare sau alte mijloace de informare. Acest articol din *Time Magazine*⁸ descrie multiplele ocazii în care Trump a făcut afirmații foarte provocatoare despre imigranții mexicani (și despre Mexic în general) în timpul campaniei sale electorale din 2016 și primele zile în calitate de președinte, inclusiv numindu-i pe mexicani „criminali” și „violatori”.*

Studiu de caz: Opinii pozitive

*Dar retorica nu este doar anti-imigranți. În acest articol despre salvarea unui copil mic de către un migrant iregular la Paris în 2016, *New York Times*⁹ a prezentat o afirmație retorică în favoarea migrației: „Admir curajul lui Mamoudou Gassama” a declarat Raphaël Glucksmann, editorul unei recenzii literare de stânga într-o postare pe Facebook. „Și vizez la o țară în care nu ar fi necesar să escaladezi o clădire și să salvezi viața unui copil, riscându-ți propria viață, ca să fii tratat ca om dacă ești migrant.” <https://www.nytimes.com/2018/05/28/world/europe/paris-migrant-hero-spiderman.html>*

8 <https://time.com/4473972/donald-trump-mexico-meeting-insult/>

9 <https://www.nytimes.com/2018/05/28/world/europe/paris-migrant-hero-spiderman.html>

Concluzie: Rolul dvs în acest sens trebuie să fie de a analiza critic ce se spune: Este oare intenționat înșelător? Este vorba de cineva care vorbește din inimă fără să-i pese de limbajul pe care îl folosește? Încearcă cineva să-și atragă susținere sau aprobare din partea audienței cu un astfel de limbaj? –Pentru ce? Și de ce? **(Vezi: Discursul de ură și dezinformarea din Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului)**

Analiza independentă confirmă afirmațiile politicianilor? Dacă se adoptă o politică fără dovezi clare și convingătoare că va funcționa, atunci orice jurnalist bun ar trebui să pună întrebări serioase despre aceasta **(Vezi Capitolul 9: Date și Analiză)**. Dar nu toate dovezile sunt egale - think-tank-urile, ONG-urile și cercetătorii motivați politic pot avea un motiv ideologic pentru a susține o abordare politică. Identificarea cercetărilor independente din surse de încredere poate face diferența între un articol care a fost produs de un jurnalist înșelat în mod involuntar să susțină o agendă politică și un jurnalist integru, care îi face să dea socoteală pe cei de la putere.

navigation box

- Pentru mai multe informații despre cum să utilizați *Politicienii & Departamentele guvernamentale și organizațiile naționale de statistică* ca surse, vezi Capitolul 8: *Cum să utilizăm și să găsim experți*.
- Pentru mai multe informații despre tendențiozitate și reprezentare, vezi secțiunea *Diversitatea* din Capitolul 7: *Captarea (esenței) subiectului*.
- Pentru mai multe îndrumări cum să lucrați cu datele, vezi Capitolul 9: *Datele și analiza*.
- Pentru mai multe informații despre utilizarea cuvintelor corecte, vezi Capitolul 4: *Terminologia*.

Economie și business

Reporterii specializați în economie sau business de regulă analizează modul în care migrația și politica migrațională afectează afacerile și finanțele publice, dar și piața muncii și angajarea în câmpul muncii.

Sfaturi de bune practici în reflectarea aspectelor migraționale în subiectele economice

Analiza economică oferă adesea informații relativ precise și concrete, iar examinarea problemei migrației prin prisma impactului economic poate crea impresia unei analize mai independente și obiective a problemei decât concentrarea pe aspecte politice, de securitate sau sociale, care poate fi mai subiectivă. Cu toate acestea, este esențial să înțelegeți care sunt limitările acestui tip de analiză și să vedeți întreg tabloul, fără a presupune că o interpretare îngustă spune întreaga poveste. În reflectarea migrației, un bun reporter economic sau de business trebuie să se asigure că are răspuns la câteva întrebări importante:

Există compromisuri?

Acțiunile generează consecințe - uneori acestea sunt clare, bine înțelese și pe deplin anticipate, dar uneori pot fi neașteptate sau ascunse. De exemplu:

- În multe țări post-comuniste, emigrația a generat un flux semnificativ de remitențe (vezi Capitolul 4 **Terminologia**). Transferurile bănești ale migranților pot avea atât consecințe pozitive cât și negative.
- Adesea, aceste fluxuri de numerar și alte bunuri reprezintă o salvare pentru familiile și comunitățile care le primesc, dar implicațiile remitențelor asupra economiilor locale pot genera consecințe dificile.
- Astfel de consecințe dificile (și adesea neprevăzute) pot include demotivarea destinatarilor de remitențe de a munci și afectarea ratelor de schimb valutar astfel încât să afecteze sectorul comercial (Vezi **Migrația forței de muncă** și **Remitențele** din Capitolul 5: **Istории despre migrație**).

Ați luat pe deplin în considerare perspective alternative?

- Oricât de convingător poate părea un argument economic sau de afaceri, este esențial să-l analizați temeinic și să recunoașteți părțile interesate sau perspectiva din spatele aceluia argument.
- Politicile deseori pot genera câștigători sau pierdanți, de aceea este important de analizat cine are de câștigat, iar cine de pierdut, înainte de a produce un material care presupune un „câștig” sau „pierdere” la modul general.

Capcane și greșeli des întâlnite

Simplificarea excesivă: Economia, business-ul, politica și reglementările sunt complicate și conțin multe elemente. Prezentarea doar a unor elemente ale analizei economice, lăsând în afară celelalte poate fi utilă în crearea materialelor mai scurte și mai clare, dar aceasta poate schimba în mod fundamental semnificația analizei pe care o faceți și poate duce la o înțelegere inexactă a fenomenului migrației și a potențialelor sale consecințe.

O simplificare excesivă des întâlnită este așa-numita „**concepție eronată privind numărul fix al locurilor de muncă**” (eng. lump of labour fallacy), când lucrătorii migranți sunt descriși ca și cum ar „ocupa locurile de muncă ale localnicilor”. Însă, pentru ca acest lucru să fie adevărat, ar trebui să existe un număr fix de locuri de muncă într-o economie și abilități și competențe identice ale localnicilor și migranților, ceea ce e ireal. Sosirea unor oameni noi poate genera o cerere crescută de bunuri și servicii care la rândul său creează noi locuri de muncă și industrii.

Sursa dvs este independentă?

- Companiile, partidele politice și organizațiile comerciale pot fi stimulate puternic de dorința de a obține sprijinul publicului cu privire la o anumită problemă. Dacă conținutul unei știri poate face un factor de decizie politică să încline în favoarea unei întreprinderi sau a unui proiect, sau să se opună altuia, aceasta poate avea ramificații financiare importante.
- Sursa dvs beneficiază financiar de pe urma articolului dvs? Poate altcineva să aibă de pierdut financiar? Analiza dvs întărește o anumită perspectivă politică sau economică sau interesele vreunui partid politic? Dacă da, gândiți-vă critic dacă sursa este credibilă și dacă informațiile oferite pot fi verificate sau triangulate cu cel puțin încă o sursă.

navigation box

- Pentru mai multe informații despre economie, business și migrație, vezi secțiunile *Migrația forței de muncă*, *Considerații de zi cu zi*, *Remitențele* din Capitolul 6: *Captarea (esenței) subiectului*
- Vezi, de asemenea, Capitolul 8: *Cum să găsim și să utilizăm experți*

Asigurarea ordinii de drept și securității publice

Reporterii care reflectă securitatea, activitatea poliției și legislația adesea oglindesc și problematica migrației referitoare la azil și refugiați; controalele la frontieră, migrația iregulară și clandestină și infracțiunile transfrontaliere precum traficul sau contrabanda; aplicarea legislației imigraționale, detenția și deportarea; munca iregulară (munca de către persoane fără permis de muncă sau altă autorizație administrativă).

Reflectarea chestiunilor de securitate și a activității polițienești se poate baza pe informații și analize oferite de poliție, ministere de interne sau alte surse guvernamentale și se poate axa pe acțiuni care se consideră că încalcă legislația națională sau internațională într-un fel sau altul. Acesta este unul dintre cele mai contrariante și disputabile aspecte ale reflectării migrației.

Sfaturi de bune practici în reflectarea migrației în contextul securității, activității poliției și legislației

Cunoaște legea, dar exercită judecată

Bineînțeles că este foarte important să cunoașteți ce spune legea despre dreptul persoanelor de a intra în țară, dreptul de a munci sau dreptul la reședință, dar de asemenea este fundamental să apelați la propria dvs judecată și să apreciați dacă legile sau situația în care se află aceste persoane sunt juste.

Înțelegeți cum și de ce au fost colectate informațiile pe care le primiți

Cine a colectat datele care vi se prezintă și cum le-au obținut? Acest lucru este esențial în toate tipurile de reflectare, desigur, dar este deosebit de important atunci când sunt tratate probleme precum asigurarea ordinii de drept și securității. Din perspectiva datelor, este important să știm cum sunt colectate datele, deoarece aceasta are impact asupra exactității informațiilor pe care le obțineți – au fost luate dintr-un sondaj, din statistica privind numărul persoanelor care traversează o frontieră, dintr-o estimare în baza observațiilor? (Vezi Capitolul 9 [Datele și analiza](#))

Mai important, dacă vi se prezintă informații calitative, nu cantitative, cum ar fi afirmația că un grup de lucrători migranți se aflau în țară în mod ilegal, cunoașteți de unde a venit această informație și cum a fost obținută? Puteți verifica statutul lor legal și dacă există vreo ambiguitate în această privință? Este oare cert că ei înșiși nu sunt victime și că nu s-a folosit nicio constrângere pentru a obține declarații de la ei?

Capcane și greșeli des întâlnite

Oamenii nu sunt elemente de date

Migrația este un proces uman, de aceea trebuie de ținut cont de demnitatea fiecărei persoane din acest proces, indiferent de originea sau situația sa. Atunci când reflectați subiecte care se referă la amploarea migrației, traversările neautorizate ale frontierei sau populații de migranți iregulari, încercați să vă asigurați că nu sunteți predispuși să descrieți persoanele despre care relatați în termeni abstracti sau ca pe un fel de masă omogenă.

Metaforele pot dezumaniza

Nouă tuturor ne place să scriem un pic ostentativ, iar adăugarea culorilor în scrierea noastră poate fi un mod excelent de a atrage publicul și de a-l menține interesat de articolele noastre. Dar folosirea metaforei pentru a descrie migrații sau mișcările migraționale poate face ca publicul să se gândească tot mai puțin la ei ca la oameni și tot mai mult ca la obiecte, date sau concepte abstracte precum „fluxuri”. Este un lucru obișnuit ca reporterii să folosească metafore precum „inundație”, „aflux” sau termeni folosiți pentru a descrie animale precum „roi” pentru a descrie fluxurile sau grupurile de migranți. Acestea trebuie evitate.

navigation box

- *Pentru mai multe aspecte referitoare la asigurarea ordinii de drept și securității publice, vezi secțiunile [Refugiații și azilul](#), [Asigurarea ordinii de drept și securității publice](#), [Deportarea și înlăturarea forțată](#), [Migrația iregulară](#) din Capitolul 5: [Istории despre migrație](#).*
- *Vezi, de asemenea, Capitolul 4: [Terminologia](#) și secțiunile [Diversitatea](#) și [Dezinformarea și discursul de ură](#) din Capitolul 6: [Captarea \(esenței\) subiectului](#)*

Afaceri interne, sociale și religioase

Reporterii care reflectă afaceri interne și sociale se ocupă frecvent de probleme precum schimbările demografice, **integrarea** migranților și coeziunea socială și relațiile inter-etnice / inter-rasiale.

Reporterii pe aspecte religioase se vor concentra evident pe componenta religioasă a migrației - fie în ceea ce privește oportunitățile emigranților de a-și practica liber religia în noile locuri de reședință, sau implicațiile pentru țară gazdă legate de practicile religioase ale comunităților de imigranți nou-veniți sau stabiliți deja de ceva timp.

Sfaturi de bune practici în reflectarea aspectelor religioase legate de problematica migrației

Aceptarea diferențelor: Cel mai de bază principiu în reflectarea aspectelor sociale și religioase legate de migrație este de a recunoaște că niciun grup social, religie sau credință nu ar trebui să fie descris ca fiind inerent „bun” sau „rău”, „corect” sau „greșit”. Dreptul de a avea și de a practica diferite credințe este consfințit în legislația internațională a drepturilor omului.¹⁰

Capcane și greșeli des întâlnite

Stereotipuri, tendențiozități și presupuneri:

A face presupuneri despre atitudinile, perspectivele sau comportamentul unei persoane pe baza grupului sau etnic sau social sau a religiei este problematic și periculos, deoarece poate perpetua atitudini publice care nu se bazează pe o înțelegere nuanțată și exactă. Nu uitați că impunerea propriilor prezumții privind identitatea sau afilierea cuiva pe baza originilor sale sau a percepției dvs. asupra grupului său social, etnic sau național, înseamnă speculație. Acest lucru subminează reflectarea precisă și independentă.

navigation box

- *Integrarea, Asimilarea și Schimbările Demografice*

10 Vezi următoarea explicație a Oficiului Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului: <https://www.ohchr.org/en/issues/freedomreligion/pages/standards.aspx>

Artă și cultură

Reporterii specializați în artă și cultură, cel mai probabil, au tangență cu migrația sub aspectul originilor, patrimoniului sau muncii persoanelor, grupurilor sau organizațiilor pe care le reflectă. De asemenea, sunt considerate relevante tradițiile, obiceiurile și chiar bucătăriile, dar și creația literară, cinematografică etc.

Sfaturi de bune practici în reflectarea problematicii migrației în artă și cultură

Ficțiunea și arta trebuie să se bazeze pe analiză și factologie atentă

- Arta este adesea politică, iar marea artă generează aproape întotdeauna un soi de comentariu social. Când relați despre artă, literatură sau alte fenomene culturale care sunt afectate de migrație sau abordează problema migrației, puneți-vă întrebarea și întrebați-i și pe creatori, dacă este posibil, despre semnificația implicită a creației lor. Acest lucru vă va permite să abordați mai profund subiectul.
- Arta poate exercita putere. Dat fiind impactul artei asupra societății, temele și mesajele care stau la baza artei respective și care au tangență cu migrația și problemele de integrare trebuie analizate și luate în considerare cu atenție. Cântecele, de exemplu, pot fi folosite ca o forță unificatoare în societate, adunând oamenii împreună pentru a dansa și sărbători, sau pot fi utilizate ca instrumente de propagandă concepute pentru a porni un grup împotriva altuia.

navigation box

- Pentru mai multe informații privind rolul artei și culturii, vezi secțiunea *Integrarea, Asimilarea și Schimbările Demografice* din Capitolul 5: *Istoriile despre migrație*.

Reporterii care reflectă afacerile externe, diplomatice și internaționale

Reporterii care reflectă afacerile externe pot aborda problematica migrației în diverse moduri, de la reflectarea problemelor concetățenilor care au migrat în țările în care activează sau aspectelor legate de diasporă, până la abordarea în general a migrației ca fiind o chestiune politică majoră (de exemplu retorica anti-imigrație a lui Donald Trump, abordarea Angelei Merkel „*Wir schaffen das*” (Putem face asta)¹¹ în timpul crizei refugiaților din 2015, sau strămutarea oamenilor din estul Ucrainei în timpul conflictului); ori în contextul preocupărilor legate de business, refugiați și azil sau alte aspecte care pot afecta relațiile unui stat cu alte state.

Sfaturi de bune practici în reflectarea afacerilor externe din perspectiva problematicii migrației

Deoarece corespondenții care reflect afacerile externe și internaționale pot acoperi o serie de domenii, ei pot recurge la aceleași considerații prezentate în secțiunile de mai sus și în următoarele compartimente legate de:

11 <https://www.politico.eu/article/angela-merkel-wir-schaffen-das-5-years-on/>

- **Considerații politice**
- **Considerații economice și de business**
- **Considerații de securitate și juridice**
- **Considerații culturale, sociale și religioase**

Reporterii care reflect afacerile internaționale: Pe lângă cele menționate mai sus, mai trebuie de spus că, din cauza restricțiilor financiare și cele legate de vize, mulți jurnaliști oglindesc **afacerile internaționale** fără a se putea deplasa în țările despre care scriu. Din acest considerent, reporterilor care nu pot călători sau locui peste hotare le recomandăm să consulte secțiunea **dezvoltarea și protejarea surselor** (Capitolul 6: *Captarea (esenței) subiectului*).

navigation box

- Pentru mai multe informații despre reflectarea aspectelor internaționale vezi Capitolul 5: *Istoriile despre migrație*, în special secțiunile *Refugiații și azilul*, *Asigurarea ordinii de drept și securității publice*, *Deportarea și înlăturarea forțată*, *Migrația iregulară*.
- Vezi, de asemenea Capitolul 4: *Terminologia* și secțiunile *Diversitatea surselor și perspectivele* și *Dezinformarea și discursul de ură* din Capitolul 6: *Captarea (esenței) subiectului*.
- Pentru mai multe sfaturi, vizionați videoclipul 4 în care Eromo Egbejule, jurnalist, scriitor și regizor nigerian, vorbește despre experiența sa de reflectare a migrației. https://www.youtube.com/watch?v=n8Cl-tORdvTQ&list=PLXxzWkiXihue7dRH3_QceqpkBGJL-gQdl&index=3

Reporterii nespecializați

Nu toți jurnaliștii sunt specializați în reflectarea anumitor subiecte. În activitatea multor reporter, știrile generaliste și materialele tematice reprezintă cea mai mare parte a lucrului lor, iar multe media se bazează pe acești „generalști” pentru o mare parte a conținutului lor.

Sfaturi de bune practici pentru reporterii generalști

La fel ca și reporterii specializați, generalștii trebuie să treacă de la o problemă, adesea complexă, la alta și pot intra în contact cu problemele de migrație în diverse situații. Datorită acestei complexități de domenii susceptibile de a fi reflectate, nu este fezabil să se propună un set clar de sugestii pentru reporterii nespecializați, cu toate acestea, câteva considerații inițiale pot fi propuse:

1. Asigurați-vă că punctul de plecare este întotdeauna umanitatea subiectelor pe care le reflectați (Vezi **Capitolul 1: Fundamente Etice**).
2. Asigurați-vă că înțelegeți situațiile legale ale persoanelor despre care reflectați.
3. Nu faceți prezumții sau generalizări privind comunitățile sau grupurile de migranți.
4. Evitați limbajul peiorativ, inflamator sau discriminatoriu (Vezi **Capitolul 4: Terminologia** și **Discursul de ură**)

În afară de aceste reguli de bază, sfaturile prezentate mai sus cu privire la considerațiile politice, sociale, religioase, economice și juridice pot sprijini generalistii în elaborarea unor materiale care tratează multe dintre subiectele specifice care pot apărea.

Capcane și greșeli des întâlnite

1) *A te lăsa dus de val*: generalistii se bazează pe alte media și pe dezbaterile naționale existente pentru a-și forma propriile interpretări și a-și construi materialele.

Jurnalismul se clădește pe propria-i bază – reporterii sunt influențați de munca colegilor și deseori continuă subiecte pe care le-au început alții. Aceasta poate fi o bună modalitate de a examina mai în profunzime și a vedea lucrurile sub alte unghiuri, dar crește riscul să întărească anumite narrative naționale care apoi să fie prezentate drept „așa stau lucrurile”.

Nevoia de a lucra rapid, de a reuși în termene-limită și de a îndeplini cerințele editorului poate însemna că jurnaliștii iau decizii pornind de la această premisă implicită că „așa stau lucrurile”. Însă dacă puteți să priviți dintr-o parte, fără grabă, și să vă gândiți la alte moduri de a înțelege subiectul, și dacă puteți în mod politic să puneți la îndoială opțiunile editoriale pe care le considerați greșite sau nechibzuite, atunci munca dvs va avea doar de câștigat.

Fotojurnaliștii

Imaginile puternice consolidează jurnalismul și reflectarea migrației, dar este foarte important ca mass-media să nu promoveze impresiile superficiale care întăresc stereotipurile.

- Evitați utilizarea imaginilor sau imaginilor video care înclină spre senzaționalism, intruziune și voyeurism.
- Solicitați întotdeauna permisiunea de a filma și de a fotografia persoane, deși acest lucru nu ar trebui să fie necesar într-un cadru public. Solicitați în prealabil permisiunea scrisă, dacă este posibil.
- Evitați imaginile care reflectă un clișeu, deoarece acestea contribuie la crearea de stereotipuri care pot fi înșelătoare și dăunătoare. În mod similar, evitați imaginile care reprezintă protagoniștii în funcție de caracteristicile definitorii supra-simplificate.

navigation box

Pentru mai multe sugestii privind fotojurnalismul și imaginile, vezi:

- Secțiunea *Traficul de persoane & contrabanda de persoane din Capitolul 6: Istoria despre migrație*.
- Secțiunile *Dezvoltarea și protejarea surselor & Fotografia și imaginile din Capitolul 7: Captarea (esenței) subiectului*.
- Secțiunea *Interviarea victimelor traumei din Capitolul 8: Interviuri*.

Editorii de știri, editorii pentru autori externi și echipele de producție

(Inclusiv proprietarii, editorii-șefi, editorii, editori de producție, sub-editori, editori de subiecte și corespondenți).

Mass-media poate stabili agende de politici și poate reacționa la ele. Datorită faptului că editorii pot alege conținutul pentru publicare, aceștia pot contribui la dezbaterile publice. Judecățile editorilor în aceste cazuri pot fi factorul definitoriu care asigură succesul unei publicații sau evidențierea și impactul unei probleme.

Sfaturi de bune practici pentru editori și echipe de producție care se ocupă de problematici migraționale:

Transparența

Faceți publice și accesibile standardele și practicile editoriale:

Aceasta înseamnă că jurnaliștii din redacție vor informa intervievații despre politicile și practicile redacției înainte de interviuri pentru a obține încrederea acestora și a face materiale mai bune, protejând și interesele intervievaților. (Capitolul 8: [Interviurile](#))

Autorizarea și plasarea articolelor și reportajelor:

Puneți umanitatea în prim plan atunci când decideți ce materiale să publicați:

Jurnalismul convingător se bazează adesea pe dramă și conflict, situații extreme și preocupări cu privire la necunoscut. În contextul migrației, poate fi ușor să vă concentrați asupra subiectelor care pot stimula sau exacerba furia sau frica. Bineînțeles, există situații în care rolul editorului este să exprime îngrijorări și să evidențieze probleme, deoarece aceste materiale pot modela rezultatele din lumea reală - fie că e vorba de comunități locale care se ocupă de schimbări, fie de imigranți, emigranți, refugiați sau solicitanți de azil. Având în vedere impactul pe care îl pot genera astfel de articole în lumea reală, a găsi timp pentru a lua în considerare și, acolo unde este posibil, a aborda sau a atenua acest impact este un semn distinctiv al calității și arată angajamentul față de etica profesională.

Jurnaliștii de producție: Sub-editorii și editorii video sau audio

Cheia jurnalismului de succes este alegerea conținutului care are impact prin fluidizarea și revizuirea conținutului și asigurarea faptului că acesta este potrivit pentru publicul dvs. După cum știți, aceasta este o abilitate adesea neapreciată la justa valoare, care necesită talent și pricepere.

Jurnaliștii de producție trebuie să lucreze rapid și să echilibreze o serie de priorități concurente: să producă ceva de mărime potrivită, care să fie corect și convingător, cursiv și să răspundă la toate întrebările-cheie, să arate sau să sune „bine” și să respecte termenele de producție.

Concentrați-vă pe subiect, nu pe produs

Multitudinea de considerații din rolul dvs. generează riscul ca pe măsură ce vă concentrați pe crearea unui produs bine ambalat, materialul final să nu mai reflecte conținutul original.

Nu pierdeți nuanțele în sala de editare

Unul din riscuri este eliminarea detaliilor care adaugă nuanțe și complexitate poveștii migranților, sau a detaliilor care demonstrează mai degrabă cooperare decât conflicte între comunități. Discutați cu jurnalistul, precum și cu editorii, pentru a vă asigura că materialul final păstrează sensul general dorit și folosiți judecata profesională pentru a vă asigura, dacă este posibil, că povestea aduce o contribuție pozitivă.

Evitați terminologia leneșă sau disprețuitoare: (Vezi Capitolul 4: **Terminologia**)

navigation box

- Pentru a afla mai multe despre limbajul utilizat în reflectarea migrației, consultați Capitolul 4: **Terminologia**.
- Pentru a explora mai mult procesele și problematica migrației, vezi Capitolul 5: **Istории despre migrație**.
- Pentru a afla mai multe despre modul în care angajarea, promovarea și cultura redacțională poate influența reflectarea migrației vezi secțiunile **Diversitatea și sursele și perspectivele și Aspectele gender și migrația din Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului**.
- Pentru mai multe idei despre ce pot face șefii redacției, proprietarii media și alții ca să sprijine reflectarea migrației, vezi Capitolul 10: **Consolidarea reflectării migrației**.

Concluzie

Principalul lucru constată în acest capitol este că migrația poate fi un subiect de reflectat pentru aproape orice tip de jurnalist și că tipurile de reflectare aduc cu ele diverse abordări și norme, care pot modela materialele diferit.

Acordați-vă câteva momente de reflecție pentru a vă întreba cum alți reporteri ar putea relata același subiect sau dacă tindeți să vă concentrați mai mult pe crearea unui produs decât să spuneți povestea cum trebuie: deseori a face un pas în afara limitelor sarcinii asupra căreia lucrați și a vă gândi la toate alegerile pe care le-ați făcut pentru producerea materialului se poate solda cu un conținut jurnalistice mai bun, care servește mai bine interesului public.

Jurnaliștii au putere - de la decizia de a reflecta sau nu subiectul până la repartizarea acestuia reporterilor, alegerea persoanelor de interviu, imaginilor folosite, proeminenței acordate materialului în raport cu alte articole și a problemelor pe care le ridică în discuție - iar alegerile noastre pot influența răspunsurile publice și politice, cu implicații profunde atât pentru viața migranților, cât și pentru comunitățile din care ei fac parte.

Capitolul 3:

Tendențe în reflectarea migrației

Utilizați acest capitol pentru a:

- Înțelege mai multe lucruri privind factorii care modelează tendințele internaționale în reflectarea migrației.
- Afla despre încadrare și narativele practicate de media despre care poate nu știți.

Acest capitol abordează tendințele internaționale în reflectarea migrației, axate adesea pe încadrări și narative specifice. Deși există o analiză cantitativă limitată a acoperirii mediatice a migrației în țările post-sovietice și în alte țări din estul Europei, cercetările sugerează că la oglindirea migrației în întreaga lume există câteva teme comune:

1) Reflectarea este mai mult negativă decât pozitivă

Deși este imposibil să cunoaștem cum arată toate reflectările privind migrația, dovezile existente sugerează că unele mass-media deseori fac o legătură între știrile rele și migranți și migrația din întreaga lume. O analiză efectuată în perioada 2013-2014 a arătat că reflectarea negativă a migrației în țările cu venituri ridicate a fost de peste două ori mai vizibilă decât reflectarea pozitivă.¹² Această tendință a fost mai vizibilă în unele țări precum Australia și Regatul Unit, decât în altele, cum ar fi Canada și Elveția. Situația a fost similară, cu o acoperire mult mai negativă decât pozitivă, în țările cu venituri mai mici, inclusiv Afganistan, Bangladesh, Malaiezia, Pakistan, Sri Lanka, Thailanda și Vietnam. Atât în țările cu venituri mari, cât și în cele cu venituri mici, conținutul cel mai negativ s-a concentrat pe migrația iregulară.

2) Reflectarea se pare că devine mai puțin negativă

Negativismul nu este caracteristic doar reflectării migrației, desigur, iar jurnaliștii mai degrabă pun accent pe probleme care trebuie rezolvate sau chestiuni controversate, decât să acorde atenție lucrurilor pozitive care nu necesită atenție. În ultimii ani s-au observat unele tendințe de reflectare mai pozitivă sau mai neutră a problemelor migrației în mai multe țări și o conștientizare crescândă asupra necesității de a reflecta vocile migranților. Apariția rețelelor de socializare a oferit migranților oportunități pentru a-și produce și promova propriul conținut, sprijinind în continuare prezentarea pozitivă a migrației¹³.

3) Reflectarea adesea se axează pe câteva teme principale

Reflectarea migrației include o multitudine de domenii și probleme diferite, dar tinde să se ocupe mai mult de imigrație și imigranți decât de emigrație și emigranți, deși acest lucru depinde, firește, de contextul național. Temele cel mai des analizate sunt¹⁴:

12 McCauliffe, Weeks and Koser (2015) <https://library.oapen.org/bitstream/handle/20.500.12657/30709/643773.pdf?sequence=1#page=311>

13 Ibid

14 Vezi Allen, Blinder and McNeil (2018) https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2018_en_Capitolul8.pdf și Eberl et al (2019) <https://www.understandfreemovement.eu/wp-content/uploads/2020/01/D8.3.pdf>

- Legea și ordinea/securitatea
- Amenințările socio-culturale
- Pericolele economice
- Aspectele umanitare/victimele
- Interesul uman
- Istoriile de succes ale migranților
- Deficitul demografic /necesitățile economice

4) Evenimentele afectează enorm nuanțarea și abordarea reflectării migrației în mass-media

Reflectarea migrației nu este constantă. Evenimente precum războaiele sau dezastrele care împing refugiații, solicitanții de azil sau persoanele strămutate intern să părăsească locurile obișnuite de trai, iar alegerile și ascensiunea/căderea liderilor populist și a retoricii asociate sau a evenimentelor geopolitice - cum ar fi extinderea UE, Brexit sau liberalizarea vizelor - pot schimba atât nuanțarea migrației în mass-media și în dezbaterile politice, cât și entuziasmul reflectării. De aceea, atunci când ne referim la cum arată reflectarea migrației, ceea ce vrem să întrebăm este „cum arată acum?”. Cu toate acestea, punctele generale prezentate mai sus - evidențierea unei dezbateri mai negative decât pozitive, o mișcare lentă către narațiuni mai pozitive și un set de teme-cheie care sunt revizuite în mod regulat - par relativ constante, cel puțin în ultimii cinci-zece ani.

Migrația: Cum politicul distorsionează reflectarea în mass-media

Părerile negative privind subiectul imigrației pot atrage atenția mass-media mai mult decât reflectarea problemelor principale care implică siguranța umană, cum ar fi traficul de persoane, chiar și atunci când aceste probleme sunt mai relevante sau mai importante în contextul național sau local. Rapoartele de țară elaborate de Rețeaua pentru Jurnalism Etic și Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale în 2015 și 2016 au conținut dovezi clare că influența politică nejustificată asupra reflectării mass-media, adesea bazată pe informații false sau distorsionate, a deplasat accentul de pe probleme mai profunde, cum ar fi munca forțată, munca copiilor și traficul.

Implicații pentru practică

Cunoașterea tendințelor internaționale în reflectarea migrației nu vă spune în sine cum ar trebui să reflectați acest domeniu, dar ridică câteva întrebări care merită luate în considerare:

1. Reflectarea pe care o faceți se încadrează în tiparele stabilite (precum securitatea sau pericolele economice) și această redă tabloul în întregime?
2. Este sensul de ansamblu pe care îl redă materialul dvs în general negativ, pozitiv ori neutru? Este captată complexitatea și puteți să faceți ceva ca să faceți materialul și mai complex?
3. Ați privit dincolo de chestiunea „migrației” la dedesubturile poveștilor oamenilor vizati?

Concluzie

Înțelegerea a ceea ce reprezintă reflectarea migrației în întreaga lume trebuie să vă ajute să recunoașteți că multe dintre subiectele cu care aveți de a face se încadrează în anumite căi bătătorite care presupun anumite clișee și figuri de stil, dar și oportunități de reflectare eminentă.

navigation box

- *Pentru a explora mai în profunzime modalități de face materiale excelente, vezi Capitolul 2: **Ce fel de reporter sunteți?***
- *Pentru a reflecta mai mult despre utilizarea corectă a limbajului migrației, vezi Capitolul 4: **Terminologia.***
- *Pentru a explora procesele și problematica migrației, vezi Capitolul 5: **Istории despre migrație.***

Capitolul 4:

Terminologia

Utilizați acest capitol pentru a:

- Avea o înțelegere mai profundă, mai nuanțată și mai exactă a principalilor termeni privind migrația.
- Afla de ce anumiți termeni sunt dificili și cum și de ce pot fi folosiți greșit sau abuziv.
- Naviga într-un limbaj complex și oferi context procesului de luare a deciziilor.
- Justifica utilizarea termenilor care sunt mai exacti și mai puțin dăunători.
- Încuraja utilizarea și adoptarea glosarelor.

În diferite țări se dezvoltă diferite lexicoane de termeni des folosiți în relatarea subiectelor migraționale. Acești termeni uzuali ajută publicul să înțeleagă rapid și ușor principalele noțiuni și evoluția lucrurilor, dar ei pot, de asemenea, genera moduri înșelătoare sau problematice de a percepe lucrurile – așa cum se discută pe tot cuprinsul acestui manual.

Un exemplu al modului în care limbajul evocator poate duce la reprezentări înșelătoare ale migrației este utilizarea metaforelor specifice calamităților pentru a descrie evenimentele migraționale, cu termeni precum „inundație”, „aflux” sau „roiuri”, folosiți pentru a reda sensul de foarte numeros, necontrolat. În alte situații, pot fi folosiți termeni leneși, prea simplificați sau disprețuitori pentru a descrie anumite tipuri de munci îndeplinite în mod obișnuit de anumite comunități, modul în care se îmbracă sau arată membrii unor comunități, prezumțiile de apartenență la o anumită religie, sau folosirea termenilor argotici (slang) pentru a descrie anumite comunități. Acești termeni nu numai că pot denatura realitatea în care trăiește grupul sau obiectul descris, dar pot avea și alte conotații negative - de exemplu, că toți membrii unui grup, precum membrii comunității de romi, se implică în activități ilegale - care pot fi utilizate pentru a justifica excluderea sau discriminarea lor ulterioară.

Introducere

Reflectarea oricărui subiect necesită ca jurnalistul să utilizeze o terminologie corectă sau, în caz contrar, va produce materiale inexacte, înșelătoare sau problematice. Aceasta înseamnă că reporterii care reflectă problematica migrației trebuie să înțeleagă termenii-cheie și diferențele dintre diferitele tipuri de migrație internațională și internă.

Această secțiune oferă o scurtă introducere în terminologia-cheie utilizată în reflectarea migrației - evidențind erorile frecvente, precum și explicând chestiunile juridice și etice care fac anumiți termeni mai exacti sau mai adecvați decât alții.

Această secțiune nicidecum nu este comprehensivă, dar își propune să acopere unii dintre cei mai frecvent utilizați termeni pe care un jurnalist poate să-i întâlnească sau să-i folosească în fiecare zi. Există numeroase glosare detaliate disponibile privind terminologia migrației, cum ar fi glosarul elaborat de către Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) a ONU: https://publications.iom.int/system/files/pdf/iml_34_glossary.pdf

Glosarul Rețelei Europene a Migrației (European Migration Network, EMN), care oferă definiții și termeni din domeniul migrației și azilului: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/glossary_en.

O altă resursă care a fost creată special pentru jurnaliști (deși cu accent pe Orientul Mijlociu), este un glosar al Organizației Internaționale a Muncii (OIM):

https://www.ilo.org/beirut/projects/fairway/WCMS_552778/lang--en/index.htm

Atât terminologia oficială, cât și limbajul colocvial se pot deosebi foarte mult de la o țară la alta, astfel încât această secțiune este concepută pentru a analiza termenii folosiți în mass-media internațională și pe cei folosiți în contexte naționale specifice.

Cum utilizăm glosarele

Conform [Rețelei pentru Jurnalism Etic](#)¹⁵:

Jurnaliștii NU trebuie să considere glosarele ca:	Jurnaliștii trebuie să utilizeze glosarele:
<ul style="list-style-type: none">● O listă de cuvinte sau expresii interzise.● Menite să restricționeze sau în alt mod să constrângă capacitatea sau dreptul jurnaliștilor și media de a relata liber.● O declarație de corectitudine politică care ar impune presa să se conformeze unei agende politice ascunse.	<ul style="list-style-type: none">● Ca referință pentru a găsi alternative la cuvinte care, în anumite contexte, pot incita la discriminare sau chiar la violență.● Pentru a găsi exemple de bune și rele practici în cazurile de reflectare a discursurilor de ură, inclusiv a propagandei politice, religioase și teroriste.● Ca invitație adresată proprietarilor mass-media, editorilor și jurnaliștilor pentru a discuta despre modul în care își încadrează subiectele și narativele și limbajul pe care îl folosesc în acest sens.● Să analizeze dacă sunt necesare ghiduri editoriale suplimentare sau instrumente pentru propria redacție.

Codurile de culori din acest glosar:

În acest glosar, fiecare cuvânt - împreună cu definiția sa - a fost codificat în culori. Culorile se referă la un set de domenii largi în care acești termeni tind să fie utilizați. La sfârșitul acestei secțiuni există un set de linii directorii care utilizează același cod de culoare pentru a vă permite să analizați terminologia referitoare la aceste domenii, cu câteva sfaturi despre bune practici.

După glosarul propriu-zis urmează o secțiune finală (nu este codificată cu culori) privind cuvintele care trebuie evitate și utilizări eronate ale terminologiei.

15 <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/words-matter-glossary-journalism-cyprus>

1. Cuvinte cu Albastru: **Traversarea frontierelor**
2. Cuvinte cu Verde: **Reședința în afara țării de origine**
3. Cuvinte cu Maro: **Date și termeni privind migrația**
4. Cuvinte cu Roșu: **Categoriile principale de migranți regulari**

Termenii-cheie și utilizarea acestora

Următorii termeni, prezentați în ordine alfabetică, se referă la diferențe importante în cadrul fenomenului migrației.

Ascendență - Unele țări iau în considerare ascendența în politicile care reglementează admiterea și cetățenia. De exemplu, țările care au cunoscut o emigrație semnificativă oferă uneori căi mai ușoare de admitere sau de cetățenie pentru persoanele care sunt descendenții persoanelor care au emigrat în generațiile anterioare. Cu toate acestea, practica poate fi controversată, mai ales atunci când generează întrebări dificile cu privire la utilizarea rasei sau a etniei (și nu a cetățeniei ancestrale) în determinarea drepturilor persoanelor.

Azil – Protecția oferită de un stat cetățenilor unui alt stat sau apatrizilor care au o temere întemeiată de persecuție în țara lor de naștere pe baza convingerilor lor politice sau religioase, a etniei, naționalității sau a grupului social (statutul de refugiat). În multe țări, pot fi acordate diferite forme de azil persoanelor care au fugit de violență generală sau dezastru din țara lor sau din alte motive similare (această formă de azil este de obicei denumită ca o formă de protecție suplimentară). Dreptul la azil este protejat prin dreptul internațional, în special prin Convenția privind statutul refugiaților din 1951 și alte instrumente internaționale privind drepturile omului.

(vezi, de asemenea, **Solicitant de azil și Refugiat**)
(trece la *Formele de migrație: Refugiații și azilul*)

Solicitant de azil – Persoană care solicită protecția oferită de un stat cetățenilor unui alt stat sau apatrizilor care au o temere întemeiată de persecuție în sensul Convenției privind statutul refugiaților din 1951, sau care are nevoie de protecție internațională. Solicitarea azilului în altă țară este legală, iar articolul 31 al convenției cere ca, în cazul în care un solicitant de azil a trebuit să încalce legile privind imigrația pentru a intra într-o țară sigură pentru a solicita azil, aceste încălcări să nu fie pedepsite.

(vezi, de asemenea, **Refugiat și Azil**)
(trece la *Formele de migrație: Refugiații și azilul*)

Cetățean – Subiect recunoscut legal al unui stat, fie nativ sau naturalizat.

Cetățenie – Statut juridic care recunoaște o persoană ca cetățean al unui anumit stat, precum și relația juridică dintre o persoană și un stat, conferind anumite drepturi în general, inclusiv dreptul de a locui într-un anumit stat suveran fără teama de înlăturare și ca membru al comunității statului respectiv. De obicei conferă titularului drepturi politice, civile și sociale depline, precum și drepturi de protecție.

1) Traversarea frontierelor

Traversarea frontierelor este un proces obișnuit și banal în majoritatea circumstanțelor, dar în reflectarea migrației aceasta poate fi transformată într-un act de o semnificație profundă. Mulți dintre noi traversăm zilnic granițe administrative: dintre raioane sau județe, provincii sau regiuni, iar uneori dintre state. O mare parte a migrației are loc în interiorul granițelor aceluiași stat. Deplasarea prin zone geografice și granițe administrative este o acțiune obișnuită în multe contexte, dar odată cu proliferarea granițelor politice și administrative stricte care se referă la drepturi și obligații specifice acordate populațiilor din aceste granițe, migrația a căpătat o importanță politică tot mai mare.

De ce contează să reflectăm corect

O mare parte a migrației se întâmplă fără multă fanfară sau recunoaștere publică, deoarece aceasta este pur și simplu o parte a vieții de zi cu zi - gândiți-vă la oamenii care fac naveta în fiecare zi între diferite zone administrative pentru a lucra - însă reflectarea migrației poate determina oamenii să interpreteze problema în moduri foarte diferite, cu implicații pentru politică. Marea majoritate a migrației globale are loc din punct de vedere perfect legal, dar una dintre cele mai des întâlnite teme în reflectarea migrației este statutul legal al migranților. O analiza a conținutului ziarelor britanice privind migrația, efectuată de către Universitatea Oxford, a revelat că termenul „ilegal” a fost folosit de peste zece ori mai des decât orice alt adjectiv alăturat cuvântului „imigrant”.

Prezentarea migrației ca pe o problemă dominată de „ilegalitate” poate stimula temerile publice și un anumit set de politici sau răspunsuri publice, cum ar fi sprijinul redus pentru migrație sau creșterea deportărilor și detenției migranților. Descrierea simplificată reduce fenomenul migrației la o caricatură ce nu oferă sens cu privire la natura sa.

Sfaturi principale

Reflectarea responsabilă întotdeauna trebuie să:

- Clarifice situația legală, în special ce ar trebui de făcut ca migrația să fie considerată legală și parte normală a vieții oamenilor;
- Contextualizeze amploarea și natura problemei;
- Evite speculațiile privind statutul legal al persoanelor atunci când acesta nu este cunoscut;
- Folosească termeni preciși.

Migrația clandestină - Traversarea frontierelor într-un mod menit să ocolească controalele la frontierele naționale.

Țara de naștere - Această definiție corespunde unei înțelegeri generale a migrației internaționale ca mișcare a oamenilor dintr-o țară în alta. Cu toate acestea, mulți oameni născuți în străinătate sunt, de asemenea, cetățeni ai țării lor de reședință și, prin urmare, nu ar fi considerați migranți dacă sunt definiți prin naționalitate și nici nu sunt supuși controlului imigrațional. La fel, granițele politice ale țărilor se schimbă în timp, Uniunea Sovietică fiind un exemplu evident. Aceasta înseamnă că cineva se poate naște într-un loc care devine parte a unei alte țări sau poate deveni o țară în sine. Ca atare, conceptul de țară de naștere nu este fixat în timp.

Țara de origine - Țara de naționalitate sau de reședință anterioară a unei persoane sau a unui grup de persoane care au migrat în străinătate.

(vezi și **Naționalitate**)

Țara de reședință - Țara în care o persoană - migrant sau nativ – își are reședința obișnuită.

Diaspora - Un termen complex și contestat, folosit inițial cu referire la grupuri etnice / culturale fără patrie (în special evrei, înainte de înființarea statului Israel). În limbajul obișnuit, termenul a ajuns să includă comunități cu o anumită moștenire etnică, culturală, sau națională care trăiesc în alte țări decât presupusa lor „origine”.

Emigrant – Opusul „imigrantului” – persoana care a plecat dintr-o țară pentru a locui o perioadă îndelungată în altă țară. În general un imigrant într-o țară este emigrant în țara din care a plecat.

(Vezi și **Imigrant** și **Emigrant**)

Emigrație – Plecarea unei persoane din țara sa de reședință într-o altă țară pentru o perioadă prelungită de timp.

(vezi și **Imigrare** și **Migrația Internațională**).

Migrant pentru reîntregirea familiei - Persoană care locuiește în afara țării de reședință obișnuită al cărei motiv principal al migrației a fost însoțirea sau alăturarea la membrii familiei. Pot fi folosiți și termeni similari precum „migrant de căsătorie”. Ar trebui să se acorde atenție evitării termenilor care insinuează faptul că reîntregirea familiei și / sau căsătoria sunt întreprinse exclusiv în scopuri de emigrație, cu excepția cazului în care sunt prezentate probe legale concrete.

(vezi *Formele migrației: migrația pentru reîntregirea familiei*)

Migrația forțată – vezi Migrația involuntară sau forțată.

Persoană născută în străinătate – Persoană născută în afara țării de reședință, indiferent de țara de cetățenie.

Cetățean străin – Persoană care nu este cetățean al țării în care se află.

Libertatea de mișcare – Libertatea de mișcare poate însemna lucruri diferite:

- OIM descrie libertatea de mișcare ca „un drept fundamental al omului care cuprinde dreptul de a părăsi orice țară; dreptul de a intra și de a rămâne în țara de origine; și dreptul la libera circulație pe teritoriul statului de reședință sau de muncă”.
- În dezbaterile din Europa, termenul se referă în general la dreptul persoanelor de a călători fără restricții fie în interiorul propriului stat, fie din țara lor de cetățenie către o altă țară sau mai multe țări. În contextul Uniunii Europene, dreptul la libera circulație este legat de acorduri comune între statele membre ale UE pentru a permite cetățenilor altor state membre să intre liber și să locuiască într-o altă țară a UE fără a fi nevoie să respecte politica de imigrație, așa cum este specificat pentru alte grupuri de cetățeni (așa-numiții „resortisanți ai țărilor terțe”).

Capitolul 4: Terminologia

- Drepturile la libera circulație pot include, de asemenea, drepturi de muncă, de studiu și de ședere pe termen lung, deși aceste drepturi pot diferi în funcție de acordurile dintre state.
- Exemple de zone de liberă circulație - Uniunea Europeană; Acordul de călătorie Trans-Tasman (Australia și Noua Zeelandă); Zona comună de călătorie între Marea Britanie, Republica Irlanda și Insulele Canalului Mânecii; și Uniunea statală Rusia - Belarus.

Crima de ură (Infrațiunea motivată de ură) - O infracțiune, de obicei care implică violență, motivată de prejudecăți pe bază de rasă, religie, orientare sexuală sau alte motive legate de identitate. Aceste motive pot fi cu adevărat atribuite victimei sau pot fi percepute.

(vezi secțiunea Dezinformarea și crima de ură din Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului)

Imigrant - Persoană care s-a mutat dintr-o reședință obișnuită dintr-o țară într-o altă țară pentru o perioadă îndelungată timp. Acest termen ar trebui evitat cu referire la copiii imigranților născuți în noua lor țară de reședință, deoarece acești copii nu au migrat.

(vezi și **Imigrație și Emigrant**)

Imigrație – Proces în care o persoană se mută într-o altă țară decât țara de reședință obișnuită pentru o perioadă îndelungată de timp, aceasta devenind astfel noua țară de reședință obișnuită.

(vezi și **Imigrant, Emigrație și Migrație internațională**)

Fluxuri migraționale – Descriu numărul persoanelor care se mută într-o țară.

Integrare – Proces prin care adoptarea sau modificarea practicilor culturale, politice sau sociale apropie diferitele grupuri de populație. Integrarea diferă de „asimilare”, deoarece este un proces bidirecțional de acomodare reciprocă. Integrarea poate avea, de asemenea, semnificații mai specifice în ceea ce privește descrierea unor rezultate concrete, cum ar fi învățarea limbilor străine sau participarea pe piața muncii, de obicei în raport cu grupurile de migranți care obțin rezultate mai apropiate de cele ale populației native.

(vezi **Coeziunea socială**)

(*treci la Integrarea, Asimilarea și Schimbările Demografice*)

Migrația internă – Mișcarea oamenilor în interiorul unui stat. Termenul este uneori folosit incorect pentru a descrie circulația într-o zonă de liberă circulație, cum ar fi UE - care este din punct de vedere tehnic migrație internațională, deoarece persoana traversează granița unui stat.

Persoană strămutată intern - Persoană care rămâne în continuare în interiorul frontierelor statului său de cetățenie sau de reședință obișnuită, dar care a fost forțată să își părăsească locul sau regiunea de reședință obișnuită din cauza amenințării cu violență, persecuție, calamități naturale sau provocate de om, motive legate de mediul înconjurător și alte motive similare.

(vezi și **Migrația forțată**)

(*treci la Factorii migrației: Criza și migrația*)

Migrația internațională - Aceasta include atât migranții „pe termen scurt” (definiți de ONU ca fiind cei care își schimbă țara de reședință obișnuită timp de cel puțin trei luni consecutiv, dar mai puțin de un an), cât și

migranții „pe termen lung” (definiți de ONU ca fiind cei care locuiesc pe un alt teritoriu timp de cel puțin un an consecutiv).

Migrația involuntară sau forțată – Este atunci când o persoană este forțată să părăsească locul de reședință obișnuită sau este strămutată împotriva voinței sale. Motivele pentru aceasta pot include conflictul, opresiunea, persecuția sau criza umanitară și de mediu.

(vezi și **Traficul/Persoanele traficate și Azilul**)

Iregular – „Migranții iregulari” sau „migrația iregulară” se referă la migranții care intră sau locuiesc într-o țară fără documentația legală corespunzătoare. Termenul este, în general, preferabil celui de „imigrant ilegal” sau „imigrație ilegală”, deoarece legislația în domeniul migrației poate fi complexă, iar termenul iregular nu face prezumția de criminalitate. Notă - solicitanții de azil nu pot fi considerați iregulari datorită dreptului lor de a solicita protecție internațională.

(trece la: *Formele migrației: Migrația iregulară*)

Lucrător migrant - De obicei se utilizează pentru a descrie o persoană care locuiește în afara țării de reședință obișnuită al cărei motiv principal al migrației este munca. Acest termen este uneori folosit și pentru a descrie persoanele care migrează intern pentru a se angaja în câmpul muncii.

(trece la: *Formele migrației: Migrația forței de muncă*)

Migrația forței de muncă - Migrația internațională în scopul angajării în câmpul muncii. Uneori acest termen este folosit și în contextul migrației interne, dar acest lucru ar trebui întotdeauna explicat clar pentru a evita confuzia.

(trece la: *Formele migrației: Migrația forței de muncă*)

2) Traiul în afara țării de origine

Migrația se întâmplă din multe motive, de la oamenii care fug de persecuție sau sărăcie, la cei super-bogați care se mută în alte țări pentru un alt stil de viață.

De ce contează să reflectăm corect?

Mass-media poate juca un rol semnificativ în formarea percepțiilor publice asupra migranților și a reacțiilor la aceștia. În cele mai bune cazuri, acest lucru ajută la crearea unor societăți coerente și pașnice, iar în cele mai rele cazuri poate stimula antipatia între comunități și chiar violența.

Sfaturi principale

- Evitați stereotipurile rasiale și religioase;
- Rețineți că solicitarea azilului este un lucru legal;
- Rețineți că integrarea este un proces de schimbare bidirecțional, care include atât migrantul, cât și societatea gazdă;
- Atât timp cât o persoană nu s-a mutat efectiv, aceasta nu este un migrant – indiferent de etnie, religie sau familie. Acest lucru este important când este vorba despre copii din părinți migranți.

Durata șederii - Măsurarea duratei migrației în conformitate cu definiția ONU a migrantului pe termen lung (vezi Migrantul internațional pe termen lung) prezintă mai multe provocări.

1. Pentru orice persoană care ajunge într-o nouă țară de reședință, nu se poate ști cât timp va sta acolo. Intențiile declarate ale unei persoane (autentice sau de altă natură) atunci când răspund la întrebări la frontieră nu coincid întotdeauna cu ceea ce fac de fapt.
2. Mulți oameni consideră că migrații sunt persoanele care se stabilesc cu traiul permanent într-o altă țară, deci în situațiile în care oamenii nu intenționează să rămână permanent într-o altă țară - cum ar fi mulți studenți internaționali sau oameni de afaceri – a-i numi pe aceștia migrați poate genera confuzie.

Migrant internațional pe termen lung – „O persoană care se mută într-o altă țară decât cea a reședinței sale obișnuite pentru o perioadă de cel puțin un an [...], astfel încât țara de destinație devine noua sa țară de reședință obișnuită”.¹⁶

Migrant - Termen general care se referă la persoanele care se mută dintr-un loc în altul pentru o perioadă îndelungată. Este imprecis și ar trebui, în general, să fie contextualizat dacă se dorește să ofere un sens util.

Lucrător casnic migrant - Un lucrător migrant al cărui loc de muncă se bazează în mod specific în casa privată a unei alte persoane și unde se așteaptă să îndeplinească sarcini casnice, cum ar fi gătitul, curățenia sau sarcini de îngrijire. În unele țări, statutul imigrațional al lucrătorilor casnici migrați poate fi legat de un anumit angajator.

(vezi și **Lucrătorul migrant**)

Migrație - Mișcarea unei persoane sau a unui grup de persoane, fie peste o frontieră internațională, fie în interiorul unui stat. Este o formă de mobilitate a populației, care cuprinde orice fel de deplasare a oamenilor, indiferent de distanță, scop sau formă. Migrația include mișcarea persoanelor care se deplasează în diverse scopuri, incluzând munca, reîntregirea familiei, nevoia de protecție și altele.

Migrația mixtă – Recunoaște motivațiile și fluxurile mixte ale migraților. De exemplu: un lucrător migrant poate spera, de asemenea, să studieze în noua țară de reședință; o persoană care se mută în primul rând pentru a se alătura membrilor familiei poate spera să lucreze în noul loc de reședință; un grup de persoane care călătoresc pentru a solicita azil poate include, de asemenea, persoane care călătoresc în alte scopuri (de exemplu pentru a găsi un loc de muncă).¹⁷

(treceți la: *Formele migrației: migrația mixtă*)

Nativ - Termen care descrie o persoană care nu este migrant. Aceasta înseamnă că persoana s-a născut, este cetățean și locuiește în mod normal în țara de reședință. Termenul este oarecum imprecis și are implicații problematice din cauza utilizării sale în limbajul colonial și rasist.

Fluxuri nete / migrație netă - Impactul numeric general atât al imigrației, cât și al emigrației asupra mișcărilor totale ale populației dintr-o țară (intrări totale minus ieșiri totale).

16 Recomandări privind statistica migrației internaționale (ONU) https://unstats.un.org/unsd/publication/SeriesM/SeriesM_58rev1e.pdf

17 <https://migrationobservatory.ox.ac.uk/resources/primers/mixed-migration-policy-challenges/>

3) Date și termeni privind migrația

Utilizarea corectă a datelor și a termenilor tehnici privind migrația este esențială pentru reflectarea exactă a migrației.

De ce contează să le utilizăm corect?

Utilizarea incorectă a terminologiei poate afecta în mod fundamental sensul unui reportaj, iar înțelegerea diferențelor subtile poate schimba în mod semnificativ înțelegerea datelor.

Analiza populației născute în străinătate comparată cu cea a cetățenilor străini poate releva date extrem de diferite. Oamenii își pot schimba țara de cetățenie, dar țara de naștere rămâne aceeași.

Referirea la un solicitant de azil drept „imigrant ilegal” sau chiar „migrant fără acte” poate modela modul în care persoana sau comunitatea sa este percepută și eventual atitudinea pozitivă sau negativă din partea audienței dvs. și chiar a factorilor de decizie.

Sfaturi principale

- Asigurați-vă că știți exact ce înseamnă termenii pe care îi utilizați, mai ales dacă reflectă definiții stricte stabilite în lege sau politici.
- Nu uitați că migrația este un domeniu complex și că termenii prea largi pot să pună în umbră aspecte mai importante ale situației unei persoane.

Principiul nereturnării (Non-refoulement) - Un principiu esențial de protecție în temeiul drepturilor internaționale ale omului, ale refugiaților, dreptului umanitar și cutumiar. Principiul interzice țărilor să î ntoarcă persoane din teritorii dacă există temeieri substanțiale pentru a crede că persoana ar fi expusă riscului de prejudiciu ireparabil la întoarcere, inclusiv persecuția, tortura, maltratarea sau alte încălcări grave ale drepturilor omului. Acest principiu este inclus în numeroase instrumente internaționale pentru drepturile omului: Convenția împotriva torturii și altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante (CAT), Convenția privind statutul refugiaților și Convenția europeană a drepturilor omului. În conformitate cu prevederile legislațiilor naționale, solicitanților de azil care nu se califică ca refugiați, dar totuși nu se pot întoarce din cauza acestui principiu, li se acordă o protecție subsidiară sau suplimentară.

(vezi și **Azilul și Protecția subsidiară/suplimentară**)

Fluxul de ieșire - Descrie numărul persoanelor care pleacă dintr-o țară.

(*treci la: Consecințe: Deportarea și înlăturarea forțată*)

Rezident permanent - O persoană căreia i s-a acordat statutul de rezident permanent. Este posibil ca persoana să fi venit în țară ca imigrant sau ca solicitant de azil. Rezidenții permanenți care devin cetățeni nu mai sunt considerați din punct de vedere legal ca rezidenți permanenți.

Persoană protejată - O persoană care a fost considerată de guvern ca (a) un refugiat pe baza Convenției sau (b) o persoană care are nevoie de protecție, cu alte cuvinte, o persoană care nu corespunde definiției Convenției de refugiat, dar se află într-o situație asemănătoare refugiaților, de exemplu pentru că este în pericol de a fi torturată.

(vezi și **Azilul, Solicitantul de azil și Refugiatul**)

Factorii de atracție și împingere (push-pull factors) - Migrația este adesea analizată în termenii „modelului push-pull”, care analizează factorii de împingere care determină oamenii să părăsească țara lor (cum ar fi situația economică, socială, de securitate sau politică) și factorii de atracție, care îi atrag către țara de destinație.¹⁸

(trece la **Factorii migrației, din Capitolul 5: Istoria despre migrație**)

Refugiat – Din punct de vedere legal, o persoană care a solicitat azil și a primit statutul de refugiat în alt stat. Termenul este adesea folosit pentru a descrie persoanele care fug de un conflict sau amenințare, dar, din moment ce statutul juridic real al acestor persoane este în general neclar, ar fi mai bine să folosiți o terminologie mai puțin specifică în contextul celor care traversează frontiere pentru a găsi refugiu, cum ar fi „persoane care caută refugiu”, sau „solicitanți de azil”.

(vezi și **Azilul și Solicitantul de azil**)

(trece la **Formele de migrație: Refugiații și azilul**)

Solicitantul statutului de refugiat - O persoană care depune cerere de protecție ca refugiat. Acest termen este mai mult sau mai puțin echivalent cu solicitantul de azil și este termen standard în unele țări. Solicitant de azil este termenul folosit mai des la nivel internațional.

(vezi și **Azilul și Solicitantul de azil**)

(trece la **Formele de migrație: Refugiații și azilul**)

4) Categoriile principale de migranți regulari

Deseori vedem referințe la anumite tipuri sau categorii de migranți, care sunt de obicei definite pe baza motivelor pentru care persoanele au primit permisiunea de a intra și de a rămâne într-o țară. Prin urmare, categoriile de migranți regulari reflectă adesea categoriile administrative create în cadrul politicii de migrație, care pot fi specifice fiecărei țări. În unele contexte, migranții pot fi clasificați pe baza intențiilor declarate de intrare sau de ședere, care, după cum s-a menționat mai sus, se pot modifica în timp.

Remitențe / remitere - Transferuri de bani sau bunuri de la rezidenții unei țări către rezidenții unei alte țări, adesea asociate cu migrații care trimit bani familiilor și comunităților lor. Termenul „remitențe sociale” înseamnă, de asemenea, transferul de idei și norme de la o societate la alta prin ideile aduse de migrații întorși acasă.

(trece la **Remitențe**)

18 Modelul push-pull de migrație a fost descris de Everett Lee în 1966 și rămâne o modalitate cheie-de interpretare a factorilor migrației.

Relocare - Transfer de refugiați din țara care le-a acordat azil către o altă țară care a fost de acord să-i primească și să le acorde stabilire permanentă.

Refugiat relocat – Refugiat căruia i s-a oferit stabilire într-o altă țară decât cea a azilului.

(vezi și **Refugiat**)

A doua (a treia) generație / persoane cu trecut migrațional - Copii născuți în țara de reședință din părinți (sau bunici), sau cel puțin unul dintre ei, născuți în străinătate, chiar dacă copiii sunt cetățeni / resortisanți ai țării gazdă. De altfel, persoanele care s-au născut în afara țării de reședință pot fi considerați migranți de „prima generație”.

Solicitarea azilului – Atunci când o persoană solicită statut de refugiat / azil într-o țară al cărei cetățean nu este.

(vezi și **Solicitant de azil** și **Refugiat**)

Copii separați (minori) - Persoane cu vârsta sub 18 ani care sunt separați de un părinte / tutore legal / îngrijitorul lor principal, dar nu neapărat de alte rude adulte.

Contrabanda de persoane / contrabandist - Facilitarea traversării frontierei cu ocolirea controalelor la frontieră. Contrabanda nu trebuie confundată cu traficul de persoane. Ambele constituie infracțiuni, însă, în timp ce contrabanda se desfășoară cu scopul principal de a obține beneficii financiare sau de altă natură materială pentru trecerea neregulamentară a frontierei, traficul are ca scop în primul rând exploatarea persoanelor (există și alte diferențe); o persoană care facilitează și / sau conduce contrabanda, o face în general pentru câștig financiar sau alte beneficii materiale (contrabandist).

Coeziune socială - Conceptul de „coeziune socială” este des întâlnit în discuțiile de politici, în special în ceea ce privește populațiile minoritare și imigranții, precum și integrarea minorităților. Deși conceptul este clar ca idee, este adesea vag în aplicațiile sale politice, iar cele mai bune abordări pentru crearea unei „societați coezive” sunt controversate.

(vezi și **Integrarea**)

(trece la *Integrarea, Asimilarea și Schimbările Demografice* din Capitolul Istoriei despre migrație)

Apatrid – O persoană care nu este recunoscută ca cetățean de niciun stat. Aceasta înseamnă că apatrizii nu se pot bucura de protecția vreunui stat și, prin urmare, se află într-o situație vulnerabilă atunci când vine vorba de exercitarea drepturilor lor fundamentale.

Stocuri (de migranți) - Numărul de migranți dintr-o anumită zonă sau țară într-un moment dat. Stocurile nu trebuie confundate cu termenul fluxuri de migranți, care se referă la intrarea sau ieșirea dintr-o anumită țară într-o anumită perioadă de timp.

Student migrant / migrant de studii - Persoană care locuiește în afara țării de reședință obișnuită al cărei motiv principal al migrației a fost studiile, care pot include școlarizarea la diferite niveluri (de exemplu, primar, secundar, terțiar).

(trece la *Formele migrației: Studiile peste hotare*)

Statutul de protecție subsidiară / suplimentară - O formă de protecție internațională acordată unei persoane care nu a fost determinată de guvern ca refugiat în temeiul Convenției, dar care are nevoie de protecție, în conformitate cu prevederile legislației internaționale și naționale, de exemplu, din cauza situației de securitate din țara de origine, pericolului de a fi torturat sau altor motive similare.

(vezi și **Azil, Solicitant de azil și Refugiat**)

Rezident temporar – Persoană care are permisiunea de a rămâne temporar într-o țară care nu este țara sa de reședință obișnuită.

Trafic - Recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor printr-o formă de exploatare sau abuz de putere. ONU descrie procesul de trafic ca fiind „recrutarea, transportul, transferul, adăpostirea sau primirea persoanelor, prin amenințarea cu forța sau folosirea forței sau a altor forme de constrângere, prin răpire, fraudă, înșelăciune, abuz de putere sau situație de vulnerabilitate sau prin oferirea sau primirea de plăți sau foloase pentru a obține consimțământul unei persoane care are controlul asupra altei persoane în scop de exploatare”¹⁹. În esență, traficul are loc atunci când există un element de constrângere sau forțare.

(vezi și **Contrabanda**)

(trece la: **Traficul de persoane și contrabanda**)

Țară de tranzit - Țară prin care migranții se află în drumul lor din țara de origine spre destinația finală.

Copii neînsoțiți - Persoane cu vârsta sub 18 ani care nu sunt însoțite de un adult care, conform legii sau obiceiurilor, este responsabil de îngrijirea lor, cum ar fi un părinte, un tutore sau un îngrijitor.

Neautorizat - Se referă la migranți sau migrație fără autorizație legală. În mod similar cu „iregular”, termenul poate fi adesea folosit ca un substitut - adesea preferabil - pentru termenul „ilegal” pentru a descrie un imigrant fără drepturi legale clare de a se afla într-o țară.

Nedocumentat - Se referă la migranții care nu pot prezenta documente care să dovedească dreptul lor legal de a intra sau de a locui undeva și / sau documente care confirmă identitatea lor. Este important să recunoaștem că lipsa documentelor nu înseamnă și lipsa drepturilor legale - situațiile în care documentația valabilă a fost pierdută sau distrusă nu ar trebui să modifice în general drepturile legale ale unei persoane. O simplă lipsă de documente nu pune automat o persoană într-o situație iregulară.

Viză – O viză este o aprobare aplicată în pașaport care oferă titularului anumite drepturi de intrare, ieșire sau ședere într-o țară pentru o anumită perioadă de timp. Pe lângă durata șederii, vizele clarifică în general drepturile titularului de a lucra, studia sau accesa anumite servicii publice. Un migrant poate solicita diferite vize pentru fiecare formă diferită de permisiune.

Fără viză - Guvernele pot conveni să renunțe la cerințele pentru deținătorii de pașapoarte din anumite state de a obține viză. Însă renunțarea la această cerință de viză nu presupune acordarea drepturilor de ședere pe termen lung sau de muncă, studii sau acces la toate serviciile publice.

Permis de muncă – Un permis de muncă îi conferă titularului dreptul de muncă, uneori cu anumite limite.

19 https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/glotip/Annex_II_-_Definition_and_mandate.pdf

Folosirea greșită, abuzul și conotația tendențioasă a terminologiei

„Migrant economic”

Folosire corectă: Un migrant economic este orice persoană care se deplasează la nivel internațional (sau, posibil, intern) pentru a-și îmbunătăți situația economică. De la miliardari care își mută locul de reședință pentru a-și îmbunătăți statutul fiscal, la bancheri internaționali sau oameni de afaceri care se mută în țări bogate, până la orice lucrător migrant, la oricine părăsește o viață săracă, în speranța să găsească o situație mai bună.

Folosire greșită: Termenul este adesea folosit cu referire la solicitanții de azil și refugiați pentru a presupune că obiectivul lor de deplasare este nejustificat și că ei nu fug cu o temere întemeiată de persecuție sau din alte motive de protecție. De asemenea, acest termen poate fi utilizat în mod greșit atunci când se referă la migrații pentru reîntregirea familiei pentru a insinua că căsătoriile migraților respectivi sunt „căsătorii fictive” cu scopul de a obține acces la locurile de muncă de joasă calificare.

„Illegal / fals” cu referire la solicitanții de azil sau refugiați

Solicitarea azilului este un drept care este protejat în temeiul Convenției din 1951 privind statutul refugiaților și al altor instrumente juridice internaționale (vezi [Refugiații și azilul](#) în Capitolul 5: [Istории despre migrație](#)); atunci când o persoană solicită azil, statul de la care se solicită are obligația de a examina această cerere și de a acorda sau refuza statutul respectiv. În perioada în care o persoană așteaptă o decizie cu privire la cererea de azil prezența acesteia este legală și chiar dacă este respinsă, nu ar trebui, în general, să fie descrisă că a întreprins o acțiune „illegală” sau „falsă”.

Refugiații sau persoanele care se bucură de una din formele de protecție internațională sunt persoane a căror cerere de azil a fost recunoscută și acceptată de statul în care s-au refugiat. O persoană cu statut de refugiat sau altă formă de protecție internațională este, prin definiție, rezident legal.

Atunci când descriem persoane care fug de persecuție, conflicte, calamități sau traumatizare, trebuie să dăm dovadă de responsabilitate și să recunoaștem că au dreptul de a face acest lucru și să-i numim refugiați sau solicitanți de azil. Este extrem de neetic să speculăm cu privire la motivațiile sau drepturile lor de a solicita azil sau statut de refugiat fără dovezi clare. De asemenea, este important să recunoaștem că persoanele care fug de nesiguranța din țara lor de origine au și diferite alte nevoi, nu doar de protecție - de a păstra integritatea și bunăstarea familiei, de a lucra și câștiga mijloace financiare pentru trai, de a studia și altele.

Ex-pat / expatriat - Termenul ex-pat sau expatriat este un termen teoretic neutru care se referă la o persoană care a emigrat într-un alt stat și nu mai este rezidentă în țara de origine. Utilizarea greșită a acestui termen se referă la conotația tendențioasă a acestuia - în uzul obișnuit se referă în general la migrații mai bogate, adesea albi, din țări cu venituri ridicate. Aceasta conferă un grad de legitimitate migrației lor, care adesea nu este acordată migraților din țări cu venituri mai mici, termenul fiind rar folosit cu referire la aceștia.

(treceți la: [Dezinformarea și Discursul de ură](#).)

Termeni de evitat

Străin – Acest termen dezumanizant este folosit în unele țări pentru a desemna persoane care nu sunt cetățeni.

Imigrație ilegală - Termenul „imigrație ilegală” este utilizat frecvent pentru a descrie diverse procese, cum ar fi migrația clandestină, utilizarea documentelor false pentru a intra într-o țară sau chiar rămânerea după expirarea vizei. Acest termen este adesea imprecis din punct de vedere juridic și este folosit în mod obișnuit mai degrabă pentru efect retoric decât pentru claritate. Este uneori utilizat în mod greșit în raport cu situații complexe, cum ar fi mișcarea refugiaților și a solicitanților de azil și a grupurilor mixte de migranți. Acolo unde este posibil, termenul ar trebui evitat și ar trebui folosiți în schimb termeni mai nuanțați sau preciși.

Imigrant ilegal - Deși termenul este încă utilizat frecvent în dezbaterile de presă și de politici privind migrația din întreaga lume, acesta este considerat inexact, cu conotație tendențioasă și controversat. Majoritatea organismelor internaționale, inclusiv agențiile Națiunilor Unite, împreună cu Associated Press²⁰ și multe alte organizații de știri proeminente, nu recomandă utilizarea termenului „imigrant ilegal”. Sunt de preferat alți termeni, cum ar fi imigranți iregulari, nedocumentați sau neautorizați (vezi secțiunea 1), deși aceștia pot avea utilizări contextuale specifice.

Cum poate fi îmbunătățită utilizarea terminologiei?

Existența mai multor definiții poate fi o provocare pentru consecvența în dezbaterile publice cu privire la numărul de migranți sau impactul migrației, deoarece una și aceeași discuție s-ar putea baza simultan pe două definiții diferite (de exemplu, persoane născute în străinătate și cetățeni străini), deoarece autorii urmăresc anumite scopuri.

De exemplu, analiza declinului populației din Georgia din 1989 până în 2002 arată că o mare parte a emigrației din Georgia în acea perioadă a constat din etnici ruși și armeni. Implicațiile acestui fapt pentru Georgia sunt destul de diferite dacă ținem cont că aceasta este o emigrație „georgiană” sau „migrație de întoarcere” post-sovietică (deși multe dintre persoanele în cauză probabil s-au născut în Georgia).

Deseori, în dezbaterile publice nu este clar cine este considerat „migrant”. De exemplu, migranții pot fi confundați cu minorități etnice sau religioase sau termenul poate fi folosit pentru a descrie cetățeni străini, chiar dacă aceștia s-au născut în orașul în care locuiesc.

Un exemplu de utilizare greșită a terminologiei este un studiu academic realizat în Polonia care a sugerat că populația „născută în străinătate” era neobișnuit de costisitoare pentru stat. O analiză mai atentă a arătat că aceste costuri erau adesea legate de pensiile plătite persoanelor în vârstă care se născuseră în orașe precum Gdansk pe timpul când făceau parte din Germania, înainte sau în timpul celui de-al doilea război mondial. În acest caz, acești oameni au fost definiți, în statistici, ca migranți nu pentru că ei s-au mutat, ci pentru că au fost mutate granițele!²¹

Mass-media folosesc adesea termeni diferiți pentru unul și același lucru, iar sondajele de opinie publică privind atitudinile față de imigrație reflectă această confuzie și chiar o pot amplifica. Sondajele pot să nu-și definească termenii în mod clar, punând respondenții în situația de a răspunde la întrebări pe baza propriilor definiții implicite. Alte anchete pot oferi definiții specifice ale migranților care pot induce respondenților

20 <https://blog.ap.org/announcements/illegal-immigrant-no-more>

21 <https://www.understandfreemovement.eu/article/what-makes-poland-unique/>

anumite concluzii. Atunci când relațați date derivate din aceste surse diferite, este important să contextualizați termenii, să explicați definițiile asociate pe care le reflectă și, acolo unde este cazul, să dați și o analiză critică a modului în care sunt prezentate noțiunile.

Întrebări pentru redacții și asociații de jurnaliști:

Ce se poate face pentru o abordare amplă la nivelul întregii bresle jurnalistice pentru a spori înțelegerea și a conveni asupra utilizării termenilor în țara dvs sau în context regional?

- Există forumuri pentru a pune în discuție terminologia contestată și cea preferată?
- Există ghiduri privind utilizarea limbajului și terminologiei care au fost convenite de media, organele de reglementare și asociațiile de jurnaliști?
- Sunt disponibile glosare internaționale, regionale sau naționale în limba dvs?
- Ghidurile și politicile sunt publice? Ar putea ele fi folosite pentru a îmbunătăți alfabetizarea media, a spori înțelegerea migrației și (potențial) pentru a crește încrederea în jurnalism prin transparență?

Treci la Capitolul 10: Consolidarea reflectării migrației

Concluzie

Uneori utilizarea terminologiei corecte poate părea incomodă și chiar puteți avea impresia că terminologia tehnică în loc de cea colocvială, mai simplă, reduce impactul materialului dvs. Dar este esențial ca termenii pe care îi folosiți să fie corecți. Aceasta nu numai că poate avea un impact real asupra persoanelor vulnerabile, dar poate face diferența dintre articolele care sunt înșelătoare sau greșite și materialele excelente.

navigation box

- Pentru a găsi mai multe resurse, vezi secțiunea *Glosare privind migrația din Capitolul 11: Instrumente și resurse.*
- Pentru a explora cum sunt folosite cuvintele pentru mai multă profunzime, vezi *Capitolul 3: Tendințe în reflectarea migrației.*
- Pentru a reflecta mai profund despre cum puteți fi cel mai bun reporter pe migrație, vezi *Capitolul 2: Ce fel de reporter sunteți?*
- Pentru a explora procesele și problematica migrației, vezi *Capitolul 5: Istorii despre migrație.*

Capitolul 5:

Istории despre migrație

Citiți acest capitol pentru a:

- Înțelege potențiala amploare a subiectelor privind migrația și cât de corelate sunt acestea cu alte subiecte.
- Obține idei pentru noi unghiuri și abordări de reflectare a migrației.

Peste 100 de subiecte și potențiale unghiuri de reflectare a migrației au fost identificate într-o taxonomie a studiilor de migrație elaborată de IMISCOE [Migration Research Hub](#)²². Vă recomandăm să aruncați o privire asupra acestei resurse pentru a vă inspira pentru subiecte noi.

În conformitate cu IMISCOE Migration Research Hub, această secțiune este organizată după:

1. Procesele migraționale (**factori**, **forme** și **infrastructuri**)
2. **Consecințele migrației**
3. Guvernarea migrației

Ca și ale capitole, subiectele pe care am ales să ne concentrăm și profunzimea cu care sunt tratate se bazează pe discuțiile în format focus-grup cu asociațiile de jurnaliști care au avut loc în august 2020 în cadrul proiectului MOMENTA 2.

Procesele migraționale

Migrarea nu este o singură acțiune de a merge dintr-un punct de origine la un punct de destinație. Acest fenomen complex este alcătuit dintr-o serie de planuri, considerații și acțiuni care duc la acea mișcare, iar în timpul deplasării pot avea loc ajustări și schimbări care pot avea implicații pe termen lung. De asemenea, apar inovațiile, strategiile, acomodările și mecanismele de adaptare atât la destinație, cât și pentru rudele rămase acasă.

Factorii migrației

Există multe motive pentru care oamenii se mută cu traiul în alte locuri și adesea o fac nu doar dintr-un singur motiv. Oricât de complexe ar fi motivele, cercetătorii găsesc adesea util să ia în considerare ce factori acționează ca o „împingere” („push”), încurajând pe cineva să emigreze dintr-un loc și care acționează ca o „atracție” („pull”), încurajându-i să aleagă o anumită destinație. Acești așa-numiți „factori” ai migrației se pot schimba în timp și chiar în timpul călătoriei, ceea ce face dificilă identificarea definitivă a motivațiilor migrației.

22 <https://migrationresearch.com/taxonomies/>

Factorii migrației: considerații de zi cu zi

Factorii de împingere și atracție deseori sunt determinați de nivelul salariilor și oportunitățile de angajare în muncă, care pot fi mai bune în țara de destinație decât acasă, sau de motive familiale. Acestea sunt explorate mai jos în secțiunile privind **migrația forței de muncă** și **migrația pentru reîntregirea familiei**.

Dar este important să recunoaștem că setul ordonat de „cutii” în care ne place să încadrăm migrații în scopuri administrative nu va spune aproape niciodată întreaga poveste a oamenilor reali care au migrat. Aceste persoane pot avea un amalgam de motive pentru a migra, nu doar strict pentru „muncă”, „studii”, „familie” ori „azil”. Iar alegerea destinației poate fi determinată de considerații precum cunoașterea limbii, prezența diasporei, infrastructura de transport internațional și multe altele. Aceste aspecte sunt explorate în secțiunea privind **migrația mixtă**.

Unul dintre motivele de migrare cel mai frecvent trecut cu vederea în discuțiile din media și politici este un interes simplu pentru lumea din jurul nostru și dorința de a ne dezvolta ca persoane și de a avea experiențe noi și interesante. O analiză efectuată de cercetătorii de la Universitatea din Maastricht a constatat că în UE, în special în rândul multor tineri, un factor important pentru migrație a fost pur și simplu „pofta de hoinăreală”²³ (wanderlust) - o dorință foarte puternică de a călători.

Deși nu cunoaștem dacă s-au făcut sondaje similare în fostele țări sovietice, credem totuși că dorința de a vedea lumea și de a avea o viață variată și interesantă este destul de universală.

Studiu de caz: Migrația internă

De asemenea, este important să nu trecem cu vederea deplasarea oamenilor în interiorul țării. După cum subliniază Stephanie Hegarty, corespondentul BBC pentru populație, migrația internă poate avea un efect mai mare asupra societății decât imigrația și emigrația.

https://www.youtube.com/watch?v=VyVn2ov1ss8&list=PLXzWkiXihue7dRH3_QceqpkBGJL-gQdl&index=1

23 <https://www.reminder-project.eu/blog/why-are-people-moving-within-europe-the-complexity-of-migrant-decision-making-in-the-european-union/>

Factorii migrației: criza și migrația

Migrația este adesea o ultimă soluție pentru oameni în perioade de criză. Tipurile de crize cu care oamenii se pot ciocni pot varia de la cele cu totul personale - cum ar fi riscul pentru viața unei persoane din cauza unei vrajbe cu o bandă criminală - sau persecuția din cauza apartenenței la o anumită comunitate, grup politic, etnie, religie sau orientare sexuală. Crize mai pot fi și catastrofe care afectează mai multe părți ale unei societăți, cum ar fi războaiele sau catastrofele ecologice care afectează locuințele și comunitățile. În unele circumstanțe, crizele pot fi atât de acute sau extreme încât oamenii nu mai pot rămâne în locurile în care trăiesc în mod normal. Când se întâmplă acest lucru, putem descrie migrații rezultate ca fiind persoane „**strămutate forțat**”, ceea ce înseamnă că factorii migrației lor au fost atât de extremi încât circumstanțele i-au împins să plece.

Conform estimărilor UNHCR, la finele anului 2019 existau aproximativ 79,5 milioane de persoane strămutate forțat în întreaga lume (ICNUR 2019)²⁴. Majoritatea acestor persoane - aproximativ 45,7 milioane - erau „persoane strămutate intern”, iar restul 33,8 milioane erau refugiați (sau persoane aflate în situații similare ca refugiații) și solicitanți de azil:

- 26 milioane de refugiați;
- 40.0 milioane de persoane strămutate intern;
- 20.4 milioane de refugiați sub mandatul ICNUR;
- 5.6 milioane refugiați palestinieni sub mandatul UNRWA;
- 4.2 milioane de solicitanți de azil.

(vezi [Studiu de caz: Reflectarea persoanelor strămutate intern](#))

Când intervenim?

Există momente în care un jurnalist este singura persoană care poate ajuta pe cineva rănit sau a cărui viață este în pericol. În astfel de cazuri este în general acceptat că obligația morală de a veni în ajutorul acelei persoane primează asupra datoriei profesionale a jurnalistului de a relata, iar în unele țări aceasta este și o obligație legală.

Regulile privind implicarea: când jurnaliștii trebuie să intervină? (IJNET)
[rules-engagement-when-should-journalists-intervene](#)

Când trebuie să se implice reporterii în evenimentele pe care le relatează (CJR)
[analysis/journalists-hurricane-harvey.php](#)

24 <https://www.unhcr.org/uk/figures-at-a-glance.html>

Efectele psihologice cauzate de reflectarea evenimentelor traumatizante

Starea fizică de bine nu ar trebui să fie singura preocupare a jurnalistului. Uneori jurnaliștii sunt cuprinși de o varietate de emoții, inclusiv compasiunea, dorința de a interveni, frustrarea din cauza imposibilității de a interveni, indiferența față de situațiile prin care a trecut deja de multe ori și respingerea de către unele persoane care sunt intervievate sau observate.

Traumele morale

Un raport din 2017, „**Impactul emoțional asupra jurnaliștilor care reflectă criza refugiaților**”, publicat de Institutul Reuters pentru Studiul Jurnalismului, a studiat reacția psihologică a jurnaliștilor care reflectă crize umanitare. Studiul a constatat că „nu atât stresul post-traumatic sau depresia”, cât trauma morală a fost cea mai mare provocare psihologică cu care se confruntă jurnaliștii care reflectă criza refugiaților.

Studiul a concluzionat că:

„Având în vedere că jurnaliștii care se implică activ în ajutorarea refugiaților suferă pregnant traume morale, breasla jurnalistică trebuie să ajungă la un consens cu privire la definirea așteptărilor adecvate în situații precum acestea. Desigur, jurnaliștii buni se vor simți mișcați de criza migrației, dar nu o pot remedia și nu ar trebui să încerce să o facă. Sentimentul de vinovăție, care este adesea plasat greșit, poate fi o motivație defectuosă a comportamentului. La fel și trauma morală. Aici jurnaliștii trebuie să înțeleagă de unde provin emoțiile lor și că este în regulă să simtă suferință în contextul la care asistă. Cu toate acestea, atunci când lucrurile nu sunt clare în totalitate și jurnaliștii încep să ajute în mod regulat migrații, emoțiile pot fi copleșitoare”.

Stresul post-traumatic

Trauma morală poate fi un precursor al stresului post-traumatic, care poate apărea la câteva luni sau chiar ani după ce reporterul a plecat din locul respectiv.

Jurnaliștii care întâlnesc refugiați și migranți care au avut experiențe șocante sau tulburătoare pot suferi uneori traumatizări indirecte sau traume secundare și pot începe să reacționeze în moduri similare cu persoanele pe care le-au intervievat.

Aceasta poate însemna retragerea în sine sau evitarea situațiilor sau conversațiilor care amintesc trauma. Primul pas este să-ți dai seama de efectele pe care le poate avea experiența unor situații foarte stresante asupra ta.

The Dart Centre for Journalism and Trauma a făcut o muncă importantă, contribuind la cercetare, și a compilat o bază de date valoroasă pentru jurnaliști, profesori de jurnalism și profesioniști din domeniul sănătății dedicată îmbunătățirii mediatizării traumei, conflictelor și tragediilor: <https://dartcenter.org>.

Centrul, de asemenea, a publicat un raport axat special pe problemele legate de reflectarea migrației: Resource Roundup: Covering Migration and Refugees, (August 2, 2018).

<https://dartcenter.org/blog/2018/08/resource-roundup-covering-migration-refugees>

Formele migrației

Formele migrației: migrația forței de muncă

Știați că? Migrații au contribuit cu aproximativ 6,7 trilioane de dolari SUA la PIB-ul global în 2015 - o pondere de 9,4% din PIB-ul global în acel an. (McKinsey)

Migrația forței de muncă

Potrivit Organizației Internaționale a Muncii, 59% din populația migranților de pe glob sunt lucrători migranți.²⁵ Aceasta nu înseamnă neapărat că singurul motiv al migrației a fost munca, dar înseamnă că sunt angajați în muncă remunerată în noua lor țară de reședință. Această cifră evidențiază impacturile economice importante ale migrației și legăturile importante dintre migrație și muncă. Migrația forței de muncă are două laturi:

- *Emigrația forței de muncă - oameni care au plecat sau pleacă să lucreze în altă parte.*
- *Imigrația forței de muncă - persoane care provin sau sosesc din altă parte pentru a lucra.*

Cu toate acestea, trebuie reținut faptul că migrația este adesea temporară, sezonieră sau circulară. O mare parte a migrației întreprinse în mod special în scopuri de muncă este pentru perioade scurte în industrii cu „creșteri” sezoniere distincte, de exemplu în recoltarea agricolă, turism sau construcții.

O eroare des întâlnită în reflectarea migrației forței de muncă implică ceea ce se numește „concepția eronată privind numărul fix al locurilor de muncă” (eng. *lump of labour fallacy*) (vezi, de asemenea, **capcanele și greșelile des întâlnite în reflectarea aspectelor economice și de business legate de migrație în secțiunea Economie și business din Capitolul 2 Ce fel de reporter sunteți?**). Aceasta implică prezumția că, dacă un anumit număr de lucrători migranți sosesc, atunci aceștia vor lăsa fără locuri de muncă un număr similar de lucrători nativi. Totuși, aceasta presupune un număr fix de locuri de muncă într-o economie și profiluri identice de calificare / competență ale nativilor și migranților, ceea ce adesea nu este cazul. Sosirea de oameni noi înseamnă o cerere mai mare de bunuri și servicii - de la locuințe și produse alimentare la alte necesități, produse de consum și divertisment - creând noi locuri de muncă și industrii.

Reflectarea emigrației forței de muncă

În unele privințe, reflectarea emigrației forței de muncă poate fi mai dificilă decât reflectarea imigrației – a povesti despre ceva care este absent pot fi mai greu decât a relata despre lucrurile care sunt chiar în fața ta. Provocarea se reflectă și în date: multe țări nu colectează sistematic statistici cu privire la persoanele care pleacă, de fapt datele privind emigrația sunt adesea colectate din date privind *imigrația* în țările de reședință.

Exod de creieri sau creșterea potențialului intelectual?²⁶

Unele consecințe negative ale emigrării forței de muncă: emigrarea pentru muncă poate avea consecințe importante pentru societăți. Poate contribui la scăderea populației și reduce cererea de bunuri și servicii, afectând economiile și întreprinderile locale; elimină membrii cei mai productivi din societate, reducând veniturile din impozite și posibilitățile de investiții în servicii publice și infrastructură; poate duce, de asemenea,

25 <https://migrationdataportal.org/themes/labour-migration>

26 Vezi acest articol al lui Gibson și McKenzie <http://ftp.iza.org/dp5730.pdf>

la destrămarea familiilor, cu consecințe emoționale și sociale potențial negative. Este posibil ca migranții să nu fi avut noroc în călătoriile lor sau să fi fost deportați sau îndepărtați din țara de destinație dacă și-au pierdut locul de muncă, de exemplu, sau au lucrat ilegal sau au fost migranți iregulari și pot ajunge în situații de dificultăți economice sau sociale când se întorc.

Unele consecințe pozitive ale emigrării forței de muncă: emigrarea poate oferi oportunități valoroase pentru muncă și poate genera venituri atât pentru migranți, cât și pentru comunitățile din care aceștia pleacă - sub forma remitențelor. Aceasta poate stimula creșterea profesională, dobândirea de noi competențe și expertiză. Remitențele pot acoperi cheltuielile pentru studii, asistență medicală și produse de consum, pe care anterior ar fi fost imposibil să și le permită. Faptul că un membru al gospodăriei lucrează în altă parte și, eventual, pentru un salariu mai bun, poate ajuta gospodăriile să atenueze riscurile și să crească șansele de adaptare în urma anumitor șocuri. De asemenea, poate ajuta gospodăriile să înceapă sau să extindă afaceri în absența posibilităților de creditare și de împrumuturi. Migrația circulară și sezonieră oferă posibilități de câștiguri, având și avantajul de a putea evita consecințe sociale și familiale negative datorită duratei mai scurte. Migranții mai pot trimite și „remitențe sociale” sub formă de idei și modalități noi de a face anumite lucruri care pot contribui la dezvoltarea societății și a afacerilor.

Reflectarea imigrației forței de muncă:

Imigrația forței de muncă este un subiect frecvent în presa din întreaga lume. Printre temele obișnuite în discursul despre lucrătorii migranți se numără impactul noilor sosiți asupra locurilor de muncă pentru localnici, impactul imigrației asupra salariilor, drepturilor muncii și discuțiile mai largi privind consecințele sociale și economice ale imigrației. Dezbaterile privind lucrătorii cu salarii reduse (sau cu calificare scăzută) tind să difere foarte mult de cele despre lucrătorii migranți cu venituri mari (sau cu calificare înaltă).

O întrebare-cheie de pus în legătură cu lucrătorii migranții este dacă aceștia sunt în concurență cu forța de muncă existentă sau sunt complementari. Concurența are loc atunci când un lucrător migrant face același lucru ca un lucrător local și unde există mai puține locuri vacante decât lucrătorii disponibili. Complementaritatea apare atunci când migranții oferă o abilitate care nu este disponibilă la niveluri adecvate pe piața muncii locală, permițând întreprinderilor să lucreze mai eficient. Această problemă este discutată în mai multe aspecte mai jos.

Unele consecințe negative ale imigrației forței de muncă: în cazul în care migranții sunt în concurență directă cu lucrătorii locali, angajatorii ar putea să ofere salarii mai mici, ceea ce ar putea reduce veniturile pentru lucrătorii autohtoni sau poate duce la înlocuirea lucrătorilor locali cu lucrători migranți plătiți mai puțin. Cu toate acestea, dovezile cercetărilor au arătat că aceste efecte sunt, în general, concentrate la capătul inferior al distribuției veniturilor (printre persoanele cu cele mai mici venituri) și că impactul asupra lucrătorilor autohtoni este adesea temporar. Imigranții pot lucra, de asemenea, în mod informal sau în sectoare slab reglementate, unde se pot confrunța cu o exploatare sistematică sau cu o expunere mai mare la pericole care le pot afecta bunăstarea mentală și fizică - ceea ce, în plus, poate face mult mai dificilă reintegrarea lucrătorilor migranți la întoarcere.

Unele consecințe pozitive ale imigrației forței de muncă: în cazul în care migranții oferă complementaritate pe piața forței de muncă, ei pot ajuta companiile să crească și să mărească profiturile, ocuparea forței de muncă și veniturile fiscale. De exemplu, în cazul în care nu există suficientă forță de muncă, întreprinderile ar putea să nu poată satisface cererea pentru produsele sau serviciile lor - ceea ce poate duce la pierderea afacerilor și la pierderea locurilor de muncă ale angajaților autohtoni. Lucrătorii migranți pot furniza forță de muncă flexibilă și cu costuri reduse, permițând întreprinderilor să crească, creând potențial locuri de muncă și mai multe venituri fiscale, salarii și cheltuieli de consum. Migranții pot, de asemenea, să preia anumite munci,

cea ce îi susține pe localnici să treacă în alte roluri economice. De exemplu, creșterea îngrijirii la prețuri accesibile a copiilor și a persoanelor în vârstă de către lucrătorii migranți le poate permite femeilor locale, care au avut anterior aceste roluri, să reintre în câmpul muncii sau să lucreze mai mult timp.

Studiile sugerează²⁷, de asemenea, că acolo unde membrii populației locale cu salarii mai mici au fost înlocuiți de lucrători migranți mai puțin plătiți, mulți dintre ei se mută în locuri de muncă cu venituri mai mari și / sau mai puțin periculoase - de multe ori cele care necesită cunoștințe lingvistice mai bune sau cunoștințe profesionale sau culturale.

Pentru sugestii suplimentare cu privire la migrația forței de muncă, inclusiv cu privire la migrații cu calificări înalte, forța de muncă sezonieră, transferurile în interiorul companiei, impactul asupra țărilor de origine și de destinație, munca forțată, recrutarea echitabilă și cadrul legal al migrației forței de muncă, consultați *Reflectarea muncii forțate și recrutării echitabile: Un instrumentar OIM pentru jurnaliști*.²⁸

Studii de caz

Migrarea forței de muncă din Azerbaidjan în Polonia

<https://oc-media.org/features/this-is-no-life-the-disillusionment-of-Azerbaijani-migrants-in-poland/>

Blocați între o stâncă și un loc neprimitor — minerii din Tkibuli

<https://oc-media.org/features/stujk-between-a-rojk-and-a-hard-plaje-the-miners-of-tkibuli/>

Din MOLDOVA în POLONIA: de la durere la speranță

<https://medium.com/@natacurtul/from-moldova-to-poland-with-what-87a0f4a3643c>

„Subminează oare migrația forței de muncă economia Ucrainei?” <https://politkrytyka.org/2019/08/27/chy-pidryvaye-trudova-migratsiya-ukrayinsku-ekonomiku/>

Formele migrației: Studiile peste hotare

Studiile reprezintă un factor important al migrației internaționale. Potrivit UNESCO, în 2017 peste 5,3 milioane de studenți au plecat peste hotare pentru studii universitare sau terțiare, mai mult decât dublu față de cele 2 milioane din 2000 (UNESCO, 2019)²⁹. Șase țări - Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Australia, Franța, Germania și Federația Rusă - găzduiesc cel mai mare număr de studenți străini.

În linii mari, studiile în străinătate presupun învățământul terțiar - nivel de bacalaureat sau superior - și sunt, în general, temporare, cu vize sau permise de ședere de obicei limitate în timp. Cu toate acestea, unele țări oferă stimulente absolvenților calificați să rămână mai mult timp și să se alăture forței de muncă.

„Imigrarea pentru studii” de regulă nu este controversată. Studenții internaționali plătesc pentru a urma cursuri și, în virtutea faptului că, în general, se încadrează în învățământul terțiar, tind să fie percepuți ca fiind de înaltă calificare și un beneficiu pentru economia locală. De exemplu, aproape 7,000³⁰ de studenți străini au

27 <https://www.reminder-project.eu/publications/work-packages/wp5-labour-market-public-service-impacts/>

28 <https://readymag.com/ITCLO/1292461/>

29 <https://migrationdataportal.org/themes/international-students>

30 https://think-asia.org/bitstream/handle/11540/6942/Georgia_Higher_Education.pdf?sequence=1

studiat în Georgia în 2016/17, cheltuind bani pe cursuri și pe cazare, hrană, cumpărături de agrement și alte cheltuieli de trai, spre beneficiul economiei locale. Pentru comparație, se estimează că studiile peste hotare au generat peste 20 miliarde lire sterline (peste 25 miliarde USD) pentru economia Marii Britanii în 2015/16. De asemenea, studenții pot crea legături de durată cu țara gazdă, ceea ce poate genera un tip util de „soft-power” pe termen lung, stimulând potențialul comerț bidirecțional sau alte relații internaționale valoroase.

Emigrarea pentru studii – obținerea abilităților sau pierderea celor mai deștepți și mai buni?

Printre aspectele care pot fi reflectate mai negativ în ceea ce privește studierea peste hotare sunt emigrarea studenților și pierderea veniturilor și a cererii în instituțiile de învățământ locale sau naționale atunci când studenții se înscriu la cursuri în străinătate.

Dezvoltarea capitalului uman (abilități sporite) prin studii în străinătate poate compensa aceste pierderi dacă studenții se întorc sau trimit remitențe care pot ajuta la compensarea cheltuielilor statului. Însă dacă rămân permanent în străinătate sau nu remit, pierderile pot crește – prin pierderea aceluiași capital uman pe termen lung și pierderea asociată veniturilor fiscale ratate. Un element important în această discuție este faptul că câștigurile fiecărui student care lucrează în străinătate (de exemplu, în ceea ce privește oportunități mai bune de muncă, salarii sau acces la protecție socială) nu pot fi și în beneficiul statului în mod direct sau imediat.³¹ Prin urmare, beneficiile dezvoltării personale nu pot implica întotdeauna beneficii pentru stat. Spre deosebire de aceste posibile consecințe negative cauzate de migrația studenților și migrația pe termen lung a persoanelor calificate, se poate produce și un efect pozitiv de creștere a capitalului uman în interiorul țării ca răspuns la migrație. Există unele dovezi care indică asupra faptului că tinerii care își fac planuri să migreze mai târziu în viață ar putea urma studii superioare pentru a dobândi cunoștințele sau certificările pe care le anticipează că îi pot ajuta să reușească într-o anumită țară de destinație. Totuși, nu orice persoană care aspiră să migreze o și face, ceea ce duce la o creștere netă a numărului de oameni calificați sau bine instruiți din țară.

Printre alte aspecte negative pot fi problemele de integrare și coeziune sau discuțiile legate de țările de origine ale studenților sau de apartenența la minorități religioase sau etnice. Studenții care urmează studii într-o altă țară pot menține culturi sau tradiții care sunt în contradicție cu normele din țările lor de reședință. Și invers - aceștia pot prelua neintenționat valori și norme din țara de reședință care se ciocnesc cu cele din țara lor de origine, trezind îngrijorarea că studenții pot deveni înstrăinați de culturile lor de origine.

Un alt considerent din care studiile în străinătate pot fi controversate ține de situațiile când migranții au dreptul să lucreze. Pentru mai multă analiză a problemelor în acest sens, consultați secțiunea privind **migrația forței de muncă**.

Integrarea studenților: studenții străini fac parte din comunitatea națională?

Există întrebări legitime care trebuie puse cu privire la cât de mult ne putem aștepta la integrare în situațiile în care migrația este temporară. Dar, așa cum este subliniat în secțiunea de terminologie, integrarea este un proces bidirecțional între migranți și țările de destinație, deci este important să ne amintim că sarcina nu revine doar migrantului. Dacă un articol se concentrează pe originile, etnia sau religia unui student, atunci este important să punem la îndoială motivația și prejudecățile care stau la baza articolului și dacă aceasta în general este temă legitimă de reflectat.

31 See Gibson and McKenzie (2011) <http://ftp.iza.org/dp5730.pdf>

Exemple de reflectare a migrației pentru studii în străinătate ale Academiei de Instruire în Migrație a ICMPD create în cadrul proiectului MOMENTA în 2019:

Studentii azeri peste hotare: valoare pierdută sau încă nedescoperită? (2019) - Ismayil Fataliyev
<http://mediaman.az/Azerbaijani-students-abroad-lost-or-still-unreviled-assets/>

Studentii georgieni în UE (2019) - Nanuka Maglakelidze
<https://medium.com/@nanukamaglakelidze/georgian-students-in-the-eu-8ca1a8c0c482>

Migrația în scop de studii din Ucraina: pentru cine vor activa universitățile din Ucraina? (2019) - Maryna Semenkov
[\(AR TREBUI SĂ ADĂUGĂM VERSIUNEA ÎN ENGLEZĂ A ACESTUI ARTICOL?\)](#)

Formele migrației: migrația pentru reîntregirea familiei

Știați că? Reîntregirea familiei reprezintă una dintre cele mai mari categorii din totalul imigrației în UE din țări terțe și reprezintă un motiv major pentru mobilitatea internațională în general.³² Este, de asemenea, foarte probabil să fie un motiv major pentru migrația în interiorul UE dar, deoarece cetățenii UE nu au nevoie de vize de familie pentru a se reloca în UE, există puține date oficiale care să descrie motivele migrației acestora.

Migrația pentru reîntregirea familiei

Dreptul la viața de familie este parte integrantă din legislația internațională în domeniul drepturilor omului³³, dar modul în care acest drept este susținut pentru migranți diferă foarte mult de la o țară la alta. Este dificil de înțeles conceptele de familie și migrație pentru întregirea familiei deoarece nu există o modalitate unică și clară de a le măsura, iar legislația este deseori dispartă. Majoritatea țărilor recunosc drepturile de a aduce anumiți membri ai familiei în țară, deși cu restricții. De exemplu, în timp ce multe țări permit unui copil sub 18 ani să se alăture părintelui său într-o țară de destinație, părinților sau fraților unui migrant adult nu li se permite adesea să migreze prin canalele familiale. Regulile privind migrația în acest scop variază la nivel internațional, fiind mai facile în unele țări decât în altele, chiar și pentru membrii apropiați ai familiei, precum soții cu cetățenii diferite. Migrația de familie este uneori controversată, în special în țările care încearcă să reducă nivelul imigrației. În unele țări există puțină dorință de a acorda drepturi de ședere și acces pe piața muncii membrilor familiei cetățenilor străini sau chiar soților străini ai propriilor cetățeni.

Cu toate acestea, reîntregirea familiei constituie una dintre cele mai mari categorii de imigrație către UE din țări terțe. Acest lucru pare a fi în mare parte rezultatul restricțiilor crescânde în ceea ce privește oportunitățile oferite lucrătorilor migranți din afara UE.

Unii migranți au drepturi de a locui într-un stat, deoarece sunt membrii familiei unui cetățean al acelei țări sau al unui migrant care are dreptul legal de a locui acolo permanent. Aceștia pot fi desemnați ca migranți „de reîntregire a familiei” (sau „formare și reîntregire a familiei”).

32 Vezi - https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/family-reunification_en#:~:text=For%20the%20past%2020%20years,joined%20by%20their%20family%20members

33 Vezi, de exemplu, Articolul 8 al Convenției Europene a Drepturilor Omului - https://www.echr.coe.int/documents/guide_art_8_eng.pdf și Pactul Internațional privind drepturile civile și politice <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx>

Unii migranți familiari sunt denumiți „persoane la întreținere”. Aceștia sunt de regulă persoane care intră într-o țară ca membri ai familiei unor persoane care sunt ei înșiși migranți cu permisiune limitată (temporar) de a rămâne în țara respectivă - deși termenul este folosit uneori și pentru a descrie migrații de reîntregire a familiei. În multe țări, migrații care intră pe baza reîntregirii sau formării familiei sunt legați de „solicitant”, membrul familiei la care s-au alăturat, și sunt pe deplin dependenți legal de această persoană. În cazul persoanelor care migrează pentru a se alătura unui soț sau partener recunoscut, acest lucru implică faptul că, dacă relația se încheie, la fel și dreptul celui migrant de a rămâne în țară, cel puțin până când migrantul este eligibil pentru ședere independentă. În unele contexte, această dependență legală poate duce la situația în care migrații care suferă abuzuri conjugale sau violență se simt constrânși să rămână alături de agresorul lor, deoarece riscă să-și piardă dreptul de a rămâne în țară dacă încetează relația.

Protecția legală a unității familiei

Dreptul unei persoane la viața de familie și unitatea familiei este protejat printr-o serie de instrumente juridice internaționale, inclusiv Declarația universală a drepturilor omului, Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ai membrilor familiilor acestora, Convenția privind drepturile copilului, Convenția privind statutul refugiaților, Convenția europeană a drepturilor omului și, de asemenea, o serie de legi naționale. Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă că unui migrant i se va acorda automat dreptul de a locui într-o țară împreună cu soțul sau cu alți membri ai familiei.

Migrația pentru reîntregirea familiei este mai permanentă decât migrația pentru studii sau muncă și reprezintă o parte importantă a procesului de formare a comunităților care formează diaspora.

Formele migrației: migrația iregulară

În majoritatea țărilor, statutul imigrațional este discutat în mod binar ca fiind fie „legal” sau „ilegal” (vezi **Terminologia**), însă în practică statutul de migrație iregulară poate implica un spectru larg de încălcări ale legislației imigraționale și altor prevederi legale.

Diferitele tipuri de încălcări ale reglementărilor privind imigrația pot duce la starea de migrație iregulară. „Intrarea ilegală” poate implica traversarea clandestină a frontierei (adică evitarea controlului), precum și intrarea prin vădite „mijloace de înșelăciune”. Aceasta din urmă este o chestiune mai complexă și implică o mare varietate de practici care variază de la documente falsificate până la înșelăciune cu privire la „scopul șederii”. Înșelăciunea se referă la acțiuni întreprinse de migrații înșiși, dar poate include și terți (cum ar fi contrabandiștii), care ajută sau aranjează „înșelarea” autorităților.

Statutul de migrație iregulară poate să survină și în cazul intrării legale, dar ca urmare a rămânerii după expirarea vizei limitate în timp. Aceasta poate însemna rămânerea după expirarea vizei turistice de scurtă durată, a vizei de reședință de lungă durată (dar oricum limitată, de ex. viza de studii sau muncă), sau după expirarea perioadei de aflare în țară fără viză, dar limitate în timp.

O a treia cale către iregularitate, care este adesea clar definită în termeni legali, dar în practică este mult mai contestată, rezultă din încălcarea restricțiilor aferente unui permis legal de ședere. Permisele de ședere limitate în timp pot include diferite tipuri de restricții legate, de exemplu, de angajare în muncă, studii, acces la prestații sociale și reuniune de familie. Restricțiile de angajare în muncă pot include limitarea numărului de ore de muncă săptămânale plătite. În unele cazuri, este ilegal ca migrații să schimbe angajatorii fără

permisiune. Din punct de vedere legal, orice încălcare a condițiilor atașate vizei și „scopului șederii” inițial poate duce la statutul de migrație iregulară și potențial de deportare.

Termeni precum „semi-legalitate” sau „semi-conformare” pot descrie o astfel de ambivalență.

Numărarea a ceea ce nu poate fi numărat: provocări în obținerea datelor și statisticilor fiabile

O temă des întâlnită în reflectarea migrației în întreaga lume este amploarea populației de migranți iregulari dintr-o țară, dar estimările de acest fel sunt aproape întotdeauna extrem de problematice. Acest lucru este cauzat în principal de provocarea de a număra persoanele care nu doresc să fie găsite sau care nu aparțin unei categorii administrative distincte, descrisă de unii specialiști din mediul academic drept „numărarea a ceea ce nu poate fi numărat”.

Illegal? Iregular? Nedocumentat? Terminologia și impactul acesteia – Secțiunea **Terminologia** din acest manual abordează cu unele detalii limbajul utilizat pentru a descrie persoanele fără statut imigrațional legal. Cheia este de a evita limbajul dehumanizant în orice situație, indiferent de statutul legal perceput al persoanei.

În special este important de evitat atribuirea greșită de etichete care presupun iregularități privind refugiații și solicitanții de azil.

Resurse

- https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas_en
- <https://frontex.europa.eu/>

Formele migrației: migrația mixtă

Există tendința de a împărți migrația în categorii fixe – „migrația forței de muncă”, „migrație pentru studii”, „migrație pentru reîntregirea familiei” și „refugiați și solicitanți de azil” - dar realitatea este că rareori oamenii migrează doar dintr-un singur motiv. În mod similar, alegerea destinației, dacă există o alegere, este influențată de mai mulți factori. Etichetele sau categoriile pe care le folosim reflectă adesea categorii juridice sau administrative, nu „realitățile trăite” ale persoanelor care sunt plasate în ele.

La fel, grupurile de oameni care se deplasează prin lume sunt rareori alcătuite din persoane care migrează din unul și același motiv. Unii pot fi refugiați, alții pot fi în căutare de lucru, iar alții călătoresc pentru a se alătura celor dragi. Totuși, toți pot face parte dintr-un grup mai mare, de exemplu oamenii care traversează Marea Mediterană din Africa de Nord către Europa. O „mișcare mixtă” poate descrie un grup care se deplasează în același mod și pe același traseu geografic, dar este alcătuit de persoane cu motivații diferite și posibilități juridice diferite de intrare și ședere.

Persoanele care călătoresc ca parte a mișcărilor mixte au nevoi diferite și pot include solicitanți de azil, apatrizi, victime ale traficului de persoane, copii neînsoțiți sau separați și migranți aflați într-o situație iregulară. Mișcărilor mixte sunt adesea complexe și pot prezenta provocări pentru toți cei implicați. Adesea, când grupuri mari de migranți ajung într-o țară de destinație, mulți sunt plasați în sistemul de azil pentru clarificarea statutului.

Migrația mixtă poate suprasolicita capacitățile sistemelor de azil și poate duce la politici restrictive, care nu reușesc să răspundă nevoilor și drepturilor persoanelor care au nevoie de protecție internațională.

Care sunt capcanele reflectării?

Ideea de „migrație mixtă” captează tendința spre simplificarea excesivă a proceselor și motivațiilor migrației. Oamenii și procesele de migrație sunt complicate și există mai multe motive pentru care migranții fac alegerile pe care le fac. Recunoașterea faptului că reflectarea migrației nu înseamnă a încadra oamenii în categorii fixe, care ușurează descrierea lor, este un pas important către excelență.

Articolul de mai jos din Wall Street Journal din 2016 reușește să evidențieze problema complexă a migrației din Eritreea. Acesta surprinde atât motivațiile mixte ale celor care părăsesc țara – fuga de recrutarea militară forțată și nedeterminată, dar și aspirațiile de cariere de succes în Europa - cât și faptul că, deși atenția la acea vreme era concentrată asupra mișcărilor solicitanților de azil din Siria, fluxurile de migranții care traversau Marea Mediterană erau alcătuite dintr-o varietate mare de oameni din multe locații cu multe motive pentru migrare. <https://www.wsj.com/articles/eritreans-flee-conscription-and-poverty-adding-to-the-migrant-crisis-in-europe-1445391364>

Studii de caz

- Setul de instrumente pentru jurnaliști al FRA (Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene), care utilizează un articol din Financial Times – [Migrația: reflectarea mișcării mixte a persoanelor](#) – în calitate de studiu de caz.
- Daniel Trilling - London Review of Book: <https://www.lrb.co.uk/the-paper/v37/n19/daniel-trilling/what-to-do-with-the-people-who-do-make-it-across>

Referințe:

- Migrația și drepturile omului <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Migration/Pages/MigrationAndHumanRightsIndex.aspx>
- Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor lor <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CMW.aspx>
- Migrația mixtă <http://www.unhcr.org/publications/manuals/5846cd424/10-point-plan-action-2016-update-Capitolul-1-cooperation-among-key-partners.html?query=mixed%20migration>
- Protecția frontierei <https://frontex.europa.eu/>
- Monitorizare și analiză <https://frontex.europa.eu/intelligence/monitoring-risk-analysis/>
- Vezi pagina web a ICNUR pentru mai multe informații privind azilul și migrația: <https://www.unhcr.org/asylum-and-migration.html>

Formele migrației: refugiații și azilul

„Cred că este important de cunoscut legislația imigrațională din propria țară, țările în care activezi și, cel mai important, țările în care materialul tău va fi publicat. Un interviu sau o fotografie nevinovată ar putea duce la refuzul cererii de azil a cuiva sau, mai rău, persoanele ar putea fi supuse violenței sau chiar ucise. Asigurați-vă întotdeauna că interviueatul știe unde va fi difuzat reportajul dvs. și înțelege care pot fi implicațiile”. Jason Parkinson, jurnalist video independent care reflectă subiecte legate de refugiați, drepturile omului și drepturile civile, libertatea presei, imigrație, rasism, fascism și terorism.³⁴

Protecția internațională, strămutarea din cauza conflictelor și dreptul de a solicita azil sunt toate chestiuni care sunt centrale în dezbaterile legate de migrația internațională. Migrația provocată de crize umanitare sau conflicte este, prin natura sa, imprevizibilă și poate constitui o provocare semnificativă atât pentru cei care se refugiază, cât și pentru guvernele cărora le solicită protecție. După cum subliniază citatul de mai sus, reflectarea mișcărilor de refugiați și solicitării azilului poate fi plină de provocări etice și juridice care necesită sensibilitate în abordare.

Conform estimărilor ICNUR, la sfârșitul anului 2019, pe glob existau aproximativ 79,5 milioane de persoane strămutate forțat (ICNUR 2019).³⁵ Majoritatea acestor persoane - aproximativ 45,7 milioane - erau „persoane strămutate intern”, iar restul de 33,8 milioane erau refugiați și solicitanți de azil. Conform Convenției Națiunilor Unite privind statutul refugiaților din 1951, un refugiat este o persoană care „din cauza temerii întemeiate de a fi persecutat din motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țării”. În plus, multe țări, inclusiv statele membre ale Uniunii Europene și toți partenerii proiectului MOMENTA (Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Moldova și Ucraina), oferă așa-numita protecție subsidiară sau suplimentară care este acordată persoanelor care nu se califică ca refugiați, dar totuși nu pot fi returnați în țările lor de origine din cauza riscului pentru viață, sănătate sau alte amenințări la siguranța personală. Acest tip de protecție, recunoscut și reglementat atât de legislația internațională, cât și de cea națională, se bazează pe punerea în aplicare a principiului nereturnării (vezi Capitolul 4: Terminologia).

Solicitantul de azil este o persoană care călătorește într-o țară pentru a solicita protecție internațională și care este în așteptarea deciziei cu privire la cererea sa. (vezi Capitolul 4: Terminologia)

Provocări la nivel de politici referitoare la azil

Azilul este un statut de protecție oferit persoanelor care au nevoie de o astfel de protecție din partea unei țări străine. Statutul de protecție internațională prevalează asupra cerințelor imigraționale obișnuite, oferind solicitanților de azil imunitate la expulzare cel puțin în perioada examinării solicitării. De asemenea, este evident că deseori solicitanții de azil nu pot prezenta documentația necesară care să le dovedească identitatea, cetățenia sau statutul juridic. Dacă solicitarea este aprobată, refugiatului (sau persoanei căreia i se acordă altă formă de protecție) de regulă i se eliberează un permis de ședere pe o anumită durată.

34 Reflectarea refugiaților: Sfaturi privind reflectarea crizei – disponibil: <https://dartcenter.org/resources/reporting-refugees-tips-covering-crisis>

35 <https://www.unhcr.org/uk/figures-at-a-glance.html>

Toate persoanele protejate au statut de refugiat?

Nu tuturor persoanelor care beneficiază de protecție într-o altă țară li se acordă statutul de refugiat. Există diferite forme de protecție, cum ar fi „protecția subsidiară”³⁶, care ar putea fi oferită, de exemplu, în statele membre ale UE și în toate țările Parteneriatului Estic. Aceasta poate fi oferită persoanelor care nu au o temere întemeiată de persecuție individuală, ci mai degrabă pentru că se confruntă cu o amenințare mai generalizată de violență dacă sunt întoarse în țara lor de origine. Statutul de refugiat este în mod normal legat de statutul de rezident permanent (deși dreptul internațional prevede cazurile în care acest statut poate fi revocat); statutul de protecție subsidiară sau suplimentară este legat de reședința limitată în timp, dar poate fi reînnoit dacă situația periculoasă persistă.

Protocolul privind statutul refugiaților din 1967

Convenția privind statutul refugiaților din 1951 a permis guvernelor să aleagă pe cine ar fi dispuse să-i accepte ca refugiați, pe baza atât a intervalului de timp în care s-a produs strămutarea lor (înainte de 1 ianuarie 1951), cât și a locului evenimentelor care au dus la strămutare (evenimentele au avut loc în Europa). Ambele limitări sunt ușor de explicat dat fiind faptul că această convenție a fost elaborată pentru a aborda în primul rând consecințele celui de-al doilea război mondial. Protocolul din 1967 a eliminat aceste restricții temporale și geografice, astfel încât convenția să se aplice universal. Protocolul impune țărilor care o ratifică să respecte și Convenția din 1951. Statele Unite, de exemplu, nu au ratificat Convenția privind refugiații, dar au ratificat Protocolul din 1967, deci sunt obligate să aplice prevederile convenției și, prin urmare, se angajează să trateze refugiații în conformitate cu standardele legale și umanitare recunoscute la nivel internațional.

Turcia - care găzduiește una dintre cele mai mari populații de persoane strămutate din lume la nivel internațional - menține în continuare restricția geografică din Convenția din 1951, în ciuda faptului că a aderat la Protocolul din 1967. Aceasta înseamnă că numai celor care se refugiază în Turcia ca urmare a „evenimentelor care au loc în Europa” li se va acorda statutul de refugiat, în timp ce altora li se vor oferi alte forme de protecție. Alte două țări - Madagascar și St Kitts și Nevis - nu au ratificat protocolul.

O problemă-cheie referitoare la politica din acest domeniu, cu care se confruntă toate statele, este cum să asigure dreptul la azil, menținând în același timp integritatea controalelor generale privind imigrația. În cazul în care alte căi de intrare nu sunt disponibile, solicitarea azilului poate deveni o modalitate prin care migranții pot ocoli controalele imigraționale. Ca urmare, numărul solicitărilor de azil poate crește foarte mult, punând presiune pe resursele financiare ale statului gazdă, pe sistemul de determinare a eligibilității pentru protecție și afectând disponibilitatea politică a guvernelor și a publicului de a accepta refugiați. (vezi secțiunea **Migrația mixtă** din acest capitol și Capitolul 4: **Terminologia**)

Evaluarea solicitărilor de azil

Cu toate că există un consens larg că persoanele care au nevoie de protecție ar trebui să primească azil, procedurile pentru determinarea acestui statut reprezintă o altă problemă controversată. Diferite țări aplică reguli diferite cu privire la tipurile de conflicte, perturbări sociale sau persecuții de care o persoană trebuie să fugă pentru a se califica pentru protecție.

36 https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/glossary_search/subsidiary-protection_en

Resurse:

- <https://dartcenter.org/resources/reporting-refugees-tips-covering-crisis>
- <https://e-learning.fra.europa.eu/course/view.php?id=3>

Studiu de caz: Povestirea și formarea empatiei

Una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă jurnaliștii este formarea empatiei față de persoanele aflate în situații dificile când publicul se confruntă cu „oboseala” de știri. Acest exemplu din BuzzFeed News prezintă o modalitate de umaniza subiectele reportajelor dvs.

*Citiți acest articol: **Un refugiat sirian a relatat în timp real pe WhatsApp încercarea sa de a ajunge în Europa: BuzzFeed News a urmărit strădania tânărului prin conversație pe serviciul mobil de mesagerie.**³⁷*

Veți vedea că metoda de comunicare dintre jurnalistă și sursa ei - un solicitant de azil sirian - devine esențială pentru modul în care este relatată această istorie. Metoda este interesantă din multe puncte de vedere:

- Oferă transparență procesului jurnalistic;
- Generează empatie, deoarece majoritatea oamenilor folosesc servicii de mesagerie pentru a comunica cu cei dragi;
- Aduagă dramatism și suspans istoriei lui.

Lucruri de luat în considerare:

- Cum puteți integra colectarea de informații în procesul de lucru, protejându-vă, în același timp, sursele?
- Dacă există resurse și dorință, ați putea, în colaborare cu echipa de producție, să experimentați cu modalități noi de prezentare a știrilor?
- Acest articol a fost publicat, cu consimțământul informat al lui Abdul, doar după ce călătoria tânărului se încheiase și nu se mai afla în pericol eminent.

Resurse

Pentru mai multe la acest subiect vezi:

Istории umane, principii etice și drepturile omului (din setul de instrumente pentru e-media al FRA)

37 <https://www.buzzfeed.com/rossalynwarren/a-syrian-refugee-used-whatsapp-to-share-his-journey-through>

Formele migrației: LGBTQI și azilul

Convenția privind statutul refugiaților din 1951 enumeră temerea întemeiată de persecuție din cauza „apartenenței la un anumit grup social” și teama de persecuție din cauza acestei calități de membru ca motiv pentru a solicita protecție internațională și pentru a primi statutul de refugiat.

Experții juridici susțin că definițiile motivelor au fost lăsate în mod intenționat ambigue pentru a oferi un spațiu amplu pentru extindere și a oferi o plasă de siguranță celor care nu se încadrau cu ușurință în categoriile particulare care erau recunoscute ca fiind potențial amenințate în acel moment.

Intenția era de a proteja persoanele de nedreptățile care nu erau recunoscute în 1951. Categoria „anumit grup social” avea menirea să înglobeze temeiurile și tipurile de persecuție care puteau apărea sau puteau fi recunoscute ulterior, cum ar fi persecuția bazată pe orientarea sexuală și alegerile de viață ale unei persoane.

O persoană care solicită statutul de refugiat în temeiul apartenenței la „un anumit grup social” ar trebui să demonstreze că membrii acelui grup împărtășesc o caracteristică înăscută sau o trăsătură comună care nu poate fi schimbată. Această caracteristică ar trebui să fie atât de fundamentală pentru identitate încât o persoană nu ar trebui să fie forțată să renunțe la ea. Mai mult, acest grup este perceput ca fiind diferit de societatea din jur în țara de origine. În cele din urmă, solicitantul trebuie să demonstreze că este membru sau membru perceput al unui astfel de grup și are o temere întemeiată de persecuție datorită apartenenței la acesta.

În 2007, un grup de 29 de experți în drepturile omului au lansat „Principiile Yogyakarta privind aplicarea legislației internaționale în domeniul drepturilor omului în raport cu orientarea sexuală și identitatea de gen” (<https://yogyakartaprinciples.org/>). Principiile reprezintă o încercare de a aplica legislația internațională existentă în domeniul drepturilor omului pentru a proteja un grup de oameni care deseori trebuie să ducă vieți secrete, să se confrunte cu discriminarea și uneori cu violența. Deși principiile nu sunt obligatorii și nu au recunoaștere legală, ele sunt folosite ca instrument de către avocații specializați pe azil și grupurile de advocacy pentru a susține solicitările de azil de către membrii comunității LGBTQI din multe țări occidentale.³⁸.

Resurse

Conținutul capitolului a fost adaptat dintr-un set de instrumente pentru jurnaliști elaborat de către Agenția Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale. A fost republicat cu permisiunea acesteia. Pentru mai multe informații, accesați <https://e-learning.fra.europa.eu/> și consultați secțiunea „Incertitudinea azilului: înțelegerea legislației”, care folosește un studiu de caz din The Guardian.

Informații adiționale:

- ICNUR “Fuga spre dragoste”: <http://unhcr.org/4b18e2f19.pdf>
- Șeful ICNUR îndeamnă spre solidaritate cu persoanele LGBTQI strămutate <http://www.unhcr.org/news/latest/2018/5/5afd59834/unhcr-chief-calls-solidarity-lgbti-displaced.html>

38 Accesați de exemplu, <https://www.freemovement.org.uk/guest-post-preparing-asylum-claims-based-on-sexual-identity/>

Studiu de caz: a face vocea cuiva auzită și protejarea surselor

Într-un articol pentru EVN Report, jurnalistul armean Aren Melikyan a relatat istoriile unor persoane care au ales să părăsească Armenia, folosind însemnările din jurnalele lor personale. Unii dintre ei au imigrat din cauza discriminării bazate pe identitatea sexuală.

Vizionați acest videoclip pentru a vedea cum Aren explică de ce era important ca vocile lor să fie auzite și de ce a luat măsuri de precauție suplimentare pentru a le proteja identitatea.

https://www.youtube.com/watch?v=juXQyg_6SH8&list=PLXxzWkiXihue7dRH3_QceqpkBGJL-gQdl&index=2

Aflați mai multe detalii despre acest studiu de caz în secțiunea *Diversitatea* din Capitolul 6: *Captarea (esenței) subiectului*.

Formele migrației: strămutarea internă

Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați definește persoanele strămutate intern drept persoane care: „... nu au traversat o frontieră internațională pentru a găsi refugiu, ci au rămas în țările lor de origine. Chiar dacă au plecat din motive similare cu refugiații (conflict armat, violență generalizată, încălcări ale drepturilor omului), persoanele strămutate intern rămân - din punct de vedere juridic - sub protecția propriului lor guvern În calitate de cetățeni, ei își păstrează toate drepturile și protecția ce decurg din dreptul internațional umanitar și al drepturilor omului.”³⁹

Natura disputelor teritoriale în urma prăbușirii Uniunii Sovietice a determinat ca unele dintre cele mai mari populații din lume de persoane strămutate intern să se afle în această zonă vastă. Datele de la Centrul de monitorizare a strămutărilor interne pentru 2019 au plasat Ucraina, Azerbaidjanul și Georgia în primele 30 de națiuni pentru numărul mare de persoane strămutate intern.⁴⁰

Deși aceste persoane nu se confruntă cu același risc cu care se confruntă solicitanții de azil de a fi înlăturați din zona în care se mută, ele deseori ajung în sărăcie și lipsuri din cauza pierderii averilor urmare a fugii lor și se pot confrunța cu prejudecăți și excludere. La fel ca problemele referitoare la refugiați și solicitanții de azil, reflectarea problematicii persoanelor strămutate intern necesită tact, delicatețe și respect pentru demnitatea concetățenilor dvs. De asemenea, necesită o înțelegere aprofundată a evenimentelor și situațiilor locale care au dat naștere strămutării, precum și a legilor și politicilor naționale care vizează această categorie de persoane.

39 <https://www.unhcr.org/ceu/80-enwho-we-helpinternally-displaced-people-html.html>

40 <https://www.internal-displacement.org/database/displacement-data>

Studiu de caz: reflectarea persoanelor strămutate intern

Vizionați cum jurnalista ucraineană Tatiana Pasavo vorbește despre reportajele privind persoanele strămutate intern.

https://www.youtube.com/watch?v=hEfAGKoj7aw&list=PLXxzWkiXihue7dRH3_QceqpkBGJL-gQdl&index=7

Citiți articolele Tatiane aici în limba ucraineană:

- http://www.golos.com.ua/article/324335?fbclid=IwAR3EleSenmGRkdYj42_XQuv59QH44RGh-M1Ean6s-qmP_g8IAacJ7yvN1W9c
- <http://www.golos.com.ua/article/324400?fbclid=IwAR2M4EgyWd3o42xzm-qWVX-2Ty8VPLP352B536zcreJMVTXlyzn5ugJRilW8>

Formele migrației: traficul de persoane și contrabanda cu migranți

Traficul de persoane și contrabanda cu migranți sunt afaceri mari. OIM estimează că cel puțin 2,5 milioane de persoane au fost trecute prin contrabandă pentru profituri cuprinse între 5,5 și 7 miliarde USD în 2016.

Contrabanda cu migranți are loc atunci când cineva este plătit pentru un serviciu de facilitare a traversării frontierei dintre state, încălcând legile țării respective.

Traficul de persoane este un proces prin care persoanele sunt plasate sau menținute într-o situație de exploatare pentru câștig economic. Traficul poate avea loc într-o țară sau cu traversarea frontierelor dintre state. Femei, bărbați și copii sunt traficați în mai multe scopuri, inclusiv munca forțată și exploatarea în fabrici, ferme și gospodării private, exploatarea sexuală și căsătoria forțată (OHCHR⁴¹).

Nu este întotdeauna ușor de făcut distincția între contrabandă și trafic. În unele cazuri, contrabanda se poate transforma în trafic. De exemplu, un migrant se poate înțelege inițial cu un contrabandist pentru a fi ajutat să treacă peste o frontieră, dar pe parcurs contrabandistul poate cere migrantului să lucreze într-o țară de tranzit pentru a plăti restul călătoriei, chiar dacă inițial s-au înțeles la un preț mai mic la începutul călătoriei lor. Traficul care are loc prin traversarea granițelor poate include și un element de contrabandă.

41 https://www.ohchr.org/Documents/Publications/FS36_en.pdf

Deosebirile dintre contrabanda cu migranți și trafic pot fi foarte vagi. Tabelul de mai jos evidențiază principalele diferențe

Contrabanda cu migranți:	Traficul de persoane
De regulă, o relație comercială singulară.	Parte a unei relații de exploatare de durată.
Presupune acordul persoanei implicate.	Neconsensual sau fără acordul validat al persoanei implicate.
Implică plată pentru facilitarea migrației iregulare.	Implică profituri din exploatare.
Întotdeauna implică traversarea frontierei.	Poate fi în interiorul unei țări sau în afara frontierelor.
Este o infracțiune împotriva statului.	Este o infracțiune împotriva persoanei.

Sursa: Acest sumar este preluat din setul de instrumente pentru jurnaliști (*Media Toolkit for journalists*) al Agenției Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale, din care puteți învăța din 8 studii de caz care demonstrează excelență în reflectarea migrației. Puteți accesa cursuri gratuite aici: <https://e-learning.fra.europa.eu/>.

Sclavia modernă

Potrivit unei rubrici explicative din secțiunea Global Development⁴² a ziarului The Guardian:

Definițiile sclaviei moderne sunt preluate în principal din Convenția suplimentară a ONU din 1956 privind abolirea sclaviei, a traficului de sclavi și a instituțiilor și practicilor similare sclaviei care statuează că: „servitutea, robia pentru datorii, căsătoria forțată și oferirea unui copil pentru exploatare constituie practici similare sclaviei și trebuie criminalizate și abolite”. Convenția privind munca forțată din 1930 definește munca forțată ca „orice muncă sau serviciu care este solicitat de la orice persoană sub amenințarea oricărei pedepse și pentru care persoana în cauză nu s-a oferit benevol”.

Pe măsură ce sistemele contemporane de sclavie au evoluat, au fost elaborate noi definiții, inclusiv privind traficul și deosebirea sclaviei copiilor de munca copiilor.

Unele din formele de sclavie sunt:

Robia datoriei: persoanele devin robi ai datoriei după ce nu pot restitui un împrumut și sunt nevoite să lucreze pentru a-l restitui. Multe persoane nu reușesc niciodată să-și achite datoria, iar aceasta poate fi trecută la generațiile următoare.

Munca forțată: situația când oamenii sunt obligați să lucreze, de obicei fără plată, prin violență sau intimidare. Mulți se pomenesc prinși în capcană, adesea într-o țară străină, fără acte și incapabili să plece.

42 <https://www.theguardian.com/global-development/2013/apr/03/modern-day-slavery-explainer>

Sclavia bazată pe descendență: atunci când oamenii se nasc în sclavie, deoarece familiile lor aparțin unei clase de „sclavi” din cadrul unei societăți. Statutul de „sclav” trece de la mamă la copil.

Trafic: transportarea sau comerțul cu oameni dintr-o regiune în alta și în condiții de sclavie.

Sclavia copiilor: copiii sunt sclavi ca lucrători casnici, munca forțată - de exemplu, în industria cacao, a bumbacului și pescuitului - traficați pentru muncă și exploatare sexuală și folosiți ca și copii soldați.

Căsătoria timpurie și forțată: femeile continuă să fie căsătorite fără consimțământ, adesea în timp ce sunt încă fete și sunt forțate în servitute sexuală și domestică.

Motivațiile traficantilor și contrabandiștilor de persoane, precum și modul în care aceștia tratează migranții, pot varia foarte mult. Pentru o reflectare echilibrată, este important să înțelegeți bine cazurile particulare, să le descrieți și să evitați utilizarea termenului de traficant când vă referiți la contrabandiști de persoane și viceversa.

Întrebări care vă ajută să identificați traficul

1. Persoanele în cauză sunt victime ale violenței și intimidării? Persoana cu care aveți de-a face a fost forțată, fie prin violență, agresiune psihologică sau alte forme de control să ajungă în această situație?
2. Au fost persoanele impuse să plătească bani?
3. Au fost supuse constrângerii de către cineva care deținea putere asupra lor?

Dacă la oricare din întrebările de mai sus răspunsul este „da”, atunci fiți foarte atenți, folosiți aceste sfaturi și solicitați sfatul altor persoane.

navigation box

- *Vezi secțiunea surselor, Tehnici, Intervievarea victimelor traumei și Imagini și Fotografia din Capitolul 7: Captarea (esenței) subiectului*

Atunci când reflectăm traficul avem datoria de a:

1. Combate concepțiile eronate și evita voyeurismul.

- Este ușor pentru public să perceapă victimele traficului sau persoanele care muncesc forțat ca pe niște oameni neputincioși și permanent afectați. Dar aceasta nu este întotdeauna adevărat.
- Exploatarea sexuală poate să domine disproporționat reflectarea în presă: din cauza că mass-media se concentrează asupra sexului și a senzaționalismului apare percepția că traficul de persoane înseamnă în

principală exploatare sexuală care li se întâmplă în primul rând femeilor și fetelor.⁴³ De fapt, cea mai mare parte a traficului revine mai degrabă comerțului cu muncă forțată decât exploatareii sexuale.

- Traficul cu scop de exploatare sexuală (de asemenea a bărbaților și băieților) este o problemă uriașă, dar aceasta nu trebuie să fie în detrimentul concentrării asupra traficului cu scop de exploatare prin muncă. Când reflectați exploatarea sexuală, asigurați-vă că descrieți abuzul prin care au trecut acele persoane, iar imaginile pe care le folosiți să nu fie voyeuriste.

2. A fi sceptici în privința statisticilor și a ne concentra pe fapte.

- Din cauza caracterului secretos și ascuns al traficului, sclaviei moderne și al muncii forțate nu este posibil să se obțină cifre statistice exacte. De aceea, există un pericol constant de date inventate.

Care sunt oportunitățile de reflectare?

- **Urmăriți banii.** Industria traficului și sclavia modernă asigură muncă forțată care duce la bunuri mai ieftine pentru toată lumea. Este o industrie globală care trebuie investigată pe plan național și internațional.
- **Ilustrați o notă de speranță.** Jurnalismul care evidențiază rezistența umană și puterea oamenilor de a-și reconstrui viața după tragedia sclaviei moderne și muncii forțate spune o altă poveste.
- **Lucrați în parteneriat.** Din cauza caracterului clandestin și ilegal al contrabandei și traficului, mulți jurnaliști conlucrează cu organizații pentru drepturile omului și cu alți specialiști pentru a înțelege bine esența subiectului. În aceste circumstanțe, aveți grijă să vă mențineți independența în calitate de reporter și, de asemenea, consultați îndrumările privind conlucrarea cu **Organizațiile neguvernamentale (ONG)** în Capitolul 8: **Cum găsim și utilizăm experți.**
- **Ascultați atent ca să redați just.** Supraviețuitorii povestesc istorii impresionante.

Utilizarea imaginilor

Drama și tragedia oamenilor care sunt prinși în trafic pot fi o sursă bună de imagini cu impact, dar multe dintre ele pot fi controversate. Deși este posibil să doriți să includeți interviuri, fotografii și videoclipuri cu persoane aflate în prezent într-o formă sau alta de aservire sau muncă forțată, trebuie să echilibrați acest lucru cu imperativul jurnalistic de a nu face rău.

Evitați să folosiți imagini sexualizate și evitați imaginile care reflectă un clișeu – de exemplu, o fată în lanțuri sau o persoană cu cod de bare pe ea, sau un copil în spatele gratiilor sau într-un bordel dezgustător. Multe victime ale traficului sunt persoane care au supraviețuit și se recuperează. Multe dintre ele nu au fost forțate brutal în exploatare, ci au fost manipulate emoțional și constrânse, subtil, spre situații de exploatare, uneori de către oameni în care aveau încredere.

Evitați imaginile explicite care redau scene de violență. Foarte rar este necesar de prezentat imagini cu violență extremă în interes public. În general, editorii și producătorii de filme trebuie să ia în considerare în ce măsură este acceptabilă utilizarea imaginilor cu vătămări corporale. Unde trasăm linia? Este justificat să arătăm cicatrici, vânătăi, membre rupte ale victimelor sclaviei și ale traficului pentru a spune povestea?

43 <https://www.jrf.org.uk/sites/default/files/jrf/migrated/files/forced-labour-media-coverage-full.pdf>

navigation box

- *Vezi secțiunea despre Protejarea și dezvoltarea surselor și Fotografia și imaginile din Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului*
- *Vezi, de asemenea secțiunea Intervievarea victimelor traumei din Capitolul 7: Interviuurile.*

Resurse și surse

Această secțiune reprezintă un sumar editat și adaptat al *Ghidului privind Media și Traficul de Persoane, ICMPD (2017)*. Ghidul este disponibil în limbile Albaneză, Arabă, Azerbaidjană, Bosniacă, Engleză, Română, Rusă și Turcă.

Rețeaua Globală a Jurnalismului de Investigație (Global Investigative Journalism Network, GIJN): Biroul de asistență al GIJN privind **Traficul de persoane, munca forțată și sclavia** prezintă interviuri cu mulți jurnaliști de top despre cele mai bune practici în reflectarea și investigarea traficului de persoane și a muncii forțate, precum și compilarea unui tabel **Date și Expertiză**, care detaliază peste 60 de surse de date și expertiză.

Exemple de bună reflectare a traficului de persoane și contrabandei cu migranți

Rețeaua Globală a Jurnalismului de Investigație (GIJN) a colectat o **arhivă de aproape 60 articole de investigație** despre traficul de persoane și contrabanda cu oameni.

Organizații-cheie:

Pentru informații privind acțiunile pe plan internațional:

- **ICAT** - Grupul de coordonare inter-agenții împotriva traficului: un forum de politici mandatat de Adunarea Generală a ONU pentru a îmbunătăți coordonarea între agențiile ONU și alte organizații internaționale relevante pentru facilitarea unei abordări holistice și cuprinzătoare a prevenirii și combaterii traficului de persoane, inclusiv protecția și sprijinul pentru victimele traficului. https://twitter.com/icat_news?lang=en

Pentru mai multe sfaturi:

- **Free the Slaves (Salvați Sclavii):** unul din multe ONG-uri internaționale care face o muncă excelentă, inclusiv și de consultare a jurnaliștilor. Vezi, în special, glosarul lor și întrebările frecvente <https://www.freetheslaves.net/about-slavery/faqs-glossary/>
- **La Strada International:** o rețea europeană de ONG-uri care abordează traficul de ființe umane, cuprinzând opt organizații membre independente, care funcționează în mod ordinar <https://lastradainternational.org/>
- **Agenții ONU, programe, ONG-uri și fundații care activează pentru combaterea formelor contemporane de sclavie** <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Slavery/UNVTFDFS/Pages/SlaveryList.aspx>

Consecințele migrației

Orice acțiune generează consecințe, iar migrația nu diferă în acest sens. Aceste consecințe sunt atât de diverse încât este imposibil să le descrii într-un mod unificat. Acestea includ impacturi asupra țărilor de origine - de la efecte demografice la fluxurile de remitențe, și impacturi asupra țărilor de destinație - de la provocările integrării la complexitatea aplicării legislației imigraționale. Printre consecințele migrației este și impactul la nivel individual asupra vieților migranților înșiși, membrilor de familie care călătoresc împreună sau au rămas acasă, prietenilor și altor persoane implicate.

Multe dintre „consecințe” au fost discutate sub alte aspecte în secțiunea **Procesele migraționale** a acestui capitol, deoarece acestea se referă la factori precum migrația forței de muncă, migrația în scop de studii sau migrația iregulară. Acest lucru este inevitabil, deoarece consecințele migrației sunt adesea legate inseparabil de procesele migraționale.

În această secțiune abordăm unele consecințe ale migrației care sunt cel mai frecvent reflectate (sau reflectate greșit), precum problemele de securitate și asigurarea ordinii, și evidențiem unele consecințe ale migrației care sunt adesea omise sau neînțelese, cum ar fi integrarea.

Consecințe: integrarea, asimilarea și schimbările demografice

(vezi și secțiunea privind **Diversitatea surselor și perspectivele din Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului**).

Cercetătorii au analizat procesele de integrare din diferite unghiuri. Din punct de vedere istoric, integrarea a fost adesea explicată ca fiind o traiectorie unidirecțională a migrantului dornic să devină asemănător cu restul populației, denumită „asimilare”. Acest termen presupune că adaptarea este făcută de migranți.

Cu toate acestea, oamenii și instituțiile „societății gazdă” se pot adapta și ei la migrație. În ultimii ani, termenul de „integrare” a fost adesea definit ca un proces „bidirecțional” de schimb și acomodare.

Care sunt capcanele reflectării? Ce ratează deseori presa?

Integrarea poate avea multe dimensiuni diferite și, prin urmare, nu este un proces singular. Dimensiunile integrării pot include participarea pe piața muncii și instituțiile sociale (cum ar fi educația), interacțiunea socială, practicile culturale și participarea civică. Simțul identității și apartenenței migranților și a celor cu care interacționează se poate schimba în timp. Integrarea poate fi atât un proces, cât și un rezultat, iar în unele țări, migranții au obligația de a „se integra” prin promovarea examenelor sau testelor de integrare.

Printre barierele în calea participării economice și sociale se numără costul sau inaccesibilitatea cursurilor lingvistice, lipsa de informații practice la sosire, servicii slab echipate pentru a satisface nevoile speciale ale migranților, lipsa de oportunități de muncă sau discriminarea și excluderea.

Care sunt oportunitățile de reflectare?

În multe țări nu există claritate în ceea ce privește actorii responsabili de integrare. Într-o anumită măsură integrarea este percepută drept responsabilitatea migranților, dar și a organizațiilor societății civile sau a administrațiilor centrale și locale, prin echilibrarea responsabilității pentru politicile publice.

Evidențierea lipsei de sprijin oficial pentru integrarea migranților sau a unei nedorințe neclintite a comunității locale de a găzdui diferite moduri de viață poate oferi oportunități de a expune așteptările ipocrite ca migrații să obțină rezultate de integrare, uneori nerealiste.

De multe ori o astfel de abordare poate expune și prejudecățile structurale din societate. Ar putea exista așteptări de integrare mai mari asupra imigranților în țara dvs. decât v-ați aștepta să fie impuse de alte state cetățenilor dvs. care locuiesc în străinătate. Ar fi corect? Îndreptând oglinda spre propria societate pentru a vedea cum sunt tratați străinii ar putea face oamenii să se confrunte cu adevăruri incomode.

Sfaturi de bune practici:

Integrare sau asimilare?

Recunoașteți procesele bidirecționale:

Așa cum s-a subliniat mai sus, integrarea este un proces bidirecțional, iar acest lucru necesită acomodare reciprocă între culturi și grupuri, învățare una de la alta și evoluția împreună.

Asimilarea este ideea că oamenii dintr-o cultură ar trebui să-și schimbe comportamentul în mod fundamental pentru a adera la normele unei societăți în care s-au alăturat. Asimilarea implică faptul că cultura unui grup ar trebui - cel puțin într-o oarecare măsură - suprimată, în timp ce integrarea recunoaște validitatea diferitelor moduri de a fi și permite dezvoltarea normelor comune.

În timp ce multe grupuri dominante din anumite țări pot crede că migrații care vin din diferite culturi ar trebui să fie forțați să-și schimbe comportamentele și normele pentru a se asimila în cultura dominantă, aceste grupuri dominante rareori ar fi de acord că propria lor diaspora să fie forțată să abandoneze tradițiile și patrimoniul său pentru a se încadra în normele țărilor gazdă. Ambele concepte servesc obiectivului mai larg de a facilita „coeziunea socială” - în care comunitățile funcționează împreună cu un sentiment comun de apartenență și solidaritate într-un mod reciproc benefic, prietenos și pozitiv.

Fiți precauți cu privire la măsurarea conceptelor contestate:

Conceptele de integrare și coeziune socială sunt contestate și vagi. Eforturile de a încuraja integrarea și coeziunea socială pot fi împiedicate de provocările de a măsura ceva atât de neclar. Stabilirea unei linii de bază pentru cât de „integrată” sau „coezivă” este o societate necesită stabilirea unor indicatori de integrare și un punct de referință pentru ceea ce este o persoană bine integrată.

O modalitate de măsurare a integrării este de a analiza rezultatele specifice, legate de factori precum competența lingvistică, participarea pe piața muncii, rezultatele educaționale sau alți factori. Dar nu este foarte clar dacă acest tip de factori rigizi captează într-adevăr nivelul de integrare mai bine decât factori mai puțin consacrați, cum ar fi câți prieteni are cineva în comunitatea locală, participarea la activități locale civice sau comunitare sau sentimentul general de a fi „acasă” în zona respectivă.

Unul dintre exemplele de măsurare a politicilor de integrare este Indicele Politicii de Integrare a Migranților (MIPEX) - un instrument unic care măsoară politicile de integrare a migranților în țările de pe cinci continente, inclusiv toate statele membre ale UE (inclusiv Marea Britanie), alte țări europene (Albania, Islanda, Macedonia de Nord, Moldova, Norvegia, Serbia, Elveția, Rusia, Turcia și Ucraina), țări asiatice (China, India, Indonezia, Israel, Japonia și Coreea de Sud), țări din America de Nord (Canada, Mexic și SUA), și din America de Sud

(Argentina, Brazilia, Chile) și Australia și Noua Zeelandă în Oceania. Proiectul identifică și măsoară politicile de integrare și identifică legăturile dintre politicile de integrare, rezultatele și opinia publică, bazându-se pe studii⁴⁴ științifice internaționale.

Captarea culorii fără a recurge la stereotipuri:

Relatarea despre migrație, emigrație și comunități de imigranți necesită modalități rapide și colorate de a comunica cine sunt protagoniștii și, uneori, de a genera un sentiment de empatie sau entuziasm față de ei. Totuși, uneori prin simpla evidențiere a anumitor comportamente se poate aluneca ușor spre redarea unor imagini unidimensionale ale comunităților și să consolidați stereotipurile.

O comunitate poate fi faimoasă prin faptul că este primitoare și veselă sau poate avea reputația de a fi precaută sau rezervată, dar dacă comunitățile respective vor fi prezentate de parcă toți membrii ar fi consumatori de alcool și dansatori sau ca fiind liniștiți și suspicioși, impactul negativ asupra acestor oameni ar putea fi pe termen lung.

Chiar și atunci când reportajele dvs prezintă comunitățile într-o lumină pozitivă, străduiți-vă să faceți astfel încât aceste imagini să fie nuanțate și complexe.

Capcane și greșeli des întâlnite

Ignorarea cauzelor care stau la bază:

Atunci când reflectăm probleme demografice, integrarea, coeziunea socială și relațiile inter-rasiale, unele date sau incidente par să spună o anumită poveste, cu toate acestea, o examinare mai atentă poate evidenția factorii reali care au dus la incidente.

De exemplu, un raport care abordează un lucru negativ, cum ar fi performanța educațională scăzută sau criminalitatea într-o anumită comunitate, ar trebui să ia în considerare circumstanțele socio-economice ale grupului și dacă discriminarea sau inegalitățile structurale au generat mai puține oportunități, mai multă lipsuri și o probabilitate mai mare de a avea astfel de rezultate.

A face un reportaj despre migranți, când de fapt el e despre indivizi:

În orice comunitate apar probleme. Este important să ne punem întrebarea - există oare cu adevărat dovezi că sunt mai multe probleme în comunitatea pe care vă concentrați - sau pur și simplu se presupune că ar exista? Un articol despre problemele din comunitățile de migranți poate sugera că un anumit tip de comportament este endemic în acele comunități, pe când s-ar putea să fie că doar unii dintre ei se comportă uneori în felul acela.

Jurnaliștii care evidențiază aceste probleme (sau chiar succese) riscă să formeze stereotipuri și să întărească prejudecățile publice și chiar prejudecățile structurale care cauzează acele probleme. Acesta nu este un motiv de a nu reflecta un subiect important, dar este esențial să examinăm cu atenție dovezile și să luăm în considerare impacturile.

44 <https://www.mipex.eu/>

Studiu de caz: Nou-veniții

Data: 2017-2018

Publicațiile: The Guardian, El Pais, Le Monde, Spiegel Online

Link: <https://thenewarrivals.eu/>

Acest proiect s-a desfășurat pe parcursul a 500 de zile, reflectând viața a 25 de migranți, în patru zile. A fost finanțat de Centrul European de Jurnalism printr-un grant acordat de Fundația Bill & Melinda Gates. Este un exemplu excelent al modului în care mass-media poate colabora pentru a relata istorii despre integrare, asimilare și schimbări demografice deoarece:

- Acest tip de subiect se pretează proiectelor pe termen mai lung, deoarece putem urmări schimbările și experiențele familiilor și ale persoanelor pe o perioadă de timp.
- Conținutul produs este în mare parte „veșnic verde” și nu îmbătrânește la fel de repede ca alte forme de jurnalism.
- Colaborarea cu mass-media din alte țări a facilitat comparații privind sistemele de azil din alte țări. (vezi studiul de caz Jurnalismul de soluții din Capitolul 10: Consolidarea reflectării migrației)

Lucruri de luat în considerare:

- Există organizații media în alte țări cu care ați lucra în parteneriat pentru un proiect similar?
- Organizația dvs. s-a gândit să caute finanțare pentru acest tip de proiect de la organizații filantropice sau de la alte organizații?

Consecințe: Asigurarea ordinii de drept și a securității publice

Gestionarea migrației de către state include controlul migrației la frontiere și supravegherea populației migrante din țară, inclusiv asigurarea faptului că persoanele respectă restricțiile impuse de viză sau de permisul de ședere. Invariabil, aceasta implică un anumit grad de **aplicare a legislației imigraționale**, cum ar fi interzicerea accesului în țară a persoanelor fără drept de intrare, acționarea pentru înlăturarea persoanelor care se află în țară fără statut juridic și impunerea de sancțiuni celor care nu acționează în conformitate cu condițiile lor de intrare și ședere (vezi **Deportarea și înlăturarea forțată** în secțiunea următoare).

Gradul și severitatea aplicării de către un stat a politicilor de migrație depinde în mare măsură de guvernarea la acel moment. Reflectarea aplicării politicilor de migrație este unul dintre domeniile cu cele mai multe probleme etice și juridice, care necesită o cunoaștere solidă a legislației naționale și a dreptului internațional și o analiză atentă a faptului dacă măsurile de executare sunt rezonabile, umane și juste.

Problemele de aplicare a legislației imigraționale sunt adesea combinate cu asigurarea ordinii și securității publice. Deși un migrant poate săvârși infracțiuni sau prezenta riscuri pentru securitatea națională, acestea nu sunt, în general, direct legate de statutul său imigrațional, în afară de faptul că acele infracțiuni pot invalida dreptul persoanei de a rămâne în țară. În cazul în care un criminal sau o persoană care este o amenințare la

adresa securității naționale este, de asemenea, un migrant iregular, este, desigur, legitim să se pună întrebări cu privire la modul în care persoana respectivă a reușit să evite controalele imigraționale. Cu toate acestea, statutul lor migrațional și orice infracțiuni pe care le-ar putea săvârși ar trebui să fie văzute ca probleme separate și să nu fie în mod automat legate între ele.

De asemenea, este important să se recunoască faptul că unele activități infracționale - cum ar fi traversarea neautorizată a frontierei - pot să nu atragă sancțiuni în temeiul legislației naționale atunci când se produc în anumite situații. Acestea pot include solicitarea de azil sau transportarea de către un traficant (vezi mai jos). Este important să se facă distincții clare între acțiunile care sunt vădit infracționale și acțiunile care fac parte din zone gri complexe.

De asemenea, este important să evitați alunecarea spre presupuneri privind riscul pentru securitatea națională pe baza țării de origine, a religiei sau a altor caracteristici ale unei persoane.

Întrebări-cheie pe care trebuie să și le pună jurnaliștii atunci când reflectă subiecte ce țin de aplicarea legislației migraționale:

Care sunt normele internaționale?

În unele circumstanțe, guvernele naționale pun în aplicare politici migraționale care sunt în contradicție cu normele internaționale. De exemplu, traversarea unei frontiere fără documentația necesară sau într-un mod conceput din start pentru a induce în eroare sau a eluda controalele la frontieră, reprezintă adesea o încălcare a legii și poate rezulta în urmărire penală, detenție sau expulzare. Cu toate acestea, se înțelege în general că, pentru a solicita azil într-o altă țară, este posibil ca persoanele să nu aibă altă cale decât să încalce legislația imigrațională.

Convenția privind statutul refugiaților din 1951 prevede că: „Statele contractante nu vor impune penalități - din cauza intrării sau prezenței lor ilegale- refugiaților care, venind direct dintr-un teritoriu în care viața sau libertatea lor a fost amenințată în sensul Articolul 1, intră sau sunt prezenți pe teritoriul lor fără autorizație, cu condiția să se prezinte fără întârziere autorităților și să prezinte motive întemeiate pentru intrarea sau prezența lor ilegală”.

Aceasta nu înseamnă că guvernele statelor nu au dreptul să se ocupe de migrații iregulare, ci pur și simplu că este important să se cunoască mai întâi contextul deplasării unei persoane.

Este legea aplicată în mod uman și just?

O întrebare mai puțin clară pe care un jurnalist trebuie să și-o pună pentru a reflecta subiecte despre aplicarea legislației imigraționale este dacă acestea sunt rezonabile și corecte. Răspunsul la această întrebare necesită gândire și judecată. În situațiile în care legile migraționale sunt folosite pentru a urmări penal sau a trata injust oamenii, simpla relatare a faptului că o persoană a fost arestată, urmărită penal, reținută, deportată sau închisă pe baza acestor legi poate fi o legitimare de facto a nedreptății. Atunci când este posibil, este rezonabil să ridicați întrebări cu privire la corectitudinea acestor legi. Dacă nu este realist să contestați în mod activ o lege nedreaptă, atunci luați în considerare evitarea legitimării ulterioare a acesteia, prin a nu reflecta anumite lucruri care pot determina oamenii să susțină acele legi nedrepte.

Umanizați persoanele?

Reflectarea aspectelor juridice, de securitate și ordine ale migrației va implica adesea cazuri care vizează anumite comunități sau grupuri. Când reflectați aceste cazuri, este esențial să recunoașteți și să comunicați publicului că niciun grup nu este omogen și este format din indivizi cu istorii, vieți, perspective și poziții diferite. Reflectarea migrației care reduce oamenii la numere sau concepte precum „ilegali”, „țigani” sau grupuri identificate pur și simplu prin statutul lor migrațional, origine, religie sau etnie reduce percepția publicului asupra acestor persoane ca ființe umane, făcându-i potențial mai vulnerabili la politici sau abordări care pot duce la consecințe dăunătoare pentru aceste persoane.

Întăriți stereotipurile?

În mod similar, alegerea de a relata istorii sau teme care încurajează publicul să perceapă stereotipizat grupuri de migranți poate fi distructivă și dezumanizantă, chiar și în situațiile în care intenția dvs. este să le descrieți pozitiv. Articolele care presupun că un grup este intrinsec „minunat la dans” sau că un alt grup „se descurcă financiar” sau este „norocos” poate fi la fel de înșelătoare ca reportajele care sugerează că un grup este prost, nepolitic, leneș sau violent. Iar reflectarea aspectelor de securitate publică și ordine de drept cu accentuarea excesivă a originii unui migrant, poate duce la percepții publice că grupul în ansamblu este mai susceptibil să manifeste aceste comportamente, chiar și atunci când comportamentul în cauză este manifestat de o anumită persoană.

Capcane și greșeli des întâlnite

Metafore de dezastru: descrierile migrației persoanelor deseori se fac cu folosirea termenilor de dezastru precum „inundare”, „invazie”, „roiuri” sau „influx”. Astfel de cuvinte evocatoare pun din start problema respectivă în lumina negativă, dezumanizând oamenii care migrează și pregătesc scena pentru o reacție de apărare.

Prezumția vinovăției și terminologia inexactă:

- Termenii inexacti pot contribui la neînțelegeri, percepții publice inexacte și alegeri proaste de politici. Reportajele despre raziile în urma cărora migranții sunt reținuți pot folosi termenul „illegal” pentru a descrie persoanele deținute (sau chiar termeni preferabili, cum ar fi „iregular”) - ceea ce insinuează că persoanele sunt deja urmărite penal și că s-a constatat că au comis o infracțiune.
- În egală măsură, termenul „migranți economici” este uneori folosit pentru a descrie solicitanții de azil și refugiații, ceea ce induce o lipsă de legitimitate în solicitările lor. Adăugarea unui descriptor precum „fals” sau „presupus” la termenul de solicitant de azil poate fi deosebit de problematică, deoarece ridică dubii asupra autenticității solicitărilor lor.
- O persoană care solicită azil are dreptul legal ca cererea sa să fie evaluată și, indiferent de rezultat, această persoană este un „solicitant de azil” legitim în perioada în care este în așteptarea deciziei.

navigation box

Pentru mai multe informații referitoare la problematica abordată în această secțiune, vezi:

- *Refugiații și azilul, deportarea și înlăturarea forțată, și Migrația iregulară.*
- *Capitolul 4: Terminologia și Diversitatea de surse și perspective și secțiunile Discursul de ură și dezinformarea din Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului.*

Consecințe: deportarea și înlăturarea forțată

Termenul „deportare” este, în general, folosit atunci când e vorba de returnarea forțată a cetățenilor străini din țara de reședință în țara ai cărei cetățeni sunt. Cu toate acestea, termenul poate avea alte semnificații juridice specifice în diferite țări. În Marea Britanie, de exemplu, termenul „deportare” se referă doar la înlăturarea persoanelor considerate „infractori străini”, în special persoanele care au comis o infracțiune gravă. Pentru persoanele care sunt trimise înapoi în țara lor de cetățenie pentru încălcarea condițiilor de viză sau pentru alte infracțiuni de imigrare este utilizată sintagma „înlăturare forțată”.

Deportarea sau alte forme de înlăturare a migranților regulari sau iregulari pot genera complicații profunde atât pentru migrant, cât și pentru țara și comunitatea în care se întorc. De exemplu, cetățenii care ar putea considera că viața și mijloacele lor de trai sunt în altă parte se pot confrunta cu procese de reintegrare deosebit de dificile, mai ales atunci când durata absenței lor a fost semnificativă și le lipsesc legăturile și înțelegerea contextelor locale pentru a-și reconstrui viața.

Persoanele reîntoarse forțat se pot întoarce în țările cu piețe ale muncii în care există puține locuri de muncă disponibile și venituri relativ mai mici decât în țările din care au fost înlăturați – fapt care generează dezamăgire pentru aceste persoane și posibile resentimente din partea comunității locale. Cu toate acestea, persoanele reîntoarse pot aduce cu ele și abilități complementare utile - cum ar fi abilitățile lingvistice și contactele - pe care le-au dobândit în străinătate, iar experiențele lor de viață îi pot ajuta să fie membri foarte importanți ai societății în care se întorc. Cercetările sugerează, totuși, că întoarcerea sustenabilă - dacă cineva se întoarce pentru o perioadă mai lungă de timp sau reemigrează - este, în general, mai ușor de asigurat pentru persoanele care se întorc voluntar și își planifică călătoriile de întoarcere în comparație cu persoanele reîntoarse forțat, a căror întoarcere poate fi neașteptată sau în afara controlului lor.

Potrivit Eurostat, statele membre UE au înlăturat forțat peste 142.000 de persoane în țări din afara UE în 2019, în timp ce aproape 628.000 au primit ordin să părăsească UE.⁴⁵ Ucraina, Georgia, Moldova, Belarus și Armenia s-au numărat printre primele 20 de țări ai căror cetățeni au fost înlăturați din statele membre ale UE.⁴⁶

45 https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Enforcement_of_immigration_legislation_statistics#Non-EU_citizens_ordered_to_leave_the_EU-27

46 [https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Top_20_countries_of_citizenship_of_non-EU_citizens_returned_outside_the_EU-27,_2018_and_2019_\(number\)_MI20.png](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Top_20_countries_of_citizenship_of_non-EU_citizens_returned_outside_the_EU-27,_2018_and_2019_(number)_MI20.png)

Consecințe: remitențele

Știați că? Migranții au trimis remitențe în valoare de 466 miliarde USD în țări cu venituri mici și medii în 2017. Aceasta este de peste trei ori mai mult decât asistența oficială pentru dezvoltare. (KNOMAD)

Ce sunt remitențele?

Remitențele sunt transferuri de bani sau bunuri (cum ar fi medicamente, aparate electronice sau îmbrăcăminte) de la o persoană dintr-o țară către o persoană din altă țară. Remitențele financiare implică transferuri de bani, în timp ce remitențele în natură implică transferuri de bunuri. Majoritatea tranzacțiilor de remitență implică sume mici de bani sau valori mici ale bunurilor. Cu toate acestea, pentru gospodăriile din țările beneficiare, aceste fluxuri pot reprezenta o resursă importantă pentru gospodărie.

De ce trimit migranții remitențe?

Migranții trimit bani sau bunuri din mai multe motive. În unele cazuri, migranții se comportă altruist față de cei de acasă și trimit resurse pentru a susține nevoile de bază ale gospodăriei. În alte cazuri, migranții au propriile lor interese de remitere, cum ar fi menținerea bunurilor lor imobile sau alte scopuri. Există dovezi că unii migranți remit și în scopuri de investiții. Nu în ultimul rând, unii migranți au de achitat împrumuturi și alte datorii, inclusiv banii cu care au achitat plecarea în străinătate.

Reflectarea remitențelor – sunt acestea un lucru bun sau rău?

Impactul general al remitențelor asupra gospodăriilor casnice care le primesc este dificil de determinat. Unele dovezi sugerează că remitențele au efecte benefice asupra țărilor și gospodăriilor casnice. De exemplu, la nivelul gospodăriei există dovezi că remitențele sporesc capitalul uman, deoarece primirea de remitențe poate permite gospodăriei să investească în educația și formarea tinerilor membri ai familiei.

Remitențele pot oferi, de asemenea, capitalul necesar pentru a începe o afacere mică sau pot acoperi cheltuielile gospodăriei în perioada în care afacerea nu generează profituri. Primirea de remitențe poate permite gospodăriei să intre în afaceri mai profitabile, dar mai riscante, având în vedere că remitențele pot fi utilizate ca sursă de sprijin pentru gospodărie. Acest rol al remitențelor este deosebit de important în acele țări în care piețele de creditare sau de asigurări nu sunt bine dezvoltate.

Din perspectivă negativă, există dovezi că unii membri ai gospodăriilor care primesc remitențe își reduc participarea pe piața muncii, o provocare denumită „pericol moral”. Oamenii se pot baza pe banii migranților și pot lucra mai puțin, ceea ce ar putea crea dependență de aceste fluxuri. Cu toate acestea, în unele cazuri, o reducere a volumului de muncă pe care oamenii trebuie să o facă poate duce la o creștere semnificativă a calității vieții, permițând mai mult timp liber și posibilitatea pentru unii membri ai gospodăriei să dobândească capital uman suplimentar prin studiu sau instruire. Prin urmare, reducerea potențială a ofertei de forță de muncă nu este neapărat un aspect negativ al remitențelor.

Unul dintre argumentele celor care sugerează că remitențele pot dăuna economiilor beneficiare este că remitențele pot genera presiuni inflaționiste sau pot aprecia moneda țării beneficiare, fapt care ar putea avea un efect negativ asupra sectorului de export al țării. Acest fenomen este denumit „boala olandeză”. (Dutch disease).⁴⁷

47 [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/433786/EXPO-DEVE_ET\(2014\)433786_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/433786/EXPO-DEVE_ET(2014)433786_EN.pdf)

Resurse:

- Datele Băncii Mondiale privind migrația și remitențele.⁴⁸

Consecințele migrației: Diaspora

Conceptul de diaspora este mai complex decât ar părea la prima vedere. Termenul a fost folosit inițial cu referire la populații specifice care s-au răspândit în lume dintr-o patrie istorică, adesea ca urmare a dispersării violente – de exemplu, evreii înainte de înființarea statului Israel sau armenii.

Cu toate acestea, utilizarea modernă a termenului este mai largă. O definiție a diasporei este „dispersarea sau răspândirea oamenilor din țara lor de origine” - iar în limbajul obișnuit termenul a ajuns să includă comunități dintr-un anumit patrimoniu cultural, etnic sau național care trăiesc în alte țări decât presupusa lor „origine”. În multe contexte, termenii „comunitatea diasporei” și „comunitatea migranților” au devenit aproape identici. O distincție importantă între „diaspora” și „migrant” este că diaspora include persoane care se identifică cu patria (istorică) sau cu alți membri ai grupului lor, dar este posibil să nu fi trăit sau să dețină cetățenia locului (ancestral) de origine, pe când un „migrant” este definit pe baza unei experiențe de mobilitate imediată.

Comunitățile din diaspora sunt importante pentru a menține vie tradițiile, limba, practicile religioase și activitățile culturale. Cu toate acestea, termenul de diaspora este contestat - unele grupuri îl acceptă, iar altele îl resping.

Reflectarea diasporei

Reflectarea diasporei necesită ca jurnaliștii să-și verifice propriile prejudecăți: dacă faceți parte dintr-o comunitate majoritară și relațați despre o comunitate minoritară de diasporă, puteți să vă plasați în locul lor și să aveți empatie pentru problemele cu care se confruntă? La fel, dacă relațați despre propria dvs comunitate care trăiește ca diaspora în altă țară, puteți să vă separați propriile percepții, credințe și valori de cele ale oamenilor despre care relațați?

Guvernarea migrației

Când ne gândim la prevederile legale și reglementările care guvernează migrația internațională, tindem, în mod firesc, să ne concentrăm pe rolul guvernelor în adoptarea politicilor legate de cine poate veni și pleca și modul în care aceste procese ar putea fi gestionate, însă procesele de „guvernare a migrației” sunt mult mai largi.

Centrul de cercetare a migrației **IMISCOE migration research hub**⁴⁹ diferențiază „guvernarea migrației” de „politicile migraționale”, explicând că politicile se referă la legi, reglementări, decizii sau alte directive guvernamentale în domeniul migrației, iar guvernarea se ocupă și de factori legați de procesele de luare a deciziilor și de implementare. Într-un anumit sens, politica migrațională este un rezultat al guvernării migrației.

48 <https://www.worldbank.org/en/topic/migrationremittancesdiasporaissues/brief/migration-remittances-data>

49 <https://migrationresearch.com/>

Aceste procese pot include elaborarea de:

- norme, reguli, politici, legi și instituții care pot fi obligatorii sau neobligatorii la nivel global, național sau regional.
- actori, instituții și mecanisme instituționale.
- procese sau metodele de luare a deciziilor și procese de guvernare (inclusiv implementarea și monitorizarea) care pot fi formale sau informale și pot avea loc la diferite niveluri (local, național, global) și între diferiți actori.

Simplu spus, acest lucru înseamnă că guvernarea migrației nu se referă doar la politici, ci și la procesele și instituțiile care duc la crearea politicii respective sau care guvernează cât de eficient acestea ar putea fi implementate.⁵⁰

Actorii guvernării includ societatea civilă; sistemul judecătoresc; patronatele, sindicatele; organizațiile inter-guvernamentale și internaționale; instituțiile educaționale și generatoare de cunoștințe; instituțiile de stat și structurile guvernamentale; și companiile private și mediul de afaceri.

Pentru mai multe informații la acest subiect, vezi <https://migrationresearch.com/taxonomies/topics-migration-governance>

Opinia publică

Atitudinea publicului față de migrație este o temă comună în reflectarea migrației și în elaborarea politicilor. În special, sondajele de opinie publică care evidențiază îngrijorările cu privire la nivelurile ridicate de imigrație sau emigrație sau cu privire la anumite comunități de migranți pot domina titlurile din presă și pot determina acțiuni politice, cum ar fi restricții sporite pentru migranți sau eforturi de descurajare a migranților de a se stabili în țară.

Când evaluați sondajele de opinie publică este foarte important să înțelegeți modul în care au fost realizate, inclusiv tipurile de întrebări adresate și cine au fost respondenții:

- Au fost formulate întrebările într-un mod gândit special pentru a nu obține anumite răspunsuri?
- Sondajul a inclus un eșantion de respondenți reprezentativ la nivel național? Aceasta presupune asigurarea unui echilibru între bărbați și femei; diferite vârste; membri ai diferitelor comunități etnice sau religioase; oameni din comunități rurale și urbane; și oameni cu alte caracteristici specifice care reprezintă de fapt țara în ansamblu.

Dar chiar și în cazurile în care sondajele au fost realizate absolut corect, este greu de apreciat dacă sondajele de opinie publică captează de fapt opiniile reale ale oamenilor față de migrație sau opiniile lor la o versiune imaginată a ceea ce înseamnă migrația. Un sondaj efectuat de specialiști de la Universitatea Oxford în 2011⁵¹ a încercat să clarifice această chestiune adresând mai întâi întrebări standard cu privire la faptul dacă

50 <https://migrationresearch.com/taxonomies/topics-migration-governance>

51 <https://migrationobservatory.ox.ac.uk/resources/reports/thinking-behind-the-numbers-understanding-public-opinion-on-immigration-in-britain/>

oamenii din Marea Britanie ar dori ca imigrația să crească, să scadă sau să rămână la același nivel. Apoi i-au întrebat pe respondenți despre cine le-au venit în minte atunci când s-au gândit la migranți. Rezultatele au arătat că persoanele care se opuneau imigrației aveau o probabilitate deosebită de a identifica solicitanții de azil drept persoanele la care s-au gândit, deși azilul reprezenta mai puțin de 5% din imigrația în Marea Britanie în acel moment.

Concluzie

„Migrația”..... cuprinde o gamă largă de fenomene interconectate, niciunul dintre care nu este explicat în mod clar de acest termen.

„... Înseamnă ceva diferit pentru fiecare persoană care se mută dintr-un loc din lume în altul și pentru fiecare persoană care întâlnește aceste persoane mobile la începutul călătoriei lor, în timpul călătoriilor lor și la punctul de sosire”.(abordarea COMPAS ⁵²)

Afirmația de mai sus explică într-o oarecare măsură una dintre cele mai fundamentale dificultăți în reflectarea migrației – această nu este un fenomen unic, ci o multitudine de fenomene.

Acest capitol a evidențiat unele dintre problemele-cheie care sunt adesea reflectate de reporterii migrației, dar a atins doar suprafața întregii game de subiecte, concepte și idei referitoare la domeniul „migrație”. Pentru un reporter, această lipsă de claritate poate părea descurajantă, dar pornind de la complexitatea problemei, migrația poate oferi material fascinant de reflectat pentru o viață întreagă.

Cum facem ca acest material să ne iasă „bine” – o temă care va fi abordată în următorul capitol - și cum înțelegem datele și informațiile care vă sunt prezentate (vezi Capitolul 9: [Datele și analiza](#)) ca să vă ajute să preluați aceste subiecte și să creați un produs jurnalistic extraordinar.

52 https://www.compas.ox.ac.uk/wp-content/uploads/COMPAS-Framing-Report_brochure.pdf

Capitolul 6:

Captarea (esenței) subiectului

Utilizați acest capitol pentru:

- *A afla de la alți jurnaliști cum abordează ei migrația.*
- *A vă inspira și găsi sfaturi privind procesul de reflectare, de la identificarea unui subiect până la publicare.*
- *A afla cum pot fi aplicate practic principiile etice pentru a vă îmbunătăți reflectarea acestui domeniu.*
- *A vă ghida prin îndrumări privind cele mai mari provocări și oportunități:*
- *Diversitatea* – cum prezentăm minoritățile care sunt altfel decât noi.
- *Gender* – cum abordăm faptul că acesta este un aspect al migrației prea des ignorat.
- *Dezvoltarea și protejarea surselor* – puțină inspirație privind diferite modalități de a aborda migrația.
- *Dezinformarea și Discursul de ură* – cum putem identifica și combate aceste pericole.
- *Migrația și COVID-19* – ce implicații are pandemia asupra reflectării migrației.
- *Fotografia și imaginile* – sfaturi de bune practici pentru jurnaliști și redacții.

Introducere

După cum am menționat în Capitolul 1 **Fundamente etice**, la reflectarea migrației trebuie utilizate valorile **jurnalismului de calitate** pe tot parcursul procesului. Scopul nostru ar trebui să fie întotdeauna să producem jurnalism care să servească mai bine publicului nostru și să respecte demnitatea umană a celor despre care relatăm.

Acest capitol explorează modul în care jurnaliștii pot asigura reflectarea nuanțată a migrației (forme, procese și consecințe) și a persoanelor implicate în acestea. Se abordează aici modul în care probleme precum diversitatea, aspectele gender și dezinformarea modelează narativele construite de mass-media, în mod conștient și inconștient. De asemenea, reflectă modul în care alți jurnaliști abordează migrația, oferind sugestii despre modul în care provocările etice pe parcursul procesului de reflectare pot fi depășite prin studii de caz din mass-media regionale și internaționale.

navigation box

Pentru mai multe aspecte ale problematicii abordate în acest capitol, vezi:

- Capitolul 7: *Interviurile* – pentru sfaturi concrete privind tehnicile de intervievare.
- Capitolul 8: *Cum găsim și utilizăm experți.*
- Capitolul 9: *Datele și analiza.*

Potrivit Rețelei pentru Jurnalism Etic⁵³, **principiile de bază ale reflectării etice** sunt:

1. **Precizia și reflectarea bazată pe fapte.** Evitați minciunile răutăcioase, știrile false (fake news) și informațiile neverificate.
2. **Independența.** Procedați așa cum vă dictează conștiința. Nu faceți propagandă anti-migranți și nu fiți o portavoce pentru interese politice sau de altă natură.
3. **Imparțialitatea.** Nu uitați să reflectați toate laturile unui subiect. În special, faceți auzite vocile victimelor și supraviețuitorilor traficului, dar și preocupările legitime ale locuitorilor țărilor gazdă.
4. **Umanismul.** Jurnalismul nu trebuie să facă rău. Manifestați compasiune în materialele dvs. Sugerați soluții și evitați victimizarea.
5. **Responsabilitatea și transparența.** Fiți responsabil în munca dvs... Corectați erorile și întotdeauna spuneți cine sunteți și fiți deschiși în metodele pe care le folosiți.

Fondatorul EJN (Rețelei pentru Jurnalism Etic), Aidan White, vorbește despre cele cinci principii ale jurnalismului

<https://ethicaljournalismnetwork.org/who-we-are/5-principles-of-journalism>

Captarea (esenței) subiectului: diversitatea surselor și a perspectivelor

Deși nu există nicio obligație de a prezenta toate laturile în toate materialele, acestea trebuie să fie echilibrate și să adauge context. Obiectivitatea nu este întotdeauna posibilă și poate să nu fie întotdeauna dorită (de exemplu când este confruntată cu brutalitatea sau inumanitatea), dar reflectarea imparțială creează încredere de partea publicului și încredere în propriile forțe. (EJN).⁵⁴

53 <https://ethicaljournalismnetwork.org/who-we-are/5-principles-of-journalism>

54 <https://ethicaljournalismnetwork.org/who-we-are/5-principles-of-journalism>

Ample cercetări și analize ale reflectării migrației au constatat un lucru – vocile migranților înșiși fie lipsesc, fie sunt dramatic subreprezentate. De exemplu, un studiu efectuat de către Observatorul European de Jurnalism - „*Reflectarea migrației în mass-media din Europa*” (2020)⁵⁵ – a analizat presa din 17 țări, inclusiv Ucraina, în perioada 2015 -2018. Din cele 2,417 materiale analizate în cadrul studiului:

- **51%** - au avut ca figuranți principali politicieni, de regulă oficiali guvernamentali și organizații internaționale.
- **27%** - au reprezentat migranți într-o anumită măsură. În două-treimi din acele cazuri migrații au fost descriși ca un grup mut și anonim – au fost prezentați ca o masă omogenă de oameni și nu li s-a acordat voce.
- **8%** - au prezentat migranți și refugiați ca persoane sau familii.

Foarte puțini migranți și refugiați prezentați în articole sunt de fapt citați: mass-media a citat 411 vorbitori migranți, comparativ cu 4.267 vorbitori non-migranți. Deși cei care acordă ajutor sunt prezentați individual, cei ce beneficiază de ajutoare nu sunt.

Încadrarea: alegerea persoanelor pe care să le interviewăm sau să le reflectăm are un rol imens în modul în care este încadrată reflectarea migrației. Imaginați-vă cât de diferit ar fi articolul dvs dacă ați vorbi doar cu ofițeri de poliție, analiști de securitate sau polițiști de frontieră și nu veți vorbi niciodată cu asistenți sociali, lucrători umanitari sau specialiști în drepturile omului. Diferitele „părți interesate” implicate în materialele despre migrație au percepții diferite și probabil vor descrie migrația în moduri și culori specifice.

Uneori, tipul de jurnalist care suntem sau specializarea pe care o avem (vezi **Capitolul 2**) pot explica unele dintre aceste tendințe sau alegerile pe care le facem, dar nu scuză un dezechilibru dramatic în reprezentarea doar a unor puncte de vedere și excluderea altora. A vorbi cu migrații poate fi mai greu și necesită mai mult efort decât citarea din surse oficiale care au departamente de relații cu publicul și acces ușor la mass-media, dar poate oferi, de asemenea, informații critice pe care sursele oficiale le pot trece cu vederea.

*(Pentru mai multe aspecte privind dezvoltarea surselor printre comunitățile de migranți, vezi secțiunea **Dezvoltarea și protejarea surselor**)*

Întrebări și considerații-cheie:

V-ați verificat propriile preconcepții și tendențiozități?

S-ar putea să fiți ferm convins de o anumită abordare în reflectarea migrației ca urmare a convingerii sau experienței personale, dar dacă este așa, oare reflectați corect? Încercați întotdeauna să găsiți mai degrabă motivele pentru care ați putea greși, decât motivele pentru care credeți că aveți dreptate. Acest lucru este la fel de important pentru persoanele care fac prezumții „pozitive” ca și pentru acei care fac presupozii „negative”. Opiniile preexistente despre cine ar trebui consultat pentru materialele despre migrație pe baza propriilor experiențe sau valori pot duce la excluderea surselor valoroase și, prin urmare, a informațiilor prețioase din materiale. Examinați întotdeauna critic modul în care preconcepțiile și tendențiozitățile dvs. pot afecta diversitatea actorilor incluși în materiale.

55 <https://en.ejo.ch/ethics-quality/how-do-the-european-media-cover-migration>

Capcane și greșeli des întâlnite

A te lăsa dus de val:

- Jurnalismul se clădește pe propria-i bază – reporterii sunt influențați de munca colegilor și deseori continuă subiecte pe care le-au început alții. Aceasta poate fi o bună modalitate de a intra mai în profunzime și a vedea lucrurile sub alte unghiuri, dar riscă să întărească anumite narative naționale care apoi sunt prezentate ca „așa stând lucrurile” – decât să fie doar una din modalități de a le înțelege.
- Nevoia de a lucra rapid, de a reuși în termenii-limită și de a îndeplini cerințele editorului poate însemna că jurnaliștii iau decizii plecând de la această premisă implicită a „felului în care sunt lucrurile”.
- Însă dacă puteți să priviți dintr-o parte, fără grabă, și să vă gândiți la alte moduri de a înțelege subiectul, și dacă puteți în mod politic să puneți la îndoială opțiunile editoriale pe care le considerați greșite sau nechibzuite, atunci munca dvs va avea doar de câștigat.

Autoreferința accidentală:

- Redacțiile sunt de obicei pline de oameni care vor fi bucuroși să arunce o privire asupra materialelor dvs și să vă spună ce părere au despre ele, dar cât de asemănători sunt acei oameni cu dvs? Se deosebesc în ceea ce privește vârsta, genul, etnia, clasa socială, bogăția sau orientarea sexuală? Este vreunul dintre ei migrant, refugiat sau persoană strămutată intern?
- Există o mulțime de studii academice care sugerează că lipsa diversității în redacții duce la anumite tipuri de reflectare a migrației. Probabil că nu puteți transforma redacția dvs chiar într-un fel de „melting pot” multicultural, dar cu siguranță vă puteți uita în afara bulei dvs. și, în special, asigurați-vă că oferiți migrantilor și minorităților o voce în materialele pe care le produceți.

Formalismul:

- Formalismul poate fi o provocare în cadrul instituțiilor de știri prin faptul că deși există practici de angajare a reprezentanților minorităților, acestea rămân doar „minorități simbolice” în redacție și nu li se oferă posibilități semnificative pentru a-și arăta capacitățile profesionale.
- Trebuie, de asemenea, să fim vigilenți împotriva reprezentării minorităților într-un mod care să arate o înclinare liberală sau incluzivă, pe când în esență persoana este redusă doar la statutul de minoritate.

Manualul pentru reflectarea diversității elaborat de către The Media Diversity Institute în 2004 conține unele sfaturi foarte interesante la acest subiect, în special datorită faptului că a fost elaborat în urma unei serii de ateliere de lucru cu participarea jurnaliștilor din Armenia, Azerbaidjan și Georgia:

„Una dintre cele mai importante sarcini cu care se confruntă jurnaliștii este să scrie despre oameni care nu seamănă cu ei în mod fundamental. Indiferent dacă o sursă este de altă etnie, credință religioasă, orientare sexuală, clasă socială sau are alt statut economic, rolul jurnalistului este de a relata cu acuratețe despre ideile sau viziunea asupra lumii ale acelei persoane, chiar și atunci când diferențele sunt profunde. În zone precum Caucazul de Sud, unde dezbinările sociale și etnice au distrămat țesătura a numeroase comunități, realizarea acestui obiectiv poate fi deosebit de dificilă. Cu toate acestea, nu este imposibil. Și dacă jurnaliștii doresc să faciliteze reconcilierea în cadrul societăților lor, este esențial

să facă tot posibilul pentru a promova înțelegerea și toleranța față de cei care sunt diferiți⁵⁶, și nu teama și neîncrederea”.

Manualul merită a fi citit în întregime, dar iată doar câteva dintre sfaturile sale utile pentru a ne ajuta să recunoaștem prejudecățile sau tendințiozitățile noastre (sau ale comunității noastre):

- **Subiecți, nu obiecte:** atunci când scrieți un articol despre o minoritate etnică, socială, religioasă sau de altă natură, intervievați reprezentanții acelui grup și includeți perspectivele lor. Articolul spune ce locuri de muncă sau calificări au? Îi citează direct, prin propriile lor cuvinte? Este important să recunoaștem că reprezentanții oricărui grup sunt indivizi cu mai multe fațete, cu opinii și percepții individuale, nu sunt doar obiecte de studiu unidimensionale.
- **Aveți grijă să nu generalizați:** sunt acțiunile sau comportamentele unor membri ai unei comunități reprezentative? Încercați să nu prezentați chestiuni sociale dificile în termeni alb-negru. Nu tratați migrații și minoritățile ca fiind omogene, în special în ceea ce privește comportamentele și valorile. Viața nu este niciodată atât de simplă.
- **Fiți sceptici:** sunt purtătorii de cuvânt cu adevărat reprezentativi? De exemplu, dacă sunt bărbați ne putem oare baza pe ei ca să înțeleagă și să vorbească din numele femeilor sau vice-versa? (vezi următoarea secțiune [Aspectele gender și migrația](#))
- **Contestați stereotipurile:** contestarea ideilor și percepțiilor preconceptuate face parte din meseria noastră, mai ales că multe opinii se bazează mai degrabă pe stereotipuri decât pe fapte.
- **Utilizarea limbajului:** indiferent de intențiile noastre, dacă suntem nepăsători cu cuvintele pe care le folosim, putem (din neatenție) crește tensiunile etnice și sociale. Frazе precum „după cum se știe” sau „este evident că” pot fi adesea un mod în care jurnaliștii își exprimă propriile opinii sau pe cele ale propriului grup social.
- **Găsiți unghiuri de vedere noi:** petreceți timp cu oamenii pentru a înțelege cum este cu adevărat viața lor. Înțelegerea numeroaselor fațete ale vieții oamenilor vă poate ajuta să găsiți noi unghiuri de reflectare care pot da profunzime și nuanțe reportajelor pe care la faceți.

Studiu de caz: *Jurnalele evadării*

Folosiți acest studiu de caz ca exemplu pentru a înțelege:

- Cum redacțiile diverse contribuie la relatări mai bune.
- Cum utilizăm experiențele personale și intimitatea.

Jurnalele evadării - Aren Melikyan pentru EVN Report, 6 aprilie, 2020:

- Engleză: <https-www-evnreport-com-raw-unfiltered-diaries-of-escape-1>
- Armeană: <https://www.evnreport.com/%D5%B0%D5%A1%D5%B5%D5%A5%D6%80%D5%A5%D5%B6/>

56 [http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20\[EN\].pdf](http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20[EN].pdf)

În articolul de mai sus, autorul folosește jurnalele persoanelor care au emigrat din Armenia pentru a explora motivațiile personale complexe și sentimentele lor adesea conflictuale. Autorul ia decizia de a se plasa în povestire, cu fragmente din propriile sale însemnări, precum și din jurnalul mamei sale.

Lucruri de luat în considerare:

- Ce oportunități aveți de a vă folosi experiențele personale în jurnalism pentru o lucrare unică care ar putea lua forma unui articol tematic mai lung sau podcast care se pretează la o povestire mai intimă?
- Cum ați putea face ca oamenii despre care relațați să se simtă mai mult ca indivizi multidimensionali și complecși, așa cum suntem noi cu toții?

Vizionați cum jurnalistul armean Aren Melikyan vorbește despre procesul de creare a acestui material și cum faptul că trecutul migrațional al colegilor lui, de asemenea, l-a ajutat să realizeze acest material.

https://www.youtube.com/watch?v=juXQyg_6SH8&list=PLXzWkiXihue7dRH3_QceqpkBGJL-gQdl&index=2

Concluzie

Atunci când redacția nu este monoculturală se reușește cel mai bine asigurarea prezenței diverselor voci în reportaje și se găsesc cele mai bune modalități prin care sunt prezentate aceste voci.

În redacție:

- Încercați - acolo unde este posibil – să aduceți în echipa voastră persoane cu experiență de lucru pe probleme de migrație sau jurnaliști care sunt migranți sau provin din medii de migranți.
- Găsiți modalități de a implica comunitățile de migranți și minorități în munca dvs, inclusiv încurajându-i să vă ofere feedback și alte mecanisme de responsabilitate.
- Gândiți-vă cum realizarea materialelor jurnalistice care se adresează minorităților (și care le includ) vă poate extinde publicul și, prin urmare, poate crește veniturile. Cu alte cuvinte, **transformarea digitală și o mai mare diversitate pot fi două fațete ale aceleiași monede?**⁵⁷

Ca persoană individuală, probabil nu sunteți responsabilă de deciziile de angajare în organizația dvs, dar puteți face pași individuali pentru a prezenta voci mai diverse. Puteți să luați în considerare:

- Să solicitați interviuri neformale cu persoane din comunitățile de migranți pe care le reflectați.
- Să rugați pe cineva dintr-o astfel de comunitate să-și spună părerea despre un subiect la care lucrați sau să colaboreze cu dvs la un material.

57 <https://www.media-diversity.org/digital-transformation-and-media-diversity-two-sides-of-the-same-coin/>

navigation box

- Pentru a explora mai în profunzime aspecte de diversitate în mass-media, vezi secțiunea *Diversitatea și minoritățile* din Capitolul 11: *Instrumente și resurse*.
- Pentru a afla mai multe despre ce pot face redacțiile pentru a îmbunătăți reflectarea diversității și migrației, vezi Capitolul 10: *Consolidarea reflectării migrației*.

Captarea (esenței) subiectului: aspecte gender și migrația

Fiecare poveste are un aspect de gen. Dar în migrație, ca în multe alte subiecte, acesta este prea des trecut cu vederea. Diferențele dintre modul în care sunt tratați migranții bărbați și femeii pot duce la disparități în asistența medicală, acces diferențiat la azil sau cetățenie sau diferențe în ceea ce privește îndeplinirea cu succes a cerințelor de integrare, dar aceste diferențe deseori rămân nerelate.⁵⁸

De exemplu, reflectarea migrației femeilor se concentrează mai des pe victimele traficului de persoane și pe lucrătorii casnici, iar reflectarea despre bărbați tinde să-i descrie ca pe solicitanți de azil „falși” sau, în principal, ca lucrători migranți.

Vocile care lipsesc

Un studiu realizat de către Observatorul European de Jurnalism - „*Reflectarea migrației în mass-media europeană* (2020) – precum și alte studii au arătat că mediatizarea migrației prezintă mai mult migranți și refugiați bărbați (și băieți) în detrimentul femeilor adulte.

Aceste gen de tendințe nu lasă spațiu pentru o reflectare mai nuanțată și pot exacerba stereotipurile dăunătoare și înșelătoare. Ca jurnaliști individuali, ne putem opune acestei tendințe în propriile noastre materiale, dar de asemenea este important să punem în discuție aceste preocupări cu colegii și în alte forumuri ori de câte ori este posibil.

Vocile experților

Femeile, de asemenea, sunt subreprezentate în jurnalism și printre experții de la care jurnaliștii solicită comentarii (vezi Capitolul 8: *Cum găsim și utilizăm experți*). De exemplu, un raport special privind subreprezentarea femeilor în mass-media de știri - *Perspectivă lipsă ale femeilor în știrile despre COVID-19* - a constatat că vocile femeilor experte în materialele despre COVID-19 sunt „îngrijorător de marginalizate”, reprezentând doar 1 din 5 experți. Aceste tendințe îngrijorătoare se regăsesc și în subiectele legate de reflectarea migrației.

Rolurile gender în redacții

Tendențiozitățile implicite sau explicite de gen pot duce la situația când jurnaliștii de sex masculin se ocupă

58 <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14680777.2018.1532142>

de subiecte considerate bărbătești („macho”) precum activitatea poliției, securitatea și terorismul, în timp ce femeilor li se cere să ocupe de probleme legate de „îngrijire”, cum ar fi asistența socială, integrarea și migrația familiilor (vezi Capitolul 2: *Ce fel de jurnalist sunteți?*). Este legitim să ne exprimăm preocuparea cu privire la faptul dacă rolurile au fost alocate pe baza abilităților, experienței sau a prezumțiilor tendențioase.

Concluzie

Reflectarea sensibilă din perspectivă gender a migrației nu înseamnă o mai bună reflectare a femeilor, ci o recunoaștere a faptului că:

- Barbații și femeile sunt prezentați sub unghiuri diferite.
- În unele contexte femeile sau bărbații pot fi excluși ca surse de informații credibile sau ca experți.
- Prezumțiile privind comportamentul și motivațiile femeilor și bărbaților pot genera stereotipuri.

Astfel de tendințe trebuie puse în discuție și, dacă e necesar, contestate.

navigation box

- Pentru îndrumări privind consolidarea diversității în redacții, vezi Capitolul 10: *Consolidarea reflectării migrației*.
- Pentru îndrumări despre cum folosim sursele experte, vezi Capitolul 8: *Cum găsim și utilizăm experți*.
- Pentru mai multe resurse privind aspectele gender și mass-media, vezi secțiunea *Aspecte gender și mass-media* din Capitolul 11: *Instrumente și resurse*.

Captarea (esenței) subiectului: dezvoltarea și protejarea surselor

Munca oricărui jurnalist este pe atât de reușită pe cât de bune îi sunt sursele de informații. Pentru a relata reușit un subiect legat de migrație va trebui să:

- Cultivați surse în comunități relevante. Concentrați-vă pe găsirea persoanelor care sunt dispuse să vă țină la curent cu preocupările comunității.
- Stabiliți contacte bune cu organizații neguvernamentale care lucrează cu aceste comunități sau care le reprezintă. Ele pot fi o sursă bună de idei pentru noi unghiuri de relatare și istorii nespuse.
- Luați în considerare utilizarea chat-urilor și a altor forumuri online atunci când reflectați diaspora sau grupuri la care nu puteți obține acces fizic. După cum arată studiul de caz de mai jos, crearea unei încrederi suficiente între dvs și aceste grupuri va necesita timp. Aveți răbdare și încercați să vă acordați suficient timp.
- Acordați atenție sporită și grijă pentru a proteja sursele în mediul online și o atenție specială problemelor de confidențialitate atunci când utilizați conținut din rețelele de socializare.

- Lucrați, de asemenea, cu oficiali la toate nivelurile. Iarși, construirea unei relații în care aceștia ar fi dispuși să vă ofere informații care ar putea să nu fie încă în domeniul public necesită timp, dar aceasta contribuie la realizarea celor mai bune materiale.
- Nu căutați „migrantul perfect” care ilustrează un trend mai larg sau un subiect pe care doriți să-l reflectați. Mai bine ascultați. În loc de a vă gândi cum migrantul poate să adauge nuanțe la povestea pe care o aveți deja în minte, tratați orice persoană cu care vorbiți cu o perspectivă deschisă, ca să vedeți în ce direcție vă duce povestea lui.

Sfaturile de mai jos se bazează în mare măsură pe următoarele surse:

- **Reguli etice de bază în abordarea surselor**, EJNI (2017)⁵⁹
- **Ce trebuie să știe fiecare jurnalist despre sursele anonime**, IJNET (2018)⁶⁰
- **Manual de verificare**, Centrul European de Jurnalism (2014)⁶¹

Consultați aceste resurse pentru mai multe informații.

Transparența în lucrul cu sursele:

- Explicați procesul lucrului în calitate de jurnalist și de ce reflectați acel subiect. Fiți transparent privind intențiile dvs.
- Discutați cu sursa dvs despre cum va identifica sau menționați.
- Nu faceți promisiuni pe care nu le puteți păstra. Inclusiv și promisiuni privind un anumit impact sau rezultat ca urmare a materialelor dvs.

Protecția:

- Aveți grijă să vă protejați sursa. De exemplu, asigurați-vă că sursa este conștientă de consecințele potențiale ale publicării informațiilor pe care vi le oferă asupra situației ei personale și vieții.
- O sursă ar putea spune că este dispusă să vorbească deschis din cauza disperării sau pentru că nu poate vedea o ieșire din situația în care se află. Chiar dacă primiți astfel de asigurări, trebuie să vă judecați (și să consultați experți, dacă este necesar) ținând cont de posibilele consecințe pentru sursă și pentru apropiatii acesteia.

Sursele anonime:

Anonimatul este un drept de care ar trebui să se bucure numai cei care au nevoie de el, cum ar fi avertizorii de integritate⁶²(whistleblowers), copiii și grupurile vulnerabile, precum victimele violenței și traumelor. Folosirea numelui și a imaginii reale a cuiva poate fi un lucru foarte puternic, iar utilizarea unui nume fals - sau fără nume - poate dezumaniza oamenii.

59 <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/ethics-in-the-news/handling-sources>

60 <https://ijn.net.org/en/resource/what-every-journalist-should-know-about-anonymous-sources>

61 <http://verificationhandbook.com/>

62 <https://gijn.org/whistleblowing/>

Capitolul 6: Captarea (esenței) subiectului

Cu toate acestea, în situațiile în care persoana este vulnerabilă, folosirea identității sale ar putea face rău ei sau altora. De exemplu, în cazurile de azil, detaliile publicate într-un articol le-ar putea afecta solicitarea azilului. În mod similar, un lucrător migrant muncitor care vorbește despre condiții de muncă proaste ar putea pierde locul de muncă sau ar putea fi deportat dacă îi dezvăluie identitatea.

Nu riscați niciodată cu viața oamenilor. Jurnaliștii au datoria de a nu dezvălui identitatea unei persoane care este în pușă în situație de risc, pe baza principiilor de „a nu face rău” și „a manifesta umanitate”. Dacă decizia de a acorda sau nu anonimatul cuiva nu este evidentă, atunci când este posibil, consultați atât un avocat specializat pe imigrație sau juriștii organizației dvs, cât și redactorul dvs, înainte de a lua o decizie.

Pentru mai multe la acest subiect, vezi următoarele capitole din Setul de instrumente e-media al [Agenției pentru drepturi fundamentale](#) :

- „Incertitudinea azilului: înțelegerea legislației”
- „Libertatea informației & protecția datelor”
- „Impactul știrilor”

Consimțământul informat:

- Sunteți siguri că sursa înțelege pe deplin condițiile interviului și ce înseamnă expresiile jurnalistice precum „off-the-record”, „pe fundal” sau „de neatribuit”?
- Potențialele surse pot fi flatate atunci când sunt abordate de reporteri și uneori ar putea da consimțământul pentru a fi intervievate sau pentru ca numele și imaginea lor să fie utilizate fără a înțelege pe deplin riscurile pentru ei și pentru ceilalți. Este important să ajutați sursele potențiale să identifice riscurile la care se pot supune, inclusiv cele care se referă la statutul lor imigrațional.
- Trebuie să evaluați vulnerabilitatea surselor și valoarea informațiilor lor.

Precondiții:

Gândiți-vă în prealabil cu ce precondiții ați putea fi de acord pentru a obține un interviu și cum ați putea răspunde. La fel și dacă acordarea anonimatului este justificată (vezi mai sus) urmând să luați în considerare în ce circumstanțe ați fi de acord cu examinarea de către sursă a conținutului materialului pe care îl veți realiza.

Pretențiile unor persoane publice influente sau din partea migranților cu care vreți să vorbiți pun în discuție independența dvs jurnalistică. Principala circumstanță în care ați putea fi de acord cu acestea, în contextul reflectării migrației, ar fi când intervievați persoane vulnerabile, precum victimele traumei sau solicitanții de azil (vezi Capitolul 7: [Interviurile](#)). De asemenea, ați putea să oferiți unor surse oportunitatea să-și exprime opinia privind modul în care ați descris anumite date sau informații (în special dacă nu este domeniul dvs de expertiză), dar să nu le dați nicio garanție că veți face vreo modificare (vezi Capitolul 8: [Cum găsim și utilizăm experți](#)).

Nu deveniți prea apropiat de sursele dvs: uneori jurnaliștii fac greșeala de a se apropia prea mult de sursa lor, mai ales dacă simt empatie față de persoana pe care o interviează. Formarea relațiilor de încredere este esențială pentru a face un material bun, dar a deveni prea apropiat poate submina imparțialitatea și bazele etice ale muncii dvs. La fel, sursele oficiale ([autoritățile guvernamentale](#) / [ONG-urile](#)) au propria lor agendă și, deși dezvoltarea relațiilor cu aceștia poate fi o sursă neprețuită de subiecte și cunoștințe, acceptarea a ceea ce spun fără întrebări traversează o linie etică și compromite independența redacției.

Nu vă grăbiți!

Într-un discurs ținut la **Dart Centre for Journalism and Trauma**, jurnalistul freelance Jason Parkinson⁶³ spunea: „Provocarea cea mai mare și mai consumatoare de timp este să capeți încrederea persoanelor care să vrea să vorbească în fața camerei. Nu e un lucru ca oricare altul, când îți instalezi camera, apeși pe butonul de înregistrare și obții imaginile și sunetul. În orice reportaj despre refugiați, trebuie să petreci 80% din timp vorbind cu acele persoane și împărtășind câte ceva despre tine, ca ei să înțeleagă că sunt pentru tine mai mult decât doar subiecți pentru un scurt interviu.”

Studiu de caz: „Asta nu-i viață”: Deziluzia migranților azeri în Polonia.

Gular Abbasova este jurnalistă multimedia din Azerbaidjan, care se concentrează pe probleme sociale și care a participat la Academia de Instruire în Migrație pentru Mass-Media a ICMPD (în cadrul proiectului MOMENTA) din 2019. La 26 mai 2020, Open Caucasus Media a publicat investigația realizată de Gulara pe parcursul a 3 luni despre condițiile de lucru și drepturile lucrătorilor migranți azeri în Polonia. O puteți citi aici:

<https://oc-media.org/features/this-is-no-life-the-disillusionment-of-Azerbaijani-migrants-in-poland/>

În ciuda faptului că nu a putut călători în Polonia, ea a reușit să găsească, să obțină încrederea, în cele din urmă, să intervieveze migranți azeri care erau exploatați. Urmăriți-o vorbind despre experiențele sale în acest videoclip:

https://www.youtube.com/watch?v=w-_EMOFV-wk&list=PLXxzWkiXihue7dRH3_QceqpkBGJL-gQdI&index=4

Lucruri de luat în considerare:

- Ați putea folosi aceste tehnici sau altele similare, pentru a relata despre diaspora țării dvs?
- Obținerea încrederii surselor poate dura mult mai mult atunci când nu aveți posibilitatea să vă întâlniți în persoană.
- Înainte de a începe să puneți întrebări, asigurați-vă că înțelegeți foarte bine drepturile persoanelor cu care vorbiți și legislațiile naționale și dreptul internațional.

Resurse

Fathm: Set de instrumente de monitorizare socială – elaborat pentru a ajuta jurnaliștii să învețe „cum să utilizeze eficient, eficace și etic rețelele sociale și platformele digitale ca instrumente de relatare”. Include modul de configurare a panourilor de monitorizare, cele mai bune practici pentru implicarea comunităților, sfaturi și instrumente pentru verificarea conținutului de pe platformele sociale și strategii pentru publicarea eficientă a materialelor provenite din monitorizarea socială.

Disponibil aici: <https://fathmtoolkit.netlify.app/>

63 <https://dartcenter.org/resources/reporting-refugees-tips-covering-crisis>

Thomson Foundation: Social Media News Gathering - un curs online care oferă o imagine de ansamblu și prezintă instructorul cursului și experții media, explică utilizarea diferitelor platforme de socializare ca sursă pentru colectarea de subiecte de știri și demonstrează modul în care tehnicile avansate de căutare în Google pot fi utilizate pentru colecta subiecte de știri.

Disponibil aici: <https://thomsonfoundation.edcastcloud.com/learn/social-media-newsgathering-self-paced>

Captarea (esenței) subiectului: migrația și COVID-19

COVID-19 a accentuat necesitatea unui jurnalism etic de calitate, care să permită oamenilor să ia decizii și să se mențină în siguranță pe sine și comunității lor.

Pandemia are numeroase implicații în ceea ce privește reflectarea migrației:

Rutele de călătorie și economia

- Restricțiile de călătorie internațională și controalele sporite la frontieră reduc semnificativ rutele disponibile pentru migranți, inclusiv atât deplasarea către noua destinație, cât și revenirea temporară sau permanentă acasă.
- Deteriorarea economiilor va avea o influență pe termen lung asupra factorilor de împingere și atracție care determină migrația.

Stigmatizarea și discriminarea

Potrivit Media Diversity Institute, în timpul pandemiei COVID-19:

- Migranții și minoritățile au fost stigmatizate ca purtători de boli și au fost ținta dezinformării și discursurilor de ură, inclusiv **teorii antisemite ale conspirației**,⁶⁴ **islamofobia**,⁶⁵ discriminare împotriva **comunităților asiatice**⁶⁶ și **rasism față de romi**⁶⁷, pe rețelele de socializare și unele site-uri de știri.
- În vremuri de criză, limbajul discriminator este întărit și adesea se ascunde în spatele apelurilor la solidaritate și comunitate. (Vezi următoarea secțiune: **Dezinformarea și Discursul de ură**)

În calitate de jurnaliști trebuie să combatem atacurile la adresa migranților și altor comunități și să intervenim în discursul public pentru a demasca pericolele retoricii discriminatorii și de căutare a țapilor ispășitori.

64 <https://www.forbes.com/sites/rainerzitelmann/2020/03/23/the-corona-crisis-the-rothschilds-bill-gates-the-search-for-a-scapegoat-has-begun/?sh=29b8b1242283#3af194332283>

65 <https://fullfact.org/online/coronavirus-mosque-shut-lockdown/>

66 <https://www.media-diversity.org/the-aids-epidemic-stigmatized-black-communities-for-years-now-coronavirus-threatens-to-do-the-same-with-asian-communities/>

67 <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7348427/>

7 POINTS FOR COVERING A PANDEMIC

In all our work, we should adhere to the core principles of ethical journalism

1. STICK TO THE FACTS

Facts and solid data are key to accurate relevant reporting. Use verified, trusted and diverse sources such as the WHO, frontline responders such as health workers, hospitals, police. Check the date of data to ensure it is timely. Be transparent about methods of data collection. Correct misinformation with facts. Recognise that disinformation can generate hate speech and lead to harm.

2. PRACTISE ACCOUNTABILITY

Give context to government statistics and death tolls. Hold power to account. Be accountable to your audiences – interact with them, where possible answering their requests for information and providing resources. Avoid scaremongering. Recognise that Covid-19 disproportionately affects certain communities and individuals.

3. CHECK YOUR USE OF TERMINOLOGY

Familiarise yourself with medical and scientific terminology. Avoid misleading language and labelling, ie. it is not appropriate to say victims have 'lost the battle', or that Covid-19 is 'the great leveller'.

4. SHOW HUMANITY

Share stories from people who have recovered from Covid-19 as well as stories of resilience and solidarity. Tell the human tales of victims and their families, with dignity. Be sensitive to the memories and emotion of the families of those who have been affected.

6. AVOID SOCIAL STIGMATISATION AND STEREOTYPING

Present the disease objectively and avoid emotive language. Encourage people to use available medical services. Avoid casting blame.

5. CHALLENGE HATE

Avoid ethnic or religious finger-pointing. Avoid racial, national profiling and labelling of the disease. Avoid gender stereotyping and the use of gendered language or other discriminatory language.

7. PRACTISE DUTY OF CARE

Journalism is essential, but not at the risk of your health and that of your sources. Managers should lead by example. Ensure you take appropriate measures to protect your physical and mental health, and mitigate risks to your sources. Recognise the need for sensitivity with those affected and where it is necessary to protect sources' confidentiality.

Ethical
Journalism
Network

www.ethicaljournalismnetwork.org
@EJNetwork

Resurse:

- Rețeaua pentru Jurnalism Etic – Ghid cu 7 puncte despre cum reflectăm pandemia: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/infographics/7-points-for-covering-a-pandemic>
- GFMD - Reflectarea pandemiei COVID-19 – Resurse și instrumente <https://gfmd.info/reporting-on-covid-19-resources-and-tools/>
- MDI – o serie de articole despre COVID-19 și diversitatea în migrație <https://www.media-diversity.org/tag/covid-19/>
- OIM ediție specială a Migration Policy Practice – Migrația și COVID 19: <https://gmdac.iom.int/migration-policy-practice-vol-x-number-2-april-june-2020>

Captarea (esenței) subiectului: dezinformarea și discursul de ură

Dezinformarea și migrația

Misticările virale care răspândesc dezinformarea despre migrație și migranții sunt, din păcate, tot mai frecvente. În calitate de reporteri, trebuie să fim atenți la pericolul de a cădea pradă informațiilor proaste, inclusiv a surselor online, cum ar fi conținutul generat de utilizatori pe rețelele de socializare.

Pentru sfaturi cu privire la modul de verificare a informațiilor online, există mai multe resurse excelente, inclusiv:

Consiliul European

Resurse de combatere a propagandei, dezinformării și știrilor false

<https://www.coe.int/en/web/campaign-free-to-speak-safe-to-learn/resources-on-dealing-with-propaganda-misinformation-and-fake-news>

Centrul European de Jurnalism

Manual de verificare

Engleză: <http://verificationhandbook.com/>

Ucraineană: http://verificationhandbook.com/book_ua/

First Draft News

Monitorizare și colectarea subiectelor de știri: <https://firstdraftnews.org/training/monitoring-newsgathering/>

Verificare: <https://firstdraftnews.org/training/verification/>

Migration Policy Institute

Când faptele nu contează: cum comunicăm mai eficient despre costurile și beneficiile imigrației

<https://www.migrationpolicy.org/research/when-facts-dont-matter-immigration>

Pe lângă faptul că vă asigură că nu cădeți în capcana dezinformării și vă ajută să le investigați, aceste resurse vă mai pot ajuta să:

- decideți ce falsuri să demascați și la care dintre ele nici măcar nu trebuie să atrageți atenție;
- cultivați un mai bun discernământ al publicului față de mass-media, arătându-le cum ați verificat informațiile și cum ați demascat dezinformarea.
- responsabilizați pe cei care răspândesc știrile false.

Studiu de caz 1: Investigarea „știrilor false” despre migrație

Viitorul „știrilor false”? – o hartă înșelătoare a „criminalității refugiaților” în Germania distorsionează realitatea într-un mod abil și sofisticat

Data: 27 februarie 2017

Publicat de Bureau of Investigative Journalism <https://www.thebureauinvestigates.com/>

Autori: Abigail Fielding-Smith și Crofton Black

Link: <https://www.thebureauinvestigates.com/stories/2017-02-27/the-future-of-fake-news>

Acest articol prezintă modul în care o hartă produsă în de autori anonimi, care pretinde că arată răspândirea „criminalității refugiaților și migranților”, a pornit de pe rețelele sociale și a ajuns și în mass-media. În ciuda faptului că a fost produsă profesionist, analiza metodologiei sale a dovedit că această era înșelătoare. Urmărind evoluția hărții pe rețelele de socializare, articolul arată afilierile politice dintre profilurile care au avut un rol esențial ca harta să atragă tot mai multă atenție și conturile care au promovat meme-uri rasiste și xenofobe și alt conținut de acest gen.

Această investigație este un exemplu excelent al modului de reflectare a dezinformării despre migrație, deoarece:

- arată modul în care informațiile înșelătoare sau false pot trece de la distribuirea online pe conturi de rețele de socializare hiperpartizane, naționaliste sau rasiste la citarea în mass-media.;
- explorează motivațiile și asocierile online ale producătorilor de conținut, explicând în același timp ecosistemul informațional în care au prosperat, precum și implicațiile juridice și sociale;
- explică publicului modul în care s-a desfășurat investigația - metodologia de analiză și formare a concluziilor despre datele utilizate pentru a crea conținutul, inclusiv modul în care autorii au folosit hashtag-uri și alte indicii online pentru a stabili conexiuni între conturile de rețele de socializare; (Vezi Capitolul 9: Datele și analiza)
- utilizează comentariile experților pentru a reda tabloul mai amplu despre dezinformarea online. (Vezi Capitolul 8: Cum găsim și utilizăm experți)

Lucruri de luat în considerare:

- Credeți că ați putea identifica falsurile virale sau dezinformările intenționate despre imigrația din țara dvs sau despre emigranții din țara dvs care locuiesc în străinătate?
- Aveți abilități și resurse pentru a relata despre falsuri sau dezinformări privind imigrația din țara dvs. sau despre comunitatea de emigranți din țara dvs? Dacă nu, luați în considerare instruirea suplimentară și / sau finanțare.
- Cum puteți împărtăși mai mult din procesul jurnalistic cu publicul dvs - tehnici de verificare și metodologia de lucru cu datele - pentru a spori încrederea în activitatea jurnalistică a dvs (și poate chiar să-i îmbunătățiți alfabetizarea media)?

Studiu de caz 2: Demascarea teoriilor conspirației despre migrație și media

Mass-Media tradiționale n-o să vă spună asta

Data: 12 iunie 2020

Publicat de The Atlantic <https://www.theatlantic.com/world/>

Autor: Helen Lewis

Link: <https://www.theatlantic.com/international/archive/2020/06/conspiracy-mainstream-media-trump-farage-journalism/612628/>

Acest articol este un exemplu excelent al modului de reflectare a teoriilor conspirației despre mass-media și a „știrilor false” despre migrație deoarece:

- Demască tehnicile de propagandă care sunt folosite: „*Nimic nu este prea banal sau prea tras de păr ca să nu poată fi făcut să pară scandalos prin acuzarea unei vaste conspirații media care chipurile ar ascunde acel lucru. Punctul slab al unui articol devine un punct forte: refuzul altor mass-media de a-l urmări poate fi calificat drept sinistru. Spectatorii sunt seduși de promisiunea accesului la cunoștințe ascunse, ceea ce va face să pară că doar ei știu ce se întâmplă cu adevărat*”. Chiar și subtitlul este elocvent: „*Răspândiți dezinformare. Strigați „conspirație”! dacă nicio altă media nu relatează asta. Repetați!*”;
- denotă cum, prin etichetarea conținutului pe Youtube ca „Investigații” și folosind maniera de relatarea de genul știrilor, cei care răspândesc dezinformare mimează reportajele tradiționale de știri.

Lucruri de luat în considerare:

- Există politicieni și alte persoane care folosesc rețelele de socializare pentru a ocoli mass-media, folosind în același timp teorii de dezinformare și conspirație pentru a încerca să dea credibilitate argumentelor lor? Dacă da, se relatează aceste tactici? Sunt tacticile lor demascate și li se cere socoteală pentru acest lucru?
- Care sunt indicatorii siguri care arată că un anumit conținut pe rețelele de socializare poate conține dezinformare? În contextul sau țara dvs, există fraze, cuvinte sau surse de date care să vă stârneasă imediat suspiciunea?

Discursul de ură și migrația

Discursul de ură este adesea folosit pentru a face din migrație o chestiune de discordie între diferitele grupuri de alegători, pentru a obține aprobarea sau consimțământul pentru politici care discriminează migranții sau, în cele mai grave cazuri, încurajează și declanșează violența împotriva migranților.

Nu există o definiție universal acceptată a discursurilor de ură. Cu toate acestea, **strategia și planul de acțiuni al Națiunilor Unite împotriva discursului de ură** îl definește ca „*orice fel de comunicare în vorbire, scriere sau comportament, care atacă sau folosește un limbaj peiorativ sau discriminatoriu cu referire la o persoană sau un grup pe baza a cine sunt, cu alte cuvinte, bazat pe religie, etnie, naționalitate, rasă, culoare, descendență, sex sau alt factor de identitate*”.⁶⁸

68 <https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/UN%20Strategy%20and%20Plan%20of%20Action%20on%20Hate%20Speech%2018%20June%20SYNOPSIS.pdf>

Cele ce urmează reprezintă o versiune editată a îndrumărilor pentru jurnaliști care însoțesc **Testul din 5 puncte pentru discursul de ură**.⁶⁹ al Rețelei pentru Jurnalism Etic.

Cum pot determina jurnaliștii ce constituie discurs de ură? Într-o lume afectată de cenzură, încălcări ale libertății presei și propagandă, reporterilor le este greu să judece ce tip de retorică este acceptabilă și ce este intolerabil. În prezent, nu există o definiție internațională a discursului de ură, iar nivelurile de toleranță variază dramatic de la o țară la alta.

Testul din 5 puncte pentru discursul de ură al rețelei EJN îi ajută pe jurnaliști să navigheze pe acest teren minat și să ia în considerare contextul mai larg în care oamenii se exprimă. Jurnaliștii trebuie să se concentreze nu doar pe ceea ce se spune, ci și pe ceea ce se intenționează. Nu este doar o chestiune de legislație sau comportament acceptabil social; este o întrebare dacă discursul își propune să facă rău altora, în special în momentele în care există pericolul violenței imediate.

Jurnaliștii și editorii trebuie să reflecteze și să judece fără grabă impactul potențial al conținutului ofensator și inflamator.

Testul din 5 punct pentru discursul de ură se bazează pe standarde internaționale și evidențiază întrebări privind colectarea, pregătirea și difuzarea știrilor pentru a ajuta la plasarea a ceea ce se spune și a celor care o spun într-un context etic.

1. Statutul vorbitorului

Cum poate poziția (funcția) vorbitorului influența motivele sale?
Ar trebui ei ascultați sau poate trebuie ignorați?

2. Penetrarea discursului

Cât de departe ajunge discursul?
Există un tipar de comportament? (*Cât de des își permit să profereze discurs periculos și inflamator?*)

3. Scopurile discursului

În ce mod are de câștigat vorbitorul?
Are menirea să facă rău altora intenționat?

4. Conținutul însuși

Este discursul periculos?
Poate discursul să incite la violență față de alții?

5. Climatul din jur: Social / Economic / Politic

Cine ar putea să fie afectat negativ?
Există un istoric de conflict sau discriminare?

Testul pentru discursul de ură este disponibil în limbile engleză, rusă și ucraineană. Pentru mai multe detalii la aceste puncte, vezi: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/hate-speech>

69 <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/hate-speech>

HATE SPEECH

TURNING THE PAGE OF HATE:
A MEDIA CAMPAIGN FOR
TOLERANCE IN JOURNALISM

When it comes to hate speech, journalists and editors must pause and take the time to judge the **potential impact** of offensive, inflammatory content.

The following test, developed by the EJN and based on international standards, highlights questions in the **gathering, preparation and dissemination** of news and helps place what is said and who is saying it in an **ethical context**.

2 REACH OF THE SPEECH

How far is the speech traveling?
Is there a **pattern** of behaviour?

3 GOALS OF THE SPEECH

How does it benefit the **speaker** and their **interests**?
Is it **deliberately intended** to **cause harm** to others?

A 5 POINT TEST FOR JOURNALISTS

5 SURROUNDING CLIMATE
SOCIAL / ECONOMIC / POLITICAL

Who might be **negatively affected**?
Is there a history of **conflict** or **discrimination**?

4 THE CONTENT ITSELF

Is the speech **dangerous**?
Could it incite **violence** towards others?

1 STATUS OF THE SPEAKER

How might their **position** influence their **motives**?
Should they even be **listened to** or just **ignored**?

DON'T SENSATIONALISE!

AVOID THE **RUSH** TO PUBLISH

TAKE A **MOMENT OF REFLECTION**

EthicalJournalismNetwork.org

SHARE IT!

EJN de asemenea sugerează jurnaliștilor să utilizeze această [listă de verificare pentru toleranță](#).⁷⁰

1. *Atunci când avem de-a face cu istorii în care se utilizează discursuri politice de ură, este vital să nu senzaționalizăm. Jurnaliștii etici își vor pune întrebarea:*
 - *O fi revoltător, dar este de actualitate? Constituie o știre? Care este intenția vorbitorului?*
 - *Care va fi impactul publicării?*
 - *Există pericolul inflamării spiritelor și incitării la violență?*
 - *Discursul se bazează pe fapte și afirmațiile au fost verificate?*

2. *Atunci când acumulează și editează material controversat, trebuie să evităm graba de a publica. Este util să reflectăm despre conținutul materialului:*
 - *Am reușit să evităm clișeele și stereotipurile?*
 - *Am pus toate întrebările relevante și necesare?*
 - *Am fost sensibili față de audiența noastră?*
 - *Am fost moderați în utilizarea limbajului?*
 - *Imaginile reușesc să redea esența fără a recurge la imagini violente sau voyeurism?*
 - *Am utilizat surse diverse și am inclus vocile minorităților relevante?*
 - *Sunt respectate standardele prevăzute în codurile de etică și editoriale?*

3. *Întotdeauna e bine de aruncat o ultimă privire și de avut un moment de reflecție înainte de a apăsa butonul spre publicare:*
 - *Am reușit să facem treabă bună?*
 - *Avem dubii care nu ne lasă în pace?*
 - *Oare ar fi cazul să întreb părerea unui coleg?*

70 <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/hate-speech/a-checklist>

Studiu de caz 1: Investigarea discursului de ură și propagandei împotriva migranților

Fabricarea urii: Refugiații ca țapi ispășitori în Europa Centrală

Data: 14 decembrie 2016

Publicat de News Deeply / The New Humanitarian

Autor: Daniel Howden

Link: <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/articles/2016/12/14/the-manufacture-of-hatred-scapegoating-refugees-in-central-europe>

Această investigație „demască mașina de propagandă anti-refugiați care a favorizat xenofobia în Ungaria, a deraiat reacția UE la criza refugiaților și se extinde în Republica Cehă și nu numai”. Este un exemplu excelent al modului în care se explică dinamica și motivațiile politice ale discursului de ură și implicațiile sale pentru atitudinile și opinia publicului.

Lucruri de luat în considerare:

- Sondajele de opinie publică (precum World Values Survey⁷¹ sau Caucasus Barometer Survey⁷²) din țara dvs includ întrebări referitoare la migrație? Dacă da, ar putea ele fi folosite pentru a scrie un articol despre rolul mass-media în formarea acestor opinii? Dacă nu, ați putea colabora cu companii sociologice sau cercetare pe această dimensiune?
- Este astfel de relatare cu tentă critică la adresa presei văzută ca o contribuție salutară pentru înțelegerea publică sau investigațiile ori reflectarea altor organe de presă sunt considerate tabu?
- Ce rol ar putea avea organizațiile de monitorizare a mass-media în a vă furniza informații pentru articole?

Crimele de ură - O infracțiune, de obicei cu implicarea violenței, motivată de prejudecăți bazate pe rasă, religie, orientare sexuală sau alte motive legate de identitate.

71 <http://www.worldvaluessurvey.org/wvs.jsp>

72 <https://caucasusbarometer.org/en/datasets/>

Studiu de caz 2: Utilizarea studiilor privind discursul de ură

În Germania, discursul de ură online are consecințe în lumea reală

Data: 27 februarie 2017

Publicat de The Economist

Link: <https://www.economist.com/graphic-detail/2018/01/12/in-germany-online-hate-speech-has-real-world-consequences>

Acest articol folosește date dintr-un studiu universitar care arată că retorica anti-refugiați de pe Facebook este corelată cu atacurile fizice. De asemenea, este prezentat contextul mai larg al istoriei țării, legile recente și relațiile cu principalele platforme tehnologice.

Acesta este un bun exemplu al modului de reflectare a studiilor privind discursul de ură, deoarece clarifică măsura în care se poate avea încredere în concluziile studiului prin evidențierea limitărilor acestuia și punctelor sale forte. Articolul face acest lucru prin:

- Analizarea robusteții abordării metodologice. De exemplu, deși recunoaște că corelația nu este o garanție a cauzalității, articolul arată că cercetătorii au putut exclude alte variabile.
- Accentuarea celei mai solide constatări, descriind-o ca pe o dovadă de netăgăduit.
- Evidențierea estimărilor mai puțin solide ale studiului, potrivit cărora postările pe Facebook ale unui anumit partid politic au cauzat o creștere cu 13% a atacurilor asupra refugiaților.

(vezi Capitolul 9: Date și analiză)

Lucruri de luat în considerare:

- Cine face studii similare despre discursul de ură online și crimele de ură în țara dvs sau despre țara dvs? Ar fi o idee bună să-i contactați. Ei ar putea fi o sursă pentru articole viitoare sau chiar să vă ajute să navigați în lucrări academice recente pentru a găsi tendințe și date de actualitate. (Vezi Capitolul 8: [Cum găsim și utilizăm experți](#))
- Dacă astfel de studii nu se fac sau astfel de date nu sunt disponibile publicului, acest lucru ar putea să constituie subiectul unui material? (Vezi studiul de caz [Jurnalismul de soluții](#) în Capitolul 10: [Consolidarea reflectării migrației](#))

Concluzie – Un amestec toxic

Deseori, discursul de ură și dezinformarea merg mână în mână, ceea ce face și mai dificil pentru jurnaliști să abordeze aceste fenomene. Însă putem face față acestei provocări prin vigilență cu privire la caracterul în schimbare a discursului de ură și dezinformării, fiind deschiși la auto-reflecție cu privire la munca noastră și la atașamentul față de valorile jurnalismului.

navigation box

- Pentru a afla cum puteți explora această problematică mai în profunzime, vedeți secțiunile *Diversitatea și minoritățile*, *Discursul de ură și Dezinformarea și migrația* din Capitolul 11: *Instrumente și resurse*.

Captarea (esenței) subiectului: Fotografia și imaginile

„Povestea lor nu se sfârșește după ce sunt fotografiați. De aceea este important pentru mine să caut imagini care să ajute la promovarea demnității subiecților dincolo de fotografii”. - Vaughn Wallace, fost editor foto la Al Jazeera.⁷³

Imaginile au o putere enormă. De aceea „Carta etică pentru reflectarea migrației în mass-media” la care se face trimitere în Capitolul 1: *Fundamente Etice*, abordează această chestiune în mod atât de comprehensiv:

- *Asigurați-vă că aveți consimțământul informat pentru diseminarea imaginii cuiva. Nu plătiți niciodată pentru o fotografie sau o secvență filmată.*
- *Minorii sunt fotografiați sau filmați cu condiția ca un părinte sau un tutore să își dea consimțământul, iar copilul să confirme aprobarea lor.*
- *Imaginile trebuie oferite redacțiilor cu subtitrări specifice și precise pentru a preveni neînțelegerea, utilizarea necorespunzătoare sau utilizarea rău intenționată.*
- *Imaginile deosebit de puternice, uneori șocante, care prezintă situații extreme, sunt publicate sau difuzate dacă și numai dacă sunt produse cu intenția de a explica, convinge sau denunța. Nu folosiți niciodată o imagine doar pentru a fi senzațională.*

Unele forme de migrație, cum ar fi *traficul*, munca forțată sau migrația în masă a oamenilor, pot fi o sursă bogată de imagini puternice, deseori controversate. Dar trebuie să ne asigurăm că dorința noastră de a ilustra poveștile este justificată în raport cu dreptul persoanelor la demnitate și cu consecințele asupra acestora, a familiilor lor, dar și cu considerațiile mai largi privind perpetuarea stereotipurilor despre migranți. (Vezi *Dezvoltarea și protejarea surselor*)

Jurnaliștii trebuie să facă tot ce le stă în puteri pentru a crea o atmosferă sigură și liniștitoare atunci când filmează persoane care au fost victime ale traficului. (Vezi și: *Traficul de persoane și contrabanda cu oameni* în Capitolul 5: *Istории despre migrație* și *Interviewarea victimelor traumei* în Capitolul 7: *Interviuri*)

73 <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/ethics-in-the-news/refugee-images>

Rețineți:

- Jurnalismul este consolidat prin folosirea imaginilor cu impact puternic, însă e vital ca presa să evite redarea impresiilor superficiale care întăresc stereotipurile.
- Jurnalismul bun reușește să sporească nivelul de informare și conștientizare a problemei migrației prin imagini și mesaje care abilitază, dar nu simplifică.

Sfaturi principale:

- **Evitați utilizarea imaginilor sau crearea de imagini video** care se pretează la senzaționalism, intruziune și voyeurism.
- **Solicitați întotdeauna permisiunea de a filma și de a face fotografii în locuri publice**, chiar dacă acest lucru nu este prevăzut de lege. Solicitați în prealabil permisiunea în scris, dacă este posibil.
- **Pentru sfaturi privind imaginile și traficul de persoane vezi secțiunea Traficul de persoane și contrabanda oameni** din Capitolul 5: *Istории despre migrație*.
- **Nu alegeți fotografiile în funcție de ceea la ce s-ar putea aștepta publicul dvs**, selectați și faceți fotografii care reflectă realitatea, precum și imaginea de ansamblu.
- **Nu modificați niciodată o imagine pentru a elimina sau introduce elemente care ar putea induce în eroare publicul**, cum ar fi decuparea secțiunilor pertinente sau utilizarea programelor de calculator pentru a introduce elemente care nu erau în imaginea originală.

Această secțiune este o adaptare a „Ghidului pentru Foto-Jurnalism” din *Ghidul privind Mass-Media și Traficul de Persoane* publicat de ICMPD în 2017.⁷⁴

Studiu de caz: Imaginile și reprezentarea

Tornike Koplatazde este un realizator de filme georgian, care în prezent lucrează la Euronews în Tbilisi. Vizionați cum Tornike Koplatazde abordează filmarea minorităților și migranților.

https://www.youtube.com/watch?v=sgVKg85qpW0&list=PLXzWkiXihue7dRH3_QceqpkBGJL-gQdl&index=9&t=5s

74 https://www.icmpd.org/fileadmin/user_upload/Media_and_THB_Guidelines_EN_WEB.pdf

Resurse

EJN – Imagini cu refugiați – Etica în imagine, Misja Pekel și Maud van de reijt

<https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/ethics-in-the-news/refugee-images>

GIJN – Fotografia de investigație: Imagini de suport

<https://gijn.org/2013/07/15/investigative-photography-supporting-a-story-with-pictures/>

MDI – O imagine valorează cât 1000 de cuvinte: Cum fotografiile de stoc formează prejudecăți inconștiente

<https://www.media-diversity.org/a-picture-is-worth-1000-words-how-stock-photography-shapes-unconscious-bias/>

Cursuri

Thomson Foundation/Photography Ethics Centre – Setul de instrumente etice ale fotografului

<https://thomsonfoundation.edcastcloud.com/learn/the-photographer-s-ethical-toolkit-self-paced-6636>

FRA – Setul de instrumente pentru jurnaliști

<https://e-learning.fra.europa.eu/course/view.php?id=13>

Concluzie

Există întotdeauna mai multe modalități de a spune o istorie. Uneori trebuie să lăsăm la o parte telefoanele și dispozitivele de înregistrare și să ascultăm. Uneori modul cum utilizăm tehnologiile devine un element-cheie al materialului pe care îl realizăm. Cel mai important lucru este să ne inspirăm de la oameni care fac lucrurile diferit și să nu ratăm momentele când ar trebui să avem o altă abordare.

Capitolul 7:

Interviurile

Utilizați acest capitol pentru a:

- Afla cum să realizați interviuri mai eficiente, mai profunde și mai captivante;
- Intra în detalii privind 3 tipuri de interviuri:
- Interviuri cu migranți,
- Interviuri cu victimele traumei,
- Interviuri cu comunitățile gazdă.

navigation box

Pentru sfaturi privind interviuri cu *mediul academic*, *think-tank-uri*, *organizații neguvernamentale (ONG)*, *politicieni*, *structuri guvernamentale* și *organizații naționale de statistică*, *organizații inter-guvernamentale* și *sindicate* și *asociații de business*, vezi **Capitolul 8: Cum găsim și utilizăm experți.**

Introducere

Atunci când reflectați migrația, s-ar putea să aveți de interviuat o serie de persoane în circumstanțe diferite, care necesită pregătiri, abilități și abordări diferite. Luați în considerare următoarele exemple:

- Un interviu transmis în direct cu un politician sau oficial care susține o politică controversată legată de migrație.
- Un schimb de e-mail-uri cu un lucrător migrant nedocumentat care a acceptat să vă vorbească în condiții de anonim.
- O conversație cu un avertizor de integritate pe o aplicație de mesagerie instant, care susține că are dovezi că lucrătorii de la o întreprindere locală sunt victime ale traficului de persoane.
- Un interviu în persoană cu un solicitant de azil care se află în proces de mutare dintr-o țară în alta.
- Un forum de chat online cu membri ai publicului care pot avea opinii ferme privind migrația.

Aceste exemple implică o varietate de surse și împrejurări și prezintă diferite riscuri și oportunități pentru reporter. Important este să vă adaptați abordarea pentru fiecare interviu și interacțiune în funcție de cine sunt respondenții și de mijlocul de informare pe care îl utilizați.

Chiar dacă povestea cuiva pare credibilă și este susținută cu dovezi - poate chiar sub formă de documente – oricum trebuie să dați dovadă de diligența cuvenită. (Vezi Capitolul 9: **Datele și analiza** și Capitolul 6: **Captarea (esenței) subiectului**)

Interviurea migranților

Jurnaliștii trebuie să fie cât se poate de transparenți în relațiile lor cu sursele. (Vezi secțiunea **Dezvoltarea și protejarea surselor** din Capitolul 6: **Captarea (esenței) subiectului**)

Pe lângă sugestiile de ordin general și standardele care susțin interviurile etice, pot fi necesare ghidări mai specifice atunci când intervievați migranți ale căror experiențe, situații (legale) și moduri de a fi percepuți pot necesita atenție sporită din partea dvs.

În secțiunea **Interviurea victimelor traumei** găsiți mai multe detalii privind abordarea specială necesară pentru migranții care au suferit traume, iar în cele ce urmează vom vedea că există reguli de bază și standarde care se aplică tuturor migranților.

Regulile de bază

Întotdeauna obțineți consimțământul informat:

- Explicați procesul de reflectare și de ce subiectul prezintă interes.
- Clarificați de ce doriți să realizați interviul și care este scopul reportajului dvs.
 - Întrebați-vă: Am fost pe deplin transparent privind intențiile mele?
- Ați avut grijă de persoana intervievată? De exemplu, dacă vorbiți cu un tânăr sau cu cineva în circumstanțe vulnerabile, asigurați-vă că înțeleg potențialele consecințele ale publicării informațiilor pe care vi le oferă. Spuneți-le cine este publicul dvs. și dacă există potențial ca interviurile să fie văzute în țările lor de origine.
 - Nu uitați: Relatând povestea lor și dezvăluindu-le identitățile, riscați să puneți în pericol siguranța unor refugiați și a familiei și prietenilor lor de acasă. Puteți, de asemenea, să influențați neintenționat rezultatul examinării solicitărilor de azil, prin dezvăluirea detaliilor despre aceasta, lucru care trebuie evitat.
- Dacă migrantul nu are părinți sau tutore sau nu poate citi, este posibil să trebuiască să vă bazați pe propria conștiință și judecată etică. Acesta este momentul, mai presus de toate, de a da dovadă de etică jurnalistică.
- Sunteți sigur că ei înțeleg pe deplin condițiile interviului dvs. și ce aveți în vedere prin expresii de genul „neoficial” (off-the-record), „de fundal” (background) și „de neatribuit” (not-for-attribution)?

(Vezi și **Dezvoltarea și protejarea surselor** în Capitolul 6: **Captarea (esenței) subiectului**)

Fiți conștienți de existența migranților vulnerabili și cunoașteți-le drepturile

- Dacă cineva este minor - sub 18 ani sau sub vârsta consimțământului, studiați legislația națională din țara pentru a stabili în ce condiții puteți discuta cu un copil, fără a fi nevoie de consimțământul unui părinte sau tutore.
- Evaluați vulnerabilitatea surselor (în special a tinerilor sau a persoanelor care au fost victimele traumei și violenței). (Vezi și secțiunea **Interviurea victimelor traumei**)
- Asigurați-vă că persoanele minore sunt intervievate în prezența unui adult sau tutore responsabil. Dar în circumstanțele în care bănuți că persoana care ar trebui să fie responsabilă pentru bunăstarea lor le fac rău, consultați documentele organismelor naționale de protecție a copiilor.

Respectați dreptul la viață privată

- Orice persoană, dar mai ales copiii, au dreptul la viață privată și să fie tratați cu respect.
- Evitați, cu excepția circumstanțelor extraordinare, utilizarea subterfugurilor sau a înșelăciunii.
- Fiți conștient de importanța ambianței pentru desfășurarea interviului. Creați spații în care persoana intervievată să se simtă comod să împărtășească informații personale și să aibă intimitate când vă vorbește, dacă dorește.

Manifestați umanitate

- Ați evitat retrăirea experiențelor traumatice și ați permis intervievatului să vorbească liber?
- V-ați concentrat asupra aspectelor pozitive ale experienței intervievatului și ați clarificat dacă intervievatul poate verifica dacă materialul dvs nu conține erori factuale înainte de publicare?
- Au fost puse și ați primit răspunsuri la toate întrebările relevante? Ați fost atent și sensibil și ați protejat interesele intervievatului?

Pe lângă elementele de bază prezentate în lista de resurse, trebuie să vă amintiți întotdeauna să verificați anumite condiții înainte, în timpul și după interviu:

Înainte de interviu:

- **Studiați legislația:** Consultați legile referitoare la migrație în fiecare dintre țările în care activați, în special legile care protejează drepturile migranților. Aspectele legale vă îmbogățesc povestea, vă protejează de potențialele probleme legale care pot apărea ca urmare a calomniei sau defăimării și vă asigură că nu denaturați faptele despre migranți.
- **Reflectați asupra propriei poziții:** Încercați să vă examinați cu ochii persoanelor intervievate. Cum pot percepe ele poziția dvs (asumată)? Conștientizați poziția de putere pe care o puteți deține față de cel intervievat și încercați să abordați aceste dezechilibre de putere înainte de începerea interviului. Acest lucru ar putea implica împărtășirea unui set de potențiale întrebări înainte de interviu, permisiunea ca respondentul să stabilească locația discuției sau alte ajustări.

- **Permiteți persoanei pe care o intervievați să stabilească reguli:** atunci când este posibil, vorbiți despre aceste lucruri în prealabil. Aveți de gând să luați secvențe video sau să fotografiați? Va fi interviutul identificat? Cât timp va dura interviul? Îi permiteți interviuatului să verifice dacă materialul dvs. nu conține erori factuale înainte de publicare?
- **Arătați persoanei intervievate articole sau reportaje de-ale dvs din trecut,** astfel încât ea să afle despre genul de materiale și problematici pe care le reflectați.
- **Împărtășiți politicile și practicile organizației dvs** înainte de interviu, astfel încât persoana pe care o intervievați să aibă o idee mai bună despre modul în care funcționează procesul editorial al organizației dvs.
- **Conveniți asupra unei locații** cu care se simt confortabil, dacă e posibil în propriul lor mediu. Acest lucru îi va ajuta să fie mai relaxați și să vă ajute să înțelegeți perspectiva lor.
- **Alocați-vă suficient timp** astfel încât să nu vă grăbiți în timpul interviului.

În timpul interviului:

- **Reflectați asupra propriilor dvs tendențiozități:** Nu presupuneți, întrebați. Nu vă fie jenă de întrebări dure.
- **Mentțineți o perspectivă deschisă:** Persoanele intervievate, inclusiv migranții, se simt uneori obligați să vă spună mai degrabă despre ce cred ei că doriți să auziți, decât despre sentimentele sau experiențele lor reale.
- **Ascultați și așteptați:** Nu umpleți momentele stânjenitoare de tăcere (cu excepția transmisiunilor în direct!), mai ales atunci când vorbiți cu cineva despre experiențe foarte personale sau subiecte sensibile. Tăceți și așteptați. Fiți răbdător, lăsați-i să-și spună povestea în felul lor.
- **Evitați** să reacționați surprins, dezgustat sau să dați alte reacții emoționale la ceea ce a spus interviuatul, deoarece astfel de reacții pot fi interpretate drept o judecată.
- **Amintiți-i** interviuatului că nu trebuie neapărat să vă răspundă la întrebări și că puteți încheia interviul în orice moment.
- **Nu uitați să puneți** întrebări care adaugă context vieții lor. De exemplu, dacă e vorba de un migrant recent, întrebați cum a fost viața lui înainte de a migra? Ce aspiră să facă acum, când a ajuns în altă țară?
- **Puneți** întrebări pertinente: Respectați timpul interviuatului și fiți conștienți de „costul oportunității” lor de a vă vorbi. Uneori interviuatul dvs nu va înțelege tipul de citat sau lungimea un citat sau unui comentariu. Dacă se întâmplă acest lucru, explicați puțin despre procesul jurnalistic și puneți întrebări care să clarifice ce fel de informații căutați.
- **La final** întrebați dacă cunosc alte persoane care ar fi dispuse să fie intervievate. Stabilirea unei relații cu comunitățile respective de-a lungul timpului este cea mai bună modalitate de a relata despre ele.

După interviu:

- **Căutați sprijin:** Când aveți dubii, contactați experți juridici sau colegi care au mai multă experiență în reflectarea migrației pentru a înțelege mai bine aspectele legale și implicațiile acestora.
- **Păstrați legătura** cu cei cu care vorbiți și arătați-le materialul realizat. Spuneți-le cum pot să urmărească reportajele dvs.

Pentru mai multe informații, consultați resursele care au fost utilizate pentru a compila această listă de verificare:

EJN – Reguli etice de bază pentru lucrul cu sursele.

<https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/ethics-in-the-news/handling-sources>

GIJN – *Perspective asupra tehnicilor de interviu* - inclusiv jurnalismul de investigație, interviurile prin email, reportaje despre grupuri vulnerabile.

<https://gijn.org/perspectives-on-interviewing-techniques/>

ICMPD/EJN – Ghidul privind Mass-Media și Traficul de Persoane (2017)

<https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/media-trafficking-guidelines>

MDI – *Manual de reflectare a diversității* (2004)

[http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20\[EN\].pdf](http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20[EN].pdf)

Liverpool John Moores University - „Ghiduri pentru jurnaliști, cercetători, artiști și persoane interesate de informații și povești de viață ale solicitanților de azil și refugiaților <https://www.ljmu.ac.uk/~media/files/ljmu/microsites/online-hub-for-asylum-seekers-and-refugees/updated-pdf-october/new-guide-for-journalists.pdf>

Interviurea victimelor traumei

Aceste îndrumări trebuie luate în considerare suplimentar la cele menționate în secțiunea anterioară privind **interviurea migranților** și în contextul mai larg al ghidărilor privind **Dezvoltarea și protejarea surselor**.

Ce este trauma?

„În accepțiunea sa cea mai largă, un eveniment traumatizant psihologic sau un incident critic poate fi descris ca: Orice eveniment la care este expusă o persoană, care este neașteptat, în afara gamei obișnuite a experienței umane a acelei persoane, și care implică o formă de pierdere, vătămare sau amenințare de vătămare, reală sau percepută”.

Sursa: The Dart Centre for journalism and trauma.⁷⁵

75 https://dartcenter.org/sites/default/files/DCE_JournoTraumaHandbook.pdf

Utilizați această secțiune atunci când vă pregătiți pentru un interviu cu cineva care a suferit o experiență traumatizantă. În cazul migrației, acesta ar putea fi un supraviețuitor al traficului de persoane sau al sclaviei; un refugiat sau un solicitant de azil care a suferit violență sau teamă înainte, în timpul sau după ce a fugit din patria sa, sau orice migrant care a suferit abuz sau discriminare.

Când vorbiți cu persoane vulnerabile, nu vă grăbiți. Poate fi dificil de obținut acces la supraviețuitorii traficului și de aceea interviul trebuie abordat cu cea mai mare atenție. Cu toate acestea, este foarte important de a prezenta publicului larg istoriile acestor persoane, pentru a face lumină asupra proceselor adesea ascunse și a abuzurilor drepturilor omului, dar și pentru a spori înțelegerea în rândul publicului și a umaniza subiecții politicilor în acest domeniu.

Resurse:

Ghidurile, recomandările și sugestiile privind interviuarea supraviețuitorilor traumei reprezintă un amalgam de resurse:

- *Resurse privind traficul de persoane: Cele mai bune practici de reflectare*, autor *Malia Politzer, Martha Mendoza*, pentru *GIJN*⁷⁶
- *Sfaturi pentru interviuarea refugiaților cu respect și compasiune*, autor *Sherry Ricchiardi* pentru *IJNET*⁷⁷.
- *Trauma & jurnalismul: Ghid pentru jurnaliști, editori & manageri*, autor *Mark Brayne* pentru *The Dart Centre for journalism and trauma*.⁷⁸
- *Reporting on Refugees: Tips on Covering the Crisis*, *Dart Centre for Journalism and Trauma (2007)*⁷⁹.
- *Reflectarea traumei – Ghid de instruire*, *Radio for Peacebuilding Africa (2011)*⁸⁰
- *Mass-media și traficul de persoane - Ghid*, (*ICMPD/EJN*) (2017)⁸¹

Sperăm că veți utiliza acest rezumat, precum și resursele de mai sus pentru a vă aprofunda cunoștințele și înțelegerea traumei, astfel încât să vă puteți îmbunătăți munca în mai multe moduri:

- Veți pune întrebări mai bune și mai sensibile.
- Veți produce materiale mai bune și mai sensibile.
- Veți identifica la subiecte mai bune.

76 <https://gijn.org/human-trafficking-resources-best-practices-in-reporting/>

77 <https://ijn.net/en/story/advice-interviewing-refugees-respect-and-compassion>

78 https://dartcenter.org/sites/default/files/DCE_JournoTraumaHandbook.pdf

79 <https://dartcenter.org/resources/reporting-refugees-tips-covering-crisis>

80 http://www.sfcg.org/programmes/rfpa/pdf/2011-Covering_Trauma_Color_EN.pdf

81 https://www.icmpd.org/fileadmin/user_upload/Media_and_THB_Guidelines_EN_WEB.pdf

Să începem cu cele mai importante principii:

Nu faceți rău:

- Tratați fiecare persoană interviuată plecând de la premisa că potențialul de a-i face rău prin interviu este mare.
- Nu realizați niciun interviu care ar putea înrăutăți situația persoanei pe termen scurt sau pe termen lung.
- Când lucrați cu copiii, principiul imperativ pe care trebuie să-l respectați este interesul superior al copilului – astfel încât acțiunile și deciziile pe care le luați cu privire la un copil să respecte opiniile, bunăstarea, drepturile și dezvoltarea copilului.⁸²

Respectați anonimatul și confidențialitatea:

- Anonimatul este un drept de care ar trebui să se bucure cei care au nevoie de el și care, de regulă, nu este acordat în mod rutinar. În ceea ce privește traficul de persoane, protecția celor mai vulnerabile persoane impune jurnaliștilor să se asigure că, indiferent dacă îl cer sau nu, anonimatul ar trebui luat în considerare pentru victimele abuzurilor și pentru cei care ar putea fi supuși pericolului dacă identitatea lor este cunoscută.
- Dacă sunteți de acord să acordați persoanei interviuate anonimat, atunci puteți utiliza suficiente imagini cu mâini, siluete sau alte imagini neidentificabile.
- Nu publicați niciodată imagini cu copii care au fost victime ale traficului. Un jurnalist trebuie să se bazeze pe propria conștiință și judecată etică atunci când victima nu are părinți sau tutore, sau este analfabetă, sau dacă organizația care reprezintă victima este lipsită de etică și nu este de încredere.

Fiți pregătiți:

- **Selectați adecvat și pregătiți-i pe traducători și pe colegii de lucru.** Instruiți fotografi, cameramanii și traducătorii cum să abordeze persoana interviuată și stabiliți în mod explicit dacă identitatea victimei va fi expusă sau nu.
- **Fiți pregătiți pentru intervenție de urgență.** Fiți pregătit să reacționați dacă o victimă / supraviețuitor spune că se află în pericol iminent. Aceasta ar însemna să știți ce resurse sunt disponibile pentru asistență.

Având în vedere modul în care memoria este afectată de traume, supraviețuitorii ar putea să:

- Nu poată spune cu exactitate ce li s-a întâmplat și să nu poată explica consecutivitatea în care s-au produs evenimentele.
- Nu înțelegă de ce au reacționat în anumite moduri în anumite momente din timpul unei perioade traumatizante.

82 <https://www.unicef.org/eca/media/ethical-guidelines>, <https://www.unicef.org/bih/en/reports/media-best-interests-child>

- Omită anumite detalii din cauza rușinii sau confuziei.
- Nu fie dispuși să vorbească despre întâmplările care au cauzat la trauma lor.

E nevoie de timp: Este posibil să nu obțineți toate informațiile pe care sperați să le obțineți în timpul unui interviu. Dacă este posibil, încercați să aranjați mai multe sesiuni de interviu și dați-i posibilitatea persoanei intervievate de-a continua ulterior. Este mult mai probabil că veți reuși să captați esența subiectului dacă acordați timp persoanelor traumatizate să-și formeze un sentiment de încredere față de dvs.

Empatie și respect:

- Pare evident, dar tratați persoana intervievată ca pe un om - nu ca pe un refugiat sau victimă a traficului. Lucrați cu empatie și respect, nu cu milă și condescendență. Retrăirea traumei are un efect negativ. Spuneți victimelor cât de mult apreciați disponibilitatea lor de a-și împărtăși poveștile.
- Bunătatea și gesturile simple de generozitate ajută mult la câpătarea încrederii.

Când intervievați victimele traumei:

- **Ele dețin controlul.** Asigurați-vă că ele înțeleg că se pot opri în orice moment. Ele nu trebuie să răspundă la întrebările la care nu vor să răspundă.
- **Auto-identificarea:** Întrebați persoana intervievată cu care cuvinte se identifică și folosiți-le în materialul dvs, de exemplu - victimă /supraviețuitor al traficului / de copii.
- **Urmăriți firul povestirii.** Ascultați și respectați situația și percepția persoanelor intervievate asupra riscului. Nu le forțați să discute lucruri despre care nu vor să vorbească.
- **Cereți consimțământul pe toată durata procesului.** Dacă retrag mai târziu consimțământul, nu folosiți interviul (chiar dacă la început au fost de acord). Chiar dacă v-au dat permisiunea în prealabil de a filma și a face fotografii, întrebați-le din nou înainte de a le face.
- **Explicați-le procesul de lucru,** de ce faceți ceea ce faceți și potențialele consecințe ale reportajului sau articolului dvs. Stabiliți împreună cu persoana intervievată despre ce anume sperați să vorbiți. Apoi rugați-o să vă spună cât de mult pot despre acel eveniment sau subiect.⁸³
- **Nu începeți cu întrebări dure.** Rugați supraviețuitorii traumei să povestească mai întâi despre ei și apoi treceți la momentele cele mai vulnerabile.
- **Evitați să folosiți întrebări deschise privind întâmplări de ordin general: nu spuneți lucruri de genul:** „Cum v-ați simțit?” / „Povestiți-mi istoria dvs” / „Știu cum vă simțiți?”.
- **Evitați să puneți la îndoială direct spusele victimei,** dacă este posibil, dar rugați-o să clarifice când este necesar.

83 <https://dartcenter.org/resources/reporting-refugees-tips-covering-crisis>

- **Spuneți lucruri de genul:** „Asta a fost când erăți în țara dvs X, iar acum suntem aici împreună în țară Y” / „Îmi pare foarte rău pentru pierderea persoanei dragi” / „Îmi pare foarte rău pentru situația în care vă aflați acum”.

Cum ne dăm seama că persoana interviuată este re-traumatizată:

- Atrageți atenția la indicii că nu se simt în siguranță (privesc spre ușă sau în colțurile camerei) sau că retrăiesc momentele traumatizante (plâng, respirația devine mai rapidă, li se face brusc cald) și devin stresați sau disociați (vorbesc fără legătură și nu reacționează).

Reorientarea: Dacă observați semne de re-traumatizare:

- Opriti-vă și întrebați ce puteți face ca ei să se simtă în siguranță sau mai confortabil.
- Continuați să vorbiți. Puneți întrebări despre momentul prezent: „Îmi puteți spune unde vă aflați?” „Puteți să descrieți încăperea?” Astfel de întrebări sunt mai utile decât întrebările obișnuite de genul „Sunteți în regulă?”.

De ce această abordare? „Traumele se întâmplă oamenilor fără a le cere permisiunea. Jurnaliștii responsabili trebuie să se asigure, la fiecare etapă a reflectării și scrierii articolului, că supraviețuitorii își dau permisiunea în mod liber. Nimeni nu ar trebui să se simtă intimidat să dea interviu”.⁸⁴ (Sursa: [Reflectarea Traumei – Ghid de instruire](#))

După interviu:

- **Validați** informațiile oferite de victimă cu surse externe, în anumite circumstanțe. Aprobarea post-interviu – când interviuatului i se oferă posibilitatea de a revizui și a-și da acordul referitor la conținutul interviului înainte de a fi publicat - este o practică rară în jurnalism, dar este un scenariu pe care ar trebui să îl luați în considerare.
- **Scoateți cât mai mult folos din povestea lor.** Dacă cineva a fost suficient de generos pentru a-și împărtăși povestea, relațați-o cu acuratețe detaliată, într-un mod interesant și informativ. Aceasta este o modalitate de a prezenta publicului o problemă și o soluție.

Scrierea și editarea:

- **Evitați titlurile șocante** care nu spun nimic util despre eveniment sau despre persoanele implicate. În schimb, găsiți un subiect și un titlu care să reflecte complexitatea persoanei, experiențele sale și contextul mai larg. Faceți un efort pentru a vă concentra mai degrabă asupra aspectelor care fac ca o persoană să iasă în evidență ca fiind unică, decât ca una dintr-un milion care suferă.
- **Concentrați-vă pe recuperare și viitor:** gândiți-vă la modul în care ar putea încerca să găsească un sens la ceea ce li sa întâmplat ca să-și pună speranțe în viitor. Genul acesta de povești sunt mai valoroase pentru publicul dvs, ele nu alimentează stereotipurile și sunt mai respectuoase față de persoana sau persoanele despre care relațați.
- Concentrați-vă pe aspectele pozitive ale experiențelor persoanelor interviuate.

84 http://www.sfcg.org/programmes/rfpa/pdf/2011-Covering_Trauma_Color_EN.pdf

Și, în sfârșit, **aveți grijă și de dvs, și de colegii dvs.**

Jurnaliștii, de asemenea, pot avea traume atunci când relatează despre crize. După cum arată un **studiu din 2017**, jurnaliștii pot suferi „traume morale”: „daune aduse conștiinței sau busolei morale prin comiterea, asistarea sau eșecul de a preveni acțiuni care încalcă valorile morale și etice personale sau codurile de conduită.”⁸⁵

Exemplu de intervievare a persoanelor vulnerabile

- În acest documentar ARD despre sclavia modernă din Germania, care relatează despre munca forțată, servitutea domestică și exploatarea sexuală, reporterii vorbesc cu supraviețuitorii, asistenții sociali, ONG-urile și poliția pentru a găsi modalități de a opri sclavia modernă din Germania. <http://programm.ard.de/TV/Themenschwerpunkte/Politik/Aktuelle-Reportagen/Startseite/?sendung=28487337027833>

Intervievarea comunităților gazdă

Prea des jurnaliștii caută citate care să se potrivească cu povestea pe care li s-a cerut în redacție să o scrie sau pe care se așteaptă să o scrie. Narațiunile și poveștile simple sunt mai ușor de scris decât cele complexe. Dar această abordare nu produce cel mai bun jurnalism și nici nu este în beneficiul publicului sau al persoanelor pe care le intervievăm.

În această secțiune vă sugerăm câteva tehnici și întrebări pentru interviu care vă vor ajuta să explorați complexitatea atunci când aveți de-a face cu atitudini pe care oamenii din țările de reședință le pot avea față de migrație.

Acestea au fost adaptate din „22 întrebări care „Complică Narațiunea - o publicație a **Rețelei Jurnalismului pentru Soluții**. Vă recomandăm să le citiți pe toate [aici](#).⁸⁶

Amplificați contradicțiile și lărgiți spectrul:

- „Cum decideți în care informații să aveți încredere?”
- „Ce este prea simplificat în această problemă?”
- „Există vreo parte a poziției [celeilalte părți] care să aibă sens pentru dvs?”

Puneți întrebări care să elucideze motivațiile persoanei:

- „De ce este acest lucru important pentru dvs?”
- „Ce experiențe v-au modelat viziunile?”
- „Ce doriți ca partea cealaltă să înțeleagă despre dvs?”
- „Ce vreți să înțelegeți despre partea cealaltă?”
- „Cum acest lucru v-a afectat viața?”

85 Impactul emoțional asupra jurnaliștilor care reflectă criza refugiaților, INSI (2017) <https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/sites/default/files/research/files/Storm%20and%20Feinstein%20-%20Emotional%20Toll.pdf>

86 https://s3.amazonaws.com/sjn-static/CTN_Interview_Qs.pdf

Ascultați mai mult și mai bine:

- „Povestiți-mi mai mult despre asta.”
- „Cum vă simțiți povestind aceste lucruri?”
- „De unde vine această senzație (emoție, paranoia, neîncredere)?”
- „Care este întrebarea pe care n-o pune nimeni?”

Prezentați persoanelor alte puncte de vedere și combateți prejudecata de confirmare (confirmation bias):

- „Ce credeți că crede despre dvs grupul respectiv?”
- „Ce credeți că vor acei oameni?”
- „Ce cunoașteți deja și ce vreți să înțelegeți despre ei?”
- „Ajutați-mă să înțeleg asta. Deoarece mulți oameni spun „X”.
- „Sunt anumite lucruri inexacte privind modul cum presa reflectă persoane ca dvs sau cu viziuni asemănătoare?”

Concluzie

Acest capitol este destul de prescriptiv în comparație cu restul manualului. Sperăm că nu vă veți simți restricționați de sugestiile noastre, ci dimpotrivă – veți avea mai multă încredere în pregătirea interviurilor și vă va fi util în a reuși materiale mai bune. Acesta este un domeniu imens și am făcut tot posibilul pentru a include cele mai importante și relevante sfaturi și sugestii. Sperăm că veți utiliza această secțiune pentru a căuta mai multe informații despre cum să vă îmbunătățiți tehnicile de interviu în munca dvs în general, nu doar în ceea ce privește migrația.

Capitolul 8:

Cum găsim și utilizăm experți

Folosiți acest capitol pentru a:

- *Reflecta cum să utilizați surse experte în munca dvs.*
- *Lua în considerare aspectele pro, contra și cele mai bune abordări în utilizarea diferitor surse experte:*
 - *Mediul academic,*
 - *Think-tank-uri (centre de cercetare)*
 - *Fundații și ONG-uri*
 - *Politicieni*
 - *Structuri guvernamentale și organizații naționale de statistică*
 - *Organizații interguvernamentale*
 - *Sindicate și asociații de business*

navigation box

- *Vezi Capitolul 7: **Interviuri** pentru sfaturi privind interviuarea migranților și a „comunităților gazdă”.*
- *Vezi Capitolul 9: **Datele și analiza** privind utilizarea datelor și studiilor.*

Introducere

Migrația este un subiect imens și complex, cu ramificații masive atât pentru persoane individuale, cât și pentru societăți în ansamblu. Înțelegerea fiecărui element al migrației - datele; ramificațiile economice și politice; aspectele legale; impactul social - poate constitui munca de-o viață pentru mediul academic, de exemplu, de aceea avem nevoie de experți care să ne ajute să parcurgem acest domeniu dificil. Dar cum decidem ce experți să folosim? Cum îi găsim pe acești experți? Și de unde știm dacă putem avea încredere în ei?

În calitate de reporter, jucați un rol esențial atât în modelarea înțelegerii publice a migrației, cât și în definirea pentru public a genului de cunoștințe care sunt prezentate și punctelor de vedere diferite care sunt vehiculate.

Această secțiune prezintă câteva dintre vocile-cheie ale experților în problema migrației pe care este posibil să le întâlniți în reflectarea acestui fenomen și evidențiază atât ceea ce pot oferi, cât și dezavantajele pentru cazurile în care materialele se vor baza dor pe expertiza lor.

Este important de menționat că faptul că îndrumările privind **interviuearea migranților** se află într-un capitol separat nu înseamnă că aceștia nu sunt experți în propriile trăiri sau că mărturia lor este mai puțin valabilă decât cea a grupurilor incluse în această secțiune.

Cum facem deosebirea dintre date bune și proaste:

Nu există vreo formă de date sau tip de sursă care să fie radical mai bună decât altele. Toate au avantaje și dezavantaje, iar precizia și fiabilitatea dovezilor depind de persoanele implicate în colectarea, prezentarea și distribuirea datelor. Procesele de verificare a faptelor prezentate de surse și afirmațiile făcute cu privire la migrație vor varia adesea în funcție de informațiile particulare cu care aveți de-a face. Cea mai bună apărare împotriva dovezilor problematice este verificarea încrucișată și verificarea din mai multe surse independente.

Iată o simplă listă de verificare când analizați datele:

1. Sunt acestea credibile? Provin de la cineva care știe despre ce vorbește și nu există indicii clare că ar putea să fie neadevărate?
2. Sunt acestea valide? Dovezile măsoară sau indică ceea ce trebuie și corespund rezultatelor reale care pot fi verificate?
3. Sunt acestea fiabile? Este clar că dacă procesul care a creat datele s-ar repeta, ar genera același rezultat?

Acest set de sfaturi privind lucrul cu dovezile este adaptat dintr-un articol care abordează problema încrederii în „experții” cu care aveam de-a face, publicat în *Scientific American* în 2020.⁸⁷

Deși articolul în sine (care merită citit în întregime) tratează subiectul pandemiei COVID-19, sfaturile pe care le oferă se aplică și analizei migrației, și a oricăror alte date:

1. Ce domenii de cunoaștere sunt necesare pentru a determina dacă „datele” cu care aveți de-a face sunt corecte (este vorba despre economie, demografie, politică, sociologie?)
2. Expertul care furnizează „date” are pregătire și experiență de succes în domeniul specific pe care îl explică? (Nu vă lăsați impresionați de statutul lor - puneți întrebări despre cunoștințele lor cu privire la informațiile specifice cu care aveți de-a face.)
3. Cele mai importante întrebări - există mai multe surse independente care sunt de acord cu versiunea prezentată? Expertul prezintă informații în numele mai multor experți sau doar din numele propriu? Verificați afirmațiile și nu aveți încredere într-un singur expert, ci în „experții” (plural).

87 <https://blogs.scientificamerican.com/observations/which-experts-should-you-listen-to-during-the-pandemic/>

Mediul academic

Pentru mulți oameni cercetătorii din mediul academic sunt experți prin definiție – ei se specializează în cercetarea unor teme specifice și, prin urmare, cunosc și înțeleg profund subiectele relevante. Asocierea lor cu instituții de cercetare de renume contribuie, de asemenea, la credibilitatea materialelor dvs, iar utilizarea dovezilor academice este adesea o demonstrație că v-ați străduit să înțelegeți subiectul despre care relațați.

Aspectele pro colaborării cu mediul academic:

Mediul academic reprezintă o sursă excelentă pentru jurnaliști. Acesta oferă analize detaliate și robuste și pot ajuta la explicarea problemelor tehnice complexe. De asemenea, acesta poate oferi perspective diferite și mai nuanțate asupra unui subiect și vă poate direcționa spre alte elemente și conținut pe care este posibil să nu le fi luat în considerare anterior.

De asemenea, cercetătorii și profesorii universitari se pot dovedi utili în oferirea și interpretarea datelor și explicarea a ceea ce nu este cunoscut, precum și a ceea ce este cunoscut, în special în cazurile în care afirmațiile din alte surse nu corespund datelor sau dovezilor reale.

Aspectele contra colaborării cu mediul academic

Expertiza nu înseamnă neapărat independență politică sau neutralitate cu privire la un subiect dat. Mulți cercetători și-au dezvoltat expertiza pentru că sunt foarte motivați în legătură cu subiectul lor de studiu. Deși informațiile lor pot fi exacte și extrem de credibile, ele pot fi folosite pentru a promova o anumită perspectivă.

Faptul că cercetătorii tind să fie specialiști, nu generaliști, este atât pozitiv, cât și negativ. Dacă comunicați cu un cadru academic al cărui domeniu de expertiză corespunde cu ceea ce reflectați dvs, acest lucru poate fi fructuos, dar doar pentru că un cercetător se ocupă de migrație nu înseamnă că va putea să se ocupe și de chestiunile dvs specifice.

Este posibil ca cercetătorii să nu dorească atenția mass-media și, prin urmare, s-ar putea să trebuiască să depuneți eforturi mari pentru a-i implica, iar chiar dacă reușiți, ei pot oferi răspunsuri complicate sau extrem de tehnice, care ar putea să nu ofere ceea ce aveți nevoie pentru publicul dvs.

Identificarea oamenilor de știință

Universitățile din țara dvs de reședință, de regulă, se preocupă de problemele specifice țării și pot fi un bun punct de pornire. Facultățile și catedrele care, de obicei, au tangență cu problematica migrației sunt: Antropologia, Demografia și Științele Umane, Studii de Dezvoltare, Economie, Geografie, Drept, Sociologie, Teologie.

Unde să căutați:

- IMISCOE – Baza de date internațională a experților în migrație: <https://migrationresearch.com/experts>
- COMPAS, University of Oxford: <https://www.compas.ox.ac.uk/>
- UNU Merit/Maastricht University: <https://www.merit.unu.edu/themes/6-migration-and-development/>
- The Refugee Studies Centre: <https://www.rsc.ox.ac.uk/research>
- Migration Policy Centre: <http://www.migrationpolicycentre.eu/>
- The Migration Observatory: (UK focused): <https://migrationobservatory.ox.ac.uk/>

Think tank-uri (centre de cercetare)

Think tank-urile sunt organizații de cercetare create special pentru a analiza problemele sociale și politice. Spre deosebire de universități, acestea sunt adesea înființate în vederea realizării unei activități de advocacy și pot avea, de asemenea, un obiectiv implicit sau explicit de promovare a unor agende sau ideologii politice specifice. Cu toate acestea, calitatea și independența think tank-urilor variază de la țară la țară.

Aspecte pro colaborării cu think tank-urile:

Think tank-urile sunt adesea surse excelente de subiecte. Acestea oferă în timp util rapoarte și răspunsuri convingătoare și sunt deseori dornice să colaboreze cu mass-media. Ele angajează experți - într-adevăr, multe cadre academice se angajează în think tank-uri în diferite momente ale carierei lor sau participă la elaborarea rapoartelor chiar dacă activează în instituțiile lor de cercetare - și think-tank-urile realizează adesea cercetări bune și interesante care sunt adaptate la contextul local.

Aspecte contra colaborării cu think tank-urile

Cu toate acestea, așa cum s-a menționat mai sus, think-tank-urile pot da dovadă de partizanat politic sau ideologic și le poate lipsi independența. Spre deosebire de universitari, materialele pe care le produc nu sunt evaluate colegial în exterior (peer review) și, prin urmare, pot fi mai puțin fiabile decât analiza academică. Dorința think-tank-urilor de a colabora cu mass-media este, în general, determinată de conștientizarea impactului pe care reflectarea mass-media îl poate avea asupra politicilor și a publicului, de aceea fiți întotdeauna conștienți de faptul că ați putea fi folosiți într-un joc politic mai mare.

Unde să căutați:

Iată câteva think-tank-uri cu reputație internațională care se ocupă de migrație:

- Migration Policy Institute (MPI): <https://www.migrationpolicy.org/>
- Pew Research Center: <https://www.pewresearch.org/>
- OECD: <https://data.oecd.org/society.htm#profile-Migration>

Vezi și:

- IMISCOE – Baza de date internațională a experților în migrație: <https://migrationresearch.com/experts>

Organizațiile neguvernamentale (ONG)

ONG-urile și alte organizații ale societății civile sunt adesea profund implicate în lucrul cu persoanele aflate în situații vulnerabile sau disperate și cu persoanele cu risc de încălcare a drepturilor omului sau aflate în pericol. În contextul problemei migrației, acest lucru poate însemna că ONG-urile se ocupă de un spectru de probleme, de la lipsa oportunităților de integrare sau rezultatele slabe ale educației și ale pieței muncii în cadrul comunităților de migranți până la riscuri severe pentru viața sau libertatea persoanelor.

Ca atare, aceste tipuri de organizații pot fi incredibil de valoroase pentru jurnaliștii care se ocupă de migrație, oferind acces potențial la studii de caz și subiecte de reportaje și evidențiind impactul politicilor sau normelor

sociale asupra migranților și comunităților locale. ONG-urile adesea adoptă o poziție morală, juridică sau etică puternică cu privire la situațiile cu care se confruntă și au obiective clare de advocacy în colaborarea cu dvs.

De asemenea, accesul lor direct la grupuri greu accesibile, cum ar fi migranții iregulari, care de altfel ar putea să nu fie dispuși să comunice cu un reporter, este foarte prețios.

Aspecte pro colaborării cu ONG-urile

Acestea adesea lucrează direct cu diferite tipuri de migranți, inclusiv solicitanți de azil sau refugiați și oferă contribuții convingătoare în timp util. La fel ca think-tank-urile, ele angajează experți, inclusiv cadre universitare, și pot efectua cercetări bune și interesante. De asemenea, ONG-urile sunt deseori dornice să colaboreze cu mass-media pentru a-și atinge obiectivele strategice și pentru a obține sprijin (și, uneori, finanțare) pentru cauza lor. ONG-urile sunt adesea surse excelente de comentarii și analize și sunt utile pentru generarea ideilor și temelor de reportaje și articole.

Aspecte contra colaborării cu ONG-urile

La fel ca think-tank-urile, ONG-urile pot avea anumite înclinații politice și ideologice și pot să nu fie independente, iar materialele pe care le elaborează pot fi mai puțin fiabile decât analiza academică revizuită de colegi. Nu au responsabilitatea de a fi echitabili, iar unele pot fi reticente în a evidenția elemente ale migrației care nu corespund cu agendele lor. Unele ONG-uri ar putea dori o reflectare favorabilă a muncii lor în schimbul accesului la persoane pentru interviuri sau ar putea să vă restricționeze accesul data viitoare dacă îi criticați.

Unde să căutați

Pe plan internațional

- Comitetul internațional al Crucii Roșii / Semilunii Roșii CICR (nu este strict un ONG) <https://www.icrc.org/>
- Consiliul Danez al Refugiaților <https://drc.ngo/>
- Medicii fără Frontiere (Médecins Sans Frontières) <https://www.msf.org/>
- Oxfam <https://www.oxfam.org/>
- ECRE <https://www.ecre.org/>
- EPAM <http://www.ngo-platform-asylum-migration.eu/>

Politicienii

Politicienii tind să se afle în centrul dezbaterilor naționale și internaționale privind imigrația, dar au, invariabil, o agendă proprie. Acesta nu este un motiv să nu-i folosiți ca surse, dar înseamnă că trebuie să apelați la ei cu atenție. Ei sunt buni pentru comentarii și analize și pentru generarea ideilor și subiectelor de articole, dar ar trebui întotdeauna să verificați afirmațiile politice împreună cu alți experți.

Aspecte pro colaborării cu politicienii

Ei sunt, în general, destul de vocali și convingători, cu accent pe problemele actuale și adesea bine conectați la realitățile evoluțiilor politice și la ceea ce se întâmplă în societate. Politicienii pot avea legături cu departamente guvernamentale și furnizorii de date și, de asemenea, au conexiuni cu alte personalități politice, ONG-uri / organizații ale societății civile și think-tank-uri. În plus, politicienii sunt, deseori, dornici să comunice cu mass-media.

Aspecte contra colaborării cu politicienii

Au anumite angajamente politice și le lipsește independența și, deseori, nu sunt experți. Pot să fie ca un filtru pentru identificarea altor experți pentru că vă pot direcționa doar către experți care gândesc ca ei, ceea ce poate să distorsioneze înțelegerea subiectelor.

Întrebați întotdeauna dacă un politician simplifică excesiv o problemă? Migrația, migrații și minoritățile sunt adesea o țintă ușoară - sunt diferiți și, ca atare, pot fi percepuți ca o amenințare. De-a lungul anilor, migrații și minoritățile au fost acuzați de politicieni de toate relele, de la răspândirea bolilor și aprofundarea șomajului până la implicarea în terorism și provocarea declinului moral. În realitate, cauzele fundamentale ale tuturor acestor probleme sunt mult mai complicate. Cercetați întotdeauna în profunzime și căutați factorii structurali care cauzează o problemă în loc să acceptați o afirmație - rea sau bună - despre migrație sau migrații.

Structurile guvernamentale și organizațiile naționale de statistică

Structurile guvernamentale și organizațiile statistice sunt depozite de date naționale privind migrația. Ca atare, acestea pot fi cele mai bune locuri pentru a obține informații-cheie de care aveți nevoie, explicând atât modul în care au fost colectate, cât și ce semnifică. Ele dispun de o înțelegere clară a politicilor care stau în spatele datelor.

Aspecte pro colaborării cu organizații naționale de statistică și structuri guvernamentale

Acestea sunt adesea singurele instituții care dețin anumite informații, deci reprezintă surse esențiale de date cu privire la populațiile de migrați și non-migrați, punctele de trecere a frontierei, problemele legate de vize și, adesea, anchete la scară largă ale populației, cum ar fi anchetele privind forța de muncă sau recensămintele. În cadrul acestor structuri activează, de regulă, experți de înaltă calificare, care cunosc profund problemele. Unele departamente guvernamentale pot fi singurele căi de acces la anumite locații-cheie - cum ar fi anumite posturi de frontieră sau instituții de detenție a migraților - și la resurse, inclusiv accesul la personalul de control al migrației.

Aspecte contra colaborării cu organizații naționale de statistică și structuri guvernamentale

Din păcate, nu toate structurile guvernamentale și organizațiile statistice naționale sunt la fel de bune sau independente, pe cât ar putea fi. În unele situații, datele pe care le generează sau le publică pot ajunge să fie manipulate în scopuri politice sau pot fi pur și simplu tănuite dacă acestea indică o realitate care nu este conformă cu narativele guvernului. O altă problemă frecventă este că datele pot fi limitate sau nesigure. În acest caz, vă recomandăm să scrieți despre lipsa sau inexactitatea / tendențiozitatea datelor.

Surse:

- Armenia: <https://www.armstat.am/en/>
- Azerbaidjan: <https://www.stat.gov.az/?lang=en>
- Belarus: www.belstat.gov.by
- Georgia: <https://www.geostat.ge/en>
- Moldova: <http://statistica.gov.md/index.php?l=en>
- Ucraina: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
- Eurostat: <https://ec.europa.eu/eurostat/home>

Organizațiile inter-guvernamentale

Datorită naturii transnaționale a migrației, unele dintre cele mai importante organisme care se ocupă de această problemă sunt organizațiile interguvernamentale precum ICMPD, UE și diverse agenții ONU. Aceste organizații sunt detașate de politica națională dintr-o anumită țară, ceea ce înseamnă că adesea au un interes mai mic în certurile de zi cu zi dintre politicieni sau părțile adverse în dezbaterile naționale la subiectul migrației.

Deși ele pot fi utile și pot ajuta la plasarea problemelor naționale în context, aceste organizații pot fi oarecum în situația de a privi problemele prea de departe, ceea ce poate însemna că ceva care pare foarte important pentru dvs, poate să nu fie pe agenda lor.

Cu toate acestea, organizațiile date oferă servicii, inclusiv cercetare, sprijin la fața locului pentru persoanele vulnerabile, diplomație și analize politice. Ele sunt adesea surse extrem de valoroase de date și analize, comentarii ale experților și potențial acces chiar la studii de caz sau la persoane inaccesibile. În cadrul acestora activează cadre universitare și experți internaționali ca parte a programelor lor de lucru.

Aspecte pro colaborării cu organizațiile inter-guvernamentale

Aceste organizații pot oferi acces la analize de încredere de cel mai înalt nivel. Ele tind să fie (comparativ) bine finanțate și capabile să abordeze mai multe domenii. De asemenea, vă pot ajuta să contextualizați o problemă la nivel internațional, regional, național și local. Ele angajează profesioniști calificați, inclusiv cadre universitare, și adesea întreprind procese riguroase de revizuire pentru a asigura exactitatea și fiabilitatea datelor și sunt, în general, neutre din punct de vedere politic și ideologic. Sunt o sursă excelentă pentru clarificări cu privire la legile și normele internaționale.

Aspecte contra colaborării cu organizațiile inter-guvernamentale

Nivelul la care activează acestea face ca să se ocupe doar de problemele „mari” și par a fi deconectate de „oamenii obișnuiți”. Datele pe care le furnizează pot fi învechite, pot proveni din aceleași surse problematice pe care le utilizați deja sau pot adăuga confuzie, deoarece pot contrazice alte surse. Punctul lor de vedere multilateral poate fi în contradicție cu cel al audienței dvs sau cu perspective naționale sau locale mai largi și pot produce analize excesiv de tehnice, ample sau complicate.

Surse:

- **Portalul de Date al OIM și Centrul de Analiză a Datelor privind Migrația Globală (GMDAC):** https://migrationdataportal.org/?t=2017&i=stock_abs_ și <https://gmdac.iom.int/>
- **Diviziunea Populație a ONU:** <https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/data/index.asp>
- **ICMPD:** <https://www.icmpd.org/home/>
- **MIPEX:** <http://www.mipex.eu/>
- **UNHCR:** <https://www.unhcr.org/refugee-statistics/>
- **ILO:** <https://ilostat.ilo.org/>
- **Banca Mondială:** <https://www.worldbank.org/en/topic/labormarkets/brief/migration-and-remittances>
- **Agenții specializate ale UE care au tangență cu migrația, azilul, drepturile omului:**
- **EASO,** <https://www.easo.europa.eu/>
- **FRONTEX,** <https://frontex.europa.eu/>
- **FRA,** <https://fra.europa.eu/en/about-fra>

(pentru lista completă vezi Capitolul 11: [Instrumente și resurse](#))

Sindicatul și organizațiile de business

Organizațiile care se ocupă în mod special de business și industrie pot fi utile scopului dvs de reflectare a migrației. După cum s-a menționat mai sus, o mare parte din migrația globală este în scop de muncă și chiar și migranții care migrează din alte motive - cum ar fi solicitarea azilului sau alăturarea la un membru al familiei - vor trebui adesea să lucreze și ei. Sindicatul care reprezintă angajații și organizațiile de business țin adesea mâna pe pulsul atât al necesităților industriei - adesea pentru competențe specifice care ar putea să nu fie disponibile în țară - cât și al tratamentului lucrătorilor migranți.

Aspecte pro colaborării cu sindicatele și organizațiile de business

Acestea contribuie cu cunoștințe specifice despre anumite sectoare și industrii, contacte excelente și acces la lucrători și la lideri de afaceri. Dispun de cunoștințe și practici privind probleme legale relevante și conștientizarea presiunilor din lumea reală asupra angajatorilor și lucrătorilor.

Aspecte contra colaborării cu sindicatele și organizațiile de business

Acestea ar putea să nu fie destul de independente, iar perspectivele lor specifice pot îngusta conștientizarea contextelor mai largi care pot fi relevante.

Resurse

- IMISCOE - Baza de date internațională a experților în migrație: <https://migrationresearch.com/experts>
- Rețeaua Globală a Jurnaliștilor de Investigație (GIJN) a compilat un tabel de **Date și Expertiză** care conține peste 60 de locații unde puteți accesa date și expertiză: https://docs.google.com/spreadsheets/d/1a3yzhzzzJslzxtVGVZ7uNx7Q_GhpAVDIboQGDbwy0B4/edit?usp=sharing

Avocații în domeniul drepturilor omului și imigrației

Avocații specializați în probleme de imigrație și drepturile omului pot fi o altă sursă utilă de informații și analize atât privind legislația națională și dreptul internațional, cât și în unele cazuri particulare. Cunoștințele lor detaliate vă pot ajuta să reflectați cu exactitate și să responsabilizați factorii de decizie politică.

Aspecte pro colaborării cu avocații în domeniul imigrației.

Posedă cunoștințe specifice privind legislația națională, dreptul internațional și cazuri individuale. Uneori, aceștia pot avea acces la migranții aflați în detenție, oferindu-vă ocazia de a face auzită vocea acelor persoane, lucru care pe alte căi nu este posibil.

Aspectele contra colaborării cu avocații în domeniul imigrației

Avocații nu pot oferi întotdeauna detalii clare cu privire la cazurile la care lucrează și pot fi categoric împotriva mediatizării cazurilor la care lucrează, argumentând că aceasta poate dăuna intereselor clienților sau îi poate pune într-o situație incomodă.

Concluzie

După cum s-a subliniat la începutul acestui capitol, nu există forme de date sau tipuri de surse care să poată fi identificate ca fiind radical mai bune decât altele. Toate aduc avantaje și dezavantaje, iar precizia și fiabilitatea datelor depind de persoanele implicate în colectarea, prezentarea și distribuirea lor.

În mod critic, reflectarea excelentă nu se bazează pe o singură sursă, ci pe analize multiple, cu referințe multiple, verificate cu atenție. Nu uitați că mai multe surse înseamnă, de asemenea, o varietate de voci. Dacă este posibil, asigurați-vă că migranții înșiși sunt recunoscuți ca experți în propriile situații, făcându-le vocea auzită prin munca dvs. (Vezi Capitolul 7: [Interviurile](#) și [Dezvoltarea și protejarea surselor](#) din Capitolul 6: [Captarea \(esenței\) subiectului](#))

În sfârșit, ascultați cu atenție și asigurați-vă că nu reflectați doar cele mai puternice voci, trecându-le cu vederea pe cele mai clare sau cele mai înțelepte. Bărbații, în special, pot tinde să astupe vocile femeilor sau să iasă în față cu încredere pentru interviuri, pe când femeile se pot simți reticente - nu lăsați acest lucru să vă determine să oferiți voce unui bărbat puternic, dar ne-expert, în locul unei femei mai tăcute, dar mai informate.

Capitolul 9:

Datele și analiza

Utilizați acest capitol pentru a:

- Afla cum puteți să vă îmbunătățiți modul în care analizați și prezentați datele despre migrație.
- Lua în considerare cum jurnalismul de date și vizualizarea datelor poate face munca dvs mai bună.

navigation box

Pentru mai multe informații despre utilizarea datelor și analizelor, vezi și Capitolul 8: **Cum găsim și utilizăm experți**, care include aspecte pro și contra lucrului cu informații dintr-o varietate de surse, precum și Capitolul 6: **Captarea (esenței) subiectului**.

Datele privind migrația pot avea mai multe forme. De la informații numerice „seci” privind traversarea frontierei, numărul populației, ratele ocupării forței de muncă și detalii demografice, cum ar fi vârsta și sexul, până la analiza calitativă derivată din studiul aprofundat al comunităților, mărturiilor, literaturii sau artefactelor.

Datele și analiza: Cum analizăm sursele

Preferăți faptele, fiți sceptici cu privire la statistici. În multe reportaje privind migrația poate fi dificil de diferențiat „faptele” - care pot fi verificate independent ca fiind adevărate - de ipoteze, valori și deducții. În unele cazuri, ceea ce este „factual” nu poate fi determinat atât de ușor, deoarece chiar și cercetările efectuate riguros pot să nu ajungă la concluzii care sunt adevărate necondiționat. Numerele pot constitui povești, dar pot fi înșelătoare. Jurnaliștii trebuie să verifice și să investigheze afirmațiile sau tezele care implică numere; trebuie să verifice statisticile și, atunci când este necesar, să publice avertismente cu privire la informațiile neconfirmate. De asemenea, cifrele pot oferi doar o imagine unidimensională. Unde este posibil, încercați să triangulați date cantitative cu date calitative (sau, mai simplu spus, comparați cifrele pe care le aveți cu dovezi ale impactului uman și experiențele asociate).

Estimările provenite de la organizații statistice naționale și internaționale și de la alte organisme internaționale menționate în acest ghid sunt de regulă fiabile, dar ele rămân a fi anume asta - estimări, iar jurnaliștii trebuie să verifice modul în care se ajunge la ele. De asemenea, chiar și cercetările din instituții de renume - de exemplu, estimările pentru viitor privind migrația - pot avea curențe care trebuie de înțeles și explicat.

Cum lucrăm cu datele – puncte de plecare simple

Datele cantitative și calitative îndeplinesc sarcini diferite, dar la fel de importante. Dacă datele cantitative ne pot spune despre „cât?” sau „câte?” din ceva cu care avem de-a face, datele calitative se preocupă mai mult de întrebarea „de ce”? Deci, în contextul migrației, datele cantitative ne pot spune despre prevalența sau

distribuția unui fenomen în cadrul unei populații, iar datele calitative sunt mai în măsură să susțină afirmațiile despre experiențele trăite și percepțiile individuale.

Dar chiar și datele cantitative nu sunt doar cifre - sunt cifre care reprezintă lucruri reale și, în contextul migrației, oameni reali.

Prima întrebare pe care trebuie să ne-o punem când ni se prezintă date despre migrație este „cum au ajuns oamenii (sau alte informații) în acest set de date”? Dacă avem o înțelegere clară a modului în care s-a întâmplat acest lucru, atunci cel puțin pentru început avem teren solid. Dacă nu cunoaștem răspunsul, atunci trebuie să aflăm sau să fim foarte atenți la modul în care prezentăm informațiile pe care intenționăm să le împărtășim.

Diferite surse de date de migrație cantitativă au argumente pro și contra diferite:

Un ghid util în acest sens este accesibil la Centrul de Analiză a Datelor privind Migrația Globală al Organizației Internaționale pentru Migrație: <https://migrationdataportal.org/infographic/key-sources-migration-data>

Acesta divizează sursele în:

- Statistice (precum recensămintele și sondajele gospodăriilor casnice).
- Administrative (de genul datelor privind vizele și traversarea frontierei).
- Inovative (de exemplu, „big data”).

Fiecare dintre aceste surse poate fi foarte utilă dacă este utilizată corect (și dacă colectarea datelor a fost efectuată în mod corespunzător și de autoritățile competente), dar toate au dezavantajele lor.

- Datele recensămintelor reprezintă standardul de aur în ceea ce privește exhaustivitatea și acuratețea informațiilor, dar sunt foarte costisitoare de realizat și, în general, sunt efectuate doar o dată la fiecare deceniu, ceea ce înseamnă că în timp devin foarte depășite. Un recensământ complet al populației și al gospodăriilor colectează informații de la fiecare gospodărie, dar unele țări efectuează și micro-recensăminte mai mici, mai frecvente, care acoperă un grup mai mic, dar totuși reprezentativ al populației.
- Pe de altă parte, sondajele gospodăriilor casnice sunt efectuate în mod regulat și pot fi foarte actuale, dar se bazează invariabil pe eșantioane mai mici decât un recensământ complet și, prin urmare, pot avea marje de eroare mai mari (numite și „intervale de încredere”), ceea ce înseamnă că sunt mai puțin exacte.
- Datele privind vizele și permisele de ședere pot fi utile pentru a vă spune cine are dreptul să se afle în țara dvs și ce li se permite să facă, însă uneori sunt mai puțin utile în a vă spune cine se află de fapt acolo, deoarece a avea o viză nu înseamnă întotdeauna că persoana o și folosește. Totuși, dacă puteți găsi date despre diferite tipuri de vize și permise de ședere, puteți trage o concluzie cu privire la tipurile de migrație din țară. Datele administrative, de regulă, oferă informații referitoare la anumite categorii la un anumit moment, dar este posibil să nu poată indica modificări în timp, mai ales dacă aceeași persoană nu poate fi identificată în mod repetat sau dacă datele lor nu pot fi armonizate cu sursele de date în timp.
- Datele privind remitențele colectate de organizațiile internaționale sau băncile naționale nu numai că oferă informații despre volumul transferurilor financiare, dar pot fi un indicator important pentru a înțelege mai bine direcțiile și chiar amploarea emigrării.
- Datele privind solicitările de azil și deciziile privind acestea, colectate de organele responsabile de azil, sunt de obicei corecte și actualizate, ceea ce vă permite să înțelegeți mai bine cine solicită azil și care este așa-numita rată de acceptare (ponderea deciziilor pozitive).

- Datele privind trecerea frontierei vă pot spune despre data și locul intrării persoanelor, dar nu vă spun prea multe despre ce se întâmplă după aceea. De asemenea, pot denatura amploarea circulației, deoarece, în general, nu permite identificarea și urmărirea anumitor persoane - dacă aceeași persoană trece o graniță de zece ori într-o singură zi, datele de trecere indică 10 traversări, dar nu poate indica dacă una și aceeași persoană a făcut acele traversări.
- O altă sugestie ar fi să consultați datele privind aplicarea legislației în materie de migrație, care pot dezvălui numărul și naționalitatea persoanelor care au fost obligați să plece sau să fie expulzați.
- Sursele de date inovatoare, cum ar fi informațiile generate de analiza rețelelor de socializare, datele de pe telefonul mobil sau alte surse, pot fi foarte interesante, dar de regulă aparțin companiilor private și poate fi dificil de aflat exact ceea ce indică sau cum au fost colectate acele informații. De asemenea, acestea stârnesc îngrijorări cu privire la consimțământ, mai ales atunci când persoanele de la care au fost generate datele nu știu că datele lor au fost colectate și partajate.

De ce este acest lucru interesant?

Sursa datelor contează, deoarece datele sunt adesea prezentate ca fiind un fapt, pe când în realitate este o estimare cu marje semnificative de eroare - sau, și mai rău, se bazează pe colectare defectuoasă de date sau sunt inexacte. Uneori, datele folosite pentru a face anumite afirmații nu sunt ceea ce pare că sunt.

Care sunt capcanele reflectării? Ce îi scapă deseori presei de știri?

Cea mai mare capcană este de a prezenta o presupunere drept adevăr. Dacă reporterul nu analizează cu atenție datele și sursa și nu înțelege modul în care s-a ajuns la cifrele prezentate, atunci mai degrabă acesta face un act de credință decât relatează faptele. Uneori, când nu se reușește obținerea în timp util a datelor necesare, informația este reflectată mai degrabă în mod echivoc decât cu fermitate.

O altă capcană în care puteți cade ușor este confundarea „corelației” (atunci când două variabile cresc sau scad cu o frecvență aparent similară și de aceea poate *parea* că există o legătură) cu „cauzalitatea” (atunci când o variabilă s-a schimbat *deoarece* cealaltă variabilă a determinat-o).

Care sunt întrebările corecte pe care ți le poți pune?

- Afirmația pare probabilă (puteți să o verificați?)
- Este corectă informația (ați reușit să o verificați în mod independent?) Puteți să spuneți când și în rândul cui au fost colectate datele (fapt care ar indica condițiile în care datele ar putea fi corecte)?
- Este sursa independentă politic (ați verificat)?
- De unde provine finanțarea pentru aceste date (puteți afla? contează?)
- Ați menționat sursa statisticilor astfel ca audiența să poată judeca singură?

Datele și analiza: Jurnalismul de date și vizualizare

Jurnalismul de date

„Jurnalismul de date” („*data journalism*”) a devenit o expresie în vogă în ultima vreme. Dar acest lucru se datorează în principal faptului că datele și ceea ce se numește „big data” au devenit elemente semnificative în arsenalul instrumentelor de mediatizare utilizate de organizațiile media moderne. Epoca informațională a permis îmbunătățiri masive atât în colectarea, cât și în analiza datelor, ceea ce a creat oportunități jurnaliștilor de a folosi cifrele în relatări în moduri care ar fi fost practic imposibile chiar și în anii 90.

Dacă în prezent ne ia cinci minute pentru a descărca un tabel spreadsheet de la o organizație statistică și a arunca o privire peste cifre pentru a găsi anomalii sau tendințe, cu dor câteva decenii în urmă ar fi necesitat ore de muncă minuțioasă într-o bibliotecă și elaborarea unei diagrame care ar fi necesitat o zi întreagă unei echipe de grafică, ceea ce acum se poate face prin câteva clicuri pe unele date evidențiate.

Dar, indiferent dacă este realizat cu cuvinte, numere, diagrame sau video, scopul general al jurnalismului rămâne același - relatarea atrăgătoare despre informații factuale importante.

Cu referire la jurnalismul de date, mulți se gândesc automat la infografice, diagrame și tabele. Însă jurnalismul de date este mult mai amplu, încorporând întregul proces de „derivare a sensului din date” pentru a crea, dezvolta și verifica un articol sau reportaj. Jurnalismul de date ajută la transformarea datelor individuale în cunoștințe. Infograficele drăguțe sunt pur și simplu un mijloc de a face ca povestea să prindă viață.

Jurnalismul de date poate fi exemplificat mai degrabă printr-un articol excelent care are ca o componentă analiza și interpretarea datelor decât printr-o diagramă de neînțeles care arată sute de puncte de date. Datele reprezintă un instrument pentru jurnaliști, la fel ca fotografia și, la fel ca în fotojurnalism, este esențial să ne amintim că datele nu sunt abstracte, ci tratează oamenii și viața lor. Un grafic care arată fluctuațiile numărului de deportări sau solicitări de azil, de exemplu, arată, de asemenea, vieți spulberate, priorități politice și poate, de asemenea, să omită alte date relevante, cum ar fi grupul național sau etnic, sex sau religie. Datele singure sunt rareori suficiente pentru a spune întreaga poveste și trebuie contextualizate prin anumite explicații.

De asemenea, este esențială abilitatea de a înțelege și a lucra cu datele. Simpla luare a informațiilor și publicarea lor nu vă face jurnalist de date. Așa cum s-a discutat în secțiunea anterioară (**Cum analizăm sursele**), înțelegerea modului în care punct de date a ajuns să fie în informațiile pe care le priviți este esențială. Trebuie să puneți întrebări cu privire la datele care vi se prezintă, aproape ca și cum ați fi interviuat, pentru a evalua credibilitatea acestora. Cine le-a colectat? Cât de mare a fost eșantionul? Au fost colectate în locul potrivit? La momentul potrivit? Există vreo modalitate de referință încrucișată cu alte date pentru a vedea dacă se obține același lucru - și dacă nu, de ce nu?

Centrul European de Jurnalism oferă numeroase cursuri de instruire online gratuite despre diferite elemente ale jurnalismului de date: <https://datajournalism.com/>.

Vizualizarea datelor

Vizualizarea eficientă a datelor poate afecta radical înțelegerea de către public a unui subiect, iar vizualizările greșite ale datelor pot ascunde informații sau pot crea confuzie.

Nu există o singură modalitate corectă de a vizualiza datele, dar unele principii de bază ale vizualizării datelor pe care le-ați putea lua în considerare includ:

- Începeți cu date bune - dacă materialele pe care le utilizați sunt înșelătoare sau incorecte, veți produce o vizualizare proastă a datelor, indiferent cât de bine arată.
- Conținutul trebuie să fie clar și simplu – utilizați mai multe diagrame dacă trebuie, în loc să ticsiți prea multe informații în una singură.
- Nu vă jucați cu parametrii pentru efect dramatic - un păcat cardinal în vizualizarea datelor este utilizarea unei axe care nu începe de la zero pentru a face curbele să pară mai mari.
- Nu uitați că datele pe care le folosiți sunt nu doar cifre, ci și oameni, și lucruri.
- Gândiți-vă la audiența dvs. Ce vă așteptați că va face – va arunca o privire sau o va examina atent?

Celebrul expert în vizualizarea datelor, Andy Kirk, sugerează să vă gândiți dacă o vizualizare este „explicativă vs exploratorie” - adică este concepută pentru a arăta ceva anume sau pentru a permite publicului să petreacă timp învățând din ea - și dacă este vorba despre „citire vs simțire” – adică dacă este concepută pentru a oferi informații clare și ordonate sau pentru a genera o semnificație mai largă.

Studiu de caz: Utilizarea abilităților de lucru cu datele pentru crearea contextului

La graniță: O călătorie peste frontierele Europei

Publicat în Internazionale <https://www.internazionale.it/>

Link: <https://www.internazionale.it/webdoc/borderline-en/map.html>

În această vizualizare interactivă a datelor, utilizatorii pot face click pe diferite zone ale hărții și pot afla despre tiparele migrației din Europa prin intermediul videoclipurilor și altui conținut. Utilizatorii pot folosi, de asemenea, opțiunile din partea de jos a hărții pentru a afla despre unele date privind migrația care sunt esențiale pentru subiectul respectiv.

Faceți click pe aceste linkuri pentru a vedea modul în care au fost prezentate datele, oferind context vizual cifrelor mari pe care publicul și jurnaliștii deseori le percep mai greu:

- Numărul sosirilor: <https://www.internazionale.it/webdoc/borderline-en/numbers-arrived.html>
- Costul călătoriei: <https://www.internazionale.it/webdoc/borderline-en/numbers-expences.html>
- Consecințele asupra sistemului de protecție socială: <https://www.internazionale.it/webdoc/borderline-en/numbers-welfare.html>
- Impactul asupra populației: <https://www.internazionale.it/webdoc/borderline-en/numbers-demography.html>

Aspecte de luat în considerare:

- Există statistici pe care le utilizați în mod regulat și care ar putea beneficia de astfel de abordare?
- Dvs pierdeți firul sau atenția când citiți sau ascultați reportaje care conțin cifre mari? Dacă dvs pierdeți firul, atunci publicul dvs. cu siguranță că îl va pierde și el. Gândiți-vă dacă puteți găsi noi modalități de a prezenta datele în munca dvs, folosind tehnici de prezentare a datelor pentru a oferi context.

Concluzie

Datele vă pot ajuta să relațați subiecte cu autoritate, însă relatarea greșită a datelor poate însemna că neintenționat induceți în eroare oamenii, conferiți autoritate informațiilor de calitate proastă sau, mai rău, deveniți părtași la răspândirea dezinformării.

Datele și statisticile privind migrația sunt nu doar colonite de cifre sau pagini de analiză, acestea sunt reprezentări ale oamenilor și lucrurilor; elemente ale vieților reale. Un bun reporter știe acest lucru și privește datele și statisticile ca o modalitate de a înțelege ceea ce ne spun despre acele vieți. Un bun jurnalist de date convertește informațiile abstracte în povești clare și convingătoare - fie prin text, fie prin imagini (au existat chiar eforturi de a transforma datele în muzică⁸⁸).

Nu uitați să începeți orice analiză a datelor privind migrația, întrebându-vă despre modul în care o persoană sau un lucru au fost incluse în acele date. Acest lucru vă va permite să vă gândiți care pot fi aspectele problematice legate de acele date și să vă amintiți de oamenii din centrul poveștii.

Resurse

În Europa de Est și Caucaz nu există un număr mare de programe de jurnalism de date, dar domeniul este în creștere. Dacă sunteți în căutarea unor sfaturi despre cum să începeți jurnalismul de date, această resursă compilată de **Rețeaua Internațională a Jurnaliștilor (IJNET)** (IJNET) conține sfaturi de la formatori de jurnalism de date din Kârgâzstan, Belarus, Ucraina și Georgia.

Sfaturile sunt disponibile în limba rusă: <https://ijnet.org/ru/story/журналистика-данных-в-восточной-европе-центральной-азии-и-на-кавказе-истории-и-советы>

O mare parte a publicațiilor Rețelei Globale a Jurnalismului de Investigație (GIJN) privind jurnalismul de date este tradusă în limba rusă⁸⁹ și engleză.⁹⁰

Există numeroase cursuri de vizualizare a datelor online disponibile, inclusiv cele oferite de Centrul European de Jurnalism, printre care:

- <https://datajournalism.com/read/longreads/the-unspoken-rules-of-visualisation>
- Și mai la general <https://datajournalism.com/>
- Activitatea lui Andy Kirk - <https://www.visualisingdata.com/>, inclusiv cartea sa – Vizualizarea Datelor (ediția a 2-a) <https://www.visualisingdata.com/book/>

88 <https://www.ft.com/content/80269930-40c3-11e9-b896-fe36ec32aece>

89 <https://gijn.org/2019/03/07/%D0%B6%D1%83%D1%80%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0-%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D1%85/>

90 <https://helpdesk.gijn.org/support/solutions/articles/14000036505-data-journalism>

Capitolul 10:

Consolidarea reflectării migrației

Utilizați acest capitol pentru a:

- Găsi idei, sugestii și recomandări privind modurile în care poate fi consolidată reflectarea migrației prin acțiuni întreprinse de principalele părți interesate:
- Consiliile de presă și autoritățile de reglementare,
- Grupurile și asociațiile de sprijin pentru jurnalism,
- Redacțiile,
- Factorii de decizie,
- Cercetătorii,
- Instituțiile de predare a jurnalismului.

Recomandările de mai jos sunt în mare parte rezultatul focus grupurilor cu asociații de jurnaliști și grupuri de sprijin media din țările Parteneriatului Estic, organizate de ICMPD în august 2020 în cadrul proiectului MOMENTA 2, finanțat de Ministerul Federal al Afacerilor Externe al Germaniei. Acest capitol se bazează, de asemenea, pe [concluziile și recomandările](#) publicației ICMPD din 2017 „[Cum reflectă migrația mass-media de pe ambele părți ale Mediteranei? Un studiu de către jurnaliști pentru jurnaliști și factori de decizie](#)”⁹¹, precum și [Ghidul privind Mass-Media și Traficul de Persoane](#)⁹² al ICMPD.

Introducere

Penuria materialelor jurnalistice de calitate, aprofundate, bine cercetate, care oferă un context adecvat despre multitudinea de cauze, moduri și consecințe ale migrației trebuie înțeleasă din perspectiva climatului economic și politic predominant.

Trebuie de recunoscut faptul că:

- În multe țări, părtinirea politică și reflectarea superficială, simplistă sau prost informată a migrației pot fi deseori atribuite influenței politice nejustificate și autocenzurii în cadrul redacțiilor.
- Pandemia COVID-19 a accelerat tendințele negative pe termen lung în ceea ce privește sustenabilitatea și viabilitatea jurnalismului, lăsând redacțiile cu personal mai redus, resurse limitate și moralul scăzut.
- Jurnaliștii, în special freelancer-ii, adesea lucrează în condiții precare.

91 https://www.icmpd.org/fileadmin/2017/Media_Migration_17_country_Capitoluls.pdf

92 https://www.icmpd.org/fileadmin/1_2018/THB/Media_and_THB_Guidelines_EN_WEB.pdf

Recomandări de ordin general privind modurile de susținere a jurnalismului:

Din partea comunităților de promovare a libertății presei, dezvoltare a mass-media și susținere a jurnalismului: „Apelul de urgență pentru sprijinul jurnalismului și mass-media” lansat de către Forumul Global pentru Dezvoltarea Mass-Media (GFMD)⁹³, care îndeamnă la acțiuni din partea guvernelor; donatorilor și finanțatorilor; jurnaliștilor și organizațiilor media; companiilor de tehnologii și telecomunicații și intermediarilor de internet; agențiilor de publicitate; și audiențelor.

Din partea Comitetului de experți al Consiliului Europei privind jurnalismul de calitate în era digitală:

- Proiect de recomandare privind promovarea unui mediu favorabil jurnalismului de calitate în era digitală⁹⁴
- Declarația Comitetului de Miniștri privind sustenabilitatea financiară a jurnalismului de calitate în era digitală⁹⁵

Consiliile de presă și autoritățile de reglementare, instrumente de combatere a tendențiozității

Rolul tradițional al consiliilor de presă este de a se ocupa de reclamațiile din partea cititorilor. Însă aceste organe pot juca un rol-cheie și în ceea ce privește consolidarea jurnalismului. Consiliile de presă responsabile deja oferă îndrumări mass-media și răspund la plângerile legate de discriminare, prejudecăți împotriva migranților, precum și a minorităților etnice, religioase și culturale. O astfel de muncă trebuie sprijinită și încurajată.

Consiliile de presă pot colabora cu asociații de jurnaliști, cercetători și alte grupuri de interese în vederea oferirii forumurilor de discuții despre terminologie și alte probleme etice pentru a:

- Facilita crearea de glosare și standarde convenite în mod colectiv, care să fie publicate în toate limbile relevante și actualizate periodic;
- Încuraja adăugarea de noi secțiuni la codurile etice existente (la nivel național și pentru organizațiile de știri individuale) care să abordeze tendințele persistente de reflectare problematică;
- monitoriza periodic și continuu mass-media și a raporta cu privire la modul în care mass-media reflectă migrația.

Trebuie remarcat faptul că eficiența consiliilor de presă pentru a juca acest rol de convocare și de reglementare diferă de la țară la țară, în funcție de cât de bine dezvoltate sunt și dacă jurnaliștii și publicul au încredere în acestea. Impactul lor depinde și de faptul dacă acestea sunt organisme voluntare susținute de mass-media, jurnaliști și lege sau influențate de instituțiile statului.

93 <https://gfmd.info/emergency-appeal-for-journalism-and-media-support-2/>

94 <https://rm.coe.int/msi-joq-2018-rev7-e-draft-recommendation-on-quality-journalism-finalis/168098ab76>

95 https://search.coe.int/cm/pages/result_details.aspx?objectid=090000168092dd4d

Pentru mai multe informații privind rolul potențial al consiliilor de presă vezi *Alianța Europeană a Consiliilor de Presă Independente*⁹⁶ care are membri în:

- Georgia <https://www.presscouncils.eu/members-georgia/> / www.qartia.ge/en
- Moldova <https://www.presscouncils.eu/members-moldova/> / consiliuldepresa.md/ro
- Ucraina <https://www.presscouncils.eu/members-ukraine/> / www.cje.org.ua/ua

Referințe:

- *Consiliile de presă ca instrument de combatere a tendențiozității în Musulmanii în mass-media: Către mai multă toleranță și diversitate (EJN)*⁹⁷

Redacțiile

Redacțiile, deși sunt sub presiune din punct de vedere economic (și, în unele cazuri, din punct de vedere politic), au potențialul de a consolida reflectarea migrației în diverse moduri.

Angajare și instruire:

- Ori de câte ori este posibil, luați măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale jurnaliștilor și lucrătorilor din mass-media, inclusiv ale freelance-urilor.
- Utilizați acest manual și alte resurse pentru a instrui personalul la toate etapele carierei lor și în toate rolurile.
- Nu trimiteți doar personalul mai tânăr la instruire.

Politicile editoriale și gestionarea acestora:

- Străduiți-vă să oferiți cititorilor dvs. o perspectivă pe termen lung asupra migrației și evitați să fiți conduși doar de crize și narative politice dominante, în special în jurul alegerilor și altor perioade sensibile. Este urgentă nevoie de noi inițiative, inclusiv de noi forme de finanțare și sprijin, care să ajute mass-media să explice mai bine procesul migrației, rolul acesteia în istoria umanității și contribuția la dezvoltarea națională și regională.
- Încercați să evitați „graba de a publica” stimulată de rețelele sociale și de știrile online și acordați prioritate materialelor pe care publicul le consideră valoroase și care vor spori încrederea în mass media.
- Utilizați standardele menționate în acest manual pentru a elabora mecanisme interne de responsabilitate, ghiduri editoriale și coduri etice.
- Combateți în mod pro activ discursul de ură, stereotipurile și dezinformarea în discursul public.

96 <https://www.presscouncils.eu/>

97 <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/muslims-media-tolerance-diversity>

Colaborarea

- Fiți deschiși spre parteneriate media naționale cu consiliile de presă, cercetători și societatea civilă pentru a discuta și a îmbunătăți reflectarea migrației.
- Împlicați-vă cu bună credință în colaborarea cu instituțiile de monitorizare a mass-media și de cercetare a migrației.
- Căutați oportunități (și finanțare) pentru a colabora cu media de peste hotare.

Diversitatea în redacții

- Încurajați angajarea persoanelor cu experiență de lucru în domeniul migrației sau a jurnaliștilor care sunt migranți sau provin din familii de migranți.

Diversitatea știrilor

- Asigurați prezența diverselor voci în materiale, în special din partea grupurilor de migranți (stabiliți și nou-veniți), precum și din comunitățile gazdă. Monitorizați-vă progresul prin analize interne sau prin implicarea în proiecte de monitorizare media.
- Dezvoltați diversitatea surselor de informații.

Lecturi suplimentare și referințe:

- Federația Europeană a Jurnaliștilor (EFJ): [10 recomandări pentru a face redacțiile și echipele editoriale mai diverse](#) (2020)
- Fojo Media Institute: [Aspecte gender în angajarea în muncă și cariera din sectorul media din Armenia, Georgia, Moldova, Rusia și Ucraina](#) (2020)
- Media Diversity Institute (MDI): [Transformarea digitală și diversitatea media: două fețe ale aceleiași monede](#) (2020)
- EJM/ICMPD (2017): [Strategii redacționale în Ghidul privind Mass-Media și Traficul de Persoane](#).

Factorii de decizie

- Educația și competențele media: Luați în considerare adăugarea problematicii migrației în programele existente pentru a susține educarea publicului și instruirea în competențele media
- Sprijin pentru media: Gândiți-vă cum puteți finanța și sprijini un jurnalism mai bun fără a compromite independența editorială. (Vezi: [Recomandări de ordin general pentru sprijinirea jurnalismului](#))
- Datele și accesul la informație: Investiți în compilarea datelor privind schimbările populației și migrația și faceți aceste informații disponibile pentru cercetători și jurnaliști.

- Toți oficialii și agențiile care furnizează informații către mass-media trebuie să verifice faptele și informațiile, ajutând astfel la pregătirea reportajelor echilibrate.

Factorii de decizie și liderii comunităților

- Factorii de decizie politică, liderii comunităților și ai societății civile trebuie să joace un rol mai activ în crearea spațiului pentru toleranță și dialog în discuțiile publice despre migrație.
- Liderii politici și personalitățile publice care apar în mass-media trebuie să se bazeze pe fapte în comunicările lor și să recurgă la autocontrol în alegerea limbajului și terminologiei.
- Factorii de decizie, liderii comunității și persoanele publice, care apar în fața publicului, au de jucat un rol important în promovarea unui discurs public civil și pentru a elimina discursurile de ură, limbajul necumpătat și acțiunile provocatoare care exploatează temerile și incertitudinea din cadrul societății în general.

Programe de susținere a jurnalismului

Cei care elaborează, finanțează și implementează programe de susținere a jurnalismului trebuie să:

- Promoveze acțiuni pentru a oferi voce comunităților de migranți prin sprijinirea inițiativelor media care vizează migranții și refugiații (comunitățile stabilite și nou-veniții), inclusiv programe radio în limbile respective; bloguri, rubrici și articole de opinie semnate de migranți.
- Sprijine consolidarea capacității și a „hackathoanelor” pentru redacții (jurnaliști, editori, personal de producție și tehnic) pe aspecte de inovații în reflectare și promovare a conținutului.
- Încurajeze jurnaliștii și organizațiile media să vină cu inițiative regionale și subregionale pentru îmbunătățirea reflectării migrației.
- Caute domenii în care puteți promova colaborarea internațională între redacții pentru reflectarea diasporei și altor probleme legate de migrație.
- Ofere resurse pentru cercetare și jurnalism aprofundat pentru a reflecta complexitățile migrației.
- Promoveze parteneriate media naționale pentru reflectarea migrației.
- Încurajeze crearea de voci media independente și alternative inspirate din comunitățile de migranți.
- Sensibilizeze actorii-cheie din organizațiile media, inclusiv redactorii-șefi și proprietarii mass-media, pentru a demonstra cum migrația poate fi integrate în activități editoriale de bază.

Societatea civilă

Unde să căutați inspirație?

Associazione Carta di Roma (Asociația Cartei de la Roma), înființată în Italia, 2011.⁹⁸

Această organizație a fost creată cu scopul de a pune în aplicare Codul de conduită al jurnalistului privind imigrația, care a fost semnat de două cele mai mari sindicate / asociații de jurnaliști din țară în 2008. Acesta constituie:

- Un punct de referință pentru cei care lucrează zilnic cu migrația și minoritățile.
- O punte între media, instituții și societatea civilă.

Instruirea și educația jurnaliștilor

Universitățile și alte instituții care oferă instruire pentru jurnaliști:

- Includeți migrația în studiile de caz, sarcinile de reportaje, eseuri și alte elemente de curs.
- Invitați vorbitori ocazionali de la organizațiile din domeniul migrației, dar și jurnaliști și editori care au experiență de reflectare a migrației.
- Utilizați acest manual și alte resurse pentru a elabora activități practice și alte forme de instruire.

Asociațiile de jurnalism:

- Utilizați acest manual și alte resurse pentru a elabora activități practice și alte forme de instruire.
- Creați sau încurajați utilizarea forumurilor existente pentru a discuta cu membrii dvs despre reflectarea migrației și oportunitățile sau necesitățile pentru instruire sau alte inițiative.

Premii

- **Donatorii, mass-media și instituții care au tangență cu migrația:** colaborați pentru a crea premii pentru reflectarea migrației în mass-media în regiunea Parteneriatului Estic. Aceasta ar putea spori motivația jurnaliștilor care scriu despre migrație. Premiul ar trebui să recompenseze impactul, etica, originalitatea (unghiul abordării, relatarea), inovația.

98 <https://www.cartadiroma.org/>

Cercetare

- **Donatorii: oferiți resurse pentru cercetare și jurnalism în profunzime care relatează despre complexitatea migrației.**
- **Universități, grupuri de suport media și mass-media:** Lucrați (în colaborare, acolo unde este posibil) în vederea elaborării programelor de cercetare și monitorizare a mass-media pentru a crea informații fiabile și utile despre condițiile migranților, despre impactul mediatizării și crearea unui spațiu de informare pentru toate părțile interesate în problemele migrației.

Studiu de caz: Jurnalismul de soluții

Obiectivele de studiu

- *Înțelegerea elementelor de bază ale jurnalismului de soluții*
- *Găsirea inspirației pentru noi unghiuri de abordare și modalități de lucru*

Capitolul următor reprezintă un sumar editat al unui atelier de lucru - „**Jurnalismul de Soluții: consolidarea încrederii în mass-media prin reflectarea riguroasă a răspunsurilor la problemele societății**” – condus de Jeremy Druker, Director Executiv și Redactor-Şef al *Transitions*⁹⁹, o organizație de dezvoltare a mass-media din Praga, în timpul primei etape a Academiei de Instruire în domeniul migrației a ICMPD (Momenta).

- Puteți să citiți o selecție de materiale ale *Transitions* privind jurnalismul de soluții aici: <https://tol.org/client/article/category/solutions-journalism>
- Vă recomandăm de asemenea să aflați despre oportunitățile pe care *Transitions* le oferă jurnaliștilor prin Press Start - o platformă de crowdfunding pentru jurnaliști: <https://www.pressestart.org/>
- O parte a conținutului este preluată din Rețeaua Jurnalismului de Soluții. Aflați mai multe despre activitatea lor aici: <https://www.solutionsjournalism.org/>

Acest sumar a fost publicat cu permisiunea lui Jeremy Druker. .

99 <https://tol.org/>

Introducere

Unul dintre rolurile fundamentale ale jurnalismului este evidențierea problemelor care trebuie rezolvate. Pe lângă avantajele acestui rol există și dezavantaje și anume – apariția unei tendințe negativiste atât în rândul jurnaliștilor, cât și al publicului, de a considera că „știrile bune” nu sunt „știri”.

În ultimii ani, ca răspuns la această stare de lucruri a fost conceptul de „jurnalism de soluții”, care relatează despre probleme, dar care evidențiază și modalitățile de soluționare a acestora. Aceasta nu înseamnă ignorarea lucrurilor rele, ci mai degrabă recunoașterea faptului că jurnalismul poate juca un rol în încercarea de a îmbunătăți o situație problematică, și nu doar să o observe.

Care este problema pe care „Jurnalismul de Soluții” încearcă să o rezolve?

- **48% dintre consumatorii media evită știrile** deoarece acestea sunt prea negative¹⁰⁰
- Adulții tineri au „**oboseală de știri**”¹⁰¹

Efectul negativismului

- Atunci când oamenii văd știri și mesaje care induc anxietate, aceasta poate duce la **defensivitate, frică și neputință**.
- Oamenii fac față prin **deconectare sau negarea** mesajului.

Jurnalismul de soluții: Un „câine ghid” dar și „câine de pază”

Jurnalismul de soluții este o abordare inovatoare de relatare a știrilor care se concentrează pe răspunsurile la problemele sociale, precum și pe problemele în sine. Reportajele despre posibilele soluții, ancorate în dovezi credibile, pot explica cum soluțiile pot să funcționeze sau să nu funcționeze. Un astfel de reportaj poate face publicul să se simtă inspirat în loc să fie deprimat. Scopul acestui stil jurnalistic este de a oferi oamenilor o viziune mai adevărată și mai completă asupra acestor probleme, contribuind la dezvoltarea unui spirit civic mai eficient.

Dacă este făcut bine, jurnalismul de soluții:

- **Inspiră:** Dă speranță audienței și inspiră în loc să deprime;
- **Oferă perspectivă:** Echilibrează imaginea lumii redată de media, incluzând soluții pentru multitudinea de probleme.
- **Spune întreaga poveste:** O perspectivă veridică, mai complete, care sensibilizează cetățenii și îi implică în soluționarea problemelor sociale.

100 Reuters Institute Digital News Report 2017. https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/sites/default/files/Digital%20News%20Report%202017%20web_0.pdf

101 Associated Press, 'A New Model For News: Studying the deep structure of young adult news consumption; June 2008 <https://apo.org.au/sites/default/files/resource-files/2008-07/apo-nid15035.pdf>

4 calități ale jurnalismului de soluții:

1. Prezintă nu doar o persoană, ci un **răspuns** la o problemă;
2. Oferă **dovada** impactului, menționând eficacitatea, nu doar intențiile;
3. Caută să dea un **imbol** și altora să se implice, nu doar inspirație;
4. Discută **limitările** sau rezervele implicării (nu există soluție perfectă).

Atenție la impostori

Jurnalismul de soluții NU este	ÎN SCHIMB...
VENERAREA EROILOR	<p>...folosiți personaje pentru a vorbi despre schimbări sistемice ÎNSĂ...</p> <p>...povestea este ceea ce fac personajele, nu ceea ce au drept scop să facă.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Arătați cum ei încearcă să rezolve o problemă; • Arătați rezultatele pe care le obțin; • Arătați prin ce diferă asta de ceea ce fac alții; • Arătați ce se poate învăța din asta; • Arătați, nu spuneți: Lăsați cititorii să tragă propriile concluzii; • Descrieți provocările cu care se confruntă personajele; • Nu evitați momentele mai negre; • Căutați personaje improbabile.
O SOLUȚIE MAGICĂ	...temperați retorica
O FAVOARE PENTRU UN PRIETEN	...concentrați-vă pe aspectele pro și contra
<p>O TEORIE</p> <p>„Jurnalismul Think tank” se referă la jurnalismul care propune lucruri care încă nu există.</p>	<p>...ceva care este deja în desfășurare</p> <p>Jurnalismul de soluții este despre știri —adică despre ce se întâmplă acum.</p>
<p>UN GÂND ÎNTÂRZIAT</p> <p>Un alineat sau frază la sfârșitul unui material despre o problemă.</p> <p>Soluțiile nu sunt luate în considerare cu seriozitate, ci spuse așa, într-o doară.</p>	...faceți soluțiile o parte centrală a reportajului

ACTIVISM De genul pe care îl puteți vedea pe site-uri precum change.org, care încurajează publicul să facă clic pe un buton pentru a „rezolva” problema. Scopul jurnalismului de soluții nu este de a promova soluții sau de a cere donații de la cititori.	...relatarea remediilor la probleme Jurnalismul de soluții încurajează jurnaliștii să reprezinte mai fidel societatea în știri, spunând întreaga poveste - nu doar ceea ce este în neregulă, ci și ce se face pentru a remedia problema.
ADVOCACY	...nu exagerați; redați și viziunile opuse; utilizați date; fiți mai atenți. Eliminați cuvinte precum „inspirație”, „soluție”, „minunat”, „super”, „unic”, „geniu”.
FAPT DIVERS Genul de lucruri, în general, plăcute, ciudate, de arătat ocazional, de regulă în timpul sărbătorilor, pentru că te face să te simți bine.	... arătați esența soluției Arătați și puțin fapt divers, dacă publicul cere, dar străduiți-vă să abordați problemele structurale.

STUDIU DE CAZ: *Un exemplu de jurnalism de soluții sub forma unui articol de opinie*

Opinie: Pericolele lucrului ca menajeră în străinătate: Lucrătorii casnici migranți din Orientul Mijlociu continuă să sufere de abuz. Autor- Laura Secoron

Link: <https://www.nytimes.com/2018/08/06/opinion/international-world/domestic-workers-middle-east.html>

Jurnalismul de soluții este:

- Reflectarea **riguroasă & bazată pe fapte** a remediilor la problemele sociale.
- Relatarea lucrurilor care se **întâmplă acum** și **efectelor pe care le produc**; arătarea modelelor care ajută la soluționarea problemei, nu doar a teoriilor despre posibilități și intenții bune.

De ce să practicăm Jurnalismul de soluții?

- Poate face ca reportajele dvs să aibă un **impact mai mare**.
- Reflectarea soluțiilor poate **crește responsabilizarea**.
- Pur și simplu este **jurnalism bun**.
- Poate spori **audiența, implicarea și încrederea**.

Casetă de fapte

Un studiu efectuat de către **BBC World Service** în rândul audienței sale digitale cu vârsta până la 35 de ani a revelat că **64% vor** ca știrile să relateze despre **soluții** la probleme. Conținutul principal dorit de aceștia a fost anume **jurnalismul de soluții**.¹⁰²

Cum se practică jurnalismul de soluții?

1. Identificați **problema** sau **chestiunea** care preocupă.

Divizați problema cea mai mare:

- Care este **problema concretă** din cadrul problemei mai mari pe care vreți să o abordați?
- Fiți cât mai **precizi** posibil!
- Nu există **soluție pentru poluarea aerului** ca atare, dar există multe soluții pentru diferite părți ale problemei.

2. Întrebați **ce lipsește** din conversația publică.

Folosiți acest ghid simplu, pas cu pas, pentru a decide dacă subiectul s-ar potrivi jurnalismului de soluții.

PASUL 1	PASUL 2	PASUL 3
„Există o lipsă de conștientizare a problemei?”	Dacă „DA” – Acest subiect poate fi mai potrivit pentru jurnalismul care dezvăluie problema.	
	Dacă „NU” –Întrebați-vă: „Există o necunoaștere a remediilor potențiale?”	Dacă „NU” Puneți presiune pe factorii de decizie pentru a-i responsabiliza
		Dacă „DA” Luați în considerare jurnalismul de soluții

102 <https://www.journalism.co.uk/news/five-key-research-findings-about-young-online-audiences-from-bbc-world-service/s2/a588021/>

3. Începeți să căutați **candidați** pentru reportaje despre soluții.

Unde ați putea găsi astfel de subiecte:

- Think tank-uri, experți în politici sau din domeniul academic (vezi: [Cum găsim și utilizăm experți](#));
- Seturi mari de date (vezi: [Jurnalismul de date și vizualizare](#));
- Persoane implicate în probleme;
- Ofițeri de Programe în fundații și ONG-uri (vezi: [Organizațiile Neguvernamentale \(ONG-uri\)](#));
- Priviți în oglindă și spre propria dvs viață;
- Solutions Story Tracker (<https://storytracker.solutionsjournalism.org/>).

Utilizați axa problemă-soluție în calitate de busolă:

- Soluția selectată răspunde la problema pe care vreți s-o abordați?
- Soluția selectată chiar are impact? De unde știți?
- Rămâneți concentrat pe soluția selectată. Nu vă abateți din drum.

Atunci când relatați povestea nu uitați să vă:

- Focusați pe **CUM...**
- Cine, ce, când, unde, de ce...și cum.
- Încercați o structură cronologică, pas cu pas: cum a ajuns cineva de la problemă la remediu?

Cum folosiți jurnalismul de soluții în specializarea dvs?

- Mediatizați un program local.
- Localizați o soluție din altă parte.
- Reflectați contrastul a două cazuri.

Găsiți excepția pozitivă:

- Căutați excepția pozitivă – o persoană al cărei comportament sau acțiuni îi permit să găsească o soluție mai bună la problemă decât semenilor săi, în pofida faptului că se confruntă cu aceleași provocări și nu dispune de mai multe resurse.

- Întrebați: Cum au reușit? De ce nu fac și alții la fel?
- Nu uitați: Corelația nu înseamnă cauzalitate. Întotdeauna trebuie să mai cercetați. S-ar putea să fie vorba de o simplă ciudățenie a datelor.

Întrebări-cheie pentru jurnalismul de soluții

- Cui îi reușește mai bine?
- Cum funcționează remediul?
- Care părți ale problemei nu sunt abordate de soluție?
- De unde a apărut această idee?
- Este ea repetată și în altă parte? Cu ce efecte?
- Ce spun cercetările?
- Ce spun criticii?
- Cu ce unități de măsură se poate măsura succesul?
- În ce privințe funcționează remediul, în ce privințe nu funcționează, și de unde știm?
- Ce împiedică multiplicarea remediului?

Când alegeți un subiect, țineți minte:

- Nu neapărat trebuie să fie marea „Soluție”. Poate să abordeze problema integral sau parțial.
- Obțineți dovezi în sprijinul concluziei că a fost un succes, dar spuneți audienței despre limitările acestuia.

Forme de jurnalism de soluții

ULTIMA PARTE A UNEI SERII DE INVESTIGAȚII

- Includerea unui material cu soluții îmbogățește seria de materiale și îi adaugă consistență.
Exemplu: <https://www.wnyc.org/story/being-kid-adult-prison-here-vs-other-countries/>

CADRU DE INVESTIGAȚIE

- Cum a fost respins comportamentul inadecvat?
- Arătați cum se poate de consolidat reglementările și responsabilizarea.

EȘECUL INSTRUCTIV

Faceți astfel încât din eșec să se poată trage învățăminte. Să nu vă deranjeze nuanțele de gri.

Întrebați:

- Pot oare alții să învețe din asta?
- Ce se putea face altfel?
- De ce sunt atrași oamenii de o idee eșuată?

COMPARȚIA: MERELE CU MERELE

- Întrebați-vă sursele cine altcineva face asta mai bine? Deseori ele vă vor arăta modele din alte comunități.
- Mai întâi, decideți dacă acele comunități sunt destul de asemănătoare cu cea despre care relațați pentru ca să fie relevant pentru audiența dvs. Este problema similară? Sunt cauzele acelei probleme similare? Dar contextul? Dacă da, atunci are sens să studiați soluția.
- Important este să prindeți ideea principală, nu detaliile.

LACONIC

- Dacă problema este pe larg cunoscută, descrieți-o într-o propoziție și treceți la soluție.

TRANSFORMAREA LOCAȚIEI

- Cum s-a îmbunătățit o anumită locație în timp?
- Transformarea locației oferă informații relevante pentru orașe comparabile.

IDEI NOI ȘI NETESTATE

- Puteți utiliza o idee dacă această a fost deja testată de altcineva și puteți prezenta dovezile disponibile.

Capitolul 11:

Instrumente și resurse

Surse privind migrația din câteva țări

Armenia

Serviciul de Migrație

Serviciul de Migrație înființat în 2010 în cadrul Ministerului Administrației Teritoriale și Infrastructurii este autoritatea centrală responsabilă de elaborarea și implementarea politicii de stat privind gestionarea proceselor de migrație. De asemenea, este responsabil pentru coordonarea activităților instituțiilor guvernamentale care se ocupă de problemele migrației în ceea ce privește elaborarea politicilor și actelor normative. Sursele online ale Serviciului de Migrație oferă o gamă completă de date de migrație și pot fi utilizate ca sursă principală de informații privind migrația din Armenia.¹⁰³

Ministerul Afacerilor Externe

Ministerul Afacerilor Externe (MAE) este responsabil de elaborarea și implementarea politicii de eliberare a vizelor (precum și a certificatelor de reîntoarcere și a statutului de rezidență specială pentru cetățenii străini din Armenia). Datele privind migrația care pot fi obținute de la MAE includ informații despre cerințele de viză și serviciile consulare.¹⁰⁴

Poliția

Poliția este responsabilă pentru eliberarea vizelor la punctele de trecere a frontierei, prelungirea vizei, acordarea statutului de ședere / permisele de ședere, înregistrarea străinilor în țară, aplicarea ștampilelor de ieșire (validarea pașaportului) pentru cetățenii armeni. Poliția de asemenea operează baza de date privind pașapoartele și reședința cetățenilor Armeniei. Informațiile disponibile sunt limitate la lupta împotriva traficului de persoane.¹⁰⁵

Agenția de Stat pentru Ocuparea Forței de Muncă

Agenția de Stat pentru Ocuparea Forței de Muncă este o subdiviziune a Ministerului Muncii și Protecției Sociale. Agenția este responsabilă de implementarea politicii de stat privind reglementarea ocupării forței de muncă.

103 <http://www.migration.am/>

104 www.mfa.am/en/visa

105 <https://www.police.am/%D5%A9%D6%80%D5%A1%D6%86%D5%AB%D6%84%D5%AB%D5%B6%D5%A3.html>

Scopul principal al agenției este implementarea programelor de stat de reglementare a ocupării forței de muncă destinate creării condițiilor pentru asigurarea cu locuri de muncă a populației. Datele disponibile includ informații despre migrația forței de muncă.¹⁰⁶

Comitetul de Statistică

Comitetul de Statistică al Republicii Armenia generează și diseminează statisticile oficiale în conformitate cu programele statistice, realizează sondaje, efectuează recensăminte complete, colectează date statistice (inclusiv din registre administrative) prin documente statistice, menține registre statistice și baze de date etc. Informațiile privind migrația pot fi obținute din rapoarte statistice (în secțiunea Publicații) și baze de date, dintre care majoritatea sunt disponibile în limba armeană și rusă.¹⁰⁷

Banca Națională a Armeniei

Banca Națională a Armeniei (BNA) colectează și analizează date privind fluxul remitențelor, care pot fi găsite pe site-ul oficial al BNA.¹⁰⁸

Oficiul Înaltului Comisar pentru Legăturile cu Diaspora

Oficiul este responsabil pentru menținerea relațiilor cu diaspora armeană. Agenția nu are în prezent un site web. Informațiile pot fi obținute prin telefon sau pagina lor oficială de Facebook.¹⁰⁹

Caritas Armenia implementează proiecte în domeniul migrației și integrării / reintegrării.¹¹⁰

Misiunea Armenia implementează proiecte în sprijinul refugiaților, solicitanților de azil și apatrizilor.¹¹¹

Societatea de Cruce Roșie din Armenia implementează proiecte privind protecția refugiaților și integrarea economică și sprijinirea refugiaților sirieni în Armenia.¹¹²

Institutul de Migrație și Schimbări Sociale Changes implementează proiecte de cercetare și elaborare a politicilor publice.¹¹³

Centrul de Competență Migrațională

Centrul de competență migrațională (CCM) este o instituție de cercetare care a fost înființată în 2011 la Facultatea de Sociologie, Universitatea de Stat din Erevan, în cadrul proiectului UE Tempus IV, în cooperare cu Universitatea de Stat din Tbilisi (Georgia), Universitatea din Graz (Austria), Universitatea din Alicante (Spania), Universitatea din Oldenburg (Germania) și alți parteneri. MCC are următoarea misiune:

106 <http://employment.am/>

107 <https://www.armstat.am/en>

108 <https://www.cba.am/en>

109 Pagina web a Guvernului Armeniei, Oficiul Înaltului Comisar pentru Legăturile cu Diaspora, <https://www.gov.am/am/diaspora-affairs/>; Pagina oficială Facebook a oficiului Înaltului Comisar: https://www.facebook.com/pg/DiasporaHighCommissioner-OfficeArmenia/about/?ref=page_internal.

110 <https://caritas.am/>

111 <http://www.mission.am/>

112 <https://www.redcross.am/en/home.html>

113 <http://imsc.am/>

- Crearea unei platforme online care să ofere și să inițieze o colaborare productivă între centrele de cercetare și specialiștii din domeniul studiilor de migrație din întreaga lume, cu baze de date a studiilor recente de migrație și proiecte naționale comune.
- Oferirea unei baze de date juridice, conținând politici și reglementări privind migrația.
- Furnizarea de materiale științifice și de cercetare, informații actualizate privind migrația în regiune, pentru a sprijini studiile și cercetarea migrației.
- Monitorizare continuă și prognoze.
- Implementarea proiectelor și activităților de cercetare naționale și internaționale, organizarea de conferințe și seminare.
- Elaborarea și evaluarea metodologiei relevante de cercetare în domeniul migrației.
- Oferirea expertizei pentru proiecte și politici în domeniul migrației.

CCM servește, de asemenea, în calitate de instituție parteneră pentru programul postuniversitar în migrație și studii de conflict la Facultatea de Sociologie a Universității de Stat din Yerevan.¹¹⁴

ICMPD în Armenia¹¹⁵

OIM în Armenia¹¹⁶

UNHCR în Armenia¹¹⁷

Azerbaidjan

Serviciul de Stat pentru Migrație

Serviciul de Stat pentru Migrație (SSM) este autoritatea executivă centrală cu statut de organ de aplicare a legii, care exercită competențe prevăzute în legislația națională de implementare a politicii de stat în domeniul migrației, gestionării și reglementării proceselor de migrație. Site-ul oficial al SSM oferă statistici privind migrația. Jurnaliștii pot obține date relevante suplimentare cu privire la problemele menționate mai sus de la Departamentul de Relații cu Publicul al SSM, sau la briefing-uri de presă etc. Conducerea SSM ține conferințe de presă online, organizează discuții publice care sunt transmise online, precum și răspunde la întrebări în cadrul emisiunilor radio interactive.¹¹⁸

114 <http://mcc.ysu.am/>

115 www.icmpd.org

116 <https://www.iom.int/countries/armenia>

117 <https://www.unhcr.org/armenia.html>

118 <https://migration.gov.az/>

Ministerul Afacerilor Externe

Ministerul Afacerilor Externe (MAE) este responsabil de politica de vize, inclusiv eliberarea vizelor de intrare, înregistrarea în Republica Azerbaidjan pentru categorii speciale (membri ai personalului misiunilor diplomatice, consulate și organizații internaționale, precum și membrii familiilor acestora, cetățeni străini și apatrizii care vizitează Republica Azerbaidjan în scopuri diplomatice sau speciale, așa cum este stipulat în acordurile internaționale semnate de Republica Azerbaidjan) și oferă servicii consulare cetățenilor azeri din străinătate prin misiunile și consulatele sale diplomatice. MAE este, de asemenea, responsabil de menținerea unui registru al cetățenilor azeri care locuiesc peste hotare în mod permanent sau temporar, precum și de promovarea și dezvoltarea cooperării în domeniul migrației cu organizațiile internaționale și țările partenere. Datele legate de migrație care pot fi obținute de la MAE includ informații despre cerințele de viză și serviciile consulare.¹¹⁹

Ministerul Afacerilor Interne

Ministerul Afacerilor Interne (MAI) este responsabil de eliberarea documentelor de identitate (buletine și pașapoarte) ale Republicii Azerbaidjan și pentru combaterea criminalității organizate și a traficului de persoane. Jurnaliștii pot avea acces la informațiile și datele publice privind traficul de persoane.¹²⁰

Ministerul Muncii și Protecției Sociale a Populației

Ministerul Muncii și Protecției Sociale a Populației (MMPS) este principala autoritate executivă centrală responsabilă de gestionarea pieței muncii. MMPS se ocupă de probleme de migrație a forței de muncă și emite decizii privind acordarea permiselor de muncă. Datele privind cotele de muncă nu sunt publice și pot fi obținute numai la cerere.¹²¹

Serviciul de Stat de Frontieră

Serviciul de Stat de Frontieră (SSF) este principala autoritate executivă centrală responsabilă de exercitarea controlului la frontieră. SSF înregistrează cetățenii străini în punctele de trecere a frontierei, contracarează migrația iregulară și verifică motivele pentru intrarea cetățenilor străini. Conform legislației în vigoare, principalele funcții ale SSF sunt: asigurarea securității și inviolabilității frontierelor; combaterea terorismului internațional; combaterea migrației iregulare, a traficului de droguri și a contrabandei cu arme sau muniții; prevenirea proliferării armelor de distrugere în masă și a componentelor acestora. Nu sunt disponibile date publice, jurnaliștii pot obține date la cerere.¹²²

Comitetul de Stat pentru Colaborarea cu Diaspora

Comitetul de Stat pentru Colaborarea cu Diaspora sprijină și coordonează activitățile organizațiilor din diaspora azeră. Sarcinile principale ale comitetului includ colectarea și analiza datelor privind azerii care au

119 <https://mfa.gov.az/en>

120 <https://www.insanalveri.gov.az/?/en/menu/59/>, <https://mia.gov.az/?/en/mainpage/>

121 <http://sosial.gov.az/>

122 <http://www.dsx.gov.az/>

reședința în străinătate, organizarea evenimentelor în Azerbaidjan și în străinătate pentru membrii diasporei și oferirea de sprijin membrilor diasporei prin intermediul organizațiilor din diaspora. Hărțile diasporei azere din diferite țări din întreaga lume sunt disponibile publicului prin intermediul site-ului oficial al Comitetului de Stat pentru Colaborarea cu Diaspora.¹²³

Comitetul de Stat pentru Afacerile Refugiaților și Persoanelor Strămutate Intern

Comitetul de Stat pentru Afacerile Refugiaților și Persoanelor Strămutate Intern are responsabilitatea directă pentru refugiați și persoanele strămutate intern din Republica Azerbaidjan și, împreună cu comitetele executive regionale, oferă asistență directă acestor grupuri. Nu sunt disponibile date publice, jurnaliștii pot obține datele la cerere.¹²⁴

Ministerul Educației

Ministerul Educației colectează date privind studenții străini care studiază în Azerbaidjan și, în măsura posibilităților, studenții azeri care studiază în străinătate. Datele pot fi obținute prin intermediul site-ului web și al publicației oficiale (ziarul „Azərbaycan müəllimi”) al Ministerului - jurnaliștii pot obține datele la cerere.¹²⁵

Comitetul de Stat pentru Statistică

Comitetul de Stat pentru Statistică colectează date privind populația pe baza recensămintelor, inclusiv date referitoare la migrație cu privire la punctele de trecere a frontierei, cotele de muncă, sosirile (imigranții) în țară pentru ședere permanentă, plecările (emigranții) din țară pentru rezidența permanentă, precum și migrația netă.¹²⁶

Banca Națională a Azerbaidjanului

Banca Națională compilează date privind fluxul remitențelor din Azerbaidjan.¹²⁷

Societatea Semiluna Roșie din Azerbaidjan

Filiala din Azerbaidjan a Societății Semiluna Roșie oferă diferite tipuri de asistență umanitară persoanelor în vârstă care trăiesc singure, familiilor de refugiați și persoanelor strămutate intern, persoanelor afectate de dezastre naturale și tehnogene și altor persoane vulnerabile, inclusiv o anumită categorie de migranți.¹²⁸

123 <http://diaspor.gov.az/en/>

124 <http://idp.gov.az/en>

125 <https://edu.gov.az/en/page/292>

126 <https://www.stat.gov.az/source/demography/?lang=en>

127 <https://www.cbar.az/page-39/statistics>

128 <http://eng.redcrescent.az/>

Centrul de Migrație din Azerbaidjan

Centrul de Migrație din Azerbaidjan activează în următoarele domenii: oferă asistență juridică expatriaților și apatrizilor stabiliți în Azerbaidjan, precum și victimelor traficului de persoane și le reprezintă în diverse autorități de stat și organe judiciare; organizează instruirii și ateliere pentru personalul autorităților de stat relevante și al ONG-urilor active în domeniul combaterii traficului; instruieste expatriații, apatrizii și populația predispusă la migrație cu privire la cerințele legale internaționale și interne; oferă asistență juridică gratuită refugiaților și persoanelor strămutate intern.¹²⁹

ICMPD în Azerbaidjan¹³⁰

OIM în Azerbaidjan¹³¹

UNHCR în Azerbaidjan¹³²

Belarus

Departamentul Cetățenie și Migrație

Departamentul Cetățenie și Migrație din cadrul **Ministerului Afacerilor Interne** este principala instituție guvernamentală responsabilă de coordonarea implementării politicii naționale de migrație. Departamentul publică date referitoare la migrație în mod regulat. Statisticile includ date privind emigrația forței de muncă și imigrația, fluxurile de migrație forțată, migrația iregulară și migrația legală. Statisticile privind emigrația forței de muncă și imigrația începând din 2011, în funcție de ocupație, funcție, interval de timp pentru plecare etc., pot fi accesate pe site-ul oficial al Departamentului. Datele sunt actualizate la fiecare trei luni.¹³³

Comitetul Național de Statistică

Comitetul Național de Statistică (BELSTAT) oferă date atât privind migrația internă, cât și externă din Belarus. În ceea ce privește migrația externă, datele sunt actualizate anual. Comitetul publică Anuarul de Statistică în fiecare an în august / septembrie. Ultima ediție conține date din 2019.¹³⁴

Banca Națională

Banca Națională colectează și oferă date statistice privind remitențele începând cu anul 2017.¹³⁵

129 <https://www.facebook.com/Azerbaijanmigrationcenter/>

130 www.icmpd.org

131 <https://Azerbaijan.iom.int/>

132 <https://www.unhcr.org/Azerbaijan.html>

133 <https://www.mvd.gov.by/en/page/departament-po-grazhdanstvu-i-migraci/migraciya/statistika-po-migracii>, <https://mvd.gov.by/ru/page/uchet-trudyashihsya-emigrantov-i-trudyashihsya-immigrantov>

134 <https://www.belstat.gov.by/ofitsialnaya-statistika/solialnaya-sfera/naselenie-i-migratsiya/>, https://www.belstat.gov.by/ofitsialnaya-statistika/publications/izdania/public_compilation/index_18023/

135 https://www.nbrb.by/system/settlements/money_remittances/db

CASE Belarus

Centrul de cercetare economică CASE Belarus implementează diverse proiecte, inclusiv inițiative privind migrația. Prin intermediul acestor proiecte, sunt disponibile date referitoare la migrație. Unul dintre proiectele sale recente este dedicat migrației circulare între Belarus, Polonia, Slovacia și Cehia.¹³⁶

Humana Constanta

Human Constanta este un grup din Belarus care promovează drepturile omului. Una dintre problemele pe care se axează organizația este ajutorarea migranților. Datorită acestui fapt, uneori oferă și date referitoare la migrație. Un exemplu recent este elaborarea unei imagini de ansamblu asupra situației referitoare la refugiații de la granița dintre Belarus și Polonia.¹³⁷

BEROC

Centrul de cercetare economică BEROC publică ocazional lucrări care tratează probleme legate de migrație. Una dintre publicațiile recente ale centrului, *Demografia ca provocare pentru creșterea economică*, include secțiuni care abordează problemele legate de emigrație și imigrație și oferă câteva date la acest subiect.¹³⁸

OIM în Belarus¹³⁹

UNHCR în Belarus¹⁴⁰

Georgia

Agencia de Dezvoltare a Serviciilor Publice

Agencia de Dezvoltare a Serviciilor Publice (ADSP) din cadrul Ministerului Justiției din Georgia este responsabilă pentru luarea deciziilor privind cetățenia, apatridia, permisele de ședere și eliberarea documentelor (permise de ședere, pașapoarte, buletine de identitate, documente de călătorie); înregistrarea civilă și înregistrarea locului de reședință; gestionarea bazelor de date etc. Informații despre următoarele servicii pot fi obținute de pe site-ul oficial al ADSP: cerințele pentru acordarea cetățeniei Georgiei, cerințele pentru permisele de ședere georgiene, obținerea pașaportului național și a altor documente de călătorie, înregistrarea la consulatele georgiene în străinătate, determinarea cetățeniei georgiene, permise de emigrare.¹⁴¹

136 <https://case-belarus.eu/circular-migration-between-belarus-and-poland-slovakia-and-czechia/>

137 <https://humanconstantaby.org/situaciya-s-bezhencami-na-belarussko-polskoj-granice-yanvar-mart-2020-g/>

138 http://beroc.by/publications/policy_papers/demografiya-kak-vyzov-dlya-ekonomicheskogo-rosta/

139 <https://www.iom.int/countries/belarus>

140 <https://www.unhcr.org/by/ru>

141 <https://www.sda.gov.ge>

Comisia de Stat pentru Problemele Migrației

ADSP îndeplinește funcțiile de secretariat al Comisiei de Stat pentru Problemele Migrației (CSPM), care reunește toate ministerele și agențiile georgiene care au tangență cu probleme de migrație, inclusiv Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Finanțelor, Ministerul pentru Persoanele Strămutate Intern din Teritoriile Ocupate, Ministerul Sănătății, Muncii și Afacerilor Sociale, Ministerul Educației, Științei, Culturii și Sportului, Ministerul Economiei și Dezvoltării Durabile, Serviciul Securității de Stat și Biroul Național de Statistică. Organizațiile internaționale și ONG-urile care activează în domeniul migrației sunt, de asemenea, invitate la ședințele CSPM. CSPM, printre altele, inițiază, facilitează și monitorizează elaborarea legislației în domeniul migrației, inclusiv a documentelor strategice; oferă o platformă de schimb interinstituțional privind migrația; și monitorizează implementarea proiectelor în domeniul migrației. Informații cu privire la următoarele aspecte pot fi obținute de pe site-ul web al CSPM:

- Imigrarea - stabilirea cu traiul în Georgia, categorii și tipuri de vize georgiene, cetățenii care pot călători fără vize în Georgia, eliberarea permiselor de ședere și a cardurilor de ședere, statutul și certificatele de compatriot, statutul de apatrid etc.
- Emigrarea - migrația legală, pașaportul național georgian, eliberarea pașaportului pentru cetățenii georgieni din străinătate, înregistrarea consulară a cetățenilor georgieni, documente de călătorie pentru întoarcerea în Georgia etc.
- Reintegrarea – informații privind programele de reintegrare.
- Întoarcerea voluntară – statistici privind întoarcerea voluntară pentru perioada 2012 -2019.
- Refugiații și Azilul – informații privind protecția internațională în Georgia, statutul de refugiat și statutul umanitar, drepturi etc.¹⁴²

Ministerul Afacerilor Interne

Ministerul Afacerilor Interne din Georgia (MAI), prin intermediul Departamentului de Poliție de Patrulare, este responsabil de protecția frontierelor georgiene, controlul la frontieră al cetățenilor și apatrizilor și eliberarea vizelor pe bază umanitară la frontierele statului. Departamentul de Migrație din cadrul MAI este autoritatea competentă de implementare a acordurilor de readmisie și a problemelor procedurale și organizatorice conexe; depistarea, identificarea și înlăturarea străinilor care se află în Georgia fără temeuri legale; și gestionarea Centrului de Cazare Temporară. Recent, portofoliul legat de implementarea politicilor de stat privind refugiații, persoanele cu statut umanitar și solicitanții de azil, precum și efectuarea controlului global al migrației, a fost reatribuit Departamentului de Migrație. Două seturi de linii directe – ghiduri privind emigrația legală și un alt set privind imigrația legală - sunt disponibile pe site-ul oficial al Departamentului de Migrație, cu informații practice privind procedurile și resursele disponibile.¹⁴³

142 <http://migration.commission.ge>

143 <http://police.ge/>

Ministerul Afacerilor Externe

Ministerul Afacerilor Externe (MAE), prin intermediul departamentului său consular, îndeplinește funcțiile legate de politica de vize din Georgia. Ministerul este implicat în punerea în aplicare a acordurilor de facilitare a vizelor și de readmisie cu Uniunea Europeană și a condus contingentul georgian în cadrul reuniunilor comune ale comitetului. Departamentul consular și reprezentanțele diplomatice georgiene sunt instituțiile responsabile de protecția diplomatică și consulară a cetățenilor georgieni din străinătate.¹⁴⁴

Ambasadele și Consulatele Georgiei

Misiunile diplomatice georgiene din străinătate sunt responsabile de cerințele de intrare, eliberarea și certificarea documentelor, precum și problemele de cetățenie și viză. De asemenea, misiunile oferă consiliere migrantilor cu privire la aspectele juridice ale țărilor de destinație respective, protejează drepturile acestora prin sensibilizarea cu privire la legile și politicile de migrație existente în țară și oferă alte tipuri de asistență. Informațiile disponibile publicului pe site-ul corpului diplomatic georgian includ mai multe liste utile care conțin informații privind: misiunile și reprezentanțelor diplomatice din Georgia; locațiile și datele de contact ale misiunilor georgiene din străinătate; numele și datele de contact ale consulilor onorifici ai Georgiei în străinătate; numele și datele de contact ale consulilor onorifici ai țărilor străine în Georgia. Site-ul mai include informații privind vizele pentru cetățenii străini, informații privind vize pentru cetățenii georgieni etc.

Departamentul pentru Relații cu Diaspora

Departamentul pentru Relații cu Diaspora al Ministerului Afacerilor Externe este axat pe consolidarea politicii diasporei georgiene, inclusiv prin menținerea și consolidarea contactului cu georgienii care locuiesc în străinătate. Departamentul coordonează colectarea și analiza informațiilor privind diaspora georgiană și operează o bază de date cu privire la organizațiile diasporei georgiene din întreaga lume.

Departamentul pentru Integrare Europeană

Departamentul pentru Integrare Europeană din cadrul **MAE** este responsabil pentru gestionarea cooperării multilaterale și a problemelor legate de migrație în cadrul inițiativei Parteneriatului Estic al UE. De asemenea, acesta coordonează cooperarea cu statele membre ale UE în cadrul Parteneriatului pentru mobilitate cu UE.

Ministerul pentru Persoanele Strămutate Intern din Teritoriile Ocupate, al Muncii, Sănătății și Protecției Sociale

Ministerul pentru Persoanele Strămutate Intern din Teritoriile Ocupate, al Muncii, Sănătății și Protecției Sociale din Georgia este însărcinat cu elaborarea politicilor de stat privind refugiații și solicitanții de azil, persoanele strămutate intern, repatriații, victimele dezastrelor naturale, cazarea acestor grupuri și managementul migrației în țară. Ministerul oferă sprijin pentru reintegrare migrantilor georgieni, inclusiv cazare temporară, pachete de protecție socială, granturi pentru IMM-uri etc.¹⁴⁵

144 <http://www.mfa.gov.ge/>

145 <http://www.mra.gov.ge/eng>

Agenția pentru Protecția de Stat și Asistența Victimelor (Statutare) Traficului de Persoane

Atipfund Georgia - Agenția pentru Protecția de Stat și Asistența Victimelor (Statutare) Traficului de Persoane este o entitate juridică de drept public, înființată în conformitate cu Legea privind combaterea traficului de persoane a Georgiei. Obiectivele agenției sunt: promovarea implementării politicii de stat pentru protecția și asistența victimelor traficului de persoane; plata despăgubirilor victimelor și persoanelor afectate de traficul de persoane, precum și protecția, asistența și reabilitarea acestora; protecția, sprijinirea și reabilitarea victimelor afectate de violența în familie; furnizarea de servicii de centru de criză presupuselor victime ale violenței domestice; asigurarea unor condiții decente de viață pentru persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă și copiii fără îngrijire părintească; reabilitarea și susținerea victimelor abuzurilor sexuale. Statisticile privind beneficiarii centrului pentru victimele traficului și privind consilierea pentru victimele traficului pot fi găsite pe site-ul oficial al agenției.¹⁴⁶

Biroul Național de Statistică al Georgiei

Biroul Național de Statistică al Georgiei (GeoStat) este autoritatea responsabilă de generarea și diseminarea statisticilor oficiale, în conformitate cu standardele și cerințele statistice internaționale. Scopurile principale ale oficiului sunt: colectarea, editarea, procesarea, stocarea, analiza și diseminarea datelor statistice exhaustive, actualizate, fiabile și comparabile. Una din funcțiile sale principale este furnizarea de statistici oficiale societății civile, autorităților oficiale, ONG-urilor, mass-media, comunităților de afaceri și academice și altor categorii de utilizatori. Informațiile GeoStat sunt deschise și accesibile pentru toți utilizatorii - inclusiv datele despre migrația internă și externă, remitențele și recensământul național al populației. Statisticile privind populația și demografia, inclusiv migrația externă, turismul de intrare și de ieșire, numărul de imigranți și emigranți după vârstă și sex, numărul de imigranți și emigranți după cetățenie și alte statistici, sunt disponibile public pe site-ul GeoStat.¹⁴⁷

Asociația Tinerilor Avocați din Georgia

Asociația Tinerilor Avocați din Georgia are ca scop stabilirea standardelor legale înalte în țară și protecția drepturilor fiecărei persoane. Organizația oferă consultanță juridică pro bono oricui, inclusiv imigranților și migrantilor reînțorși, și asigură protecția drepturilor migrantilor.¹⁴⁸

Agenția de Dezvoltare Civilă

Agenția de Dezvoltare Civilă (ADC) activează în domeniul protecției, popularizării și asigurării drepturilor socio-economice ale populației georgiene prin cooperarea cu organizații de afaceri, organizații internaționale, mass-media, societatea civilă și Guvernul Georgiei. ADC, de asemenea, facilitează îmbunătățirea mediului de trai și dezvoltarea eco-migranților, persoanelor strămutate intern, migrantilor, grupurilor vulnerabile care locuiesc în sate, femeilor, persoanelor cu dizabilități, foștilor deținuți, minorităților etnice, persoanelor eliberate condiționat și persoanelor aflate în conflict cu legea. ADC a implementat în trecut proiecte legate de protejarea drepturilor migrantilor în ceea ce privește sensibilizarea, consolidarea oportunităților economice și infrastructurale pentru eco-migranți și abordarea problemelor migrației legale în toate regiunile Georgiei.¹⁴⁹

146 <http://atipfund.gov.ge/eng>

147 <https://www.geostat.ge/en>

148 <https://gyla.ge/en/>

149 <http://www.cida.ge/mission-strategy>

Centrul de Cercetare și Resurse din Caucaz

Centrul de Cercetare și Resurse din Caucaz (CCRC) este o instituție academică care oferă de un deceniu cercetătorilor, guvernului, donatorilor, ONG-urilor și sectorului privat date și analize privind tendințele și prognozele critice atât în Georgia, cât și în întreaga regiune. CCRC efectuează cercetări, analiză și instruire, utilizând metodologii testate, care permit comparații exacte între sectoare, populații și țări. Sondajele gospodăriilor casnice ale CCRC conțin informații despre emigrare, motivațiile migrației și sectoarele de angajare în câmpul muncii ale migranților în străinătate. Centrul oferă acces deschis la arhiva sa de date. Sondajele CCRC includ subiecte precum discriminarea, discursul de ură și crimele de ură în Georgia, cunoștințele și atitudinile cu privire la UE în Georgia etc. Rapoartele statistice și datele brute din sondajele gospodăriilor casnice ale CCRC pot fi accesate pe site-ul lor web.¹⁵⁰

Consiliul Danez pentru Refugiați din Caucazul de Sud

Scopul Consiliului Danez pentru Refugiați din Georgia este protecția și promovarea soluțiilor durabile pentru problemele persoanelor strămutate pe baza principiilor umanitare și a drepturilor omului. Începând cu 1999, programele Consiliului au fost concepute pentru a sprijini soluții sustenabile pe scară largă pentru persoanele strămutate. Abordarea se concentrează pe ajutorarea persoanelor strămutate forțat, a persoanelor reîntoarse, a comunităților gazdă și a persoanelor aflate într-o situație asemănătoare refugiaților, astfel încât să depășească vulnerabilitățile specifice, prin prioritizarea nevoilor lor socio-economice pe termen mediu și lung.¹⁵¹

Societatea Germană pentru Cooperare Internațională

Societatea Germană pentru Cooperare Internațională – Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) desfășoară activități regionale axate pe trei subiecte principale: democrația, guvernarea locală și statul de drept, dezvoltare economică durabilă și mediu și utilizarea durabilă a resurselor naturale. Prin intermediul proiectelor Centrului pentru Migrație Internațională din Georgia, de-a lungul anilor, organizația a sprijinit migranții întorși în ceea ce privește oportunitățile de angajare în Georgia și schimbul de experiență.¹⁵²

ICMPD în Georgia¹⁵³

OIM în Georgia¹⁵⁴

UNHCR în Georgia¹⁵⁵

150 <http://www.crrcenters.org/2>

151 <https://drc.ngo/where-we-work/europe/georgia>

152 <https://www.giz.de/en/worldwide/359.html>

153 www.icmpd.org

154 <https://georgia.iom.int/>

155 <https://www.unhcr.org/georgia.html>

Moldova

Ministerul Afacerilor Interne

Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova (MAI) elaborează politici în domeniul migrației, combaterii migrației ilegale și a infracțiunilor transfrontaliere. MAI are în subordine instituții / organe specializate care se ocupă de problemele migrației - Biroul pentru Migrație și Azil și Poliția de Frontieră.¹⁵⁶

Biroul Migrație și Azil

Biroul Migrație și Azil este principala structură responsabilă de implementarea și coordonarea politicilor migraționale ale țării. Activând în cadrul **Ministerului Afacerilor Interne**, Biroul actualizează periodic statisticile privind permisele de ședere eliberate străinilor în fiecare an.¹⁵⁷

Poliția de Frontieră

Poliția de frontieră este subordonată MAI și implementează politica de stat în domeniul managementului integrat al frontierelor cu funcții de prevenire și combatere a migrației iregulare și criminalității transfrontaliere. Poliția de frontieră nu publică statistici privind trecerea frontierei. Cu toate acestea, informațiile și datele pot fi solicitate prin e-mail.¹⁵⁸

Cancelaria de Stat

Cancelaria de Stat, prin intermediul Biroului său de relații cu diaspora, este responsabilă, printre altele, de promovarea implicării diasporei, implementarea politicilor migraționale de reîntoarcere și reintegrare. Biroul are o subsecțiune pe pagina web care conține date și statistici privind migrația (cu intervale de timp și subiecte selectate).¹⁵⁹

Departamentul Politici Ocupaționale și Reglementare a Migrației

Departamentul Politici Ocupaționale și Reglementare a Migrației din cadrul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale elaborează și promovează acte normative privind migrația forței de muncă și negociază și semnează acorduri bilaterale care reglementează fluxurile de migrație a forței de muncă. Departamentul, de asemenea, elaborează și promovează politica de stat privind ocuparea forței de muncă și reglementarea migrației forței de muncă. Departamentul publică o serie de documente relevante pe pagina web a ministerului.¹⁶⁰

156 <https://gov.md/en/content/ministry-internal-affairs>

157 <http://bma.gov.md/en/documente/modele-de-documente>

158 politia.frontiera@border.gov.md

159 <http://brd.gov.md/ru/advanced-page-type/statistika>

160 <https://msmps.gov.md/informatie-de-interes-public/domenii-de-politici/munca/>

Agencia Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă

Agencia Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, subordonată Departamentului Politici Ocupaționale și Reglementarea Migrației, participă la implementarea politicii privind migrația forței de muncă, monitorizează activitățile agențiilor private de ocupare a forței de muncă și are atribuții în domeniul migrației forței de muncă (eliberarea, prelungirea și anularea permiselor de muncă pentru cetățeni străini și apatrizi, precum și elaborarea mecanismelor de angajare a cetățenilor moldoveni în străinătate și reintegrarea moldovenilor care se întorc acasă să lucreze în Moldova). Agencia publică informații relevante pentru cei interesați de emigrarea pe termen scurt pentru a lucra în străinătate.¹⁶¹

Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene

Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene elaborează politici de vize, eliberează vize de intrare în Republica Moldova și documente de călătorie pentru cetățenii moldoveni, oferă servicii consulare și protejează cetățenii moldoveni în străinătate, prin intermediul misiunilor sale diplomatice. Ministerul are o secțiune separată pe pagina sa web care abordează problema traficului de persoane.¹⁶²

Comitetul Național pentru Combaterea Traficului de Persoane

Comitetul Național pentru Combaterea Traficului de Persoane este un organ consultativ al Guvernului Republicii Moldova care coordonează activitățile legate de prevenirea și combaterea traficului. Comitetul participă la elaborarea politicilor publice de prevenire și combatere a traficului și monitorizează punerea în aplicare a Planului național de prevenire și combatere a traficului de persoane. De asemenea, Comitetul colectează și analizează date referitoare la rata, situația și tendințele traficului de persoane la nivel național și publică rapoarte periodice cu privire la problema traficului.¹⁶³

Familii migrante

ONG-ul Familii Migrante oferă servicii de informare, consultanță și orientare la nivel național și internațional, pentru migranți și familiile acestora. Acesta lucrează cu persoane aflate la diferite etape ale procesului de migrație - emigrare, migrație, întoarcere acasă. Organizația cooperează cu misiunile diplomatice ale Republicii Moldova, asociațiile diasporei, organizațiile societății civile din Moldova și administrația publică locală.¹⁶⁴

Centrul de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Persoane

Centrul de Asistență și Protecție este o organizație a societății civile creată cu asistența OIM din Moldova. Acesta oferă servicii de asistență victimelor și potențialelor victime ale traficului de persoane, inclusiv victimelor violenței domestice. Printre beneficiarii săi se numără victimele, migranții aflați în situații dificile, copiii repatriați.¹⁶⁵

161 <https://www.anofm.md/>

162 <https://mfa.gov.md/ro/content/traficul-de-fiinte-umane>

163 <http://www.antitrafic.gov.md/lib.php?l=ro&idc=30&t=/Rapoarte/Nationale>

164 <https://www.facebook.com/pages/category/Community/AO-Familii-Migrante-107990167233631/>

165 <https://www.cap.md/en/>

Centrul de Caritate pentru Refugiați

Centrul de Caritate pentru Refugiați (CCR) se concentrează în principal pe facilitarea pre-integrării categoriilor vulnerabile în societate, prin organizarea orientării culturale și a activităților extracurriculare. În cooperare cu alte ONG-uri, guvern și organizații internaționale, CCR a implementat diverse activități culturale și sociale pentru refugiați și solicitanți de azil în vederea integrării lor în societatea moldovenească și încurajării consolidării comunității. Populația locală este, de asemenea, încurajată să ia parte la aceste evenimente pentru a crește toleranța și a încuraja atitudini antidiscriminatorii față de refugiați și solicitanți de azil.¹⁶⁶

Centrul de Investigații și Consultanță

Centrul de Investigații și Consultanță (CIC SocioPolis) este o instituție non-profit de cercetare, specializată în cercetare sociologică, analiză, evaluare și consultanță în sfera socială. Efectuează cercetări privind diverse probleme legate de migrație, cum ar fi vulnerabilitatea migranților la traficul de ființe umane și exploatare, evaluarea necesităților de consolidare a capacităților femeilor lidere din asociațiile de diaspora și planurile de consolidare a capacităților, necesităților specifice ale copiilor și vârstnicilor rămași afectați de migrație etc.¹⁶⁷

Centrul Internațional La Strada Moldova

Centrul Internațional La Strada Moldova asigură și promovează protecția drepturilor și intereselor legale ale categoriilor vulnerabile din punct de vedere social. Centrul face parte dintr-o rețea europeană împotriva traficului de persoane - La Strada International (LSI). [1] La Strada Moldova activează în patru direcții - prevenirea traficului de persoane, prevenirea violenței domestice și sexuale, prevenirea exploatării sexuale a copiilor și promovarea securității copiilor în domeniul online.¹⁶⁸

ICMPD în Moldova¹⁶⁹

OIM în Moldova¹⁷⁰

UNHCR în Moldova¹⁷¹

166 www.ccr.md

167 <https://sociopolis.md/resurse>

168 <http://lastradainternational.org/>

169 www.icmpd.org

170 <https://moldova.iom.int/>

171 <https://www.unhcr.org/republic-of-moldova.html>

Ucraina

Ministerul Afacerilor Interne

Ministerul Afacerilor Interne din Ucraina¹⁷² elaborează politica de stat în domeniul migrației, inclusiv imigrația, emigrația, migrația iregulară, refugiații și alte categorii de migranți, conform legislației în vigoare. De asemenea, Ministerul are sarcina de prevenire, depistare și stopare a infracțiunilor legate de migrația iregulară și traficul de persoane. Serviciul de Stat pentru Migrație din Ucraina¹⁷³ este organul central care implementează politica migrațională în stat. În luna septembrie a fiecărui an, Serviciul publică *Profilul Migrațional al Ucrainei* actualizat, care reprezintă o analiză a situației migraționale și a tendințelor existente în țară.¹⁷⁴ Pagina web a Serviciului oferă date statistice privind cetățenia, solicitanții de azil, refugiații, imigranții, readmisia, întoarcerea voluntară și forțată etc. – pentru perioade de trei, șase, nouă și douăsprezece luni ale fiecărui an.¹⁷⁵ De asemenea sunt disponibile date săptămânale pentru patru domenii tematice: cetățenie, imigrație, migrație ilegală și refugiați.¹⁷⁶

Serviciul Statistic de Stat

Serviciul Statistic de Stat din Ucraina (SSS) reprezintă o sursă de date privind fluxurile de migrație, informații statistice privind migranții după sex, vârstă, regiune etc.¹⁷⁷ Ministerul Reintegrării Teritoriilor Ocupate Temporar¹⁷⁸ și Ministerul Politicii Sociale prezintă statistici generale privind persoanele strămutate intern din Ucraina.¹⁷⁹

Serviciul de Stat de Grăniceri

Serviciul de Stat de Grăniceri din Ucraina (SSGU) este organul central al autorităților executive care implementează politica de stat pentru protejarea frontierelor de stat¹⁸⁰. Site-ul SSGU prezintă o hartă cu date statistice care arată traversările intrare-ieșire lunare prin punctele de trecere a frontierei țării.¹⁸¹ Deși nu sunt date disponibile pe site-ul lor direct, departamentul de administrare al Serviciului de Grăniceri furnizează statistici privind intrarea pe teritoriul Ucrainei în funcție de țara de plecare, prin intermediul SSS.¹⁸²

Ministerul Politicilor Sociale

Ministerul Politicilor Sociale (MPS) din Ucraina reglementează migrația forței de muncă în Ucraina, protecția socială și combate traficul de persoane. De asemenea, MPS coordonează activitatea Centrului de Stat pentru Ocuparea Forței de Muncă, care este responsabil, printre alte atribuții, de eliberarea autorizațiilor

172 <https://mvs.gov.ua/ua/>

173 <https://dmsu.gov.ua/pro-dms/zagalna-informacziya.html>

174 <https://dmsu.gov.ua/diyalnist/monitoring-migracijnix-procesiv/migracijnij-profil.html>

175 <https://dmsu.gov.ua/diyalnist/statistichni-dani/statistika-z-osnovnoj-diyalnosti.html>

176 <https://dmsu.gov.ua/diyalnist/statistichni-dani/shhotizhnevi-pokazniki-diyalnosti.html>

177 https://ukrstat.org/uk/operativ/menu/menu_u/ds.htm

178 <https://mtot.gov.ua/ua/kilkist-vpo>

179 <https://www.msp.gov.ua/news/18807.html>

180 <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/533-2014-%D0%BF>

181 <https://app.powerbi.com/view?r=eyJrIjojOTU4ODVjYktNjk3ZC00N2E5LTlkNTQ0YzYk3ZTYzNzliYjk4IiwidCI6IjdhNTE3MDMzLWTE1ZGYtNDQ1MCO4ZjMyLWWE5ODJmZTBhYTEyNSIsImMiOiJh9>

182 http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/tyr/tyr_u/arh_vig.html

angajatorilor care doresc să angajeze cetățeni străini sau apatrizi. Pe site-ul său, MPS oferă date statistice cu privire la ratele șomajului, posturile vacante disponibile în sectorul economic și ocuparea forței de muncă a cetățenilor ucraineni în străinătate, emite prognoze privind lipsa forței de muncă și publică rapoarte tematice și infografice.¹⁸³

Ministerul Dezvoltării Economice, Comerțului și Agriculturii

Ministerul Dezvoltării Economice, Comerțului și Agriculturii reglementează migrația forței de muncă din Ucraina. Pe site-ul Ministerului sunt prezentate documente juridice și liste ale companiilor autorizate să desfășoare activitate economică pentru medierea angajării în câmpul muncii în străinătate¹⁸⁴.

Conform Legii Ucrainei nr. 2939-VI privind accesul la informațiile publice¹⁸⁵, se pot solicita informații publice de la organele de stat. Multe ministere furnizează formulare online ușor de utilizat – Ministerul Afacerilor Externe din Ucraina, de exemplu – la solicitarea de date cu privire la cererile de viză, probleme consulare sau de altă natură¹⁸⁶etc. Ministerul Reintegrării Teritoriilor Ocupate Temporar și Persoanelor Strămutate Intern,¹⁸⁷ Ministerul Afacerilor Interne¹⁸⁸, Serviciul de Stat de Grăniceri¹⁸⁹ și Ministerul Politicii Sociale¹⁹⁰ din Ucraina pot fi contactate pentru date specifice cu privire la domeniile lor de expertiză respective.

Comisarul Parlamentar Ucrainean pentru Drepturile Omului

Comisarul Parlamentar Ucrainean pentru Drepturile Omului¹⁹¹ asigură respectarea și protejarea drepturilor omului și libertăților cetățenilor ucraineni. Raportul anual al acestui ombudsman include informații cu privire la drepturile și libertățile minorităților naționale, ale persoanelor strămutate intern și ale persoanelor afectate de conflict.¹⁹²

Fundația caritabilă „Dreptul la Protecție”

ONG-ul Fundația caritabilă „Dreptul la Protecție” este un partener executiv al Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) care acordă sprijin persoanelor strămutate intern, refugiaților și apatrizilor. Fundația monitorizează îndeaproape situația persoanelor strămutate intern și a persoanelor afectate de conflict în Ucraina și elaborează în mod regulat rezumate și materiale analitice pe aceste probleme.¹⁹³

183 <https://www.dcz.gov.ua/analytics/67>

184 <https://www.me.gov.ua/Documents/Download?id=64e0060e-afd9-445e-b1cf-ab3ee35e768a>

185 https://minjust.gov.ua/m/str_35409

186 <https://mfa.gov.ua/gromadskosti/publichna-informaciya/elektronnij-zapit>

187 <https://mtot.gov.ua/ua/elektronna-forma-zapitu>

188 https://mvs.gov.ua/ua/info_access/form_request/

189 <https://dpsu.gov.ua/ua/info/>

190 https://www.msp.gov.ua/content/zapit_na_publichnu_informaciyu.php

191 <http://www.ombudsman.gov.ua/>

192 <http://www.ombudsman.gov.ua/ua/page/secretariat/docs/presentations/&page=4>

193 <https://r2p.org.ua/analityka/>

Donbass-SOS & CrimeaSOS

În 2014 au fost înființate două organizații obștești, Donbass-SOS¹⁹⁴ și CrimeaSOS¹⁹⁵, împreună cu o fundație caritabilă, East-SOS¹⁹⁶, pentru a oferi asistență juridică și umanitară persoanelor strămutate intern și persoanelor afectate de conflict. Aceste organizații întocmesc rapoarte analitice privind persoanele strămutate intern, promovează drepturile omului și elaborează clarificări scrise privind evoluțiile legislative.

Fundația caritabilă ROKADA

Fundația caritabilă ROKADA este partener executiv al UNHCR. Fundația sprijină mobilizarea comunităților de refugiați, oferă sprijin social refugiaților și solicitanților de azil și promovează integrarea acestora în societatea ucraineană.¹⁹⁷

Grupul pentru Protecția Drepturilor Omului din Kharkiv

Grupul pentru Protecția Drepturilor Omului din Kharkiv apără victimele încălcărilor drepturilor omului - de exemplu, drepturile grupurilor vulnerabile, cum ar fi solicitanții de azil și migrații; protejează drepturile persoanelor strămutate intern; combate discriminarea, rasismul, xenofobia și infracțiunile motivate de ură și publică informații și analize pe aceste subiecte¹⁹⁸.

Uniunea Helsinki pentru Drepturile Omului din Ucraina

Uniunea Helsinki pentru Drepturile Omului din Ucraina (UHDOU) este cea mai mare asociație de organizații pentru drepturile omului din Ucraina, care reunește 29 de ONG-uri pentru drepturile omului, cu scopul de a spori protecția drepturilor omului. Rezumatul lunar al UHDOU informează cititorii cu privire la evenimentele actuale din Ucraina în domeniul drepturilor omului, inclusiv în legătură cu persoanele strămutate intern și persoanele afectate de conflict.¹⁹⁹

ZMINA

Centrul pentru Drepturile Omului ZMINA este o organizație neguvernamentală care monitorizează respectarea libertății de exprimare, a libertății de mișcare, a nediscriminării; sprijină apărătorii drepturilor omului și activiștii societății civile din Ucraina, inclusiv din Crimeea ocupată; și acordă asistență victimelor conflictului armat din Ucraina. Centrul analizează multe aspecte ale migrației - de exemplu, impactul sistemului de înregistrare a domiciliului în Ucraina.²⁰⁰

194 <http://www.donbasssos.org/ru/>

195 <https://krymsos.com/en/>

196 <https://vostok-sos.org/shcho-mi-robimo/>

197 <https://rokada.org.ua/>

198 <http://khpg.org/>

199 <https://helsinki.org.ua/>

200 <https://zmina.ua/publication/>

Asociația Ucraineană pentru Angajarea în Câmpul Muncii peste Hotare

Asociația Ucraineană pentru Angajarea în Câmpul Muncii peste Hotare activează pe probleme legate de angajarea cetățenilor ucraineni în străinătate. Asociația efectuează, de asemenea, cercetări cu privire la intențiile de migrație ale ucrainenilor și publică sfaturi pentru persoanele care migrează în scopul angajării.²⁰¹

Fondul Internațional pentru Sănătate și Mediu „Regiunea Carpaților”

Fondul Internațional pentru Sănătate și Mediu „Regiunea Carpaților”, situat în vestul Ucrainei, oferă asistență juridică, medicală și socială apatrizilor, persoanelor cu risc de apatridie și refugiaților și solicitanților de azil.²⁰²

Desyate Kvitnya

ONG-ul Desyate Kvitnya protejează drepturile grupurilor vulnerabile - refugiații, persoanele strămutate intern și apatrizii sau persoanele cu riscul de a deveni apatrizi. Organizația publică cercetări analitice și rapoarte de monitorizare, cum ar fi statistici judiciare cu privire la procedura de azil.²⁰³

Institutul de Demografie și Cercetări Sociale

Institutul de Demografie și Cercetări Sociale, în numele lui M.V. Ptukha (Sectorul Cercetării Migrației), din cadrul **Academiei Naționale de Științe din Ucraina**, este instituția de cercetare care publică revistă academică *Demografia și Economia Socială*. Revista conține articole analitice pe subiecte legate de migrație, precum migrația forței de muncă, perspectivele migrației, imigrația și integrarea imigranților, evaluări ale situației migraționale din Ucraina etc.²⁰⁴

Institutul de Cercetări Științifice pentru Muncă și Ocuparea Forței de Muncă

Institutul de Cercetări Științifice pentru Muncă și Ocuparea Forței de Muncă din cadrul **Ministerului Politicii Sociale** din Ucraina și Academia Națională de Științe efectuează cercetări cu privire la subiectele ocupării forței de muncă, șomajului, tendințelor pieței naționale a muncii și proceselor migraționale din țară și regiune.²⁰⁵

Institutul de Cercetări Regionale

Institutul Dolishniy de Cercetări Regionale din cadrul **Academiei Naționale de Științe** din Ucraina publică articole analitice pe teme legate de migrație, cu accent pe vestul Ucrainei.²⁰⁶

201 <https://ampua.org/>

202 <http://new.neeka.org/>

203 <http://www.dk.od.ua/news>

204 <http://dse.org.ua/nomera.html>

205 <http://ipzn.org.ua/>

206 <http://ird.gov.ua/ird01/p1062>

Europa fără Bariere

Think-tank-ul Europa fără Bariere este activ în facilitarea și promovarea libertății de mișcare. Acesta oferă expertiză în probleme de integrare europeană, statul de drept, migrație și gestionarea frontierelor. Cercetând activ aceste subiecte, această organizație elaborează materiale analitice, infografice și brief-uri tematice.²⁰⁷

CEDOS

Centrul analitic CEDOS efectuează în mod regulat cercetări calitative și cantitative și analize de politici, în special în sfera migrației. Pe site-ul web CEDOS pot fi accesate rapoarte, articole tematice și recomandări pe teme legate de migrație.²⁰⁸ CEDOS semnalează, în special, lacunele existente în statisticile de stat privind migrația și în metodologia colectării datelor.²⁰⁹

Consiliul Danez pentru Refugiați

Consiliul Danez pentru Refugiați (CDR) a relansat operațiunile în Ucraina în noiembrie 2014 pentru a răspunde nevoilor umanitare în creștere din țară. CDR a activat anterior în Ucraina în perioada 1998-2000 și 2007-2013, concentrându-se pe relocarea tătarilor care se întorceau în Crimeea din Asia Centrală și pe dezvoltarea capacității autorităților ucrainene de azil și a societății civile care lucrează cu copiii refugiați.²¹⁰

ICMPD în Ucraina²¹¹

OIM în Ucraina²¹²

UNHCR în Ucraina²¹³

207 <https://europewb.org.ua/category/analytics/>

208 <https://cedos.org.ua/uk/articles/immihrantky-v-ukraini-dostup-do-rynku-pratsi-ta-intehratsiia-do-suspilstva>

209 <https://cedos.org.ua/en/articles/yevropeiska-statystyka-mizhnarodnoi-mihratsii-shcho-potribno-zrobyty-ukraini>

210 <https://drc.ngo/our-work/where-we-work/europe/ukraine>

211 www.icmpd.org

212 <https://www.iom.int/countries/ukraine>

213 <https://www.unhcr.org/ua/en>

Organizații internaționale-cheie

- **EASO** Biroul European de Sprijin pentru Azil
- **Eurostat** Biroul statistic al Uniunii Europene <https://ec.europa.eu/eurostat/home>
- **CERD** Comisia ONU pentru Eliminarea Discriminării Rasiale
- **GCIM** Comisia Globală pentru Migrația Internațională
- **GMG** Grupul Global pentru Migrație
- **ICAT** Grupul de coordonare inter-agenții împotriva traficului - Un forum politic mandatat de Adunarea Generală a ONU pentru a îmbunătăți coordonarea între agențiile ONU și alte organizații internaționale relevante pentru a facilita o abordare holistică și cuprinzătoare a prevenirii și combaterii traficului de persoane, inclusiv protecția și sprijinul pentru victimele traficului.
- **ICMPD** Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale
- **ICRMW** Convenția privind Protecția Drepturilor Lucrătorilor Migrantși
- **IDMC** Centrul Internațional de Monitorizare a Strămutării Persoanelor
- **ILO** Organizația Internațională a Muncii: <https://ilostat.ilo.org/>
- **OIM** Organizația Internațională pentru Migrație: **IOM Data Portal** și **Global Migration Data Analysis Centre (GMDAC)**
- **Frontex**: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă
- **MIPEX**: Indicele Politicii de Integrare a Migrantșilor
- **MMD** Dialogul pentru Migrație și Mobilitate (Africa)
- **OECD** Organizația pentru Cooperare Economică și Dezvoltare
- **OHCHR** Oficiul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului
- **OSCE** Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa
- **PICUM** Platforma pentru Cooperare Internațională privind Migrația Nedocumentată
- **UNESCO** Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură
- **UNHCR** Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați
- **UNICEF** Fondul Națiunilor Unite pentru Copii: vezi resursele privind **Migrația copiilor, Criza migrantșilor și refugiaților, Copiii migrantși și strămutații.**
- **Divizia pentru Populație a Națiunilor Unite**
- **Banca Mondială**

Organizații naționale de statistică:

- Armenia: <https://www.armstat.am/en/>
- Azerbaidjan: <https://www.stat.gov.az/?lang=en>
- Belarus: www.belstat.gov.by
- Georgia: <https://www.geostat.ge/en>
- Moldova: <http://statistica.gov.md/index.php?l=en>
- Ucraina: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
- Rusia: <https://eng.gks.ru/>

Organizații neguvernamentale-cheie

Internaționale

- Comitetul Internațional al Cruci Roșii / Semilunii Roșii ICRC (nu este strict un NGO) <https://www.icrc.org/>
- Consiliul Danez pentru Refugiați <https://drc.ngo/>
- Consiliul European al Refugiaților și Exilaților <https://www.ecre.org/>
- EPAM - Platformă Europeană a ONG-urilor în domeniul Azilului și Migrației, https://ec.europa.eu/knowledge4policy/organisation/epam-european-ngo-platform-asylum-migration_en
- Medicii fără Frontiere (Médecins Sans Frontières) <https://www.msf.org/>
- Oxfam <https://www.oxfam.org/>

Regionale

- Centrul de Cercetare și Resurse din Caucaz (CRRC), <http://www.crrccenters.org/20142/Contact>

Pentru mai multe informații despre cum să utilizați surse inter-guvernamentale, neguvernamentale și alte surse, vezi Capitolul 8: [Cum găsim și utilizăm experți](#).

Inițiative politice-cheie

- **Procesul de la Rabat** – Dialogul Euro - African privind Migrația și Dezvoltarea <https://www.rabat-process.org/en/>
- **Procesul de la Khartoum** - Inițiativa Uniunii Europene Traseul migrației Cornul Africii Dialogul continental Africa în cadrul Dialogului privind Migrația și Mobilitatea (MMD) <https://www.khartoumprocess.net/>
- **Procesul de la Budapesta** – Proces consultativ între 50 țări pentru migrație ordonată <https://www.budapestprocess.org/>
- **Procesul de la Praga** - Dialog privind migrația între țările Uniunii Europene, Spațiul Schengen, Parteneriatul Estic, Balcanii de Vest, Asia Centrală, Rusia și Turcia <https://www.pragueprocess.eu/en/>
- **Dialogul privind Migrația de Tranzit în Regiunea Mediteraneană** – Dialog consultativ între oficiali responsabili de migrație și problematici asociate <https://www.icmpd.org/>
- **Pactul Global pentru Migrație** - O inițiativă a Națiunilor Unite pentru o abordare holistică a migrației <http://refugeesmigrants.un.org/migration-compact>
- **Planul Global de Acțiuni pentru Combaterea Traficului de Persoane** – Strategia Națiunilor Unite de abordare a traficului de persoane <https://www.un.org/pga/72/>
- **Grupul de Coordonare Inter-Agenții împotriva Traficului de Persoane** – colaborarea dintre agențiile ONU pentru combaterea traficului <http://icat.network/>
- **Alianța împotriva Traficului de Persoane** – Forum internațional larg, înființat de către Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa <http://www.osce.org/secretariat/107221>
- **Alianța 8.7** – Alianță internațională pentru combaterea muncii copilului <http://www.alliance87.org/>
- **Migration Newsdesk** – Creat de Organizația Internațională pentru Migrație pentru jurnaliști <https://www.iom.int/press-room/newsdesk>
- **Migration Stories** – Briefing-uri ale Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați <http://www.unhcr.org/uk/news-and-stories.html>

Legislația internațională și a UE privind azilul și migrația

FRA - Aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în legislație și elaborarea de politici la nivel național - Ghid (2018)

<https://fra.europa.eu/en/publication/2018/applying-charter-fundamental-rights-european-union-law-and-policy-making-national>

FRA – Manual privind legislația europeană în domeniul azilului, frontierelor și imigrației (2014)

<https://fra.europa.eu/en/publication/2014/handbook-european-law-relating-asylum-borders-and-immigration>

Frontex – Raportul Analiza Riscurilor, 2019 (2019)

<https://frontex.europa.eu/publications/risk-analysis-for-2019-RPPmXE>

UNODC – Raportul Global privind traficul de persoane (2018)

<https://www.unodc.org/unodc/data-and-analysis/glotip.html>

UNODC – Studiul Global privind contrabanda cu migranți

<https://www.unodc.org/unodc/en/data-and-analysis/glosom.html>

UNHCR – Tendințe Globale (publicat în fiecare an)

<https://www.unhcr.org/uk/statistics/unhcrstats/5ee200e37/unhcr-global-trends-2019.html>

Principii și ghidări, susținute de îndrumări practice, privind protecția drepturilor migranților în situații vulnerabile.

Resurse ale organizațiilor inter-guvernamentale

OIM: Portal informațional privind migrația

<https://migrationdataportal.org/>

OIM: Centrul de Analiză a Datelor privind Migrația Globală

<https://gmdac.iom.int/>

Studii privind migrația (și migrația, și mass-media)

EJN: *Povești mișcătoare: analiză internațională a reflectării migrației în mass-media.* (2015)

<https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/moving-stories>

ICMPD/EJN: *Cum este reflectată migrația în presa de pe ambele țărmuri ale Mediteranei?* (2017)

https://www.icmpd.org/fileadmin/2017/Media_Migration_17_country_Capitolul5.pdf

IMISCOE: *Hub-ul de Cercetare a Migrației*

<https://migrationresearch.com/>

OIM: *Raportul privind migrația mondială (World Migration Report) 2018: Mass-Media și Migrația*

https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2018_en_chapter8.pdf

Proiectul REMINDER:

<https://www.reminder-project.eu/>

Pachetul de Lucru 11 – Practici Media: <https://www.reminder-project.eu/publications/work-packages/wp11-media-practices/>

Blog:

<https://www.reminder-project.eu/blog/turning-the-camera-around-who-watches-the-watchers/>

Pachetul de Lucru 8 - Cartografierea Discursului:

<https://www.reminder-project.eu/publications/work-packages/wp8-mapping-discourse/>

Raportul *Migrația în Mass-Media din Europa: Cum media reflectă migrația și mobilitatea intra-UE în ceea ce privește evidențierea, atitudinea și încadrarea*

<https://www.reminder-project.eu/publications/reports/european-media-migration-report-how-media-cover-migration-and-intra-eu-mobility-in-terms-of-salience-sentiment-and-framing/>

Reflectarea migrației: recomandări pentru practicieni

<https://www.reminder-project.eu/wp-content/uploads/2019/11/D8.8.pdf>

Bridging the Gaps (Oxford University Press) – în special Capitolul 4

<https://fdslive.oup.com/www.oup.com/academic/pdf/openaccess/9780198834557.pdf>

Mediul Academic

- IMISCOE: Bază de date internațională de experți în migrație: <https://migrationresearch.com/experts>
- COMPAS, University of Oxford: <https://www.compas.ox.ac.uk/>
- UNU Merit/Maastricht University: <https://www.merit.unu.edu/themes/6-migration-and-development/>
- The Refugee Studies Centre: <https://www.rsc.ox.ac.uk/research>
- Migration Policy Centre: <http://www.migrationpolicycentre.eu/>
- The Migration Observatory (UK focused): <https://migrationobservatory.ox.ac.uk/>

Think tank-uri

- Migration Policy institute (MPI): <https://www.migrationpolicy.org/>
- Pew Research Center: <https://www.pewresearch.org/>
- OECD: <https://data.oecd.org/society.htm#profile-Migration>

Carte, coduri și ghiduri privind reflectarea migrației

Rețeaua Jurnalismului Etic (EJN): *Ghid etic de reflectare a migrației (2016)*

În limba engleză: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/infographics/ethical-guidelines-on-migration-reporting>

În limba rusă: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/infographics/ethical-guidelines-on-migration-reporting-russian>

Federația Europeană a Jurnaliștilor (EFJ) - 8 sfaturi pentru reflectarea migrației (2016)

<https://europeanjournalists.org/blog/2016/11/28/8-practical-tips-for-migration-coverage/>

ILO: *Migrația forței de muncă: Îndrumări pentru jurnaliști*

<http://www.ilo.org/global/topics/labour-migration/policy-areas/guidance-for-journalists/lang--en/index.htm>

ICMPD/EJN: *Media și traficul de persoane - Îndrumări (2017)*

<https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/media-trafficking-guidelines>

Agencia Uniunii Europene pentru drepturi fundamentale (FRA) - (2019) <https://e-learning.fra.europa.eu/>

Note: Instrumentar pentru profesioniștii media privind reflectarea migrației din perspectiva drepturilor fundamentale.

Include 8 studii de caz de la principalele organizații de știri din Franța și Marea Britanie.

Rețeaua Globală a Jurnalismului de Investigație (GIJN)

- O resursă excelentă, cu exemple de bune practici și sfaturi pentru jurnaliști și organizații media, este publicația *Resurse privind traficul de persoane: cele mai bune practici de reflectare* <https://gijn.org/human-trafficking-resources-best-practices-in-reporting>
- Vezi și tabelul *Date și Expertiză* care include peste 60 surse de date și expertiză: https://docs.google.com/spreadsheets/d/1a3yzhzzzJslzxtVGVZ7uNx7Q_GhpAVDIboQGDbwy0B4/edit?usp=sharing

Migrația Contează (Migration Matters): Scurte materiale video pe subiecte de migrație și diversitate

<http://migrationmatters.me/episode/media-welcoming/>

Oameni nevoiași – Oamenii dintre rânduri (People in Need - People between the lines) – Manual privind migrația pentru (viitorii) jurnaliști (2020) https://www.clovekvtisni.cz/media/publications/1424/file/en_people-between-the-lines_final.pdf

Diversitatea și minoritățile

Consiliul European: Instrumentar: *Instruirea jurnaliștilor, Discriminarea & Diversitatea*

https://www.coe.int/t/dg4/anti-discrimination-campaign/ressources/Training_toolbox/Toolbox_Journalisme_Training_Discrimination_Diversity_en.pdf

Uniunea Europeană a Radiodifuzorilor (European Broadcasting Union) (EBU): *Big Data: Un instrument pentru jurnaliști ca să lupte cu stereotipurile și prejudecățile?* (2016) <https://www.ebu.ch/news/2016/10/big-data-a-tool-to-fight-stereotypes-and-preconceptions>

Media Diversity Institute: *Reporting Diversity Manual (2004)*

[http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20\[EN\].pdf](http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20[EN].pdf)

Include exemple din Azerbaidjan, Armenia și Georgia.

OSCE / EJN: *EJN Musulmanii în mass-media: Către mai multă toleranță și diversitate (2018)*

<https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/muslims-media-tolerance-diversity>

Include capitolul care prezintă interviuri cu jurnaliști și experți, precum și studii de caz care ilustrează practici bune și proaste.

Fără tendențiozitate în știri (Unbias the news): De ce diversitatea contează în jurnalism. Publicat de Hostwriter, **Unbias the News** este un ghid de teren pentru imparțialitate editorială și o platformă de lansare pentru un nou tip de jurnalism care seamănă mai mult cu societatea pe care o servește.

UNICEF – Principii și îndrumări pentru reflectarea etică a copiilor.

https://www.unicef.org/media/media_tools_guidelines.html

Îndrumări privind modul de reflectare a copiilor într-o manieră sensibilă și adecvată vârstei. Obiectivul este de a susține „cele mai bune intenții ale reporterilor etici: servirea interesului public, fără a compromite drepturile copiilor”.

Discursul de ură

Articolul 19 - „Discursul de ură” explicat: Instrumentar

În limba engleză: <https://www.article19.org/resources/hate-speech-explained-a-toolkit/>

În limba rusă: <https://www.article19.org/ru/resources/hate-speech-explained-a-toolkit/>

EJN – Testul din 5 puncte privind discursul de ură (2014)

Engleză: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/infographics/5-point-test-for-hate-speech-english>

Rusă: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/infographics/5-point-test-for-hate-speech-russian>

Ucraineană: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/infographics/5-point-test-for-hate-speech-ukrainian>

Publicația integrală: <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/hate-speech>

Standarde internaționale relevante:

- Convenția pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid (1951)
- Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială (1969)
- Convenția internațională asupra eliminării și reprimării crimei de apartheid (1976)
- Pactul internațional privind drepturile civile și politice (1976)
- Declarația UNESCO privind rasele și prejudecățile rasiale (1978)
- Conferința mondială împotriva rasismului, discriminării rasiale, xenofobiei și intoleranței asociate acestora: Declarația și programul de acțiune de la Durban (2001)

Proces internațional relevant:

- [Planul de Acțiuni de la Rabat](#)

Dezinformarea și migrația

Consiliul European – Resurse pentru combaterea propagandei, dezinformării și știrilor false

<https://www.coe.int/en/web/campaign-free-to-speak-safe-to-learn/resources-on-dealing-with-propaganda-misinformation-and-fake-news>

Centrul European de Jurnalism: Manual de Verificare

Engleză: <http://verificationhandbook.com/>

Ucraineană: http://verificationhandbook.com/book_ua/

First Draft News:

Monitorizarea și colectarea știrilor <https://firstdraftnews.org/training/monitoring-newsgathering/>

Verificare: <https://firstdraftnews.org/training/verification/>

Fathm: Social Monitoring Toolkit, care a fost creat ca reacție la restricțiile de deplasare cu care s-au confruntat mulți jurnaliști din cauza COVID-19.

<https://fathmtoolkit.netlify.app/>

Migration Policy Institute: Când faptele nu contează: Cum să comunicăm mai eficient despre costurile și beneficiile imigrației.

<https://www.migrationpolicy.org/research/when-facts-dont-matter-immigration>

Glosare în domeniul migrației

ILO: Glosar prietenos mass-media privind migrația (2014)

https://www.ilo.org/global/topics/labour-migration/publications/WCMS_310235/lang--en/index.htm

OIM: Termeni migraționali-cheie (2011)

<https://www.iom.int/key-migration-terms>

OIM: *Legislația internațională în domeniul migrației* Seria Nr 25 – Glosar în domeniul migrației (2011)

https://publications.iom.int/system/files/pdf/iml25_1.pdf

ILO/UNAOC: *Glosar prietenos mass-media, adaptat din Glosarul în domeniul migrației*

<https://readymag.com/ITCILO/1720704/>

(Acest glosar este o adaptare a Glosarului prietenos mass-media privind migrația elaborat de ILO și UNAOC, cu drepturi de autor comune.)

IMISCOE: *Hub-ul de Cercetare în domeniul Migrației - Taxonomii*

<https://migrationresearch.com/taxonomies>

UNAOC: *Glosar prietenos mass-media în domeniul migrației (2015)*

<https://www.unaoc.org/resource/media-friendly-glossary-for-migration/>

UNHCR: Reflectarea refugiaților: îndrumări de la & pentru jurnaliști.

<https://www.unhcr.org/uk/publications/brochures/58e1ed994/reporting-on-refugees-guidelines-by-and-for-journalists.html>

Dezbateri privind utilizarea limbajului

Al Jazeera: De ce Al Jazeera nu spune „migranți” mediteraneeni – Malone, B. (20 Aug 2015) <https://www.aljazeera.com/features/2015/08/20/why-al-jazeera-will-not-say-mediterranean-migrants/>

The Washington Post: Este timpul să renunțăm la cuvântul „migrant” – Taylor, A. (24 Aug 2015) <https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2015/08/24/is-it-time-to-ditch-the-word-migrant/>

The New York Times: Migrant sau Refugiat? Există o diferență, cu implicații legale – Sengupta, S. (27 Aug 2015) https://www.nytimes.com/2015/08/28/world/migrants-refugees-europe-syria.html?_r=0

BBC News: Bătălia privind cuvintele folosite pentru a descrie migrații – Camila Ruz (28 Aug 2015) <https://www.bbc.co.uk/news/magazine-34061097>

The Guardian: Îi batjocorim, spunându-le „migranți”. De ce să nu-i numim oameni? – Marsh, D. (28 Aug 2015) <https://www.theguardian.com/commentisfree/2015/aug/28/migrants-people-refugees-humanity>

Facultatea de Drept a Universității Oxford: Refugiații sunt de asemenea migranți. Iar toți migranții contează – Carling, J. (4 Sept 2015) <https://www.law.ox.ac.uk/research-subject-groups/centre-criminology/centreborder-criminologies/blog/2015/09/refugees-are-also>

The Conversation: Migrant sau refugiat? De ce contează ce cuvânt alegeți – Taylor, Ch. (14 Sept 2015) <https://theconversation.com/migrant-or-refugee-why-it-matters-which-word-you-choose-47227>

Limbajul în mișcare: Cine este un refugiat adevărat? – Bodis, A. (23 Sept 2015) <https://www.languageonthemove.com/who-is-a-real-refugee/>

Gender și media

FRA – Instrumentar pentru jurnaliști
<https://e-learning.fra.europa.eu/course/view.php?id=28#section-3>

GIJN – Resurse pentru jurnaliste
<https://gijn.org/gijn-guide-resources-for-women-journalists/>

OIM - Gender și Migrația
<https://www.iom.int/gender-and-migration>

WAN-IFRA – Centrul de resurse Femeile în știri prezintă cele mai recente rapoarte și date despre egalitatea de gen în mass-media, precum și instrumente practice pentru a ajuta managerii de media să creeze medii pentru că talentul lor feminin să aibă succes. Toate materialele pot fi accesate gratuit.

Cine face știrile - WMTN este un portal de informații și resurse privind mass-media, aspectele gender și discriminarea. Acesta găzduiește **Global Media Monitoring Project (GMMP)**- cea mai mare și mai longevivă inițiativă de cercetare și advocacy din lume, care urmărește să promoveze egalitatea de gen în și prin intermediul mass-media de știri. **Resurse de învățare pentru jurnalism etic sub aspect gender**

UN Women - Creșterea gradului de conștientizare a egalității de gen în mass-media

UN Women promovează oportunități de a sensibiliza mass-media cu privire la egalitatea de gen, inclusiv prin ateliere speciale și seturi de instrumente, astfel încât să poată începe să practice reflectarea sensibilă la gen. Aceștia pledează pentru ca mai multe femei să lucreze în mass-media, inclusiv în funcții de conducere. Sprijinul pentru promotoarele femeilor le ajută să dezvolte abilități de comunicare și media, astfel încât să poată interacționa eficient cu jurnaliștii.

Asociația Internațională a Femeilor din Radio și Televiziune (IAWRT) – Resurse privind siguranța pentru femei, precum [Ce dacă? Manual de siguranță pentru jurnaliste](#). Asociația de asemenea promovează publicații și documente pentru egalitatea de gen – [Manual pentru conlucrarea către egalitate în mass-media: IAWRT și Proiectul de abordare integrată de gender](#).

Premii pentru reflectarea migrației

- **Concursul Global Mass-Media al ILO privind migrația forței de muncă și angajarea echitabilă:** În 2020 participanții au fost încurajați să accentueze impactul pandemiei COVID-19 asupra lucrătorilor migranți și familiilor acestora.²¹⁴
- **The Global Migration Film Festival** a fost lansat de agenția ONU pentru migrație – Organizația Internațională pentru Migrație (OIM), pentru a prezenta „filme noi care ilustrează speranțele și provocările migrației pentru cei care își părăsesc casele în căutarea unei vieți mai bune și contribuțiile unice pe care migranții le aduc noilor lor comunități”.²¹⁵
- **Migration Media Award** este un concurs anual sponsorizat de UE și organizat de către ICMPD. Câștigătorii obțin un contract pentru realizarea unui material care este postat și pe site-ul ICMPD”.²¹⁶ Vă recomandăm să vedeți câștigătorii din 2017, 2018 și 2019 pentru a vă inspira.
- **One World Media Awards** include Premiul pentru Reportaje despre Refugiați printre celelalte 14 categorii.²¹⁷
- **Suitcase** este un concurs anual de jurnalism privind problematica migrației în Armenia organizat de ICMPD.²¹⁸
- **The European Press Prize** este nu doar pentru materiale despre migrație, însă acordă premii pentru reflectarea migrației.²¹⁹

214 https://www.ilo.org/global/topics/labour-migration/news-statements/WCMS_755234/lang--en/index.htm

215 <https://www.iom.int/global-migration-film-festival>

216 <http://www.migration-media-award.eu/en/>

217 <https://www.oneworldmedia.org.uk/awards/>

218 <https://www.mibma.eu/en/news/150-icmpd-announces-the-winners-of-suitcase-2019-annual-journalism-contest-on-migration-issues>

219 <https://www.europeanpressprize.com/>

Încheiere

După cum ați văzut în acest manual, mass-media poate avea o influență enormă asupra imaginii generale a migranților și asupra migrației în sine, contribuind puternic la formarea unui discurs public și la opiniile la acest subiect și evidențiind cele mai presante provocări sau diferitele beneficii ale migrației. Pe măsură ce publicul tinde să se informeze prin intermediul mass-media, impactul acesteia asupra elaborării politicii naționale de migrație a unei țări a devenit din ce în ce mai crucial.

Atitudinea și tratamentul migranților de către populația majoritară depind, așadar, în mare măsură de modul în care mass-media îi prezintă, de aspectele alese de mass-media pentru a le reflecta. Mass-media poate să înmulțească și să întărească stereotipurile existente pe scară largă, dar poate și să contribuie la o percepție a migranților mai diferențiată și bazată pe fapte.

În plus, problema dezinformării răspândită prin diferite canale media a crescut în ultimii ani, inclusiv în această regiune. Prin urmare, acest manual a fost elaborat în cadrul proiectului MOMENTA 2 finanțat de Germania și implementat de ICMPD pentru a aborda această problemă și pentru a contribui la reflectarea obiectivă, bazată pe dovezi și pe adevăr.

Lista abrevierilor

ADC	Agencia de Dezvoltare Civilă
ADSP	Agencia de Dezvoltare a Serviciilor Publice din Georgia
AP	Associated Press
ARD	Radiodifuzorul Public German
BBC	British Broadcasting Corporation (Corporația Britanică a Radiodifuzorilor)
BELSTAT	Comitetul Național de Statistică din Belarus
BEROC	Centrul de Cercetare și Informare Economică din Belarus
BNA	Banca Națională a Armeniei
CASE	Centrul de Cercetări Sociale și Economice
CAT	Convenția împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante
CCR	Centrul de Caritate pentru Refugiați
CCRC	Centrul de Cercetare și Resurse din Caucaz
CDR	Consiliul Danez pentru Refugiați
CE	Comisia Europeană
CEDO	Curtea Europeană a Drepturilor Omului
CEDOS	Think Tank din Ucraina – Centrul Analitic
CERD	Comisia ONU pentru eliminarea discriminării rasiale
CIC	Centru de Investigații și Consultanță
CIM	Centrul pentru Migrația Internațională
CJR	Columbia Journalism Review
CoE	Consiliul Europei
COMPAS	Centrul pentru Migrație, Politici și Societate din cadrul Universității Oxford
COVID-19	Maladia Coronavirus din 2019
EASO	Biroul European pentru Suport în Azil
EBU	Uniunea Europeană a Radiodifuzorilor
ECRE	Consiliul European pentru Refugiați și Exilați
EFJ	Federația Europeană a Jurnaliștilor
EJN	Rețeaua Jurnalismului Etic
EMN	Rețeaua Europeană a Migrației

Lista abrevierilor

EPAM	Platforma ONG-urilor Europene în domeniul Azilului și Migrației
EUROSTAT	Oficiul de Statistică al Uniunii Europene
FRA	Agenția Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale
FRONTEX	Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă
FT	Financial Times
GADOH	Grupul pentru Apărarea Drepturilor Omului din Kharkiv
GBP	Lira Sterlină (Pound Sterling)
GEOSTAT	Biroul Național de Statistica al Georgiei
GFMD	Forumul Global pentru Dezvoltarea Mass-Media
GIJN	Rețeaua Globală a Jurnalismului de Investigație
GIZ	Societatea Germană pentru Cooperare Internațională
GMDAC	Centrul Global de Analiză a Datelor privind Migrația
GMG	Global Migration Group
GMMP	Global Media Monitoring Project
IAWRT	Asociația Internațională a Femeilor din Radio și Televiziune
ICAT	Grupul de Coordonare inter-agenții împotriva traficului
ICMPD	Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor Migraționale
ICRC	Comitetul Internațional al Crucii Roșii
ICRMW	Convenția privind protecția drepturilor lucrătorilor migranți
IDMC	Centrul Internațional de Monitorizare a Persoanelor Strămutate
IJNeT	Rețeaua Internațională a Jurnaliștilor
ILO	Organizația Internațională a Muncii
IMISCOE	Migrația Internațională, Integrarea și Coeziunea Socială în Europa
INSI	Institutul Internațional pentru Siguranța Reporterilor de Știri
KNOMAD	Parteneriatul pentru Cunoștințe Globale privind Migrația și Dezvoltarea
LGBTQI	Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Queer, Intersex
LRB	London Review of Books
LSI	La Strada International
MCC	Migration Competence Centre
MAE	Ministerul Afacerilor Externe
MDI	Media Diversity Institute

MSMPS	Direcția Politici ocupaționale și reglementare a migrației din cadrul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a Republicii Moldova
MIPEX	Indicele Politicii de Integrare a Migranților
MMPSP	Ministerul Muncii și Protecției Sociale a Populației din Azerbaidjan
MMD	Migration and Mobility Dialogue
MOMENTA	Proiectul “Academia de Instruire pentru Mass-Media în Domeniul Migrației”
MPS	Ministerul Politicilor Sociale din Ucraina
MPI	Migration Policy Institute
MSF	Médecins Sans Frontières (Medicii fără Frontiere)
NEEKA	Fondul Internațional pentru Sănătate și Mediu “Regiunea Carpaților”
OECD	Organizația pentru Cooperare Economică și Dezvoltare
OHCHR	Oficiul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului
OIM	Organizația Internațională pentru Migrație
OMS	Organizația Mondială a Sănătății
ONG	Organizație Neguvernamentală
ONU	Organizația Națiunilor Unite
OSCE	Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa
OXFAM	Comitetul Oxford pentru ajutorarea sinistraților foamei
PE	Parteneriatul Estic
PIB	Produs Intern Brut
PICUM	Platforma de Cooperare Internațională privind Migrații Nedocumentați
R2P	Fundația de Caritate “Dreptul la Protecție”
RSC	Centrul de Studiere a Refugiaților
SBS	State Border Service of Azerbaidjan
SMS	State Migration Service
SSGU	Serviciul de Stat de Grăniceri al Ucrainei
SSS	Serviciul de Stat de Statistică al Ucrainei
SUA	Statele Unite ale Americii
UE	Uniunea Europeană
UHDou	Uniunea Helsinki pentru Drepturile Omului din Ucraina
UNESCO	Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură
UNHCR	Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați

Lista abrevierilor

UNICEF	Fondul Națiunilor Unite pentru Copii
UNODC	Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate
UNRWA	Agenția Națiunilor Unite de Ajutorare și Lucrări pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat
UNU-MERIT	Universitatea Națiunilor Unite–Institutul de cercetare economică și socială de la Maastricht pentru inovație și tehnologie
USD	Dolar SUA
WAN-IFRA	Asociația Mondială a Ziarelor și Editorilor de Știri
WMTN	Who Makes the News
WWF	Fondul Mondial pentru Natură

Bibliografie

- Ahmed, S. (2020). "The Aids Epidemic Stigmatized Black Communities for Years. Now Coronavirus Threatens to do the same with Asian Communities", Media Diversity Institute, 24 March 2020, <https://www.media-diversity.org/the-aids-epidemic-stigmatized-black-communities-for-years-now-coronavirus-threatens-to-do-the-same-with-asian-communities/>.
- Allen, W., Blinder, S. and R. McNeil (2017). "Media Reporting of Migrants and Migration". In: *World Migration Report 2018*, IOM, https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2018_en_chapter8.pdf.
- Associated Press (2008). *A New Model for News: Studying the Deep Structure of Young-Adult News Consumption*, June 2008, <https://apo.org.au/sites/default/files/resource-files/2008-07/apo-nid15035.pdf>.
- Ballantyne, N. and D. Dunning (2020). "Which Experts Should You Listen to during the Pandemic?", *Scientific American*, Observations, 8 June 2020, <https://blogs.scientificamerican.com/observations/which-experts-should-you-listen-to-during-the-pandemic/>.
- BELSTAT (2020) *Statistical Yearbook of the Republic of Belarus 2020*, 25 September 2019, https://www.belstat.gov.by/ofitsialnaya-statistika/publications/izdania/public_compilation/index_18023/.
- BEROC (2020). *Demography as a Challenge for Economic Growth*, March 2020, http://beroc.by/publications/policy_papers/demografiya-kak-vyzov-dlya-ekonomicheskogo-rosta/.
- Breeden, A. and A. Cowell (2018). "Paris „Spider-Man” Saves Young Boy. Cue Debate on Migrants", *The New York Times*, 28 May 2018, <https://www.nytimes.com/2018/05/28/world/europe/paris-migrant-hero-spiderman.html>.
- CASE Belarus (2020). "Circular Migration Between Belarus and Poland, Slovakia, and Czechia", 7 April 2020, <https://case-belarus.eu/circular-migration-between-belarus-and-poland-slovakia-and-czechia/>.
- Colford, P. (2013). "„Illegal immigrant” no more", AP Blog, 2 April 2013, <https://blog.ap.org/announcements/illegal-immigrant-no-more>.
- Connor, P. and J. Passel (2019). "Europe's Unauthorized Immigrant Population Peaks in 2016, Then Levels Off", Pew Research Center, 13 November 2019, <https://www.pewresearch.org/global/2019/11/13/europes-unauthorized-immigrant-population-peaks-in-2016-then-levels-off/>.
- Council of Europe (2020). *Guide on Article 8 of the European Convention on Human Rights - Right to respect for private and family life, home and correspondence*, https://www.echr.coe.int/documents/guide_art_8_eng.pdf.
- Dart Center for Journalism and Trauma (2007). *Trauma & Journalism: A Guide for Journalists, Editors & Managers*, compiled and edited by Mark Brayne, https://dartcenter.org/sites/default/files/DCE_JournoTraumaHandbook.pdf.
- Dugan, E. (2013). "Forced Labour and Human Trafficking: Media Coverage in 2012", JRF Programme Paper, Forced labour, June 2013, <https://www.jrf.org.uk/sites/default/files/jrf/migrated/files/forced-labour-media-coverage-full.pdf>.

Bibliografie

- Eberl, J-M. et al. (2019). *European Media Migration Report: How Media Cover Migration and Intra-EU Mobility in Terms of Salience, Sentiment and Framing*, REMINDER, August 2019, <https://www.understandfreemovement.eu/wp-content/uploads/2020/01/D8.3.pdf>.
- EJN (2016). The 5 Principles of Ethical Journalism, Who we are, <https://ethicaljournalismnetwork.org/who-we-are/5-principles-of-journalism>.
- ESRC COMPAS (2018). *The COMPAS Approach: Considering the past, present and future of migration research*, https://www.compas.ox.ac.uk/wp-content/uploads/COMPAS-Framing-Report_brochure.pdf.
- European Commission (2020). Migration and Home Affairs, What We Do, subsidiary protection, https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/glossary_search/subsidiary-protection_en.
- European Commission (2017). Migration and Home Affairs, What We Do, Temporary protection, https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/temporary-protection_en.
- European Commission (2017). Migration and Home Affairs Family Reunification, https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/family-reunification_en.
- European Commission (2014). *The Impacts of Remittances on Developing Countries*, DG EXPO, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/433786/EXPO-DEVE_ET\(2014\)433786_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/433786/EXPO-DEVE_ET(2014)433786_EN.pdf).
- Eurostat (2020). Enforcement of immigration legislation statistics, modified 21 July 2020, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Enforcement_of_immigration_legislation_statistics#Non-EU_citizens_ordered_to_leave_the_EU-27.
- Eurostat (2020). Top 20 countries of citizenship of non-EU citizens returned outside the EU-27, 2018 and 2019 (number), modified 3 July 2020, [https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Top_20_countries_of_citizenship_of_non-EU_citizens_returned_outside_the_EU-27,_2018_and_2019_\(number\)_MI20.png](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Top_20_countries_of_citizenship_of_non-EU_citizens_returned_outside_the_EU-27,_2018_and_2019_(number)_MI20.png).
- Feinstein, A. and H. Storm (2017). *The Emotional Toll On Journalists Covering the Refugee Crisis*, Reuters Institute for the Study of Journalism, <https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/sites/default/files/research/files/Storm%20and%20Feinstein%20-%20Emotional%20Toll.pdf>.
- Fengler, S. and M. Kreutler (2020). "How do the European media cover migration?", EJO, 14 January 2020, <https://en.ejo.ch/ethics-quality/how-do-the-european-media-cover-migration>.
- Gibson, J. and D. McKenzie (2011). "Eight Questions about Brain Drain", IZA Discussion Paper No. 5730, May 2011, <http://ftp.iza.org/dp5730.pdf>.
- GIJN (2018). Working with Whistleblowers, <https://gijn.org/whistleblowing/>.
- Hannaford, A. et al. (2016). "Reporting on Refugees: Tips on Covering the Crisis", Dart Center for Journalism and Trauma, 26 February 2016, <https://dartcenter.org/resources/reporting-refugees-tips-covering-crisis>.
- ICMPD (2017). *Media and Trafficking in Human Beings Guidelines*, https://www.icmpd.org/fileadmin/user_upload/Media_and_THB_Guidelines_EN_WEB.pdf.

- ILO (2020). "ILO launches sixth Global Media Competition on Labour Migration and Fair Recruitment", Labour migration, Media advisory, 15 September 2020, https://www.ilo.org/global/topics/labour-migration/news-statements/WCMS_755234/lang--en/index.htm.
- ILO (2020). Reporting on forced labour and fair recruitment: An ILO toolkit for journalists, <https://readymag.com/ITCILO/1292461/>.
- IOM (2020). "Global Migration Film Festival 2020", Global Migration Film Festival, <https://www.iom.int/global-migration-film-festival>.
- Karnitschnig, M. (2020) "5 years on from Angela Merkel's three little words: „Wir schaffen das!\"", *Politico*, 31 August 2020, <https://www.politico.eu/article/angela-merkel-wir-schaffen-das-5-years-on/>.
- Law, T. (2020). "Digital transformation and greater diversity be two sides of the same coin", Media Diversity Institute, 13 March 2020, <https://www.media-diversity.org/digital-transformation-and-media-diversity-two-sides-of-the-same-coin/>.
- Marchand, K. (2019). "Why are people moving within Europe? The complexity of migrant decision-making in the European Union", REMINDER, Blog, 30 April 2019, <https://www.reminder-project.eu/blog/why-are-people-moving-within-europe-the-complexity-of-migrant-decision-making-in-the-european-union/>.
- Matache, M. and J. Bhabha (2020). "Anti-Roma Racism is Spiraling during COVID-19 Pandemic", *Health and Human Rights*, 22(1), June 2020, pp. 379-382, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7348427/>.
- Mattoscio, M. and M. MacDonald (2018). "Introduction: Gender, Migration, and the Media", *Feminist Media Studies*, 8(6), 2 November 2018, pp. 1117-1120, <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14680777.2018.1532142>.
- McCauliffe, M., Weeks, W. and K. Koser (2017). "Media and migration: Comparative analysis of print and online media reporting on migrants and migration in selected countries". In: *A Long Way to Go; Irregular Migration Patterns, Processes, Drivers and Decision-Making*, <https://library.oapen.org/bitstream/handle/20.500.12657/30709/643773.pdf?sequence=1#page=311>.
- MIBMA (2019). "ICMPD announces the winners of «Suitcase 2019» annual journalism contest on migration issues", News, 12 December 2019, <https://www.mibma.eu/en/news/150-icmpd-announces-the-winners-of-suitcase-2019-annual-journalism-contest-on-migration-issues>.
- Migration Data Portal (2020). Types of migration, International students, updated 9 June 2020, <https://migrationdataportal.org/themes/international-students>.
- Migration Data Portal (2020). Types of migration, Labour migration, updated 9 June 2020, <https://migrationdataportal.org/themes/labour-migration>.
- Migration Observatory (2013). *Migration in the News: Portrayals of Immigrants, Migrants, Asylum Seekers and Refugees in National British Newspapers, 2010-2012*, University of Oxford, <https://migrationobservatory.ox.ac.uk/resources/reports/migration-in-the-news/>.
- Migration Observatory (2011). *Thinking Behind the Numbers: Understanding Public Opinion on Immigration in Britain*, University of Oxford, <https://migrationobservatory.ox.ac.uk/resources/reports/thinking-behind-the-numbers-understanding-public-opinion-on-immigration-in-britain/>.

Bibliografie

- Migration Observatory (2011). "Mixed Migration: Policy Challenges", Primers, 24 March 2011, <https://migrationobservatory.ox.ac.uk/resources/primers/mixed-migration-policy-challenges/>.
- Migration Research Hub (2020). Migration governance, <https://migrationresearch.com/taxonomies/topics-migration-governance>.
- Moore, J. (2011). *Covering Trauma - A Training Guide*, http://www.sfcg.org/programmes/rfpa/pdf/2011-Covering_Trauma_Color_EN.pdf.
- Newman, N. (2020). "Executive Summary and Key Findings of the 2020 Report", Digital News Report, <https://www.digitalnewsreport.org/survey/2020/overview-key-findings-2020/>.
- OHCHR (2014). "Human Rights and Human Trafficking" Fact Sheet No. 36, June 2014, https://www.ohchr.org/Documents/Publications/FS36_en.pdf.
- OHCHR (1966). *International Covenant on Civil and Political Rights. Adopted and opened for signature, ratification and accession by General Assembly resolution 2200A (XXI) of 16 December 1966 entry into force 23 March 1976, in accordance with Article 49*, <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx>.
- Orchard, C. (2018). "How to prepare asylum claims based on sexual identity", Free Movement, 4 May 2018, <https://www.freemovement.org.uk/guest-post-preparing-asylum-claims-based-on-sexual-identity/>.
- Pekel, M. and M. van de Reijt (2017). "Refuge Images: Ethics in the Picture", EJN, <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/ethics-in-the-news/refugee-images>.
- Rahman, G. (2020). "Photo circulating of busy mosque was taken before lockdown", Full Fact, 31 March 2020, <https://fullfact.org/online/coronavirus-mosque-shut-lockdown/>.
- Reilly, K. (2016). "Here Are All the Times Donald Trump Insulted Mexico", *Time*, 31 August 2016, <https://time.com/4473972/donald-trump-mexico-meeting-insult/>.
- REMINDER (2020). WP5 – Labour market / public service impacts, Work Packages, <https://www.reminder-project.eu/publications/work-packages/wp5-labour-market-public-service-impacts/>.
- Reuters Institute for the Study of Journalism (2017). *Digital News Report 2017*, https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/sites/default/files/Digital%20News%20Report%202017%20web_0.pdf.
- Scott, C. (2015). "5 key research findings about young online audiences from BBC World Service", journalism.co.uk, 30 November 2015, <https://www.journalism.co.uk/news/five-key-research-findings-about-young-online-audiences-from-bbc-world-service/s2/a588021/>.
- Smith (2019). "Sonification: turning the yield curve into music", *Financial Times*, 15 March 2019, <https://www.ft.com/content/80269930-40c3-11e9-b896-fe36ec32aece>.
- Solutions Journalism Network (2019). 22 Interview Questions to Complicate the Narrative, https://s3.amazonaws.com/sjn-static/CTN_Interview_Qs.pdf.

- Stasyuk, Y. (2020), "Refugee situation on the Belarusian-Polish border, January-March 2020", Human Constanta, 6 April 2020, <https://humanconstantaby.com/situaciya-s-bezhencami-na-belarussko-polskoj-granice-yanvar-mart-2020-g/>.
- The Guardian* (2013). "Modern-day slavery: an explainer", 3 April 2013, <https://www.theguardian.com/global-development/2013/apr/03/modern-day-slavery-explainer>.
- Tuller, D. (2004). *Reporting Diversity Manual*, Media Diversity Institute, [http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20\[EN\].pdf](http://www.media-diversity.org/additional-files/documents/A%20Guides/MDI%20Reporting%20Diversity%20manual/Reporting%20Diversity%20Manual%20-%20Caucasus%20[EN].pdf).
- UN (2019). United Nations Strategy and Plan of Action on Hate Speech, <https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/UN%20Strategy%20and%20Plan%20of%20Action%20on%20Hate%20Speech%2018%20June%20SYNOPSIS.pdf>
- Understanding Free Movement (2020). "What makes Poland unique?", Impacts, <https://www.understandfreemovement.eu/article/what-makes-poland-unique/>.
- UNHCR (2016). "Internally Displaced People | On the Run in Their Own Land", Central Europe, 14 December 2016, <https://www.unhcr.org/ceu/80-enwho-we-helpinternally-displaced-people.html.html>.
- UNHCR (2019). Figures at a Glance, UK, <https://www.unhcr.org/uk/figures-at-a-glance.html>.
- UNODC (2017). "Annex II: The definition of trafficking in persons and the mandate for the Global Report", Global Report on Trafficking in Persons, https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/glotip/Annex_II_-_Definition_and_mandate.pdf.
- UNSD (1998). *Recommendations on Statistics of International Migration*, Revision 1, Department of Economic and Social Affairs, https://unstats.un.org/unsd/publication/SeriesM/SeriesM_58rev1e.pdf.
- U.S. Citizenship and Immigration Services (2015). Humanitarian, Temporary Protected Status, <https://www.uscis.gov/humanitarian/temporary-protected-status>.
- Warren, R. (2015). "A Syrian Refugee Shared His Struggle To Reach Europe In Real-Time On WhatsApp", BuzzFeed, 6 December 2015, <https://www.buzzfeed.com/rossalynwarren/a-syrian-refugee-used-whatsapp-to-share-his-journey-through>.
- White, A. (2018). "Introduction", Words That Matter: A Glossary for Journalism in Cyprus, EJN, <https://ethicaljournalismnetwork.org/resources/publications/words-matter-glossary-journalism-cyprus>.
- Zhvania, A. (2016). *Study in Georgia: Prospects of Internationalization of Higher Education*. PMC Research Center or Konrad Adenauer Foundation, https://think-asia.org/bitstream/handle/11540/6942/Georgia_Higher_Education.pdf?sequence=1.
- Zitelmann, R. (2020). "The Corona Crisis: The Rothschilds? Bill Gates? The Search For A Scapegoat Has Begun", *Forbes*, 23 March 2020, <https://www.forbes.com/sites/rainerzitelmann/2020/03/23/the-corona-crisis-the-rothschilds-bill-gates-the-search-for-a-scapegoat-has-begun/?sh=29b8b1242283#3af194332283>.

